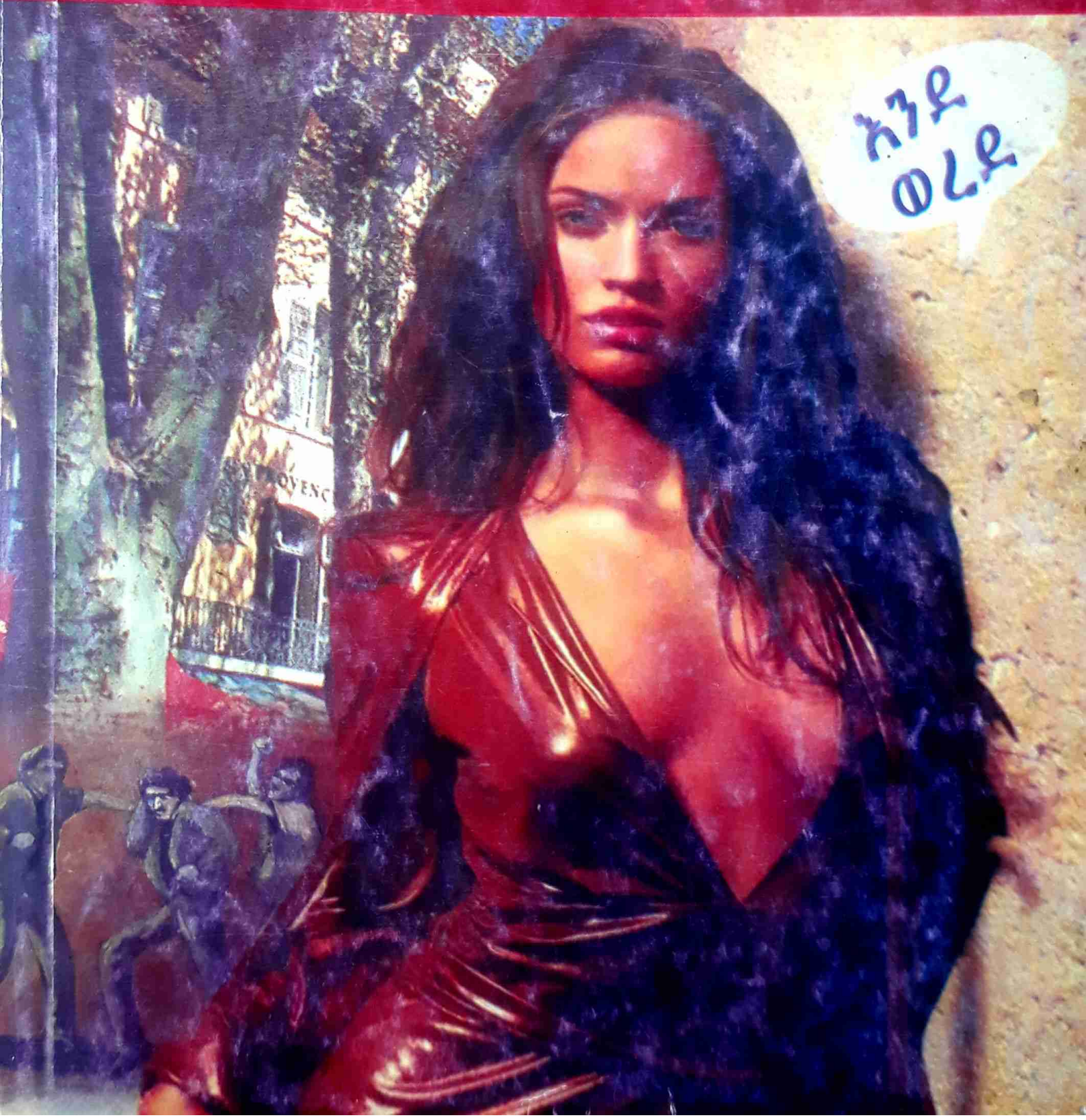

ሰብሐት ገብረ እግዚአብሔር

ቶካታቶ

ሰብሀት ገብረ እግዚአብሔር

ትኩሳት

መስከረም 2009 አ.ም

© ስብሀት ገብረ እግዚአብሔር - 1990አ.ም

© የደራሲው መብት በህግ የተጠበቀ ነው
All Right Reserved

ኮምፒውተር ትየባ - አትሮንስ ፐፕሊሽንስ

አንደኛ እትም - (ለዝቦ) 1990 አ.ም.

ሁለተኛ እትም - 2000 አ.ም

ሶስተኛ እትም - 2002 አ.ም

አራተኛ እትም - 2003 አ.ም

አምስተኛ እትም - የካቲት 2004 አ.ም

ስድስተኛ እትም - ሰኔ 2004 አ.ም

ሰባተኛ እትም - ሀምሌ 2004 አ.ም

ስምንተኛ እትም - ሚያዚያ 2005 አ.ም

ዘጠነኛ እትም - ጥር 2006 አ.ም

አስረኛ እትም - መስከረም 2009 አ.ም

የደራሲው ሌሎች ስራዎች

- አምስት ስድስት ሰባት
- ሌቱም አይነጋልኝ
- ሰባተኛው መልአክ
- እነሆ ጀግና
- እግረ መንገድ ፩
- እግረ መንገድ ፪
- የፍቅር ሻማዎች
- ዛዚ (ትርጉም)
- ቦርጫቅ
- ስምንተኛው ጋጋታ

ክፍል አንድ ከውብ ሰማይ በታች

አንድ

ባህራም
ከሩቅ

ይሄ ሁሉ የሆነውና የተደረገው ኤክስ ውስጥ ነበር

ኤክስ (ኤክስ-አን-ፕሮቫንስ) በፈረንሳይ ደቡብ ከማርሰይ አጠገብ የምትገኝ ትንሽ የዩኒቨርሲቲ ከተማ ናት፤ ህዝቧ ግማሽ በግማሽ ተማሪ ነው።

የኤክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው፤ አንዳንድ ጊዜ ውሀ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ላይ እንደ ልጃገረዶቹ ጉንጭ ይቀላል።

የኤክስ አየር ጠባይ የተመሰገነ በመሆኑ፤ ሀብታም በሽተኞችና ሽማግሌዎች በሀኪም ምክር ወደ ኤክስ መጥተው ይኖራሉ። ስለዚህ «ኩር ሚራቦ» የተባለው የኤክስ ዋና ጎዳና ላይ ሽማግሌዎች፤

አሮጊቶችና፣ ባለሻኛዎች — እግራቸው ረዣዥም ቀጫጭን የሆነ፣ የተነፋ ደረታቸው ውስጥ አንገታቸው የተቀበረ ባለሻኛ ሰዎች — በቀስተኛ እርምጃቸው ሲዘዋወሩ ይታዩበታል። ባቡር መንገድ ዳር የተደረደሩት አግድም ወምበሮች ላይ የአሮጊትና የሽማግሌ መአት ቁጭ ብሎ ሹራብ እየሰራ ወይም ጋዜጣ እያነበበ ፀሀይ ይሞቃል፤ ወይም ዝም ብሎ ባዶ ብርጭቆ መሳይ ፈዛዛ አይኑን አተኩሮ (ምን ያይ ይሆን?) ከንፈሩን ያለማቋረጥ ያንቀሳቅሳል (ምን ይል ይሆን?)

በጣም ይቀፋሉ የፈረንጅ ሽማግሌዎችና አሮጊቶች። ጨምዳዳ ቆዳቸው የተሰነጣጠቀ ደረቅ ሰም ይመስላል። ቀጥቃጣዎች። ዝምተኞች። አገጫቸው ተገንጥሎ ወደታች የወደቀ፣ ከንፈራቸው የተንጠለጠለ፣ ጥርሳቸው የፈራረሰ ሽማግሌዎች። ጥርሳቸው አልቆ አፋቸው ወደ ውስጥ የጎደጎደ ዒማም አሮጊቶች። የመኖር ጊዜያቸው አልፎ፣ የሞት ጊዜያቸውን ዘመናዊ ሀክምና ከልክሏቸው፣ ታችኛ ከንፈራቸውን እንደ ጡጦ እየጠቡ ሞትን ሲጠብቁ 'ሚውሉ' የሀይወት እናዎች። ዝምተኞች። ለአይን ብቻ ሳይሆን ላፍንጫም ይቀፋሉ። የልዩ ልዩ መድሀኒት፣ የእርጅና፣ የሞት ሽታ. . . ሳይቀበር መግማት የጀመረ ስጋ

ደሞ መብዛታቸው! ከተማሪው እኩል ሳይሆኑ ይቀራሉ? ማታ መቸስ ፀሀይዋ መቀቷን ይዛ ስትሂድ ወደየአልጋቸው ይከተታሉ። ቀን ግን የትም ይገኛሉ፣ ኤክስን ይወሯታል። ኩር ሚራቦ ግዛታቸው ነው። ዩኒቨርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ቤተ መንግስታቸው ነው። ካፌዎቹ ቅኝ ሀገራቸው ናቸው። ቀን ሲኒማ የገባህ 'ንደሆነ' በጭለማው ሳይታወቅህ፣ ሳይተኛ ከሚያንኩራፋ ሽማግሌ፣ ወይም በየሶስት ሰከንዱ «አክ!» ከምትል አሮጊት አጠገብ ትቀመጣለህ. . .

ደግነቱ ይሄ ታሪክ ስለአሮጊቶችና ስለሽማግሌዎች አይደለም። ስለኛ ስለወጣቶቹ ነው። ስለባህራም፣ ስለኒኮል፣ ስለሲልቪ፣ ስለሉልሰገድ፣ ስለሌሎችም ወጣቶች. . . ጥሩ ነው ወጣት መሆን። ገንዘብ ባይኖርህም ጤና ይኖርህል፤ መልክ ባይኖርህም አንጎል ይኖርህል፤ እውቀት ባይኖርህም ጉራ ይኖርህል፤ ፍቅር ባይኖርህም ተስፋ ይኖርህል፤ ደስታ ባይኖርህም ንዴት ይኖርህል. . . መጨቆን ቢበዛብህ ሪቮሎሽን ታነሳለህ. . . መኖር ቢያስጠላህ ወይም ቢያቅትህ

ራስህን ትገድጋለህ. . . ሰው ባያውቀውም ቅሉ ታሪክ ይኖርሃል፤
ወጣት ነህ.

የኤክስ የበጋ ሙቀት እየከበደኝ አላሰራ ስለሚለኝ ከሰአት በኋላውን ተኝቼ 'ውልና ሌሊት ስሰራ ለማደር 'ሞክራለሁ። አንዳንድ ሌሊት ስራው እምቢ ሲለኝ፤ ከሆቴሌ ወጥቼ በእግሬ እዘዋወራለሁ። ደስ ይለኛል በሌሊቱ ኤክስን መዞር። ትንሽ ከተማ ስለሆነች ሰባት ሰአት ሲደርስ ሁሉ ነገር ተዘግቷል (ከካፌ «ሰንትራ» እና ከ«ላ ፓሌት» ናይት ክለብ በቀር) በቀን ጠባቦቹን መንገዶች የሚያስጨንቃቸው ህዝብ በሙሉ ተኝቷል፤ እነዚያ ቀን የሚያስፈሩኝ፤ መምጫቸው የማይታወቅ እብድ ፈረንሳይ ነጂዎች በየአልጋቸው ተከተዋል፤ ኤክስ-አን-ፕሮቫንስ ሰላም ነው። ቤቶቹ ሁሉ ጨልመው፤ የመንገድ መብራት በርቶ፤ በፀጥታው የጫማዬን ድምፅ ብቻ እየሰማሁ ስራመድ፤ ባዶ ከተማ ውስጥ እንዳለሁ ሆኖ ይሰማኛል። አልፎ አልፎ በየአደባባዩ የሚገኙት ሰው ሰራሽ ምንጮች ወደ ኮከቦቹ በኩል እየዘለሉ ከሌሊቱ ጋር ይንሾካሾካሉ

አንድ ሌሊት ወደ ስምንት ሰአት ላይ አንዱን መንገድ ይገዢ ስራመድ ቆይቼ ወደ ግራ በኩል ስታጠፍ፤ ከፊቴ አራት የሚታገሉ ፈረንጆች ድንገት ብቅ አሉ። ብቅ ያልኩትስ እኔ ነበርኩ፤ ግን እነሱ ብቅ ያሉብኝ መሰለኝ። በበጋው ሙቀት ምክንያት አራቴም በሸሚዝ ናቸው፤ ይታገላሉ። በሌሊቱ ፀጥታ ጫማዎቻቸው ከአስፋልቱ ጋር ሲፋተጉና ትንፋሻቸው ሲቆራረጥ ይሰማል። ለጊዜው ማን ከማን ጋር 'ንደሚታገል ለማወቅ አልቻልኩም። ዝም ብዬ ስመለከት፤ ሶስት ግዙፍ ሰዎች አንዱን ደቃቃ ብጤ ገጥመውት ኖሮ፤ ከጥቂት ትግል በኋላ ሁለቱ በቀኝና በግራ በኩል ያዙት። ሶስተኛው ከፊቴ ቆመ። ሁሉም ቁና ቁና ይተነፍሳሉ። ደቃቃው ሰውዬ ይፍጨረጨራል፤ ግን ድምፅ አያሰማም። ለምን ኦ ኦ 'ንደማይል 'ንጃለት

ከፊት የቆመው ግዙፍ አንዴ በጥፊ መታውና፤ ዘወር ብሎ አጠገባቸው ካለው ግድግዳ ስር አንድ ትንሽ ነገር አንስቶ መጥቶ፤ በዚህ በጨበጠው ነገር የትንሹን ሰውዬ ግምባር ፈተገው። ትንሹ ሰውዬ ተፋበት። ግዙፉ በሹክሹክታ እየተሳደበ ወይም እየተራገመ ከሱሪ ኪሱ መሀረብ አውጥቶ ፊቱን ጠረገና ሲያበቃ፤ ደቃቃውን አንድ

ቃሪያ ጥፊ አላሰው። ጥፊው ጧ ሲል ቀሰቀሰኝ፤ ገና አሁን ከመፍዘዜ ነቃሁ። ዘወር ስል፤ አጠገቤ ለመንገድ መጠገኛ ይሁን ለቤት ማሰሪያ የተከመረ ኮረት አየሁ። በፍጥነት አንድ ሰባት ከባድ ጠጠር አነሳሁና እያነጣጠርኩ ሰዎቹ ላይ መወርወር ጀመርኩ (ሰወረውር «የሀበሻ ነገር!» የሚል ሀሳብ በሀይል አሳቀኝ) ከት ከት ብዬ እየሳቅኩ የወረወርኳት ድንጋይ (ሶስተኛዋ) በጥፊ ተማቺውን ሰውዬ ደረቱን ደለቀችው፤ አራተኛዋ የአንዱን ትከሻ መታች። ድንጋይና ሳቁ አስደንግጧቸው፤ ትንሹን ሰውዬ ለቀቁትና ተፈተለኩ። ለምራቂ ያህል እጄ ውስጥ የቀሩትን ድንጋዮች ወረወርኩባቸው። በድንጋዮቹ ሸኚነት ጥቂት እንደሮጡ ወደ ቀኝ በኩል ታጠፉ፤ ጠፉ

ሳቄም ድንገት ጠፋ። የፍርሀት ሳቅ ኖሯል። አጠገባችን ምንጭ ሰማሁ። ገና አሁን ሰማሁት! ለካስ «ጥላስ ዴ ካትር ዶፊን» እተባለው አደባባይ ውስጥ ነን

ትንሹ ሰውዬ ግራ ገብቶት መንገዱ መሀል ቆሞ እኔን ያየኛል። እጄን እያራገፍኩ ወደሱ ሄድኩ። ይህን ያህልም ደቃቃ አይደለም፤ ከኔ ትንሽ ተለቅ ይላል። ደቃቃ የመሰለኝ ጠላቶቹ በጣም ግዙፍ ስለነበሩ መሆን አለበት

«Bon soir,» አልኩት (ቦን ሷር)

«Bon soir! አንተ ነህ 'ንዴ? ሀለላሴ ሙት!» አለኝ እየሳቀ

ባህራም ነው። ከዚህ በፊት ከሀበሾቹ ጋር ብዙ ጊዜ አይቼዋለሁ። ግን ያን ጊዜ ያገሬን ልጆች በብዙ ስለማልጠጋቸው፤ ይህን ባህራም ተዋውቄው ወይም አናግሬው አላውቅም ነበር

ድምፁ ወፍራም ሆኖ ለጆሮ ደስ ይላል። ፈረንሳይኛው የፈረንሳዮቹ አይደለም፤ መልኩ ግን ትንሽ የደቡብ ፈረንሳዮችን ይመስላል። ፊቱ እንደ ፈረንጅ ነጭ ሳይሆን፤ ፀጉሩ በጣም ጥቁር ነው። «ሀለላሴ ሙት!» ያለኝ ሀበሻ መሆኔን ስላወቀ ነው። አብሯቸው የሚሄድ ሀበሾች ብዙ ጊዜ «ሀይለስላሴ ይሙት!» ሲሉ ሰምቷል

«ሀበሻ መሆኔን 'ንዴት አወቅክ?» አልኩት

«እረ ስምህንም አውቀዋለሁ። ከነተመስገን ከነሉልሰገድ ጋር ነው 'ምውለው። ከፈረንሳይ ህግ ጋር ስንዳረቅ እንውላለን። ከፋቅ

ብዙ ጊዜ አይቼህለሁ»

«ይሄ ምንድነው?» አልኩት። ግምባሩ ላይ በከሰል «ር» የሚመስል ፊደል በጥቁር ተጭርቦታል። የተጫረበት ቦታ ግምባሩ በጣም ቀልቷል

«አሁን ነው የፃፉብኝ። ቆይ 'ስቲ' አለና ከኋላ ኪሱ ቦርሳ 'ውጥቶ'፤ እዚያ ውስጥ ባለችው ትንሽ መስተዋት ፊቱን አየ። ሳቀ። ከኪሱ መሀረብ አውጥቶ ከሰሉን ከግምባሩ እየጠረገ «ይሄ ፊደል «ር» (ሲ) ነው። ኮሙኒስት ማለት ነው» አለኝ ፈረንሳይኛው ብዙ የሰዋሰው ስህተት አለበት

«ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው?» ስለው፣ መሀረቡንና ቦርሳውን መልሶ ኪሱ እየከተተ፣

«ሀላላሴ ሙት! ለራስህ ተመልከት» አለና ወደ ግድግዳው ጠነቆለ። ግራጫው ግድግዳ ላይ በትልቁ (ከሩቅ እንዲታይ) በከሰል የተፃፈ ይነበባል

Vive Ho Chi Minh!

Vive le Peuple Viet-Namien!

A bas l' imperialisme Americain!

Yankee go home!

(ሆ ቺ ሚን ለዘላለም ይኑር!

የቪየትናም ህዝብ ለዘላለም ይኑር!

የአሜሪካ ኢምፔሪያሊዝም ይውደም!

ያንኪ አገርህ ግባ!)

«ይህን ስትፅፍ አግኝተውህ ነው እነዛ ሰዎች ሊደበድቡህ የፈለጉት?»

«ሰዎች አይደሉም። አሜሪካኖች ናቸው» አለኝ

እየሳቅኩ «በል 'ንሂድ ከዚህ ሳይመለሱ» አልኩት

«አትሰጋ። አይመለሱም። ፈሪዎች ናቸው»

ይህን ጊዜ ከበላያችን ከሶስተኛው ፎቅ አንድ መስኮት ተከፈተና፣ ጆሮ 'ሚበላ የሴት ድምፅ

«Laissez-nous dormir, non?» (እንተኛበት!)

«Pardon, madame, on s'en va» አላት (ይቅርታ እሜቴ፣ መሄዳችን ነው)

«Si l' on ne peut pas dormir chez soi, alors. . .» እያለች እያጉረመረመች መስኮቷን ዘጋች («በገዛ ቤታችን ውስጥ መተኛት ካልቻልንም. . .»)

«አ! እንሂድ ከዚህ» አለችና ወደ ኩር ሚራቦ በኩል መራመድ ጀመርን። በጥፊ የተመታ ፊቱን እያሸ

«ፈረንሳዮችም ጨቅጫቃ ናቸው፤ አሜሪካኖችም ቂል ናቸው። ሰው ማለት የኢትዮጵያ ሰውና የኢራን ሰው ነው!» አለች። ቀልደኛ ነው

«የኢራን ሰው ነህ ማለት ነው?» አልኩት

«ነኝ»

«የኡመር ካያም ያገር ልጅ ነህ!»

«ነኝ»

«የሱን ግጥሞች በቃል ታውቃቸዋለህ?»

«ሁሉንም አላውቃቸውም»

«የምታውቀውን በልልኝ 'ስቲ። እኔ ያነበብኩት በንግሊዝኛ ተተርጉሞ ነው። እሱ ራሱ የፃፈውን በጀርዬ መስማት 'ፈልጋለሁ»

አለልኝ። በጣም ደስ ይላል። ቋንቋው «ሸ» እና «ቸ» ይበዛበታል። ደሞ የሰውየው ድምፅ ወፍራምና ልዝብ ሆኖ፣ ኡመር ካያምን ራሱን የሰማሁት መሰለኝ። ድገምልኝ አልኩት። ደገመልኝ። ሌሎችንም በቃሉ ወጣልኝ

«ከሳዲ፣ ከሩሚ፣ ከፊርዶዜ በልልኝ 'ስቲ» አልኩት

«እነሱንም ታውቃቸዋለህ?» አለኝ

«የለም፣ ስማቸውን ብቻ ነው። ባገራችሁ ከኡመር ካያም እንደሚልቁ አውቃለሁ፣ ግን ተተርጉመው ደስ አይሉም። በለዚህ አላነባቸውም። በልልኝ» አልኩት

አለልኝ እየተረጎመ

ኩር ሚራቦ ስንደርስ «ስለደረሰክልኝ ያላመሰገንኩህ—»

አቋረጥኩት «ለመሆኑ ሰው 'ንዲደርስልህ ለምን አልጮህ ክም?» አልኩት

«አስበው 'ንጂ» አለኝ «እንዴት አንድ ኢራናዊ ሶስት አሜሪካኖች ያዙኝ ብሎ ይጮሀል?» ሁለታችንም ሳቅን «ደሞ ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ፡፡ ስለምንም ነገር «je m'en fous!» ነው፡፡ ሰማዩ እስኪሰነጠቅ ብጮህም ማንም አይደርስልኝም፡፡ ለመሆኑ አንተ ወዲህ ሰፈር ምን ልታደርግ በዚህ ሰአት መጣህ?»

«የካርል ማርክስ ወይም የሌኒን መንፈስ ወዲህ መርቶኝ ይሆናል!» ሳቀ፡፡ ሳቁ ደስ ይላል፣ ተላላፊ ነው

«አሁን ሳስበው ጊዜ ደነገጥኩ» አለኝ

«ምኑን?»

«እነሱን ስተህ በድንጋይ እኔን አንክተኸኝ ቢሆንስ?»

«አታስብ፡፡ ሀበሻ ድንጋይ ወርውሮ አይስትም፡፡ አፍሪካውያን እንደ መሆናችን መጠን፣ ገና ድንጋይ ዘመን ውስጥ ነው ያለነው፡፡ ጦርነት ስንዘምትም በድንጋይ ነው»

እየሳቀ «እንደኛ ናችኋ! እኛ ግን ገና ድንጋይ ዘመንም አልደረሰንም»

«የት ዘመን ናችሁ?»

«ጥርስና ጥፍር ዘመን! እንደ ነብር ሀኝ!»

ስንስቅ «ለመሆኑ ጣልያንን በምኒልክ ጊዜ ድል ያደረጋችሁት በዱላና በድንጋይ ብቻ ነበራ?» አለኝ

«እና በመልካችን አስፈሪነት፣ እና በሽለላችን!»

«ታዲያ ትንሽ ሽለላ 'ታስተምሩንም? አሜሪካኖቹን እንድናስወጣበት»

«የሚገዛችሁ የናንተው ሻህ መስሎኝ»

«ነው፤ ግን ሻህ የአሜሪካኖቹ አሽከር ነው»

«እንዴት እባክህን!? የነፈርዶዚ፣ የነሐመር ካያም አጥንት

አይቆረቁራችሁም? የዛራቱስትራ መንፈስ አይቀየማችሁም?»

«እሱ ነውኩ 'ሚገርምህ» አለኝ። በምር ድምፅ «ግን ታያለህ፤ ኢራን 'ንደገና የነፃነት አገር 'ምትሆንበት ጊዜ ይመጣል» አለኝ «በቻ እሱን ለጊዜው 'ንተወውና 'ሰንትራ' እንሂድ፤ ቢራ ልግዛልህ»

«ጥሩ»

«ረስቼ። ስሜ ባህራም ይባላል። ባህራም አፍሻር»

«Enchanté» አልኩትና ተጨባበጥን። ሳቅን። እኔም ስሜን ነገርኩት። ካፌ ሰንትራ ገብተን ቢራ 'የጠጣን ትንሽ ፖለቲካ እያወራን ከሳቅን በኋላ ስንለያይ

«Vive l'age de pierre!» አለኝ («የድንጋይ ዘመን ለዘላለም ይኑር!»)

«Pour chasser les Yankees» («ያንኪዎቹን ለማባረር»)

«ሀላላሴ ሙት!» አለ

ተለይቼው ስሂድ ሳቁ ተከተለኝ

በነጋታው ማታ ተመስገንን ሲኒማ 'ገኘሁትና ቢራ ልጋብዝህ ብዬ ካፌ ወሰድኩት። ግዙፍ ብጤ ጠይም ልጅ ነው፤ አይኖቹ ትንንሽ ናቸው። ስላየነው ፊልምና ስለሌሎች ፊልሞች፤ ስለፈረንሳዮች፤ ስለአገራችን፤ ስለሴቶች ስናወራ ከቆየን በኋላ፤ ጨዋታውን ቀስ አድርጌ ወደ ባህራም መራሁት። እንዴት ያለ ሰው ነው? አልኩት

«ለማወቅ የማይቻል ሰው ነው» አለኝ «ያወራል፤ ይለፈልፋል። ግን በልቡ ውስጥ ምን 'ንደሚያስብ በእውነት ለመገመት አይቻልም። የሚያወራውን ወሬ ብትሰማ በጭራሽ ብልጥ አይመስልህም፤ እንዲያውም ወደ የዋህነት ይወስደዋል። ግን ደሞ ባንድ በኩል ስትመለከተው ብልጥ መሆን አለበት»

«እንዴት?»

የተመስገን ትንንሽ አይኖች የባሰውን አነሱና እንደማብራት

አሉ። ሳቅ ማለቱ ነው። ሲጋራውን እየኮሰተረ

«እኛ በወር ስድስት መቶ ፍራንክ እናገኛለን» አለኝ «ባህራም እስከባርሺፕ የለውም፤ በቤቶቹ ገንዘብ ነው የመጣው። ግን ቤቶቹ ሳንቲም ከላኩለት ይኸው ስድስት ወር አለፈ። ምን 'ንደ ነካቸው አይታወቅም። ታዲያ እሱ ሳንቲም ሳያገኝ፤ እኛ በወር 600 ፍራንክ እየበላን፤ ከኛ እኩል ካፌ 'የገባ ይወጣል፤ ከኛ እኩል ሲኒማ ይገባል፤ ከኛ እኩል ፓርቲ 'የመጣ ይደንሳል፤ ሴት ያሳድዳል»

«በፊት ያስቀመጠው ገንዘብ እንዳለው?»

«በጭራሽ ገንዘብ ማስቀመጥ 'ሚችል ሰው አይደለም»

«ታዲያ ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

ተመስገን ጠይም ፊት ላይ የማፈርና የመሳቅ ፈገግታ መጥቶ አይኖቹን ሸፈናቸው

«እኔ ያበደርኩት እስካሁን ከ200 ፍራንክ በላይ ይሆናል። ሉልበገድ አንድ መቶ ሃምሳ ያህል አበድሮታል። ሌሎችም ሀበሾች እንደያቅማቸው አዋጥተዋል። ተካ ግን ከሰላሳ ፍራንክ በላይ አልገብርም አለ»

«ምነው አለ?»

«ምን መጣብኝና ለማንም አቃጣሪ አረብ እገብራለሁ? አለ»

«ለምን አቃጣሪ ይለዋል?»

«ከቤቶች ጋር ያየዋል። ደሞ ቤቶቹ ገንዘብ ሳይልኩለት ከኛ እኩል ይኖራል። ስለዚህ አቃጣሪ መሆን አለበት»

«ሌላ ማስረጃ ሊኖር አይችልም?»

«ቢኖርስ? ተካን 'ንዴት ልታስረዳው ትችላለህ? አቃጣሪ አረብ ነው ካለ አቃጣሪ አረብ ነው ማለት ነው። በቃ። ተው አረብ አይደለም የኢራን ሰው ነው ብንለው 'ንኳ አረብ ነው ብሎ ድርቅ አለ»

«አንተስ አቃጣሪ ይመስልህል?»

«አይመስለኝም። ግን እኛ ያበደርነው አንድ አራት መቶ ፍራንክ፤ እንኳን ለስድስት ወር ላንድ ወር አይበቃውም።

ይመስለኛል፤ ሴቶቹ በብዙ ያግዙታል። ለምሳሌ የምግብ ቲኬቱን 'ምትችልለት ኒኮል ነች»

«ኒኮል?»

«አንዲት አጠር ያለች፤ ጥርሷ 'ንደ አይጥ የተዘረዘረ፤ ፀጉሯ አባራ የተነሰነሰበት 'ሚመስል አለች፤ እሷ ናት። ደሞ በወር ዘጠና ፍራንክ የተከራየው ቤት አለው። ባለቤትየው ስድስት ወር ሙሉ ዝም 'ሚለው አይመስለኝም። ታዲያ ኪራዩን ከየት አምጥቶ ይከፍላል? ሴቶቹ ይከፍሉለት ይሆናል ብዬ አስባለሁ»

«ማን? ኒኮል?»

«ወይ ኒኮል፤ ወይ ሌላ። መአት ሴቶች አሉት። ምኑ 'ንደሆኑ እንጃ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ስለባህራም ለማወቅ አይቻልም።»

ሌሎቹንም ሀበሾች ስለባህራም ብጠይቃቸው በሌላ አነጋገር ይህንኑ ደገሙልኝ

ተካ ስለባህራም ነግሮኝ ሲጨርስ፤ ጥፍሮቹን 'የነከሰ «ገንዘብ እንዳታበድረው ተጠንቀቅ» አለኝ «እነሉልሰገድ የፈቀዱትን ያህል ይገብሩለት። ሉልሰገድም አባቱ ሀብታም ነጋዴ ናቸው፤ ከኢትዮጵያ ህዝብ ያጭበረበሩትን ገንዘብ ጥቂቱን አንድ ምስኪን አረብ ቢጠቀምበት ምንም አይደለም። ተመስገንም አባቱ ሚኒስትር ናቸው፤ ከህዝቡ የቀሙትን ገንዘብ እንደልብ ሊልኩለት ይችላሉ። ስለዚህ ለባህራም ይስጠው። አንተ ግን የኔ ብጤ ድህ ነህ፤ እንዳትታለል ተጠንቀቅ። ይሄ ባህራም ዋና አጭበርባሪ ነው»

ይህን ባህራምን ማወቅ ፈለግኩ። ራሴን «ለወደፊት ደራሲ ለመሆን ካቀድክ፤ እንደ ባህራም ያለ ሰው ሲያጋጥምህ በተቻለህ መጠን ልታውቀው መጣር አለብህ» አልኩት። ሰውን 'ምናውቀው ስለራሱ የነገረን 'ንደሆነ ነው። ግን ከጠየቅነው አይናገርም፤ ቢናገርም እውነቷን ፍርጥ አድርጎ አይደለም። ስለዚህ መታገስ ያሻል፤ ጊዜን መጠበቅ። አንዲት ሰአት ትመጣለች፤ ሰውየው መናገር የሚፈልግባት ሰአት። መቼ 'ንደምትመጣ ለማወቅ አይቻልም፤ ግን መምጣቷ አይቀርም። ስለዚህ ዘወትር ዝግጁ መሆን ያሻል

ዞሮ ዞሮ እኔና ባህራም መተዋወቃችን 'ንደማይቀር እርግጠኝ

ስለነበርኩ ነው መሰለኝ፤ ላውቀው በጭራሽ አልቸኮልኩም። ብቻ እሱ
 ስለራሱ በሚነግረኝ ጊዜ ንግግሩ በደምብ እንዲገባኝ በማለት፤ ሌሎቹ
 ስለሱ ምን እንደሚያስቡ አጠይቅ ነበር። በዚያውም እነሱኑ
 ራሳቸውን ትንሽ ትንሽ አውቃቸው ጀመር

ሁለት

አማንዳ ለጥቂት ጊዜ

ያን ሰሞን አንዲት ቆንጆ አሜሪካዊት ነበረች፤ አይኗ ሰማያዊ፤ ፀጉሯ በጣም ንፁህ ቡና አይነት። እጅግ ደስ ትላለች፤ አልጋ ውስጥ ልብ ታጠፋለች። ግን በማልፈልጋት ሰአት ሆቴሌ እየመጣች አላሰራ ስላለች፤ ቤተ መፃህፍት እየሄድኩ መስራት ግድ ሆነብኝ። ሆቴሌ ስታጣኝ ወደ ቤተ መፃህፍቱ መምጣት ጀመረች።

እሷን ለመሸሸና በዚያውም ባህራምን ለማወቅ ስላ ሀበሾቹን እጠጋቸው ጀመር። ምግብ ቤት አብራያቸው እገባለሁ፤ ካፌ ዶርቢቴል አብራያቸው ካርታ 'ጫወታለሁ። ከባህራም ጋር ግን ላይ ላይን እየቀለዱ ለመላቅ 'ንጂ፤ የልብ ለመጫወት አጋጣሚ ለጊዜው አላገኘሁም። ይልቅስ ከሀበሾቹ ጋር ግንኙነት በማድረግ «ሚስቶቻቸውን» በመጠኑ እያወቅኳቸው ሄድኩ።

የነበርንበት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ሴቶቹ ከወንዶቹ በጣም ይበዛሉ። ስለዚህ ለሁሉ ሴት 'ሚዳረስ ወንድ የለም. . . አሉ ሶስት፤ አራት፤ አምስት 'የሆኑ ወንድ 'ሚያድኑ ልጃገረዶች። ታዲያ ወንዱን ቆንጆ ቆንጆዎቹ ይዘውታል፤ ተጠምጥመውበታል። ነፃ የሆነ ወንድ አይገኝም፤ ቢገኝም ወይ የደስ ደስ የለውም፤ ወይ ጥቁር ነው። ጥቁር ደሞ ምን ቢወዱት አገሩ መመለሱ አይቀርም። ብልጥ ወይም ውብ ወይም እድለኛ ካልሆኑ፤ ፈረንሳይ ወንድ ማግኘት አይቻልም። ሳያገቡ የማርጀት ፍርሀት በወራቱ ዋሻ፤ በአመታቱ ጫካ አድፍጦ ይጠብቃል. . .

ጥቁሮቹ ወንዶች ገና 'ንደመጡ፤ በንግድነት ምክንያት ቆንጆ ሴት ማጥመዱን ለጊዜው ስለማያውቁበት፤ የተገኘችውን እሺ ብለው

ይቀበላሉ። የምትገኘው ደሞ ቆንጆ ያልሆነች ናት፤ ስለዚህ ማቆያ ናት...

የሀበሾቹ «ሚስቶች» ጎደሎ ብጤዎች ነበሩ።— እዚህ ቅርፅ ይጎድላል፤ እዚያ ድምፅ ይጎድላል፤ እዚያ ጠባይ ይጎድላል። ብቻ፤ ሉልሰገድ እንዳለኝ «ሁሉም ያ ነገር አላቸው» ለጊዜው ሀበሾቹ የፈለጉት እሱን ነው። መልኩ፤ የደስደሱ፤ ደማምነቱ፤ ጠባዩ፤ በኋላ ዝግ ተብሎ ይፈለጋል

ከሁሉም አስቀያሚ አማንዳ ሳትሆን አትቀርም። ድብልብል አሜሪካዊት ናት። ወፍራም አንገቷ ዙርያ ስጋው ተጣጥፏል፤ ሽንጥ 'ሚሉት' የላትም፤ ስትራመድ የሚንቀጠቀጠው ባቷ ረዥም ቂጥ ይመስላል። በጭራሽ ስሜት አትቀሰቅስም። ሉልሰገድ ለምን 'ንደያዛት' ለጊዜው ሊገባኝ አልቻለም። የቸገረው እርጉዝ ያገባል ይባላል፤ እሱ ግን አቅፏት ይዞራል። ወገሷ ዙርያ እጁ ስለማይደርስ ትከሻዋን አቅፎ እሷ ወገቡን አቅፋ ሲሄዱ አያቸዋለሁ። የአማንዳ ፈገግታ ደግና ንፁህ ነው፤ ትንንሽ አይኖቿ ንፁህ ሰማያዊ ናቸው፤ ረዥም ፀጉሯ በጣም ንፁህ ነጭ ሆኖ፤ ጨረቃ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ግን ይህን ሁሉ ውበት ጮማዋ አፍኖ ይዞ እንደሌለ አድርጎታል። ስታያት ውፋሬዋ ነው 'ሚታይህ'፤ ስታስታውሳት ጮማዋ ነው ትዝ 'ሚልህ

ሲልቪ ግን በጣም ቆንጆ ናት። «እጥር ምጥን» ያለች ፈረንሳዊት ሆና፤ ቡናማ ጉልህ አይኖቿ ውስጥና ውብ ሰፊ አፏ ዙርያ እንደ ነበልባል የሚውለበለበው ፈገግታዋ ልብ ያሞቃል። ወደ ኋላ የተለቀቀው ንፁህ ጥቁር ፀጉሯ ያብለጨልጫል፤ ስትራመድ ረዥም አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ይሄ ጥቁር ሀር ፀጉሯ ሹው ሹው ይጫወታል። ከታች ደሞ አበጥ ያለው ዳሌዋ ያንኑ ያህል ይወዛወዛል። እግሯ በብዙ ጥንቃቄ የተቀረፀ ውብ ፍጥረት ነው። ፍቅርም ምኞትም የምትቀሰቅስ ወጣት ትመስላለች። ተመስገንን በጣም ትወደዋለች ሲሉ ሰምቻለሁ። ይሄ ተመስገን ፈረንሳይ አገር የተስማማው ይመስላል

ዩኒቨርሲቲውን «ሲቴ» ይሉታል። ሲቴ ውስጥ መኝታ ቤት ያላቸው ሀበሾች ተመስገን፤ ሉልሰገድ፤ ተካ፤ ሀይለየሱስ ናቸው።

ሌሎች እንደኔው የሆኑል ክፍል ወይም የከተማ ቤት ተከራይተው ይኖራሉ

ቆንጆዋን አሜሪካዊት እንዳላገኝ ስፈልግ ከሉልሰገድ ወይም ከተመስገን ቁልፍ ለምኔ መጎታ ቤታቸው ቁጭ ብዬ 'ሰራሁ። ሀይለየሱስ ቤት 'ንዳልሰራ ሰውየውን አልወደውም። ተካ ቤት 'ንዳልሰራ ደሞ የተካ ቤት ይገማል። አይ ተካ! እግዜር ይይላት! አንዳንዴ 'ንኳ እግሩን ቢታጠብና እግር ሹራቡን ቢያጥብ ምን ቸገረው ነበር? ዝም ብሎ ብቻ ጥፍሩን እየነከሰ መነጫነጭ ምን ያረግለታል?

ሉልሰገድ ወይም ተመስገን ቤት ቁጭ ብዬ ስሰራ አንዳንዴ ባህራም ይመጣል። ትንሽ እናወራና ሂሙን ተላጭቶ «መልካም ስራ» ብሎኝ ይወጣል። ፀጉራም ነው። እጆቹን፣ ደረቱን፣ አንገቱን፣ ፊቱን ፀጉር ወሮታል። ሂሙን ሲላጭ አይኑ፣ አፍንጫውና ጆሮው ብቻ ናቸው መላጩት የሌለባቸው። ቢሆንም ፀጉሩ አያስቀይምም። በጣም ንፁህ ሰው ነው።

አንዳንዴ ደሞ ቁጭ ብዬ ስሰራ ድቡልቡሷ አማንዳ ወይም ውቢቷ ሲልቪ ይመጣሉ - ወዳጃቸውን ፍለጋ። ቀስ በቀስ እነዚህን ሁለት «ልጃገረዶች» እያወቅኳቸው፣ እየወደድኳቸው ሄድኩ። እነሱም ሊወዱኝ እንደጀመሩ ታወቀኝ። ስለራሳቸው ኑሮ በመጠኑ ይነግሩኝ ጀመር...

አንዳንድ ቅዳሜ ማታ ሀበሾቹና ጓደኞቻቸው «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ያደርጋሉ። «ሱርጥሪዝ ፓርቲ» ድንገተኛ ብጤ ነው። ታስቦ የታቀደ ፓርቲ ሳይሆን፣ ጓደኞቻች ሲገናኙ «ዛሬ ምን እናርግ? ሲኒማ 'ንግባ ወይስ ምን ይሻላል?» ይባባሉና «ለምን ሱርጥሪዝ ፓርቲ አናረግም?» ይላሉ። ያን እለት ማታ ፓርቲው ይደረጋል። የተገኙ ሰዎች ይጠራሉ፣ የራሳቸውን መጠጥ ይዘው እንደሚመጡ የታወቀ ነው። አንዱ ቤት ፓርቲው ይደረጋል። ለዚህ ጉዳይ ሀበሾቹን ባህራም ያገለግላቸዋል - እንደ አውሎ ነፋስ በፍጥነት መዘዋወር ይጀምራል፤ ወንዶቹን ይጠራል፤ ሴቶቹን ይጋብዛል፤ እዚህ ትእዛዝ

እዚያ ምክር ይሰጣል፤ ከዚህ ዲሰክ ከዚያ ሴት ይዋሳል፤ ፓርቲው ይጀመራል። ተሳታፊዎቹ ወንዶች አብዛኛዎቹ ኢትዮጵያውያንና ኢራናውያን ናቸው፤ የሁለቱ አገሮች ማህበር ይመስላል

እንዲህ አይነት ፓርቲ ውስጥ ነበር ሉልሰገድ አማንዳን ያገኛት። ፓርቲው ውስጥ ጥቂት ሴቶች ብቻ ነበሩ፤ እነሱም ተይዘዋል። ያልተያዙ አንዲት በጣም ደቃቃ የሆነች የሩቅ ምስራቅ ልጅና አንዲት አስቀያሚ ድቡልቡል አሜሪካዊት ብቻ ናቸው። ምስራቃዊቱ በጣም ደስ ትላለች፤ ግን ሉልሰገድ እሷን ይዞ አልጋ ውስጥ ሲገባ ሊታየው አልቻለም። «ዎ! ብትሞትብኝስ?» ብሎ አሰበ። ተዋት። ድቡልቡሷ አሜሪካዊት ፈፅሞ ደስ አትልም፤ ግን ሙዚቃውና መጠጡ እየገፋፉ ወደሷ ወሰዱት። ተዋወቃት። ስሜ አማንዳ ነው አለችው፤ አብረው ይደንሱ ጀመር። በእንግሊዝኛ እያወሩ ሁለቱም በብዙ ጠጡ፤ ሞቅ አላቸው። ስታቅፈው ስታናግረው በጣም ደስ እያለችው ሂደች— ይስማት ጀመር

«ተው እዚህ አትሳመኝ» አለችው

«ምናለበት?» አላት ጆሮዋን እየሳመ

«አልችልም። ስሜቴ በጣም ይቀስቀሳል» አለችው። ድምፅዋ በጣም አቆመበት።

«ታድያ ምናለበት?» አለ እየተሻሻት

«ያኔ መላም ብቻ አይበቃኝም» ብላ በሀይል ተጠጋችው።

ሉልሰገድ ቀስ ብሎ ወደ አንዱ መኝታ ክፍል ገብቶ እዚያ ይሳሳሙ የነበሩትን ሁለት ፈረንሳዮች አስወጣቸው። (መኝታው የማን እንደሆነ እንጃ) መብራቱን አጠፋ። ተመልሶ መጥቶ አማንዳን ወደዚህ ጭለማ መኝታ ሴት ወሰዳት። በሩን ቆለፈ። አልጋው ላይ አጋድሞ ይስማት ጀመር። እየሳመ፤ እያሻሽ መታንታዋን አስወለቃት። ጭለማ በመሆኑ አስቀያሚ መልኳ ስለማይታየውና፤ አሳሳም ከማወቁም በላይ ወፍራም ገላዋ ምቹ ስለሆነ፤ እጅግ በጣም ተደስተዋል

ጠግቦ ከላይዋ ሊነሳ ሲል፤ እቅፍ አደረገችውና እንዳይነሳ ከለከለችው

«እባክህን ትንሽ ቆይልኝ» አለችው። አንድ የማይታወቅ ሀዘን

ከድምፅዋ በኩል መጥቶ ልቡ ውስጥ ገባ። ዝም ብለው ቆዩ።

«ይሰማህል ዘፈኑ?» አለችው

እዚያኛው ክፍል ውስጥ፣ ዝግ ያለ ያዘነ የአለን ባርዬር ዘፈን ይሰማል።

“Elle était si jolie

Je n’oublierai jamais...”

(እጅግ የተዋበች ነበረች፡— እስከመቼም አልረሳትም. . .)

በፈረንሳይኛ «አንተ ግን አሁን ትረሳኛለህ» አለችውና እቅፍ አደረገችው። እንባዋ ጉንጨጭን ነካው። የሚያደርገውን አጣ፣ የሚናገረውን አጣ። ዝም ብሎ አቀፋትና በእንግሊዝኛ

«አልረሳሽም፤ ለምን እረሳሽለሁ?» አላት

«ርካሽ ሴት መስዬ እታይህለኝ»

«በጭራሽ ርካሽ አትመስይኝም»

«ርካሽ እመስላችኋለሁ፣ ግን ርካሽ አይደለሁም። ነገሩ ሌላ ነው»

«እኔ ርካሽ ሆነሽ አትታይኝም»

«እውነትክን ነው ብዬ ተስፋ አደርጋለሁ»

«እውነቴን ነው። ለምንድነው 'ምታለቅሺው?»

«እንዲሁ»

«ንገሪኝ» አላት፣ በእጁ እንባዋን እየጠረገ

«ሌላ ቀን እነግርህለሁ. . . የተገናኘን 'ንደሆነ»

«ለምን አንገናኝም?»

«ትሸሸኛለህ። ይታወቀኛል»

«ለምን?»

«እጣዬ 'ንደሱ ነው»

«ተሳስተሻል»

«እስቲ 'ናያለን። ሰማ. . .»

የአለን ባርዬር ዘፈን ተደግሟል፡--

“Aujourd’hui c’est l’automne
Et je pleure souvent
Aujourd’hui c’est l’automne
Qu’il est loin le printemps...”

(ዛሬ በልግ ነው
ዘወትር አለቅላለሁ
ዛሬ በልግ ነው
ፀደዩ ምንኛ ይርቃል! . . .)

ሲያባብላት ትንሽ ከቆየ በኋላ ተነስተው ወደ መደነሻው ክፍል ገቡ። በብርሀን አያት። ከነጭ ፀጉሯ ሌላ መልክ የላትም። ዙሪያ ፊት፣ ጮማ ውስጥ የተቀበሩ አይኖች፣ ካገጫ በታች ትርፍ አገጭ፡-- አስቀያሚ ነች። ግን ስታሳዝን! ሉልሰገድ ሊለያት አልፈለገም። ሲያስደንሳት ሲያጫውታት አመሽ

ሌሊት ቤቷ ሲያደርሳት «መቼ አገኝህለሁ?» አለችው። በምሳ ሰአት ምግብ ቤቱ በር እንዲገናኙ ተቃጠሩ።

ተካ ብሽቅ ነው 'ንጂ መጥፎ ልጅ አይደለም። እንዲያውም ልቡ በጣም ሰፊ ነው። ለምሳሌ አንድ ቀን ስናወራ

«እኔ ሰው አውቆ ክፉ ይሰራል የሚባለውን አልቀበልም» አለች «ማንም ሰው በጣም ክፉ የተባለው 'ንኳ ቢሆን፣ ክፉ 'ሚሰራው ደግ የሰራ እየመሰለው ነው። ባለማወቅ ነው»

«ሚስትህን ወይም እጮኛህን ቢያማግጥብህስ?» አልኩት

«አንተን ለመጉዳት አይደለም፣ ሴትዮዋን ሊደሰትባት ፈልጎ ነው 'ንጂ»

«አሳብቆ ሲያጣላህስ?»

«ለክፋት ያለው አይደለም። ወይም ስብቀቱ ትልቅ ደስታ ሳለ ሚሰጠው ነው፣ ወይም ስትጣሉ እሱ የተጠቀመ እየመሰለው ነው። ለክፋት ብሎ ክፋት አይሰራም። ባለማወቅ፣ ባለማመዛዘን ነው»

«አሁን አንዱ ቢጎዳህ አትቀየመውም?»

«ለጊዜው እቀያመዋለሁ። ግን ንዴቱ ሲበርድልኝ፣ ለክፋት ብሎ እንዳልጎዳኝ ይገባኛል። ስለዚህ እሸሸዋለሁ 'ንጂ አልጠላውም»

«ባንተ ቤት የሰው ልጅ ጥሩ ነው?»

«አዎን። ጥሩ ባይሆንም ክፉ አይደለም። የሚያበላሽው አለማወቅ ብቻ ነው። ብታስብበት፣ አንድ ነገር በእውነት መጥፎ መሆኑን ካየ፣ ሊያደርገው አይችልም»

ተካ በልቡ ጥሩ ልጅ ነው። ግን አቤት ሲያበሸቀኝ! ጥፍሩን መንከሱ፣ ሰውነቱን አለመታጠቡና ጥርሱን አለመቦረሹ የራሱ ጉዳይ ነው። ግን ባገኘኝ ቁጥር «ከየት ነው 'ምትመጣው?» ብሎ ይጠይቀኛል። መመለስ አለብኝ። «ምን ትሰራ ነበር?» ይለኛል። እመልሳለሁ። ቀጥሎ «ወዴት ነው 'ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ። «ምን ልታረግ ነው እዛ 'ምትሄደው?» ይለኛል። እነግረዋለሁ።

ባገኘሁት ቁጥር እነዚህን ጥያቄዎች መመለስ ይሰለቸኛል። ግን እርር ቅጥል የሚያረገኝ ምንድነው? ከየትም ብመጣ፣ ወዴትም ብሄድ፣ ምንም ብሰራ፣ በጭራሽ ደንታ የለውም! እንዲሁ ነው 'ሚጠይቀኝ። ያለ አንዳች ምክንያት! ልማድ ስለሆነበት ብቻ

ሌሎቹን ሀበሾች ግን ይሄ የተካ ጥያቄ ማብዛት አያናድዳቸውም፣ በመጠኑ ያስቃቸዋል 'ንጂ። እነሱን የሚያናድዳቸው (እና እኔን የሚያስቀኝ) ሌላ አመል አለው። እርር ቅጥል የሚያረጋቸው! አንዲት ልጅ ደስ ብላቸው ሊያበስሏት የፈለጉ 'ንደሆነ «እባክህን ለኔ ተውልኝ፣ ልቤን ወስዳዋለች። ልሞክራትና፣ እምቢ ያለችኝ 'ንደሆነ አንተ ትሞክራለህ» ይላቸዋል

እንግዲህ እነሱ ለጊዜው ሌላ ሴት ሰላላቸውና እሱ ሴት ስለሌለው አስበውለት ይተዉለታል። ታዲያ ምንም አይሰራም። ሞክሮ ቢያቅተው 'ንኳ ያዝኑለት ነበር። በጭራሽ ሊያነጋግራትም አይሞክርም 'ንጂ። እንዲያው ብቻ «ዛሬ እንዲህ ብላ አየችኝ- ዛሬ እንዲህ 'ንዲህ እያለች ባጠገቤ አለፈች» ይላቸዋል። በመሆኑ አንዱ ፈረንሳይ ይቀልባታል። ንጉተው ይቀራሉ

ሀበሾቹ በተካ ምክንያት ከዚህ የባሰ የሚበላጩበት ጊዜም አለ። ፓርቲ ላይ አንዲቱን አብስለው ሰብከው አስደስተው እሺ ሊያሰኙዋት ትንሽ ይቀራቸዋል። በዝግተኛ መዘቃ አቅፈዋት

እየተወዛወዙ በጆሮዋ አስደሳች ምናምን እያንሾካሾኩላት «ዛሬ አብረን ብናድር እንዴት ጥሩ ነበር! የሚቻልሽ ይመስልሻል?» ይሉዋታል። «አይመስለኝም» ትላቸዋለች። የምሯን ይሁን ወይስ መግደርደሯ ይሁን አያስታውቅም። ስለዚህ የበለጠ እያስጠጉዋትና እየተሻሹዋት «ኧረ ባክሽን አስቢልኝ። ተሰቃየሁኮ» ይሏታል። ዝም ትላለች። «ታድያስ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ትይኛለሽ?» ይሏታል

ይህን ጊዜ ተካ ከተፍ ይልና «አንድ ጊዜ እንደንሰ?» ብሎ ልጅቷን ይወስዳታል። እዚህ ላይ ያለ ንዴት! ታድያ ምንም አያረጋትምኮ። እንዲሁ ነው

ይኸው ካዲስ አበባ ከመጣን ሰባት ወር ያልፋል። ተካ እስካሁን አንዲት ሴት እሺ አሰኝቶ አያውቅም። ሴት ሲያምረው ማርሰይ ይወርድና ሽርሙጣ ተኝቶ ይመለሳል። ለዚህ ነው አንድ ቀን ስለአማንዳ የነገረኝን በሙሉ ላምነው ያልፈለግኩት

ከምሳ በኋላ ነበር። ሲቴ (ዩኒቨርሲቲው) አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ እኔና ተካ ቁጭ ብለን ፀሀይ ስንሞቅ፣ አማንዳ መጣችና «ሉን አላያችሁትም ወይ?» አለችን። (ሉልሰገድን ሉ ነው 'ምትለው) «አላየነውም» አልናት። እየተደበለበለች ሄደች። ውብ ነጭ ፀጉሯ ወደ ጎሳዋ ተለቆ ፀሀይ ውስጥ ይብለጫለጫል፣ የረጋ የጨረቃ ብርሀን ይመስላል። ተካ ጥፍሩን እየነከሰና የጥፍሩን ብጥስጣሽ «ጽ» እያለ እየተፋ

«እቺ ቂንጥራም! አሁንኮ ቁላ አምሯት ነው» አለ። አበሽቀኝ።

«ለሌላ ጉዳይ ሊሆን አይችልም?» አልኩት

«አ-ዎ! ቁላ ፍለጋ ነው እያልኩህ!»

«ለምን 'ንዲህ ትሆናለህ? የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ ስሟን 'ምታጠፋው?»

«ይልቅ አንተ የት ታውቃለህና ነው 'ንዲህ 'ምትከራከርላት?»

«እኔማ አላውቃትም»

«እንግዲያው ለምን ትከራከርላታለህ? አንዲት ቂንጥራም

አሜሪካን ናት፣ በቃ»

አብዛኛውን ጊዜ ተካ ምንም አይነት መራራ ነገር ቢናገር ያሳዘነኛል እንጂ አልናደድም። ዛሬ ግን ምን እንደነካኝ እንጂ፣ ለአማንዳ ተቆረቆርኩላት። ተናድጄ

«የት ታውቃለህ? እንዳንተ ያለ የት ያውቃለህ?» አልኩት

«እኔ አውቃለሁ አላልኩም'ኮ»

«እንግዲያው አታውቃትማ»

«አላውቃትም»

«ጥሩ፣ እንግዲያው ስሟን አታጥፋ»

አጭር ዝምታ። ከኛ ራቅ ብለው የፈረንሳይ ህፃናት አሸዋ እየሰፈሩ ይጫወታሉ፣ ይንጫጫሉ። አግድም ወንበሮቹን አሮጊቶችና ሽማግሌዎች ሰፍረውባቸዋል

«አላውቃትም። ግን አሁን ቁላ ፈልጋ 'ንደሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለ ተካ

ከመናደዴ የተነሳ ወደሱ በኩል ተንጠራርቼ ፊቴን ወደ ፊቱ አስጠግቼ

«እንዴት እንደዚህ እርግጠኛ ሊሆኑ ቻሉ፣ እባክዎትን?» አልኩት

በጭራሽ ሳይናደድ፣ እንዲያውም ያልተጠረገ ጥርሱን በብጫ ብጤ ፈገግታ እያሳየኝ፣ ዝቅ ባለ ሰላማዊ ድምፅ

«በድቻታለኝ!» አለኝ። (ትንፋሹ!)

እየሳቅኩ ወደ ቀድሞ ቦታዬ ተመለስኩ

«እውነቴን ነው» አለ «ያለፈው ቅዳሜ ሳምንት ኢራንያኖቹ ቤት ሱርፕሪዝ ፓርቲ ነበር። ሉልሰገድ አልነበረም። እሷ ሰከራ ነበር። ትንሽ ተጠጋጃትና ስተሻሻት ጊዜ ቆመባት፣ እቺ ቂንጥራለሁ!»

«ቂንጥራም አትበላት! ካልሰደብካት ማውራት አትችልም 'ንዴ?»

«ፓርቲሲዮን መኝታ ቤት አስገባጃትና በጭለማው እየደነሰን እጄን ልብሷ ውስጥ ከትቼ ወፍራም ቂጧንና እምሷን አሻሸሁላት። እምሷ

ረጠበ፣ ጨቀየ፣ ጣቴን ከተትኩባት። ማቃሰት ጀመረች።
ሙታንቲዋን ላወልቅ ስል

«ሉን እንዳትነግረው ቃልህን ስጠኝ» አለችኝ

«ቃሌን ሰጠኝት። ሞላኝት። ከጨረሰኩ በኋላ «አንዴ
እንድንም?» አለችኝ

«ምን አልካት?» ብዬ ጠየቅኩት

«Go to hell!» አልኳት («ገደል ግቢ»)

«ለምን?»

«አስጠላችኛ! ብተፋባት አልጠላም ነበር» ዝም አልኩት

«ሱሪዬን ስታጠቅ 'ሉ እንዳያውቅ ቃልህን ሰጥተኸኛል' አለችኝ»

«Shut up!» አልኳት («ዝም በይ!»)

«ከዚያ በኋላ ሌላ ጊዜ ተኝተህት ታውቃለህ?» አልኩት

«የለም»

«እምቢ አለችህ?»

«የለም። በነጋታው ለሉልሰገድ ነገርኩት»

«ለምን? ለምን ነገርከው? ምን ይጠቅመኛል ብለህ ነገርከው?
ምን ጥቅም አገኘህበት?»

«እውነቱን ይወቅ ብዬ ነዋ!»

«ልጅትዋስ? አትቆጠርም? የሰጠህት ቃልስ? ዋጋ የለውም?»

«ላንዲት ቂንጥራም አሜሪካን ብዬ ከእውነቱ ልራቅ 'ንዴ?»

«ቂንጥራም አትበላት አልኩህ!»

«እሺ»

«ለምን መጀመሪያውኑ ቃልህን ሰጠህት?»

«እንድትሰጠኝ ብዬ ነዋ!»

«ሉልሰገድ ምን አለ የነገርከው ጊዜ?»

«ምንም አላለም፡፡ 'ይቅርታ አርግልኝ ቆሞብኝ ስለነበረ ነው' አልኩት»

«ምን አለህ?»

«ምንም ይቅርታ አያስፈልግኝ እርሳው» አለኝ

«ሌላ ምንም አላለህ?»

«እንደነገርከኝ አማንዳ እንዳታውቅ፡፡ ያወቀኝ 'ንደሆነ ትጣላኛለህ' አለኝ»

«ስለዚህ ጉዳይ ሌላ 'ምትነግረኝ አለ?' አልኩት ተካን

«የለም» አለኝ

ከተቀመጥኩበት ተነሳሁ

«የት ልትሄድ ነው?» አለኝ፡፡

«የትም፡፡ ካንተ መሸሼ ነው»

«ምነው? ምን አረግኩህ?»

«አናደድከኝ»

«ለምን?»

«በልጅቷ ምክንያት»

«ምን የሚያናድድ አለው? አንተ ጉዳዩ ውስጥ የለህበት»

«አሁን ዝም በለኝ!» ብዬው ሄድኩ

ታዲያ ለእራት አገኘኝና፤ ልክ ምንም እንዳልተባባልኝ ያህል አነጋገረኝ፡፡ ተካ ቂም አይደዝም፡፡ በዚህ በኩል ልቡ ንፁህ ነው

ይህን የተካንና የአማንዳን ታሪክ ላምነው አልፈለግኩም፡፡ ግን ተካ ከመሬት ተነስቶ የሚዋሽ ዓይነት አይደለም፡፡ ቢሆንም...

ምናልባት ግማሹ እውነት ሊሆን ይችላል፡፡ ግን ከጨረሱ በኋላ «አንዴ እንድንም?» ያለችው ውሸት መሆን አለበት

ለመሆኑ ለምን ይህን ታሪክ ነገረኝ? ሴት ማግኘት መቻሉን ለማሳወቅ ያለው ይሆን? ምስኪን ተካ!

በካፌ ዶርቢቴል በኩል ሳልፍ ሉልሰገድ ከዚያ ወጣ፡፡ ቀይ ፊቱ

ደም ለብሷል። ጉልህ ዓይኖቹ ጉድጓዳቸው ውስጥ ይገላበጣሉ። በጣም ተናዳል።

«ምን ሆኑ?» አልኩት

«ይህን ተካ አስታግስልኝ፣ አለዛ አንድ ቀን እገድለዋለሁ» አለኝ
«ምነው?»

«ባገኘኝ ቁጥር ያበሽቀኛል። ላብድ ነው»

«ለምን ሁለተኛ እንዳታናግረኝ አትለውም?»

የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶቹን በተሸነፈ የንዴት ሳቅ እያሳየኝ

«ቢያንስ አስር ጊዜ ብየዋለሁ» አለ «ሁለተኛ ያናገርከኝ 'ንደሆነ' ወይ ለፖሊስ እነግራለሁ ወይ እገድልሁለሁ ብዬዋለሁ። ደጋግሜ ደጋግሜ ነግሬዋለሁ። ሰድቤዋለሁ»

«ታድያስ?»

«በሚቀጥለው ጊዜ ቢያገኘኝ ያነጋግረኛል። ትንሽ ካናገረኝ በኋላ ያበሽቀኛል»

«አታኮርፈውም?»

«አይገባውማ!»

«አሁን ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። ይህን ከተማ ለቅቄ ልሂድ መሰለኝ»

እየሳቅኩ «እስከዚያው ና ምን የመሰለ ቢራ ላጠጣህ» አልኩና ባቡር ጣብያው አጠገብ አንዲት ስም የሌላት ካፌ አለች፣ እዚያ ወሰድኩት። አንድ ቡና አይነት ቢራ አለ፣ ከስኮትላንድ የሚያስመጡት። ፀሀይ ላይ ቁጭ እንዳልን እሱን ቀመሰና

«ይህን እንዴት አገኘኸው 'ባክህን? እኔ ሁለተኛ ሌላ ቢራ አልቀምስም» አለ። ንዴቱን መርሳት ጀምሯል። ራሱን እየነቀነቀ

«የተካ ዋና ፕሮብሌሙ ምን መሰለህ?» አለኝ «ጥሩ ልጅ ነው። ከሰው ጋር ተስማምቶ መኖር ይፈልጋል። ግን በሂደቦት ሰውን እንዳበሽቀ ነው። ወደ አይደለም። ፍጥረቱ ነው»

«አውቃለሁ። ረስቼ— አማንዳ ስትፈልግህ ነበር»

ዝም አለ። ገባኝ

«የፈረንጅ ሴቶች ሲሰለፍ!» አልኩት

«ያንተም ሰልችታህለች?» አለኝ

«ፈረንጅ አይደለች?»

«አንተስ አትረባም» አለኝ

«ለምን?»

«ያችን የመሰለች ቆንጆ ምኗ ይሰለቻል? ድምፅዋ ብቻ ይበቃል። በዛ ሰማያዊ አይኗ እያየችህ ያን ፈገግታ ስትሰጥህ— አንድ ፈገግታ እንደሱ ብታጠጣኝ ችዬ ከሷ አልለይም ነበር። በዚያ ወፍራም ድምፅዋ 'ሉ ሃኒ ሉ' ብትለኝ ለዘለዓለም እታሰራለሁ»

«ፈገግታውንም ቁልምጫውንም ትሰጥህለች ከፈለግክ»

«እንዲህም ብልህ'ኮ፣ ፈገግታውና ቁልምጫው ብቻ አይበቃም»

«አንተ ከፈለግክ ሌላውንም ትሰጥሃለች»

«እሱን ተወው! ካንተ ጋር ፍቅር እንደያዛት ያስታውቃል»

«ይመስልህል» አልኩት

«ትወድህለች ስልህ!»

«እሺ ይሁን። ግን አንዳንዴ ስላንተ ጣል የምታረገው ንግግር አንተም ጠጋ ብትላት እንደማትሸሽህ ያሳያል»

«አዬ? ምን አለች?»

«አይ፣ እሱን አልነግርህም። ጠጋ ብትላት ራሷ ትነግርህለች»

«እውነት እንደወሰድልህ ትፈልጋለህ?» አለኝ

«አዎን። ግን ለሀበሾቹ እንዳትነግር»

«ግድ የለህም። እኔ ምልህ— የኔን ሽክም ደሞ አንተ ትንሽ ብትሸከምልኝ። አውቃለሁ አስቀያሚ ነች። ግን ጠጋ ስትላት የደስ ደስ አላት። ደሞ ከዛች ከቆንጆ ጋር ሰንብተህ ወደዚችኛዋ ስትመጣ

ጥሩ ለውጥ ሳይሆን አይቀርም። ሞክር እስቲ»

«እንተም ሞክር»

«Shake on it! (ጨብጠኝ)» አለኝ። ተጨባበጥን

ትንሽ ቆይቶ፣ ራሱን እየነቀነቀ

«አባቶቻችን አሁን የተባባልነውን ቢሰሙ ምንኛ በናቁን!» አለ

እኔና ሉልሰገድ ሚስቶቻችንን እየያዝን አብረን ሲኒማ ገባን፤
አብረን ናይት ክለብ ሄድን። ለመለዋወጥ ሞክርን። አልቻልንም።
እነሱም ጓደኝነት ተያያዙ። እንደተሸነፍን ገባን

«ገና የፈረንጆቹን ያህል አልሰለጠንንም 'ባክህ'» አለኝ

«እስከመቼም እንሰለጥንም» አልኩት

ሚስት መለዋወጥ ሲያቅተን ጊዜ ታሪክ ተለዋወጥን። የኔን
እንዴት እንዳገኘችን ነገርኩት። እሱም ተራውን ነገረኝ። ታሪኩን
ሲጨርስ፤

«እንድ ቀን ምን ሆንኩ መሰለህ?» አለ «ከእራት በኋላ እቤቴ
እንድንገናኝ ተቃጠርን። የቀጠሮው ሰዓት ሲደርስ ቤቴ መሄድ
በጣም አስጠላኝ። ሴት አጥተው ብቻቸውን የሚያድሩትን ጎረምቶች
በጣም ቀናሁባቸው። ቡና ጠጥተህ፤ ሲኒማ እምሸተህ ቤትህ
መመለስ፤ ፒጃማህን ለብሰህ ጥቅልል ብለህ ብቻህን መተኛት፤ ይሄ
በጣም ትልቅ እድል መስሎ ታየኝ! ገደል ትግባ! አልኩና ሲኒማ
ገባሁ። የጄምስ ቦንድ ፊልም ነበር ያየሁት። ስለላውን፤ ተኩሱን፤
ቦክሱን፤ ድፍረቱን ከምንም አልቆጠርኩለት። ትልቅ ጉብዝና ሆኖ
የታየኝ ምን መሰለህ? ይሄ ጄምስ ቦንድ ያሰኘውን ሴት ተኝቶ፤
ሲበቃው ዘወር ማለት ነው፤ አለቀ በቃ። እኔ ግን ከአንዲት ሴት
ዘወር ማለት አቅቶኝ እየቀጠርኳት ሲኒማ 'ገባለሁ። ራሴን እንዴት
ናቅኩት!

«ስለጄምስ ቦንድ እያሰብኩ ወደ ሲቴ ሄድኩ። አኩርፋ
እንደምትቆየኝ ሰላወቅኩ፤ የምነግራትን ውሸት እያሰላሰልኩ መኝታዬ
ገባሁ። መብራቱን አበራሁ። እንቅልፍ ተኝታለች። መስኮቱ ላይና
ወንበሩ ላይ ሸሚዞቼ፤ ካፍቴራዎቼ፤ ሙታንታዎቼ፤ እግር ሹራቦቼ
ታጥበው ተሰጥተዋል። የተሰማኝን ልገልፅልህ አልቻልንም። እፍረት

ነው ይመስለኛል። ድቅቅ አልኩ። ተሸነፍኩ

«ልብሴን አውልቄ አልጋ ውስጥ ስገባ ነቃች። የት ቆየህ አላለችኝም። ዝም ብላ አቀፈችኝ። አቤት እንዴት ነው ያሳዘነችኝ! ላለቅስ ምንም ያህል አልቀረኝም...»

«በነጋታው ከሷ ጋር ዋልኩ። ስለሷ ማወቅ ፈለግኩ። ጠያየቅኳት። ነገረችኝ። ያልደረሰባት ግፍ ያለ አይመስለኝም— ማለቴ በወንድና በሴት መካከል የሚደረግ ግፍ። ባሜሪካን አገር የሚደረገው ነገር አንዳንዴ ከኛ አገር ይብሳል። ባስራ ሁለት አመቷ ሶስት ኅረምሶች በግድ ያዟትና ጭኗን ከፍተው ሻማ ጨመሩባት። ይህን ምን ትለዋለህ? እስቲ እንደ ሴት ቢበዷት ምን ቸገራቸው ነበር? ባስራ ሰባት አመቷ ደሞ የታላቅ እህቷ ባል በጉልበት ተኛት። ይህንንስ ስትነግረኝ አለቀሰች። 'ቆንጆ' 'ንኳ' ብሆን ደስ ብየው ነው፤ አላስችል ብሎት ነው ይባላል። ግን ቆንጆ አይደለሁም። ምኔም ደስ አይልም። እንግዲያው ለምን አዋረደኝ? ክፋትንና ጭቆናን የሚስብ አብሮኝ የተፈጠረ አንድ ነገር አለ መሰለኝ' አለች

«እውነት ይህን ምን ትለዋለህ» አለ ሉልሰገድ «አንድ ሰካራም አጎት አላት። እሱ ደሞ አንድ ቀን በግድ ሊተኛት ሞክረ። ታግላ አመለጠችው። ግን መሞከሩ እጅግ ጎዳት። ምን ትለዋለህ ይህን አይነት እድል? ከዚህ ሁሉ በኋላ ወንዶችን ጨርሳ መሸሽ ነበረባት። እሷ ግን ተቃራኒ አደረገች። ለመመስረት ሁሉ መስጠት ጀመረች። እኔ ለዚህ ማስረጃ ላገኝለት አልችልም። ግን ምናልባት ለሁሉም መስጠት ያው ለማንም እንዳለመስጠት ይቆጠር እንደሆነ?»

«ብቻ ምን ልበልህ? በጭራሽ አምላክ ያጠቃት ልጅ ናት። 'ካወቁኝ ወንዶች ሁሉ አንተ ብቻ ነህ እስካሁን እንደ ሰው የቆጠርክኝ' አለችኝና እንደገና አለቀሰች። አልጋው ግርጌ ተንበረከክችና ጉልበቴን አቅፋ "If you only knew what it means to me! I'll never be able to repay you, never, never!" እያለች እንባዋን አወረደችው። («ለኔ ምን ማለት እንደሆነ ባወቅክ! እስከመቼም ውለታህን ልከፍል አልችልም፤ እስከመቼም!»)

«ራቁቷን ተንበርክካ ሳለ፤ ነጭ ገላዋ እንዴት ድቡልቡልና አስቀያሚ 'ንደሆነ ታየኝ። በጣም አሳዘነችኝ። እንደዛ አዝኜ አላውቅም። አብረያት አለቀሰኩ»

«'ምነው አለቀስክ? ትወደኛለህ 'ንዴ?' አለችኝ»

«ምንም ምርጫ አልነበረኝም»

«'አዎን እወድሻለሁ' አልኳት»

«'ምንም ወፍራም ብሆን?»

«'ምንም ወፍራም ብትሆኒ'»

«ምንም ርካሽ ብሆን?»

«ምንም ርካሽ ብትሆኒ፡፡ ደሞ ርካሽ አይደለሽም፡፡ ተጠቃሽ ተበደልሽ እንጂ አንቺ ያጠፋሽው ጥፋት የለም፡፡ You are a victim («ጥቃት የደረሰብሽ ነሽ»)

“‘Yes I am a victim. God, I am a victim with no one to defend me,’ አለችና የባሰውን ስቅስቅ ብላ አለቀሰች

(«አዎን ተጠቂ፡፡ ማንም ተከላካይ የሌለኝ ተጠቂ ነኝ»)

«ሳባብላት ብዙ ጊዜ ወሰደብኝ

«እና ይኸውልህ፣ አገሯ እስክትገባ ድረስ እንድወዳት ከራሴ ጋር ግዴታ ገብቻለሁ»

«መቼ ነው 'ምትሄደው?' አልኩት፣ ውስጥ ውስጡን እያደነቅኩት

«ካንድ ወር ተኩል በኋላ»

«አይ! አጭር ጊዜ ነዋ»

«በኔ ቦታ ብትሆን አጭር ጊዜ አይመስልህም ነበር፡፡ ያንተስ መቼ ነው 'ምትሄድልህ?»

«የኔ እንጂ መሄዷን፡፡ ግን እጮኛዋ ካንድ ሁለት ወር በኋላ ይመጣል»

«እጮኛ አላት?! ትወደዋለች ይመስልህል? ፍቅር ማለቴ ነው»

«አዎን»

«ታደያ ካንተ ጋር. . .»

«ከኔ ጋር ያ ነገር ብቻ ነው፡፡ አየህ፣ አገሯ ሳለች ከጥቁር ጋር

መተኛት በጣም ያምራታል። ግን አትደፍርም። ስለዚህ፣ ፍራንስ የነፃነት አገር እንደመሆኑ መጠን. . . » ትከሻዬን አንቀሳቀስኩ

«እጮኛዋስ ምን ይላል?» አለኝ ሉልሰገድ

«እንዴት ያውቃል?»

«አይ ሴቶች! እኛም'ኮ ስናምናቸው እንደዚህ ይጫወቱብናል»

«ምን አለበት? እኛስ እንጫወትባቸው የለ?»

«ቢሆንም አንድ አይደለም»

«ለምን አንድ አይደለም?»

«እነሱ ሴቶች ናቸው!»

በዚህ ስንሰቅ «እኔ ምልህ» አለኝ «በዚያ በሰማያዊ አይኔ ስታይህ ፍቅር የያዛት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ጥቁር ወንድ ስለሚያምራት ኖሯል?»

«አዎን»

«እንዲህ ከሆነማ ብሞክር ሳይቀናኝ አይቀርማ»

«እርግጠኛ ነኝ ይቀናህል። በጣም ደስ ትላታለህ ስልህ!»

እንደማፈር ብሎ፣ ግን ጉልህ አይኖቼ እየሳቁ

«ምኔ ነው ደስ የሚላት?» አለኝ

«ምን ልበልህ፣ ብዙ ነገር ነው። አይኖችህ፣ ቅላትህ፣ አረማመድህ። ከሁሉ ይበልጥ ደስ የሚላት ግን ምን መሰለህ?»

«ምንድነው?» አለኝ

«ሌላ ቢራ እዘዝልኝና 'ነግርህለሁ» አልኩት። እዘዝልኝ

«ምኔ ነው ከሁሉ ደስ የሚላት?» አለኝ

«ቆይ ቢራው ይምጣ» አልኩት። በሸቀ። ጠረጴዛው ላይ በጣቶቹ ታምቡር እየመታ እኔ እያየሁት እየሳቅኩ ቆየን። ቢራዬ መጥቶ እንዴ እንደተጎነጨሁለት፤

«ተናገር 'ንጂ!» አለኝ

«ከሁሉ ደስ የሚላት ፈገግታህ ነው»

«ሙት? ቆይ 'ስቲ» አለና ከኪሱ አንድ ትንሽ መስተዋት አውጥቶ መስተዋቱን እያየ ፈገግ አለ። ራሱን እየነቀነቀ «እቺ ልጅ አልተሳሳተችም። እነዚህ ጥርሶቼ እንደ አይጥ ጥርስ ቢዘረዘሩም፣ ፈገግታዬ ልብ ያጠፋል። ፈገግታዬ ልብህን አያጠፋውም?»

«እናትክን! ይልቅ ምን እንዳለች ልንገርህ» አልኩት

«ንገረኝ»

«ፈገግታው በሀይል ደስ ይለኛል። ጥርሶቼን ሳያቸው ጭኖቼ መሀል ትኩሳት ሲቆሰቆስ ይሰማኛል» አለች

«እውነትክን ነው? ጥርሶቼ ይህን ያህል sex-appeal (ማራኪነት) አላቸው? እቺ ልጅ በጣም አስተዋይ መሆን አለባት»

«እንዲህ አይምሰልህ። ሌላ ምን አለች መሰለህ?»

«ምን አለች?»

«እዚህ አለም ላይ ምን ያምርሻል ብትለኝ» አለች «ሉልሰገድ ጭንና ጭኔን ክፍት ቢያደርገኝና—» አቋረጥኩ

«እና?» አለ። ተንገብግቧል

«እና ብልቅጥ ሲልለት፣ ሉልሰገድ ይህን እምሴን በጥቃቅን ቆንጆ ጥርሶቼ ጋጥ ጋጥ! ጉርስ! እኝክ! ቢያደርግልኝ ያምረኛል» አለች

«በሽቃጣ! አንት እርኩስ!»

«እኔ ምን አጠፋሁ? የፈለገችህ እሷ» አልኩት

ሁለታችንም መሳቅ ጀመርን። ሌላ ቢራ አዘዝን። ብዙ ሌላ ወሬ አወራን። ስለባህራም ጠየቅኩት። እንዲህ አለኝ

«በእውነቱ አውቀዋለሁ ልልህ አልችልም። የሚታወቅ አይነት ሰው አይደለም። ስምንት ወር ሙሉ ገንዘብ ሳታገኝ መኖር፣ ግን ገንዘብ ከሚያገኙ ሰዎች እኩል መኖር፣ ቀልድ አይደለም። ከሙኒስት መሆኑን ታውቅ የለ? አንዳንዴ ከሀበሾቹ ወይም ከኢራኖቹ ጋር ሳይሆን ከፈረንሳይ ጓደኞቹ ጋር ማታ ማርሰይ ሄዶ እምሸቶ ወይም አድሮ ይመለሳል። የከሙኒስቶች ስብሰባ ነበረን ይላል። ግን አንዳንዴ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? በእውነት ከሙኒስቶች ስብሰባ ይሄዳል? ወይስ ማርሰይ ጋንግስተሮች ጋ

ይሄል? እንደሱ ከሆነ ለገንዘቡ እንቆቅልሽ ፍች ይገኝለታል፤ አየህ

«ይህን የሚያሰኘኝ አንድ ምክንያት አለ። እዚህ ከመምጣቴ በፊት በይሩት ነበርኩ ይላል። ሁለተኛ አመት ኮሌጅ ጨርሼ ሶስተኛ አመት ስገባ በያስሚን ፍቅር ምክንያት ወዲህ መጣሁ ይላል። ያስሚን ይወዳት የነበረ የሊባኖስ ልጅ ናት። ግን ባንዲት ልጅ ፍቅር ምክንያት ትምህርትህን አጋምሰህ አይንህን ጨፍነህ ትሸሻለህ? ደሞ፤ በይሩት ሳለሁ ቤቶቼ ብዙ ገንዘብ ይልኩልኝ ነበር፤ እዚህ ስመጣ ጊዜ ግን ድንገት ድምፃቸው 'ንኳ ጠፋ ይላል። ለምን? ሌላ ነገር ደሞ። በይሩት የመካከለኛው ምስራቅ ሰላዮችና ጋንግስተሮች ዋና ከተማቸው ነው ሲባል ሰምቻለሁ። ባህራም የሚለው ሁሉ እውነት ሊሆን ይችላል። ግን አይመስልም

«ይህንም ስልህ፤ እንዲሁ የሚመስለኝ ነው፤ እንጂ፤ ለምን እንዲህ ይመስልህል ብትለኝ በቂ ምክንያት ልሰጥህ አልችልም

«እኔ በበኩሌ ጋንግስተር ሆነ ኮሙኒስት ሆነ ግድ የለኝም። ልጄ እንደተካ ብሽቅና ነጃላ ሳይሆን፤ ተወዳጅና አብረኸው ስትሆን የሚያስቅህ የሚያስደስትህ ነው። ስለዚህ ባላውቀውም እወደዋለሁ። ሲቸግረው አንዳንዴ ጥቂት ፍራንክ እፀድቅበታለሁ»

«አቃጣሪ ሊሆን ይችላል?»

ጥያቄዬ አሳቀው፤ በጉልህ ውብ አይኖቼ ብቻ ሳይሆን በጥቃቅን ዝርዝር ጥርሶቼ ጭምር ሳቀብኝ

«ይህን ሀሳብ ያሳደረብህ ተካ መሆን አለበት» አለኝ

«አዎን»

«አይ ተካ ብሽቁ! ለምን ደግ ሲውሉለት አይገባውም? ስለሱ ልንገርህ። አንድ ቀን ማታ ሱርፕሪዝ ፓርቲ አድርገን ሁላችንም ስንደንሰ ሴት ስናበስል፤ ተካ አንድ ማእዘን ጋ አንድ ወምበር ላይ ቁጭ ብሎ ነጭ ወይን እየጠጣ ሲጋራ ያጨሳል፤ ጥፍሩን ይነክሳል። ባህራም እንዲህ አለኝ 'ይሄ ተካ ብቻውን ቁጭ ብሎ አሳዘነኝ። ያቺ ልጅ አልተያዘችም ቀስ አርገን እናያይዛቸው።' እኔ መቸም ተካን አቀዋለሁ፤ እምቢ አልኩ። ባህራም ተቆጣኝ 'አትረባም' አለኝ። ሄዶ ተመስገንን አግዘኝ አለው። ተመስገንም እምቢ አለ። ባህራም 'እናንተ ሀበሾች በጣም ጥሩ ሰዎች ትመስሉኝ ነበር፤ ለካስ አትረቡም።

ለራሳችሁ ደስታን ካገኛችሁ፤ ሌላው ቢቀና ቢበሳጭ ግድ የላችሁም። በሉ ተውት! ብቻዬን እሞክራለሁ፤ አለ። ተው ይቅርብህ አልነው። እምቢ አለ። ተካንና ያችን ልጅ ሊያያይዛቸው ሞከረ

«ለመልካም መከራው ተካ ሲያመሰግነው ሰምተህል

«እነተካ ነጃሳ ያሉትን ቢሉ፤ ባህራም የሚወደድና የሚከበር እንጂ የሚናቅ አይደለም» አለኝ

ይሄ ሉልሰገድ ራሱ የሚወደድና የሚከበር ልጅ ነው፤ ያስታውቃል

አንድ ቅዳሜ ከሰአት በኋላ ሉልሰገድ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አማንዳ ቁና ቁና እየተነፈሰች ገባች (ሶስተኛ ፎቅ ነው ቤቱ)

«ፈረንሳዮቹ ለምን ኤለቪተር አይሰሩም?» አለችና አልጋው ላይ በጀርባዋ ተከመረች። ስራዬን ትቼ ወንበሬን ከመፃፈያው ጠረጴዛ ወደ አልጋው በኩል አዞርኩት

«ስራህን አላቋርጥህ» አለችኝ

«ምንም አይደለም» አልኳት

ወሬ ጀመርን። ሞርሞን ነኝ አለችኝ። ስለሞርሞን ሀይማኖት ብዙ ስለማላውቅ ጠያየቅኳት። ስለጆዜፍ ስሚዝና ስለወንጌሉ፤ እንዴት ሁለቱ «የጠፉ የእስራኤል ነገዶች» ውቅያኖስ አቋርጠው አሜሪካ እንደደረሱ፤ እንዴት በሀጢአታቸው ምክንያት ነጮቹና ቀዮቹ እንደዋጡዋቸው፤ ምናምን ዝብርቅርቅ ታሪክ ዘበዘበችልኝ። አሁን አብዛኛውን ረስቼዋለሁ። ግን ስለራሷ የነገረችኝን አስታውሳለሁ

«እኔ የሞርሞንን ሀይማኖት በሙሉ ልቤ እቀበለዋለሁ» አለች «የሞርሞን ሀይማኖት ደሞ የጥቁሮች ፍጥረት ከነጮች ፍጥረት በታች ስለሆነ፤ ነጮች ከጥቁሮች ጋር አይጋቡ ይላል። እኔ ግን ቢቻለኝ ከሉ ጋር ልጋባ እፈልግ ነበር። ሉን ምን ያህል እንደምወደው ይታይህ»

«ለመሆኑ ሉልሰገድ የት ሄደ?» አልኳት

«በመኪናዬ ኒስ ሄደ። ማታ ይመለሳል»

«መኪና አለሽ 'ንዴ?»

«አዎን፣ ስፖርት ጃጉዋር። ካራት ቀን በፊት ከኢንግላንድ መጣልኝ»

«ጃጉዋር?»

«አዎን። አባቴ ሀብታም ነው። ከሁለት ወር በፊት ነበር መኪናው ይደርስኛል ያለኝ፤ ገና ዛሬ ደረሰኝ። ስለዘገየብኝ ተበላጭ ነበር፤ አሁን ግን እንኳን ዘገየ እላለሁ»

«ለምን?»

«ያን ጊዜ መጥቶልኝ ቢሆን ኖሮ ከሉ ጋር ከመተዋወቁ በፊት ይሆን ነበር። እና ሉ የተጠጋኝ ለራሴ ሲል ይሁን ወይስ ለጃጉዋር መኪናዬ ሲል ይሁን ለማወቅ አልቻልኩም ነበር። እንዲያውም ለመኪናዬ ሲል ነው ማለቴ አይቀርም ነበር እርግጠኛ ነኝ። አሁን እንደዛ አይነት ሰው እንዳልሆነ አውቃለሁ። ግን ከመተዋወቃችን በፊት ጃጉዋር ቢኖረኝ ኖሮ እንዴት ላውቅ እችል ነበር? የፈረንሳይ ቆንጆዎች እንደ ልቡ ሊያማርጥ ሲችል ለምን እኔን ይጠጋኛል? 'ለጃጉዋራ ሲል' ብዬ ማሰቤ አይቀርም ነበር። እና ይህ ሁሉ ደስታ ይቀርብኝ ነበር»

«ደስታ ይሰጥኛል?»

«እንዲህ አይምሰልህ። እሱን ከማግኘቴ በፊት ደስታ ምን እንደሆነ አላውቅም ነበር። አሁን ግን. . .»

«ፍቅር ይዞኛል»

«ያውም ውብ የሆነ፣ የቀስተ ደመና ቀለማት የለበሰ ፍቅር ነዋ!» ወፍራም ከብ ፊቷ ላይ የልጅ መሳይ ፈገግታ ይጫወታል፤ ቆንጆ ነጭ ፀጉሯ ትራሱ ላይ ተበትኗል

«ቅድም ጓደኞቼ ማርሰይ እንሂድ ብለውኝ ነበር» አለች «የራሴ አልጋ ደሞ ከዚህ ይበልጥ ይመቻል. . . ግን እዚህ መምጣት ፈለግኩ። ሉ ባይኖርም የሉ ቤት ውስጥ ቁጭ ብዬ ወይም የሉ አልጋ ላይ ተጋድሜ፤ በሉ እቃዎች ተከብቤ መቆየት አንድ አይነት ጥሩ ስሜት ይሰጠኛል. . . ፍቅር ይዞህ ያውቃል?»

«አዎን»

«እንግድያው ምን ማለቴ 'ንደሆነ ይገባህል»

«በደምብ ይገባኛል። ታድለኛል»

«እኔም ታድያለሁ እላለሁ— ምንም እንኳን ላጭር ጊዜ ብቻ ቢሆን»

ዝም አልኩ:: ፊቷ ላይ ሀዘኑን እንዳላይባት መሬት መሬቱን አየሁ::

«ቴኒሰንን አንብበህ ታውቃለህ?» አለችኝ

«አዎን»

«ይህንን ጥቅስ ታስታውላለህ?—

«I hold it true, what'er befall,
I feel it when I sorrow most ____»

ተቀበልኳት

“’Tis better to have loved and lost
Than never to have loved at all”

ሳቅ እያለች

«Wow, man!» አለችኝ

ቴኒሰን አቀራረበን

«ቡና ላፍላልህ?» አለችኝ

«አብረሽኝ ትጠጪ 'ንደሆነ» አልኳት

ቡናውን ከቀዳችልን በኋላ ተመልሳ አልጋው ላይ ተከመረችና ወሬያችንን ቀጠልን:: ስለሞርሞን ሀይማኖት፣ ስለአሜሪካ፣ ስለኮሙኒዝም ስናወራ ቆይተን፣ ወሬው ወደ ሉልሰገድ ወሰደን:: እንዲህ አለችኝ

«ሉን ከማግኘቴ በፊት ርካሽ የርካሽ መጨረሻ ነበርኩ:: እሱ 'ንኳ ሱርፕሪዝ ፓርቲ አግኝቶኝ፣ ያኔውኑ ወደ አንድ ክፍል አስገብቶ ተኛኝ:: ያን ጊዜ በሉ ቦታ ማንም ወንድ ቢለምነኝ ኖሮ እሺ እል ነበር:: ይተኛኛል፤ ሌላ ጊዜ አንገናኝም፤ በቃ:: ሉ ሲተኛኝ ግን ሌላ አይነት ስሜት ተሰማኝ:: እንዳይተወኝ ፈራሁ:: አለቀስኩ:: ቢሆንም ገና የእውነት ፍቅር አልያዘኝም ነበር:: ይህን 'ምልበት ምክንያት አለኝ:: በሳምንቱ እዚያው ቤት ሌላ ፓርቲ ነበር:: ሉ አልነበረም:: ተካ እዚያ ነበር:: ተዋወቀኝ፣ አስደነሰኝ፣ ሊተኛኝ ፈለገ:: እኔ 'ንኳ አልፈለግኩትም ነበር:: ግን ከሉ ጋር ፍቅር እንዳይዘኝ

ፈርቼ ስለነበር፤ ዝም ብዬ እንደ ድርድር መሆን ይሻለኛል በማለት ተካን እሺ አልኩት። በኋላ በጣም ቆጫኝ»

«ለምን ቆጫኝ?»

«ምክንያቱም፤ ከሉ ጋር ስተኛ ንፁህ እንደሆንኩ መስሎ ተሰምቶኝ ነበር። ተካ ተኝቶኝ ሲነሳ ግን ቁሽሽ ያልኩ ቆሻሻ እርኩስ እንደሆንኩ ተሰማኝ። ትቶኝ ሲሄድ እዚያ ጭለማ ውስጥ ብቻዬን ስቅስቅ ብዬ አለቀስኩ»

ሁለታችንም ዝም አልን። ትንሽ ቆይታ ቀጠለች

«አሁን በቅርቡ ሉን ስለተካ ነገርኩት። ማንም ወንድ ቢሆን፤ ሽርመጣ ነሽ ብሎ ይሰድበኝ ወይም ይመታኝ ነበር፤ ወይም እስከነጭራችኑ ይተወኝ ነበር። ሉ ግን ምን እንዳለ ልንገርህ? 'ምንም አይደለም። የበፊት መጥፎ ልማድሽ ባንዳፍታ ሊለቅሽ አይችልም መቸስ። ደሞ አትደግሟውም። የምትደግሟው ቢሆን ኖሮ አትነግራኝም ነበር። ስለዚህ አልፏል ማለት ነው፤ እንርሳው አለኝ

«ጥልቅ ፍስህ ስለተሰማኝ አለቀስኩ። ከዚህ በፊት ማንም አስቦልኝ አያውቅም፤ እየህ። ሉ ሊያሻሽለኝ ይሞክራል፤ ርካሽነቴን ሊያስተወኝ ከልቡ ይጥራል

«ርካሽነትን ካልተውሽ ራስሽን ለማክበር አትችይም። ራስሽን ካላከበርሽ ደሞ ሰው ሊያከብርሽ አይችልም። ሰው ካላከበረሽ ደስታን ልታገኝ አትችይም' ይለኛል። እንዲያ እያሰበልኝ እንዴት ላልወደው እችላለሁ?» የፊቷ ጮማ ያፈናቸው ንፁህ ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረፉ

«እኔ ላለቅስ ነው፤ ወሬ እንለውጥ» አለችኝ

«እሺ። ስለምን እናውራ?» አልኳት

«ሰላንተ። ፍቅር ከማን ጋር ነው የያዘህ?»

«አንዲት ያገሬ ልጅ አለች»

«ቆንጆ ናት እርግጠኛ ነኝ»

«እንዴት እርግጠኛ ሆንሽ?»

«ሉ ነገረኝ»

«ምን አለሽ?»

«እንደሷ ቆንጆ አይቼ አላውቅም አለኝ፡፡ ደሞ—»

በር ተንኳኳ፡፡ ወንድ መኝታ ቤት ቤት ማስገባት ክልክል ስለሆነ ፈራን፡፡ እንደገና ተንኳኳ

«ማነው?» አልኩ በፈረንሳይኛ

«እኔ ነኝ፡፡ ክፈት» አለኝ

«ሉ ነው!» አለኝና ካልጋው ዘላ ተነስታ በሩን ከፈተች

«ከግማሽ መንገድ ተመለስኩ» አለ ሉልሰገድ

«ምነው? መኪናዋ ተበላሽች?» አለችው

«የለም፣ ሳስብበት ጊዜ፣ ለምን ከኔ ጋር አትመጪም?» አላት

«እንድመጣ ትፈልገኛለህ?» አለችው

«አለዚያ ለምን እመለስ ነበር?» አላት

ሲወጡ ከበሩ ጋ መለስ አለችና፣ እሱ እንዳይሰማ

«እኔስ ምን አልኩህ?» አለችኝ፡፡ በጣም ደስ ብሏታል

ይሄ ሉልሰገድ ተራ ሰው አይደለም፡፡ ከአማንዳ ጋር ባደረገው ግንኙነት የታየኝ ጠባዩ የሀበሻ ጠባይ አይመስልም፡፡ . . . አስቀያሚ ቤት መተኛቱስ የሀበሻ ደምብ ነው— ሰው ሁሉ እያየው አቅፏት መዞር ግን! አምራው ቢተኛት ያባት ነው— እየሰለቸችው እየታከተው እወድሻለሁ ማለቱ ግን! ልጅቱ አስቀያሚ በመሆኗ አይወዳትምና፣ ተካ ተኛጓት ብሎ ሲነግረው ከተካ ጋር አለመጣላቱስ እሺ— እሷ ራሷ ተካ ተኛቶኛል ብላ ስትናዘዝ ሰበብ አገኘሁ ብሎ እሷን አለማባረሩ ግን! . . . ይህ ጠባዩ በጭራሽ የሀበሻ አይመስልም፡፡ በልጅነቱ ሚሲዮን ነበር የሚማረው፡፡ ለዚህ ይሆን?

ሶስት

ሲልቪ ላይ ላዩን

ተመስገን ክፍል ውስጥ ቁጭ ብዬ ስሰራ አንዳንዴ ውቢቱ ሲልቪ ትመጣና «Salut, Castro noire» ትለኛለች። («ሰላም፣ ጥቁር ካስትሮ») (ዚያም ስላለች ነው።)

«Que la paix soit avec toi, O, Scheherazade Blanche,» እላታለሁ («ሰላም ላንቺ ይሁን፣ ፃላዳይቱ ሻህራዝድ ሆይ»)

ትስቃለች። በምስራቃውያን አነጋገር እንቀጥላለን። ቀልድ ነው። ከሲልቪ ጋር ሁልጊዜ ቀልድ ነው። እውነተኛ ፈረንሳዊት ናት፤ ስለምንም ነገር ቢሆን «Moi, je m'en fous!» ነው 'ምትለው («እኔ ስለዚህ ነገር ደንታ የለኝም») ታድያ ደስ ትላለች። ሰፊ አፋ ሳሙኝ ሳሙኝ ይላል። አብረህት ስትሆን ላቅ ቀልድ ታበዛለህ፤

«ዝማንፋቲዝሚ» ይጋባብሁል፤ ስለምንም ነገር ደንታ አይኖርህም

አንድ ቀን ግን

«ምንድነው ሁልጊዜ ስትፅፍ 'ማገኝህ?» አለችና ደብተሬን አየችው። «የምን ፅህፈት ነው ይሄ? ያገራችሁ ነው?» አለችኝ

«አዎን»

«ምኑም አይገባም»

«ቀላል ነው። ሁለት መቶ አርባ የሚሆኑ ፊደላት አሉት»

«Quel horreur! (ኸረ የጉድ ያለህ!) እንግዲያው አታስራዳኝ ይቅርብኝ. . . ምንድነው 'ምትፅፈው?»

«ምንም አይደለም—»

«ልብወለድ ነው?»

«ብጤ ነው»

«እንዴት ማለት— ብጤ?»

«እንዴት ልበልሽ? ልብወለድ ነው፣ ግን ፈጥሬው አይደለም፤ ያየሁትን የሰማሁትን ነገር ሰብስቤ ቅርጹን እለዋውጣለሁ 'ንጂ፣ ላንባቢ እንዲጥም»

«ቆይ—ቆይ። አሁን መፃፍ አለብህ ወይስ ለጊዜው ልትተው ትችላለህ»

«ልተው እችላለሁ»

«እንግዲያው ከዚህ እንሂድና ቡና ልጋብዝህ። እና ስለድርሰት እናውራ። ይስማማህል?»

«በደምብ ነዋ! ቆንጆ ሴት ቡና ስትጋብዘኝ ሁልጊዜ ይስማማኛል»

«Malin Castro noir, va!» («ሂድ ወድያ! ጮሌ ጥቁር ካስትሮ!»)

Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ ከገባን በኋላ

«ኤክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም። ማርሰይ እንሂድ?»
አለችኝ

እየቀለድን እየሳቅን ደጋግማ «Moi, tu sais, je m'en fous!» እያለች፣ በሆዴ ውበቷን እያደነቅኩ፣ ማርሰይ ደረሰን። የንግድ ሳይሆን የግል የመደሰቻ ልዩ ልዩ አይነት ጀልባዎች ከተደረደሩበት ወደብ አጠገብ አንድ ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፣ ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በፈገግታ እያዩኝ

«ንገረኛ ስለምትፅፈው» አለችኝ

«ምን ልንገርሽ?»

«ስለሰዎቹ፣ ስለጊዜው፣ ስለግንኙነታቸው፣ ማን ማንን እንደ ሚወድ፣ ማንስ ማንን እንደሚጠላ፣ መፅሀፍህ እንዴት እንደ ሚጀመር፣ አሁን የት እንደደረሰ፣ በኋላ እንዴት እንደሚያልቅ፣ ምን ምን ነገር እንደሚያስቸግርህ፣ መፅሀፍህ ምን እንዲል እንደ

ምትፈልገው፤ ሁሉን ንገረኝ»

ቆንጆ ስለሆነች ይሁን፤ አጠያየቁን ስላወቀችበት ይሁን ወይስ ሌላ ያልተገለፀልኝ ምክንያት ይኑር እንጂ፤ ስለመፅሀፌ ሁሉን ነገርኳት። ለማንም ነግሬ የማላውቀውን ለሷ አጫወትኳት። ችግሩን፤ ደስታውን፤ ብስጭቱን፤ የድል አድራጊነት ስሜቱን፤ ምንም ሳልደብቅ አዋየኋት። ፈረንሳይኛው ሲያስቸግረኝ ልክ ልናገረው የፈለግኩትን ቃላት ታቀብለኛለች፤ ምክንያቱም ሀሳቤ ቃላቴን ቀድሞ ደርሷት ይቆያል። አንዳንድ ቦታ አንድ ሀሳብ ተናግሬ ጨርሼ ሌላ ሀሳብ አልመጣልህ ሲለኝ አንድ ጥያቄ ትጠይቀኛለች፤ እሱን ጥያቄ ስመልስ፤ ሌላ ሀሳብ ይመጣልኝና እቀጥላለሁ። እንደዚህ ብዙ ካወራሁ በኋላ

«ይገርምሻል፤ ይህን ለማንም ነግሬ አላውቅም» አልኳት

«J'en suis flattée» አለችኝ («ክብር ይሰማኛል»)

«እኔ እውነቴን ነው»

«እኔም እውነቴን ነው»

«አሁን ተራሽን አውራልኝ»

«ቆይ» አለችና ከያዘችው የመፃህፍት ቦርሳ አንድ አስር የሚሆኑ ባንድ በኩል ብቻ በታይፕ የተፃፈባቸው ነጠላ ወረቀቶች ሰጠችኝ። አንብበው አለችኝ። አነበብኩት። አጭር ልብ ወለድ ታሪክ ነው። ስጩርስ

«ምን ይመስልህል?» አለችኝ

«አንቺ ነሽ የፃፍሽው?» አልኳት

«አዎን» አለችኝ

«አዝናለሁ። ጥሩ ታሪክ አይደለም»

«ምንድነው የጎደለው?»

«እርግጠኛ አይደለሁም። አየሽ፤ አንድ ሰው የሚወዳትን ሴት ሊገድል ይችል ይሆናል። ግን ባስር ገፅ ውስጥ ይህን መናገር የሚቻል አይመስለኝም። ቢያንስ ቢያንስ ሁለት መቶ ገፅ ያስፈልገዋል»

«ይህንንም አንብብ እስቲ» ብላ ሌላ አስራ ሶስት ገፅ ሰጠችኝ።

አነበብኩት። ግሩም ታሪክ ነበር።

«ይህንንም አንቺ ነሽ የፃፍሽው?»

«አዎን»

«ታሪክ ይሉሻል ይሄ ነው! ይህን ጊደ ሞጋሳን ራሱ ነው የፃፈው ቢሉኝ አምናለሁ» አልኳት

ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ ልዩ አስተያየት ሰጡኝ፤ እንደማቀፍ ያለ አስተያየት፤ ሙቀት ያለው አስተያየት

«Merci» አለችኝ

«Je t'en prie, (እረ ምንም አይደለም) ይህን የመሰለ ለመፃፍ ስትችሉ፤ እንዴት እርገሽ የቅድሙን ፃፍሽው?» አልኳት

መላቅ ጀመረች (ጥርሶቿ ትክክል ሆነው ነጭ ሮቶች ናቸው። ነጭ የፈረንጅ ጥርስ ብዙ አይታይም) «እኔ 'ንጂ» አለችኝ «በምፅፍበት ሰአት ሁሉም እኩል ጥሩ ሆኖ ይሰማኛል። ካንድ ሁለት ወር በኋላ ሳነበው ነው እውነተኛው ዋጋው የሚታየኝ»

«ይሄ መጥፎው መቼ ነው የተፃፈው?»

«ካንድ አመት ተኩል በፊት»

«እንግዲያው መጥፎ መሆኑ ድሮ ገብቶሻል። ለምን አስነበብሽኝ?»

«ላውቅህ ስለፈለግኩ። ማንም ሰው ቢሆን፤ እንደምፅፍ ካወቀ ወይም እንዲያውቅ ከፈለግኩ፤ መጀመሪያ መጥፎ ታሪኬን አስነበበዋለሁ። አንብቦት ጥሩ ነው ካለ በቃው። ሁለተኛ እኔ የፃፍኩትን አያነበም። እስካሁን ለአንድ ስምንት ሰው አስነበቤያለሁ። አንተና አንድ የፓሪስ ጓደኛዬ ብቻ ናችሁ መጥፎውን መጥፎ ያላችሁት። ስለዚህ ሁለታችሁ ብቻ ናችሁ ጥሩውን ያነበባችሁ»

«ሌላ የፃፍሽው አለ?»

«ሃያ ሶስት አለኝ። አስራ አንዱ ጥሩ ይመስሉኛል። ሰባቱ በጣም መጥፎ ነው። አምስቱ ግን ጥሩም አይደል፤ መጥፎም አይደል— እንደኔ አስተያየት። ስለዚህ አንተ እነዚህን አምስት አንብቦህ ምን እንደሚመስልህ ብትነግረኝ፤ ተስፋ የሌለውን እጥረትና ተስፋ ያለውን እየመከርከኝ አሻሽለዋለሁ»

«ከብር ይሰማኛል፤ ግን ልመክርሽ መቻሌን እንጂ»

«ትችላለህ፡፡ ታግዘኛለህ?»

«ከቻልኩማ በደስታ! አሁን ስለራስሽ ንገራኝ፡፡ ቅድም እኔ እንደነገርኩሽ»

ነገራችኝ፡፡ የምንፅፍበት ቋንቋ ተለያየ 'ንጂ መከራችን፤ ችግራችን፤ አስተያየታችን በጣም ይመሳሰላል፡፡ ስንወያይ መሸ፡፡

«እማውቃት ጥሩ ርካሽ ምግብ ቤት አለች» ብላ ሳን ሻርል ባቡር ጣቢያ አጠገብ ወስዳ እራት ጋበዘችኝ፡፡ በፈረንሳይ ደምብ ከምግቡ ጋር አንድ ጠርመሽ ወይን ጠጣን፡፡ ሲኒማ ላስገባሽ አልኳት፡፡ ሁለታችንም እንደዚህ ልንጨዋወት የምንችልበት ጊዜ መቼ ተመልሶ እንደሚመጣ አይታወቅም አለችኝ፡፡ እውነትሽን ነው አልኳት

ወደ ወደቡ ተመልሰን በእግር እየተዘዋወርን ወሬያችንን ቀጠልን፡፡ በተርታ የቆሙ ጀልባዎች የሚወዛወዙበት ውሀ ውስጥ የማርሰይ መብራት ይጫወታል፡፡ የባህር ሽታ ይዞ ከባህር በኩል የሚመጣው ነፋስ ቅዝቅዝ ያለ ሆኖ ይለሰልሳል፡፡ እንደኛው እያወሩ የሚዘዋወሩ ሰዎች አሉ፤ አብዛኛዎቹ ተቃቅፈዋል፡፡ መንሸራሸር ሲበቃን አንድ ካፌ ገብተን ቁጭ ብለን ቢራ አዘዝን

«ስለ ኑሮ ምን ታስባለህ?» አለችኝ

«ኑሮ በጣም አጭርና በጣም ጣፋጭ ናት እላለሁ፡፡ አንቺስ ምን ይመስልሻል?»

«እኔም በጣም አጭር ናት እላለሁ፡፡ ስለዚህ ለመኖር መሸቀዳደም፤ መጣደፍ አለብን»

«በተቻለን መጠን ኑሮአችን ውስጥ ሀሴትን መጠቀጠቅ አለብን»

«ሀሴት» ስል bonheur የሚለውን ቃል ነበር የተጠቀምኩት

«Il n'y a pas de bonheur, tu sais» አለችኝ «Il n'y a que du plaisir,» («ሀሴት የሚለው የለም'ኩ፡፡ የሰሜት ደስታ ብቻ ነው ያለው»)

«እና አንቺ ምን አይነት የሰሜት ደስታ ትወጂያለሽ?»

ሳቅ እያለች «ከምግባባው ሰው ጋር እንደዚህ ማውራት፤

ከማምነው ሰው ጋር ማታ ባህር ዳር መንሸርሸር»

«ሌላስ?»

«ውብ ሙዚቃ መስማት፣ ጥሩ ትያትር ማየት፣ ጥሩ መፅሀፍ ማንበብ፣ እስክጠግብ ከበላሁ በኋላ ወይን እየጠጣሁ ማውራት. . .»

«ሌላስ?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«አትደነግጥም?»

«ሞክሪኝ»

አመነታች:: «ለሰው ተናግሬው አላውቅማ»

እየላቅኩ «እኔና አንቺ'ኮ ከሰው በላይ ነን:: ደራሲያን ነን፣ ፈጣሪዎች ነን» አልኳት

ሳቀች:: ሳቋ ጉሮሮዋ ውስጥ ይሰማል፣ በጣም ደስ ይላል:: ሁለመናዋ ደስ ይላል

«እንግድያው ልንገርህ»

«ንገሪኝ»

«J'aime faire l'amour,» («ከወንድ ጋር መተኛት እወዳለሁ»)

አየሁዋት:: እስካሁን የተመሰገን «ሚስት» በመሆኗ ስለሷ እንዲገለፅልኝ ያልፈቀድኩለት ስሜት አሁን የአእምሮዬን በር በርግዶ ገባ:: ሲልቪን በጣም ተመኝኋት!

«አ! ላ-ላ! እንደሱ አትየኝ!» አለችኝ:: አፍራለች፣ ጉንጮቿ ደም መልበስ ጀምረዋል፣ አይኖቿ ይርገበገባሉ:: የባሰውን አማረችኝ::

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳት

«Tu me fais rougir» («ፊቴ እንዲቀላ ታደርገኛለህ»)

«በጣም ታምሪኛለሽ ፊትሽ ሲቀላ» አልኩና ጉንጮቿን በሁለት እጄ ይገፍ አፏ ላይ ሳምኳት:: አፏ ይሞቃል::

«እንሂድ ከዚህ?» አልኩዋት። Deux Chevaux መኪናዋ ውስጥ እንደገባን

«እኔም ከሴት ጋር መተኛት በጣም በጣም እወዳለሁ» አልኳት
«አውቃለሁ» አለችኝ

«እንዴት ታውቂያለሽ?»

«ምስጢር ነው። Secret professionnel» («የባለሙያተኞች ምስጢር»)

«Mais nous sommes de la meme profession» («ታዲያ የሁለታችንም ሞያ አንድ ነው'ኮ»)

«አውነትክን ነው»

«ንገሪኛ። ሴት መውደዴን እንዴት ታውቂያለሽ?»

«አንደኛ አስተያየትህ። አይንህ ቆንጆ ሴት ላይ ሲያርፍ ሴትዮዋን በሙቀት ያገናፅፋታል። ደሞ ቆንጆ ሴት አይንህን ጣል ሳታረግባት አታልፍም። ሁለተኛ ድምፅህ። ከወንዶች ጋር ስትነጋገር ሰምቼህለሁ። ከሴት ጋር ስትነጋገር ግን ድምፅህ ልስልስ ይላል፤ ሙቀት ይሞላዋል። እንዴት ያለች ሴት ነው 'ምትመርጠው?»

«እንዳንቺ ያለች»

«የምሬን ነው 'ምጠይቅህ»

«እኔም የምሬን ነው 'ምመልስልሽ»

«እንዴት ነው እንደኔ ያለች ሴት ማለት?»

«አእምሮዋን ላከብረው ስችል፤ ጠባይዋን ልወደው ስችል፤ ገላዋን ልመኘው ስችል፤ በዚህ በሶስት በኩል በቂ ሆኖ ሳገኛት፤ ሴትዮዋ እንዳንቺ ያለች ናት ማለት ነው» ብዬ እንደገና ሳምኳት፤ መሳሙን በጣም ትችልበታለች፤ ሰፊ አፏ ይመቻል

«ተመስገን ዓደኛህ ነው?» አለችኝ

«ዓደኛ የለኝም» አልኳት። ሳመችኝ። ሙቅ እርጥብ አሳሳም ሳመችኝ

«ስለተመስገን እንዴት እናድርግ?» አለችኝ

«እንግደለው»

እየሳቀች «እውነቴን ነው!»

«አንቺ እንደፈለግሽ። ብትፈልጊ ተይውና እኔጋ ነይ። ብትፈልጊ ሳትነግረው በድብቅ እንገናኝ። ብትፈልጊም የሚገባው ከመሰለሽ፤ ነገሩን አስረጃው። እንደመሰለሽ አርጊ»

«ላንተ እንዴት ይሻልህል?»

«ለኔ ሁሉም ያው ነው። እናንተ ፈረንሳዮች እንደምትሉት 'Je m'en fous!' ብቻ አንቺን ላግኝሽ»

«አትቀናም?»

«አልቀናም። ምን ያስቀናኛል? በማገኝሽ ጊዜ የተቻለሽን ያህል የስሜት ደስታ ሰጪኝ እንጂ፤ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንስ ብታረጊ ላንቺ ከተስማማሽ ምን ይገዳኛል?»

«እውነትክን ነው?»

«አዎና!»

«Mon Dieux! እንዴት ያለኸው ሰውዬ ነህ!» (ወይ አንተ አምላክ!)

«ምነው?»

መልሷ መሳም ነበር

«ወደ ኤክስ እንመለስ?» አለችኝ

ምናልባት አሜሪካኗ ሆቴሌ ትጠብቀኝ ይሆናል በማለት

«ለምን እዚህ አናድርም?» አልኳት

«ነገ በጧቴ ክፍል አለብኝ»

«ቅሪ ከክፍል»

«ትምህርቱስ?»

«ሰሚኝ። ዛሬ ከኔ ጋር ነው 'ምታድሪው። ሌሊቱን ችዬ እንቅልፍ አላስወሰድሽም። ስለዚህ፤ ነገ ጧት ብትገቢም እንቅልፍ አጥቶ ማደሩና ድካሙ በደምብ አያሰሩሽም። ስለዚህ አንደኛውን ብትቀሪ አይሻልም? ቅሪ እባክሽን! ደሞ ጧት ልለይሽ አልችልም» ብዬ እቅፍ አድርጌ ሳምኳት። እሺ አለች። ሳን ሻርል አጠገብ አንድ ትንሽ ሆቴል ውስጥ አንድ ክፍል ተከራየን።

እጅ ለእጅ ተያይዘን ፎቁን ወጣን። የክፍላችንን በር ከፈትኩላት። ገባን። መብራቱን አበራችው። አነስ ያለ ንፁህ ክፍል መሀል አልጋ ልብስ የተዘረጋበት ሰፊ አልጋ ይጠብቀናል። ሁለታችንም ለአልጋው ቸኩለናል፤ ሁለታችንም አልጋውን ፈርተነዋል

በሩ አጠገብ እንደቆምን ወደኔ ሳብኳት፤ ተጠጋች። ቀጭን ወገሷን አቅፌ፤ ደረቷ እየገፋች፤ ጭኖቿ እየተሻሸች አንገቷን ጉንጭን ስስም፤ ሰፊ አፏ ተከፍቶ ከጎን ታየች፤ አይኔ አጠገብ ከንፈሮቿ በጣም ወፍረው ቀይ እርጥብ ሆነው ታዩች፤ እየተንገበገበኩ ጎረስኩዋቸው። እሷም ጎረሶችን በሰፊ አፏ፤ በእርጥብ ከንፈሮቿ፤ በፈጣን ምላሷ፤ በትኩስ ትንፋሷ፤ በሚያዳልጡ ጥርሶቿ ታኝከኝ ታላምጠኝ ጀመር

አፎቻችን እንደተቆላለፉ ልብሶቻችንን በሙሉ አወለቅኳቸው፤ በለስላሳው ሌሊት ራቁት ለራቁት ተቃቅፈን ቆመን መተሻሸት መሳሰሉን ቀጠልን። ጡቶቿ ደረቴን ሲገፉ ልዩ ስሜት ተሰማኝ፤ ትንሽ ራቅ አደረግኳትና አየኋቸው፤ ኮረዳነት የገተራቸው የወበት ክምሮች የምኞት ሀውልቶች ይመስላሉ። እጆቿን ዘርግታ ራሴን ወደ ደረቷ ሳበች፤ አንዱን አበባ ጡት አፌ ውስጥ ከተተችው፤ ራሴን አቀፈችኝ። ሽቶና ኮረዳነት የተደባለቁበትን ጠረፏን ወደ ውስጥ ተነፈስኩት

በኋላ ቀስ አርጋ ገፋችኝ፤ ለብቻዋ ቆመች። እየተያየን ብዙ ጊዜ ቆየን። ሳኝካቸው የነበረ ጡቶቿ ቆመዋል፤ ከረዥም ቀጭን ሽንጧ በታች ሰፊ ዳሌዋ ወደ ረዣዥም ጭኖቿ፤ በልዩ ጥንቃቄ ወደ ተቀረፁ እግሮቿ ይወርዳል።

«እንዴት ቆንጆ ነሽ!» አልኳት

ፈገግታ አልሰጠችኝም። ዙሪያችን የተንጠባጠቡትን ልብሶች ሰበሰበችና ወስዳ ወምበር ላይ ከመረቻቸው። ጎንበስ ስትል፤ ቀና ስትል፤ ስትራመድ፤ የገላዋ ቅርፅ የዳሌዋ መወዛወዝ አቅበጠበጠች። ቶሎ ሄጄ አቀፍኳት፤ አልጋው ላይ አጋደምኳት። እጇን ወደ ራሴ ዘርግታ መብራቱን አጠፋች። በጭለማው እጆቿንም፤ እግሮቿንም፤ ከንፈሮቿንም ከፈተችልኝ፤ እቅፏ ውስጥ አፏ ውስጥ ሴትነቷ ውስጥ አስገባችኝ

የጉርምስና ስሜት ውስጥ እንደ ሀረግ ተገማምደን፤ በምኞት ትኩላት እየተቀቀልን በስጋ ርጥበት ተጠበስን

በተቃቀፉ ገላዎቻችን መቅደስ ውስጥ፤ ዘለአለማዊውን ጭለማ ለተጎናፀፈ፤ ጥንታዊ ለሆነ፤ ዘወትር አዲስ ለሆነ፤ ቅዱስ ለሆነ ህይወት በጠረናችን ከርቤ፤ በወጣት ልባችን ከበሮ፤ በማቃሰታችን መዝሙር ምስጋናችንን አቀረብንለት

በኋላ፤ እንሰላው ውስጥ ገባንና ክንዴን እንተርሻት

«አውራልኝ» አልኳት

«ምን ላውራልህ?»

«ያሰኘሽን»

«ተደሰትክ?»

«እንዲህ ተደስቼ አላውቅም»

«እኔም። አልጋ ውስጥ አርቲስት ነህ። እንዳንተ ማንም አስደስቶኝ አያውቅም»

«በጭራሽ? እውነት ተናጋሪ»

«አንድ ብቻ ነበር። እሱም ያንተን ግማሽ ያህል አይችልበትም»

«ታዲያ እንዴት አስደሰተሽ?»

«የመጀመሪያዬ ነበር። ፍቅር ይዞኝ ነበር»

«እሱስ?»

«እሱም በጣም ይወደኝ ነበር። ግን ፍቅር አልያዘውም ነበር። ፍቅር ሊያዘው አይችልም። ፍቅሩን በሙሉ ለነፃነት ሰጥቷል። አንድሬ ማልሮን አንብበህል? La Condition Humaine የሚባለው ልቦለዱ ውስጥ ያሉትን ጀግኖች ተስታውሳቸዋለህ?»

«ቻይና ሂደው ለሬቮሉሽኑ እውቀታቸውንና ህይወታቸውንም ጭምር ይሰጣሉ።»

«አዎን! እንደነሱ አይነት ነው እሱም። ፖል ይባላል። መልኩ ይህን ያህልም አይደለም። ደቃቃ ብጤ ነው። ግን የአስር ሰው ድፍረት ተሰጥቶታል። አይኑ ውስጥ ደሞ 'ነፃነት' ባለ ቁጥር ቦግ የሚል ነበልባል አለ። ያባቱን ሀብት ወርሶ ነበር። ግን እሱን ለታናሽ

እህቱ ትቶላት ሄደ»

«ወዴት ሄደ?»

«ወደ ኩባ፡፡ እነካስትሮን ለማገዝ»

«አሁንም እዚያው ነው?»

«አይ! እነካስትሮ አሸንፈው የለም'ንዴ?»

«እንግዲያው የት ነው?»

«ቪየትናም፡፡ ቪየትኮንጎቹን ያግዛል»

«ኮሙኒስት ነው?»

«አይደለም፡፡ የነፃነት ነብይ ነው፡፡ የነፃነት አርበኛ ነው፡፡ ያን ጊዜ በ56 ዓ.ም. ሀንጋሪ ውስጥ ብጥብጥ አልተነሳም? ለሀንጋሪያኖች ነፃነት ለመዋጋት ቀዩን ጦር ሰራዊት (የሶቭዬት ህብረት ጦር) ከሀንጋሪ ለማስወጣት እዋጋለሁ ብሎ ሀንጋሪ ሊሄድ ተነስቶ ነበር፡፡ በስንት መከራ አባቱ አስቀሩት፡፡ ያን ጊዜ ሀያ አንድ አመቱ ነበር፡፡»

«እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው?» አልኳት

«የአርነት ሰው ነው፡፡ የጭቆናን ቀምበር በያለበት እየዞርኩ መስበር አለብኝ ይላል»

«ይፅፍልኛል?»

«በስድስት በሰባት ወር አንዴ ይፅፍልኛል፡፡ አሁን ስለሱ አናውራ 'ባክህን፡፡ አለዚያ ማዘን እጀምራለሁ፡፡ ዛሬ ማታ በጭራሽ ማዘን አልፈልግም»

ወሬውን ተውነው፤ ግን ሌሊቱን አልተኛንም፡፡ የወጣትነት ትኩሳት እያቃጠለን፤ በህይወት ርጥበት ውስጥ ተነክረን አደርን

ሊነጋጋ አቅራቢያ እንቅልፍ ወሰደን፡፡ እስከማታ አልነቃንም

ከእንቅልፌ ስነቃ ሰውነቴ ታድሷል፤ አስተያየቴ ተለውጧል፡፡ ሲልቪ አጠገቤ በመሆኗ ትልቅ ፍስህ ተሰማኝ፡፡ እቅፍ እያደረግኳት

«ስለተመስገን ጉዳይ እንዴት ልታረገ ነው?» አልኳት

«እንዴት ላድርግ?» አለች

«ተይው!»

«ምን?»

«ለብቻዬ ነው 'ምፈልግሽ»

«ትላንት ስናወራ ከኔ ጋር ባልሆንሽበት ጊዜ ምንም ብትሰራ የራስሽ ጉዳይ ነው አላልከኝም ነበር?»

«ትላንት ፍቅር አልያዘኝም ነበራ!»

በሀይል እቅፍ አደረገችኝ

* * *

ካንድ ስምንት ቀን በኋላ፣ ማታ ተመስገን ክፍል ቁጭ ብዬ ስሰራ፣ ተመስገን መጣና አልጋው ላይ ዘጭ ብሎ ተጋደመ። እፎይ! ብሎ ተነፈሰ

«ሲኒማ የገባችሁ መስሎኝ» አልኩት

«ሌሎቹ ገቡ፣ እኔ ግን ተወኩት»

«ለምን ተወኩት?» አልኩት። ድምፄ «አንተ ተንኮለኛ!» እንደሚል አይነት ነበር

«ደስ አላለኝማ!» አለኝ። ትንንሽ አይኖቼ ሊደበቁ ጀምረዋል፣ ግን ጥርሶቼ ገና መታየት አልጀመሩም

«ውሽታም! ቀጠሮ ቢኖርህ ነው 'ንጂ» አልኩት

«ከማን ጋር?»

«እኔ አውቃለሁ 'ንዴ ያንተን ተንኮል? ወይ ካንዲ ብሎንድ (ፀጉሯ ብጫ ወይም ነጭ ብጤ) ጋር? ወይ ከሲልቪ ጋር»

«ሲልቪ!? አላወቅክምና!»

«ምን?»

«ቀርቶ!»

«ምነዋ?»

«ምን እባክህ የሴት ነገር» አለ «አገር ጤና ብዬ እንደ

ሁልጊዜያችን ወዲህ አመጣሁዋት። ከሰአት በኋላ ነበር። የከሰአት በኋላው እንዴት እንደሚጣፍጥ ታውቅ የለ? ልብሷን አወላለቀችና አልጋው ውስጥ ገባች። እየተንገበገበኩ ተከትያት ልገባ ስል፣ ከትራሱ ላይ አንዲት ፀጉር አንስታ አቀበለችኝ። ረዥም የፈረንጅ ፀጉር ነው፤ ግን ጥቁር አይደለም፤ ቡና አይነት ነው።

«ይሄ የኔ ፀጉር እንዳልሆነ እርግጠኛ ነኝ» አለችኝ

«ዝም አልኩ። አልገባኝም አየህ

«ተናገር 'ንጂ» አለችኝ። እግዜር ያሳይህ። በመጀመሪያ አልጋው ውስጥ ልገባ ጎምበስ እንዳልኩ አሁንም አለሁ። ይታይህል? ራቁቴን አልጋው ላይ ባራት እግሬ ቆሜ? እንደሚድህ ልጅ። ልብሷን ስታወልቅ እያየሁና የሚጠብቀኝን ደስታ እያሰብኩ ግትር አድርጎ ቅንዝር ወጥሮኛል።»

የተመስገን አይኖች ጨርሰው ጠፉ፤ ጥርሶቹ ተገለጡ፤ ይስቅ ጀመር። ከት ብሎ እየላቀ፣ ሳቅ በሚቆራርጠው ንግግር

«ገና አሁን ታየኝ - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንዴት - ሀ! ሀ! ሀ! - እንዴት እንደነበርኩ - ሁ! ሁ! ሁ! እንዲህ ነበርኩ» አለና በጀርባው ከተጋደመበት ተነስቶ ዞሮ በጉልበቱና በእጁ ተንበረከከ። ከስሩ ትራሱን አስተካከለና፣ ሌባ ጣቱን እያነጣጠረበት

«እኔ 'ንዲህ ነኝ፣ ሂሂ!!» ትራሱን «እቺ ሲልቪ ናት። ያቀበለችኝን ፀጉር ባንድ እጄ እንደዚህ ይዣለሁ። እንዳትበጠስ ወይም ወድቃ እንዳትጠፋ እየተጠነቀቅኩ፣ ያቺን ነጃሳ ፀጉር እንዲህ ይዣለሁ። ቁላዬ ደሞ እዚህ ጋ ቆሞ ሲልቪን ቁልቁል ያያታል። አይ የኔ ቁላ! ቂል ነው'ኮ። ያንተም ቂል ነው?» እንደገና ሳቅ አሸነፈው። አልጋው ላይ ተንከባለለ። ሳቅ ሲያልፍለት

«በኋላስ?» አልኩት

«በኋላማ ምን ልበልህ ልጄ? ቃል ሳትናገር ተነስታ ልብሷን መልሳ ለበሰች። ረጋ ባለ ድምፅ 'የኔና ያንተ ነገር በዚህ አለቀ!' ብላኝ ልትወጣ ስትል፣ እኔ እዚች ጋ ራቁቴን እንደቆምኩ

«ምን ነካሽ?» አልኳት። ሲያቀብጠኝ'ኮ ነው። እስቲ ዝም

ብላትስ?

«ዘወር አለችና፤ እሱ ጠረጴዛ ላይ ያለውን መፃህፍትና ደብተር በእጇ አንዴ ገፍታ መሬት ላይ አዝረከረከችው። እና ጠረጴዛውን በተጨበጠ እጇ ደጋግማ እየመታች

«እኔ - የእስላም - ሀሪም - ሴት - አይደለሁም!» ብላች ስታበቃ፤ ወጥታ በሩን በሀይል ጓ! አርጋው ሄደች። ልብሴን ልለብስ ካናቴራዬን ሳነላ በሩ ብርግድ ብሎ ተከፈተ። ማን ገባ መሰለህ?» አለች

«ማን?» አልኩት

«ሲልቪ ራሷ ነቻ! የሴት ነገር! ከመቼው ሀሳቧን ለወጠች?! እያልኩ ልገረም ስጀምር፤ አጠገቤ መጣች። አቅፋ ልትስመኝ እንደሆነ ገባች። ትንሽ ልኮራባት አሰብኩ። ታዲያ እሷ ምን አረገች መሰለህ? እወቅ 'ስቲ።»

«በጥፊ መታችሁ?»

«በጭራሽ!»

«አቅፋ ሳመችሁ?»

«ትቀልዳለህ?»

«እንግዲያው ምን አረገች?» አልኩት

«ጫማዋን አረገች»

«ምን?»

«በንዴት ጫማዋን ረስታው ሄዳ ነበር። ተመልሳ አረገችውና ወጣች። እኔ ራቁቴን ቆሜ ቀረሁ። ቁላዬ እስካሁን ተኝቷል። ከዚያ በኋላ አናግራኝ አታውቅም»

«ጥፋቱ ያንተ ነው» አልኩት

«እንዴት?» አለች

«ያመጣህቸው ሴቶች ሊሄዱ ሲሉ 'ፀጉሮችሽን፣ ሁሉ ይዘሻል? ቁጠራ እስቲ' ለምን አትላቸውም?» አልኩት

«መቼ ሴት አመጣሁና?» አለች

«እ-ህ? ቡናማው ፀጉርሳ?»

«ከየት እንደመጣ 'ንጃለት። ምናልባት ቤት የምትጠርገው አልጋ የምታነጥፈው አሮጊት ያን እለት ታማ ኖሮ፤ በሷ ምትክ ባለቡናማ ፀጉር ሴት አልጋዬን እንጥፋልኝ ይሆናል»

«ምስኪን ተመስገን!» አልኩት

«ምስኪን ትላለህ ምስኪን። ይኸው እስከዛሬ ያም ላይ እገኛለሁ»

«ዛሬ ማታ ግን ለመግደፍ ያሰብክ ትመስላለህ»

«ነበር እባክህን። ፀጉሯን እንደ ወንድ ነው 'ምትቆርጠው፤ ቢሆንም ምንም አትል። ብቻ --»

«ብቻ ምን?»

«የት እንደምወስዳት ጨንቆኛል» (ሲመሽ ፈረንሳዮች concierge የሚሉት ዘበኛ ይመጣና፤ ወደመኝታ ቤቶቹ የሚያስገባው በር አጠገብ አንዲት ቢሮ አለችው፤ እዚያች ቁጭ ብሎ ወጪ ገቢውን ሁሉ ይመለከታል። ወንዶች መኝታ ቤት ሴት ማስገባት ክልክል ነው።)

«የኔ ሆቴል አለልህ አይደለም 'ንዴ?» አልኩት

«አትጠቀምበትም?»

«እዚህ ልተኛ እችላለሁ»

«እሱማ ጥሩ ነበር»

«ብቻ እንዳታስጮህት አደራ። ካስጮህካትም ፎጣ አጉርሳት» ብዬ የሆቴሌን ቁልፍ ሰጠሁት

ተመስገን ወደ ቀጠሮው ከሄደ በኋላ ተመልሼ ልሰራ አልቻልኩም። ሲልቪ ለኔ ስትል እንደተወችው ገባኝ። ይህ ሀሳብ በጠበጠኝ። ተነስቼ አሜሪካዊቷ ቤት ሄድኩ። ጉዳዬን አስረዳኳት። ከዚህ በፊት አገሬ እጮኛ አለችኝ ብያት ነበር። አሁን፤ እጮኛዬ ካንቺ ጋር ያለኝን ግንኙነት አወቀች። ሚን እንደነገራት እንጃ፤ ወረቀት ፃፈችልኝ። በአንድ ሳምንት ውስጥ አሜሪካንህን ትተህታል የሚል ወሬ ካልደረሰኝ ሌላ እጮኛ ፈልግ አለችኝ፤ ብዬ ነገርኳት።

«I understand የዚህ መጥፎ ዜና ምክንያት በመሆኔ በጣም አዝናለሁ» አለችኝ። ያቀድኩት ይህን ነገራያት ደህና እደራ ብያት ሲልቪን ፍለጋ ለመሄድ ነበር። ግን ልጅቱ ጥቁር ስስ የሌሊት ልብስ ለብሳ ስትራመድ በጣም ታስጎመጃለች፤ ገላዋን ታጥባ ቆዳዋን በታልከም ዱቄት አሻሽታው፤ ሽታው ይማርካል። ከሷ ጋር አደርኩ

«ራሴን በጣም ታዘብኩት። በጣም ፀፀት ተሰማኝ፤ ሲልቪን የበደልኳት መሰለኝ»

በነጋታው ሲልቪን ከምግብ ቤት ስትወጣ ጠብቄ አገኘኋት። ቡና ልጋብዝሽ አልኳት። ኤክስ ውስጥ የምወደው ካፌ የለኝም አልኩህ፤ አለችኝ፤ እሺ ማርሰይ ልውሰድሽ አልኳት። መኪናዬ ጋራዥ ናት አለችኝ። በእቶቡስ ልውሰድሽ አልኳት። አልፈልግም አለችኝ። እንግዲያው ምን እናርግ? አልኳት። እኔ ቡና ሳጠጣህ፤ ራሴ አፍልጄ፤ አለችኝ። ቤቷ ወሰደችኝ፤ ከኤክስ ትንሽ ወጣ ብሎ ባላገሩ ውስጥ ነው

«የሴዛን የነበረው ቤት በዚህ በኩል ነው። መሄድ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«አልፈልግም» አልኳት

«እኔም ሂጄ አላውቅም» አለችኝ

እየሳቅኩ «Tu t'en fous, eh?» አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

እየሳቀች «Je m'en fous éperdument!» አለችኝ («እኛን ያህል እንኳ ደንታ የለኝም»)

ቤቷ ገባን። ሁለት ክፍል (አንድ መኝታ፤ አንድ ሳሎን) ወጥ ቤት፤ መታጠቢያ ክፍል። በየግድግዳው የልዩ ልዩ አቢይ ስእሎች እትም ተለጥፏል። የቤት እቃው ዘመናዊ ነው፤ ሰማያዊና ወይን ጠጅ ቀለማት ይበዙበታል

«ግሩም ቤት አለሽ» አልኳት

«ከርስዎ በፊት ሌላ ወንድ ገብቶበት እንደማያውቅ ስገልፅልዎት በትህትና ነው» አለችኝ። አመንኳት። እጅ እየነሳኋት

«ሻህራዛድ የኔ ፍቅር፤ የቀኔ ጨረቃ፤ የሌሊቴ ፀሀይ! ክብር ይሰማኛል» አልኩና፤ እንደ ፈረንሳዮቹ እጇን ሳምኳት። ደስ የሚለኝ

ሳቋን እየሳቀች

«ቁጭ በል ቡና ሳፍላልህ» አለችኝና ወጥ ቤት ገባች

አንዱን ግድግዳ በሙሉ የያዘ ባለአምስት ተርታ የሆነ መግህፍት መደርደሪያ አለ። በፈረንሳይኛና በእንግሊዝኛ የተፃፈ መሐት መፅሀፍ ተደርድሮበታል። ባንዱ ተርታ የአርት መግህፍት፣ ባንዱ የፊሎዞፊና የታሪክ የሶሲዮሎጂ መግህፍት፣ በሶስተኛው ልዩ ልዩ አይነት መግህፍት፣ በተቀሩት ሁለት ተርታዎች ደግሞ ልብወለድ መግህፍት። መደርደርያው አጠገብ መፅሄቶችና ጋዜጦች የተሸከመ ሰፊ ጠረጴዛ አለ። ወድያኛው ግድግዳ ጥግ ትልቅ ራዲዮ-ግራማፎን፣ አጠገቡ እንደ መግህፍቱ የተደረደሩ ሽክላዎች

ይህን ቆሜ ሳደንቅ መጣችና

«ቁጭ በል 'ንጂ» ብላ ከሰማያዊዎቹ ሶፋዎች አንዱ ውስጥ አስቀምጣኝ «ምን አይነት ሙዚቃ ትፈልጋለህ?» አለችኝ

«የላቲን አሜሪካ አለሽ?»

«እንዴታ!»

ሙዚቃው ሲጫወት አጠገቤ ቁጭ ብላ እጄን ያዘችኝ። ዝም ብለን ስንሰማ ከወጥ ቤቱ ቀጭን የባቡር መሳይ ፋጪት ጮኸ። ዘላ ተነሳች

«ቡና ደርሷል። ከወተት ጋር ነው 'ምትፈልገው?» አለችኝ

«አዎን፣ ውድ ሻህራዛድ ሆይ» አልኳት

ቡናውን ስንጠጣ «ተመስገን ቤት መሄድ መተውሽን ለምን አልነገርሽኝም?» አልኳት። ጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ በመልካም ብርሀናቸው አዩኝ፣ ውብ ሰፊ አፏ በፈገግታ ተከፈተ

«ኩራት እንዳይሰማህ ብዬ ነዋ» አለችኝ

ጥቁር ፀጉሯን ወደታች እየዳሰሰኩ

«ሰሰማ እንዴት ደስ እንዳለኝ ልነግርሽ አልችልም» አልኳት። ጉንጮቿ መቅላት ጀመሩ፣ ወደታች አየች

«እንደሱ አትሆኝ!» አለችኝ

አገጫን በግድ ወደላይ አንሰኜ፣ አይን አይኗን እያየሁ

«ምናለበት ባይሽ?» አልኳትና ግምባሯን ሳምኳት

ዝም ብለን ቡና በወተታችንን ፉት እያልን ሙዚቃውን እየሰማን ትንሽ ከቆየን በኋላ

«ለመሆኑ፣ ተመስገን ትራስ ላይ ቡና አይነት ፀጉር እንዴት አገኘሽ?» አልኳት

እየሳቀች «እኔው ራሴ ነኝ ይገፍው የሄድኩት» አለችኝ
«አንዲት ቡናማ ፀጉር ያላት ጓደኛ አለችኝ። ቤቴ ሂጄ ከፀጉር ብሩሿ ፀጉሮች ለቅሜ ይገፍ ሂድኩ»

እኔም እየሳቅኩ «ጫማሽን ሳታረጊ ወጥተሽ ነበር። ረስተሽ ነው?» አልኳት

«ረስቼ አይደለም»

«ታዲያስ?»

«የእውነቴን የተናደድኩ እንዲመስለው ብዬ ነው። ምናልባት 'ቡና አይነት ፀጉር እዚህ ሊገኝ በጭራሽ አይችልም' ብሎ ያሰበ እንደሆነ፣ ቀጥሎ 'እሷ ራሷ አምጥታው እንደሆነ ነው 'ንጂ' ብሎ ሊያስብ ይችላል። ያን ጊዜ 'ራሷ አምጥታው ቢሆን ኖሮ፣ በንዴት መፅሀፎቼንም ከጠረጴዛው አትበትንም ነበር፣ ጫማዋንም ማድረግ አትረሳም ነበር' ብሎ ማሰቡ አይቀርም»

በአድናቆት ራሴን ነቀነቅኩ

ይሄ ሁሉ ሲሆን ባህራምን አልረሳሁትም ነበር

ከምሳ በኋላ Le Monde የተባለውን ስመጥሩ የፈረንሳይ ጋዜጣ እገዛና፣ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ petit crème (ቡና በወተት በሲኒ) አዝገፍ ሀበሾቼ አጠገብ ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን ማንበብ እጀምራለሁ። ጩኸት፣ ሳቅ፣ ወሬ፣ የሲጋራ ጫሰ፣ የሴት ሽቶ ካፌውን ይሞላዋል። በበጋው ሙቀት ምክንያት መስኮት ሁሉ ይከፈታል። ሰማያዊ ካኪ የስራ ልብስ የለበሱ የፋብሪካ ሰራተኞች የቡና ማፍያው መኪና የተቀመጠበትን ረዥም ባንኮኒ በክንዳቸው ተደግፈው በተርታ ቆመው ፓስቲስ (ነጭ አረቄ) እየጠጡ፣ የፋብሪካ ዘይት ምናምን ያቆሸሸውን ቀያይ ፀጉራም እጃቸውን በብዙ እያንቀሳቀሱ፣

በአስቂኝ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው ያወራሉ። ከባንኮኒው ዳር፣ ከመስተ
ዋት የተሰራው በር አጠገብ፣ የካፌው ባለቤት መስዬ ፖል የቂል
ሳቁን እየሳቀ «Merci bien, monsieur» («እግዚር ይስጥልኝ ጌታዬ»)
እያለ የሚከፍሉትን ገንዘብ ይቀበላል፤ ቴምብርና ሲጋራ ይሸጣል

ከባንኮኒው ኋላ ቆንጆዋ የመስየ ፖል ሚስት ባጭሩ የተቆረጠ
ብጫ ብጫ ቀለም የተቀባ ፀጉሯ እያብለጨለጨ ለሰዎቹ ቡና ወይም
ፓስቲስ እያቀበለች፣ ከወጣቶቹ ጋር ፈገግታና ቃላት ትቀባበላለች፤
ትሽኮረመማለች፣ በማርሰይ ዜማ ታወራለች። ሽርሞጥሞጥ የምትል
ሴት ናት። ድምፅዋ፣ አስተያየቷ፣ አረማመዷ፣ ሁለመናዋ ወንድ
ይጣራል። መስዬ ፖል በብስጭት ነው የሚኖረው ሲባል እሰማለሁ።
ግን ተማሪ ውሽማ የላትም ይላሉ። ተማሪዎቹ መስዬ ፖልን
ይወዱታል፤ ሚስቱን ሊነኩበት አይፈለጉም። እሷም ተማሪ
የምትፈልግ አትመስልም። ውሽሞቿ ጎረምሶችና የፋብሪካ ወይም
የኩባንያ ሰራተኞች ናቸው - በበጋው ሙቀት ኮታቸውን አውልቀው
የሸሚዛቸውን ቁልፍ በሙሉ ፈተው፣ የደረታቸውን ፀጉርና ጡንቻ
እያሳዩና እጅጌያቸውን ሰብስበው ጡንቻኛ ፀጉራም እጃቸውን
እያወዛወዙ ካፌ ዶርቢቴል የሚመጡ ጎረምሶች

እጠረጴዛዎቹ መሀል ሁለቱ ሴት በዮች ቡና፣ መጠጥ፣ ሲጋራ
እየያዙ ይዘዋወራሉ

ሀበሾቹና ባህራም ካንድ ሁለት አፍሪካውያን ወይም ፈረንሳዮች
ጋር ካርታ ሲጫወቱ፣ አጠገባቸው ቁጭ ብዬ ጋዜጣዬን አነባለሁ።
በካርታ የተሸነፉት ሁለት ልጆች፣ ሌሎች ሁለት ተሸንፈውላቸው
ተራቸውን ለመጫወት እስኪችሉ ድረስ መጥተው ከኔ ጋር ያወራሉ

ተካ ይመጣና ጋዜጣዬን ሳነብ «የማታነበውን ገፅ ልመልከተው
'ስቲ» ብሎ ጋዜጣዬን ነጥሎ ግማሹን ይወስድብኛል። የማነበውን
ጨርሼ ወደሌላ ገፅ መሄዴ ሲሆን፣ ተካ «ቆይ እኛን ልጨርስና
'ሰጥላለሁ» ይለኛል። «አምጣ 'ንጂ» ስለው «ጋዜጣው ካንተ ጋር
ይውላል፣ ትንሽ ባነብ ምናለበት?» ይለኛል። ብሽቅ ብዬ አየዋለሁ።
ጥፍሩን እየነከሰ ያነባል። ጋዜጣው ውስጥ ያሳቀውን ወይም
ያስገረመውን ነገር ያሳየኛል፤ በጭራሽ አያስቅም፤ አያስገርምም።
አይ ተካ ብሽቁ! ግን ጥሩ ልጅ ነው። እሱ ራሱ ጋዜጣ ገዝቶ ያነብ
እንደሆነ፣ ጋዜጣውን ይሰጠኝና «የማታነበውን ገፅ ስጠኝ። ሌላውን
ካንተ በኋላ ቀስ ብዬ አነበዋለሁ» ይለኛል

አንዳንዴ ሀበሾቹ ተሰብስበው ካርታ ሲጫወቱ ወዳጆቻቸው ሴቶች አንድ ጠረጴዛ ይዘው እያወሩ ይጠብቁዋቸዋል። ሲያሰኝኝ ከነሱ ጋር ትንሽ አወራለሁ።

ከኒኮል ጋር ማውራት እሞክራለሁ፤ ያቅተኛል። በጣም ታፍራለች፤ ያልለመደችውን ሰው ማናገር አይሆንላትም። ለጊዜው በጭራሽ ላውቃት አልቻልኩም። ስለዚህ ባህራም ምን አይቶባት ይሆን? ለሚለው ጥያቄ የመልስ ጫፍ እንኳ አላገኘሁለትም። መልኳን አይቶ እንዳልሆነ ግን ግልፅ ነበር። ውሀ አረንጓዴ አይኖች፤ የተዘረዘሩ ጥቃቅን ጥርሶች፤ ትኩላት እንደያዛቸው አይነት ቆዳቸው የደረቀ ከናፍር። ድምፅዋ ደስ ይላል። ባህራም ምን አይቶባት ይሆን? እውነት ለገንዘቧ ሲል ይሆን?

ከአማንዳ ጋር ግን ብዙ እናወራለን። ሀበሾቹ አማንዳ ዱቤ ነው የሚሏት። ሉልሰገድ ይዟት ሊሄድ ሲል፤ ተካ «እንግዲህ ሂድና ዱባህን አገላብጥ!» ይለዋል። ሉልሰገድ «አንተ ደሞ ከዱባ የተሻለች እስክታገላብጥ ድረስ ስለዱባ ባታወራ ጥሩ ነው!» ብሎት አማንዳን አቅፎ ይሄዳል። አማንዳ በእንግሊዝኛ «ምንድነው 'ሚለው?» ትለዋለች። «ተይው ዝም ብሎ ነው» ይላታል።

ጋዜጣዬን እንብቤ፤ ሰዉን አይቼ፤ ባህራምን ተመልክቼ፤ ስለራሱ ለማውራት ዝግጁ እንዳልሆነ ከተገነዘብኩ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ወደ ኩር ሚራቦ በኩል ትንሽ እራመዳለሁ። ወደኋላ ዞሬ፤ ማንም ሀበሻ እንዳልተከተለኝ ካረጋገጥኩ በኋላ፤ እታጠፍና ወደ ሲልቪ ቤት አመራለሁ።

አንድ ቀን «ባህራምን ያዘክው?» አለችኝ

«የለም» አልኳት

«የምትይዘው ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«የምስራቅ ሰው እንደሆንክ ያስታውቃል። ጊዜ የሚያመጣውን ጊዜ እስኪያመጣው ትጠብቃለህ 'ንጂ ጊዜን ልታጣድፈው አትሞክርም። የምስራቅ ሰው ብትሆን ግን ባህራምን ሄደህ በብልህነት ታዋራው ታወጣጣው ነበር»

«እንደሱ ካረግኩማ እሱን ራሱን ላውቀው አልችልም። የማሰብና

የሰዋሰው ችሎታውን ብቻ ነው ላውቅ 'ምችለው»

«ምን የሚል ይመስልህል?»

«ምን እንደሚልማ ማወቅ ቀላል ነው»

«እንግዲያው ምንድነው 'ምትጠብቀው?»

«ያ ያልኩሽ ጊዜ ሲመጣ፣ ተጠንቅቄ 'ምስማው ቃላቱን አይደለም'ኮ»

«ታድያስ?»

«ድምፁን ነው። ዜማውን። እጁ እንዴት እንደሚንቀሳቀስ። ምን ሲል ድምፁ እንደሚለሰልስ፣ ምን ሲናገር ግምባሩ እንደሚቋጠር። አንዳንድ ጊዜ እኛ ሳናውቅ ፊታችን ላይ ፈገግታ ወይም ሀዘን በገዛ ራሱ ይጫወት የለ? ያንን ነው 'ምጠብቀው። አንድን ሰው የምናውቀው በሚናገረው ቃላት አይደለም፣ ያን ቃላት ሲናገር በሚያሳየው ገፅ፣ በሚያሰማው ድምፅ ነው። እሱን እሱን ለማየት ነው ባህራምን አድፍጮ 'ምጠብቀው»

ከሰአት በኋላውን ከሷ ጋር አሳልፈዋለሁ። እንቅልፍ ከወሰደን ወደ አስራ አንድ ላይ እንነቃለን። ወይ እናወራለን፣ ወይ እናነባለን፣ ወይ ሙዚቃ እንሰማለን። ሰኞና አርብ በአስር ሰአት ላይ ክፍል አለባት። አንዳንዴ ተኝቼ ትታኝ ሄዳ ስትመለስ ትቀሰቅሰኛለች። አንዳንዴ ነቅቼ እንደ ሌላ ቀን ከአርት መፃህፍቷ አንዱን እየተመለከትኩ፣ ወይም እያነበብኩ፣ ወይም ሙዚቃ እየሰማሁ እቆያታለሁ።

ሲመሽ ተለይቻት እሄዳለሁ። «A demain, cheri» («እስከ ነገ ደህና ሁንልኝ») ምግብ ቤት ሄጄ እራቴን በልቼ፣ ከዚያ ወጥቼ የቴሌቪዥን ዜና አይቼ ሳበቃ፣ ሆቴሌ ሄጄ ስራ እጀምራለሁ። (አሜሪካዊቷ መምጣት ትታለች) ወይም ሲኒማ እገባለሁ። ከሲኒማ በኋላ ለመስራት እሞክራለሁ። እምቢ ካለኝ፣ የሌሊት ፀጥታ የዋጣቸውን የኤክስን ጠባብ መንገዶች እዘዋወርባቸዋለሁ። ንጉሳቸው ነኝ

ጧት ተነስቼ፣ ቁርሴን ሁለት croissant በልቼ፣ ቡና በወተት ጠጥቼ፣ ወደ ቤተመፃህፍት ሄጄ እስከምሳ ሰአት እሰራለሁ። (ክፍል መግባት ከተውኩ መቸስ ዘመን የለኝም)

ከምሳ በኋላ ካፌ ዶርቢቴልን ጎበኝቼ ወደ ሲልቪ እሄዳለሁ።
በሰፊ አፏ እየሳቀች ትቀበለኛለች

አያሌ ቀናት ካለፉ በኋላ፣ ተመስገንን እየሳቅኩ

«ሲልቪ እንደወጣች ቀረች?» አልኩት

«ቀረች!» አለኝ «አሁንም ብትመለስም አልፈልጋት»

«ምነው?»

«አንጎሷ ምላጭ የሆነ ሴት መቶ በመቶ ሴት አትመስለኝም።
አሁን አንዲት ጅል ብጤ ፈረንሳይ ይዣለሁ። በጣም ተስማምታ
ኛለች። እጄን ሰደድ ሳረግ መክፈት ነው። ዝብዝብ የለም።
ፖለቲካ፣ ሊትረቸር፣ ምናምን የለም። ያቺ ግን! ስለኢትዮጵያ
የምትጠይቀኝን ጥያቄ ለመመለስ ብቻ ስንትና ስንት አስጥሮ መዋጥ
ያስፈልገኝ ነበር። ያውም አብዛኛውን ለመመለስ አልችልም ነበር»

«እኔ ግን በጣም ደስ ትለኛለች ልጄ» አልኩት «እውነት
በጭራሽ አትፈልጋትም?»

«በጭራሽ። አንተ ምትወዳት አይነት ሴት ናት። ሞክራት»

«በኋላ ይቆጭህና መልስልኝ ትለኛለህ ልባርግ» አልኩት

«እርም ይሁንብኝ!»

«ተው!»

«አ-ዎ! ይልቅ አንዱ ጭልፊት ፈረንሳይ ሳይሞጫልፋት ቶሎ
አብስላት»

«ታድያ አንተ የተጠቀምክበትን ዘዴ ንገረኛ፣ እንዲረዳኝ ያህል»
አልኩት

ነገረኝ፣ መክረኝ፣ አብረን ጥላን አወጣን። በመጨረሻ

«አንድ ምክርና አንድ ማስጠንቀቂያ ልስጥህ መሰለኝ» አለኝ

«እሺ»

«ምክሩ ይኸውና፣ ልጅቱን እንደፈለግካት ጌታው ተካ

እንዳያውቅብህ»

በዚህ ስቀን ስንጨርስ

«ማስጠንቀቂያውስ?» አልኩት

«እኛ ሲልቪ እንዳንዴ ሌላ ሰው ትሆንብኛለች። አልጋ ውስጥ ያለልማዱ እንደማበድ ትላለች፤ ወፊፍ ያረጋታል። እና በደስታ ታሳብድህለች፤ ታድያ—»

«ታድያ?»

«ታድያ ነገሩ ካለቀ በኋላ ታኮርፋለች። ወደዚያ ፈንጠር ብላ ራሷን እጇ ውስጥ ትደፋለች። እንዳንዴም ታለቅላለች»

«ምን ሆነች ስትላትስ?»

«አትነግርህም። እና ግራ ያገባህል። አውቀህ ብትገባበት ይሻላል ብዬ ነው»

«ይገባኛል» አልኩት

ተመስገን እንዳልዋሽ አውቄያለሁ። ግን ሳቂታዋ ሲልቪ አኩርፋ ወይም ስታለቅስ — በጭራሽ ሊታየኝ አልቻለም

ካንድ ሳምንት በኋላ እኔና ሲልቪ በይፋ አብረን እንወጣ ጀመር። ሀበሾቹ «አልጋ ወራሽ» አሉኝ። ከጥቂት ጊዜ በኋላ አልጋ ወራሽነቴን ረሱት፤ በነሱ አይን ሲልቪ የኔ ሆነች

ተመስገን «የነገርኩህ ብልህት ሰራ መሰለኝ» አለኝ። የደስ ደስ ቢራ ጋበዝኩትና ሲኒማ አስገባሁት። የያዛትን «ጅል ብጤ» ፈረንሳይ አስተዋወቀኝ። ብሎንድ (ነጭ) ፀጉሯን እንደ ወንድ ተቆርጣለች። በጣም ቆንጆ ናት። ይሄ ተመስገን ሴት አመራረጥ ያውቃል።

ደሞ ሴቶች የሚወዱት ይመስላል። ታድያ የሚገርመኝ ነገር አለ። አዲስ አበባ በነበርንበት ጊዜ የምትጠጋው ሴት አልነበረችም

አራት

ባህራም

ከቅርብ

ማክሰኞ ነበር አስታውሳለሁ። ከምሳ በኋላ Le Monde ጋዜጣዬን ገዝቼ ካፌ ዶርቢቴል ገብቼ እንደ ልማዴ petit crème አዝዝኜ ካርታ የሚጫወቱት ሀበሾች አጠገብ ቁጭ አልኩ። ትንሽ ቆይቶ ባህራም መጣ። ሳየው የተለወጠ መሰለኝ። ልማዱ በፍጥነት እርምጃው ከተፍ ብሎ ሲያበቃ፣ ሀበሾቹን «እናትክን! ሀላላሴ ሙት! Je veux jouer aux cartes.» («ካርታ አጫውቱኝ») ብሎ ቁጭ ማለት ነበር። ዛሬ ግን በቀስታ እርምጃ መጣ። እንደ ድሮው አልቀለደም። እንደ አጋጣሚ ለካርታ ጨዋታው አንድ ሰው ጎድሏቸው ስለነበረ «ባህራም! ና ካርታ እንጫወት» አሉት

«ካርታ ጨዋታ አላሰኘኝም» አለና ዝም ብሎ ቁጭ አለ። የተበሳጨ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አለው ሉልሰገድ

«በፈተና ወደቅኩ» አለ

ሁሉም የሚሉትን አጡ

እንግዲህ በፈረንሳይ ዩኒቨርሲቲዎች ደምብ፣ አንድ ተማሪ የሰኔ ወር ፈተናውን የወደቀ እንደሆነ፣ በእረፍት ጊዜው ሲያጠና ይከርምና፣ በጥቅምት (ትምህርት ቤት ሲከፈት) እንደገና ይፈተናል። ስለዚህ ተመስገን

«አይዞህ በጥቅምት ፈተና ታልፋለህ» አለው

ባህራም አልተፅናናም። ሁሉም ዝም አሉ። ካርታ ጨዋታቸውን

ቀጠሉ

ባህራም «ዘላለም ካርታ ጨዋታ ምን ያረጋል? እንወጣ ትንሽ እንንሸርሸር» አለ። ማንም መልስ አልሰጠውም። አብረውት መውጣት ፈርተዋል። ካርታ ጨዋታቸውን ቀጠሉ - ለጨዋታው ብቻ ሳይሆን ከባህራም ብስጭት ለማምለጥም ጭምር። ገባው። ተነስቶ ብቻውን ወጣ። ተከትዬው ወጣሁ። ወደ መናፈሻው በኩል እያመለከትኩ

«ወደዚያ እንሂድ?» አልኩት። መልስ ሳይሰጠኝ ወደዚያው አመራ። ትንሽ እንደተራመድን

«ያውና ተካ። ወደኛ በኩል ይመጣል» አለኝ «አደራህን አብሮን እንዳይመጣ። ዛሬ እሱ ሁለት ቃላት ቢያናግረኝ አብዳለሁ»

«አትስጋ» አልኩት

ተካ አቆመንና በፈረንሳይኛ

«ከየት ነው የምትመጡት?» አለን

«አሁን ከየትም ብንመጣ ደንታ የለህ። ለምንድነው 'ምትጠይቀን?' አልኩት በአማርኛ

«ከዶርቢቴል ነው 'ምትመጡት?'» አለኝ ባማርኛ

«አዎን» አልኩት ባህራም እጁን ኪሱ ከቶ ወደዚያ ይመለከታል

«ወዴት ነው 'ምትሄዱት?» አለኝ ተካ

«ወዴትም። ምን ያረግልህል?»

«ወደ ሲቴ ነው 'ምትሄዱት?»

«ምነው? ከኛ ጋር ሲቴ መሄድ አማረህ?»

«አይ! እኔ ለራሴ ከዛ መምጣቴ ነው። ቡና አምሮኛል»

«እንግዲያው ሂድና ቡናህን ጠጣ»

«ጋዜጣህን አሁን አታነበው እንደሆነ ስጠኝ»

ጋዜጣዬን ሰጠሁትና መንገዳችንን ልንቀጥል ስንል

«ይሄ አቃጣሪ ገንዘብ እንዳያጭበረብርህ ተጠንቀቅ» አለኝ

«ሂድ ቡናህን ጠጣ» አልኩት። ሂደ

እኔና ባህራም አንድ ቃል ሳንነጋገር መናፈሻው ደረስን። ዛሬች ጥላ ስር አንድ አግድም ወምበር ላይ ቁጭ አልን

«ፈተና መውደቅ የተለመደ ነገር ነው። በጥቅምት ታልፋለህ» አልኩት

በተገማመደ ፈረንሳይኛው፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁ መናገር ጀመረ

«መውደቁ አይደለም የሚያበሳጨኝ፣ አወዳደቁ ነው። ትምህርቱን በደምብ ይገጭለሁ። በምን እንደጣሉኝ ታውቃለህ? በፈረንሳይኛዬ ጉድለት። አያስቅህም? ፈተናውን የወደቅኩት እኔ ራሴ ባልሆን ያስቀኝ ነበር

«እኔንና ፈረንሳዮቼን የክፍሌን ልጆች አስተያየን እስቲ። ትምህርቱን እኩል እናጠናቀው። ፈተና እንግባና ጥያቄው ይሰጠን። መልሱን እኔም እነሱም እኩል እንወቀው። እነሱ ምን ያረጋሉ? መልሱን በፍጥነት ይፅፋሉ፤ አሰካኩንና አገባቡን ያማርጣሉ። ጥቃቅኗን ነገር ጭምር ያስገቧታል። ሀያ-ሀያ አንድ ገፅ ፅፈው ይወጣሉ። ያልፋሉ። እኔም መልሱን ከነሱ እኩል አውቀዋለሁ። ታዲያ ፈረንሳይኛው ከየት ይምጣ? ከሱ ጋር ስታገል የጊዜዬን ግማሽ አጠፋለሁ። ለዚያውም አምጬ የማመጣው ፈረንሳይኛ አንካሳ ሽባ ስለሆነ፣ በደምብ የማውቀውን መልስ ልክ እንደማላውቀውና በግምት ወይም በነሲብ እንዳገኘሁት ያስመስልብኛል። ዘጠኝ አስር ገፅ ፅፌ እወጣለሁ፣ በመጥፎ ፈረንሳይኛ። ትምህርቱን እያወቅኩት ፈተናውን እወድቃለሁ

«ፈረንሳዮች ደሞ ታውቃቸዋለህ። በቋንቋቸው የመጣ በጣም አንጎል-ጠባብ ናቸው። ለምሳሌ አስተውለህ እንደሆነ በፍጥነትና ያለ ስህተት ያነጋገርካቸው እንደሆነ ያከብሩህል፤ «Intelligent» ይሉህል። እየተንተባተብክ ያነጋገርካቸው እንደሆነ ግን ምንም ቁም ነገር ብትናገር መሃይም ነህ ማለት ነው። በቋንቋህ ብታናግራቸው እንደ ቂል አፋቸውን ከፍተው እንደሚቀሩና፣ የነሱም ቋንቋ ላንተ ያንን ያህል እንግዳ እንደነበረ፣ የሚሉት ሁሉ «ዠብብ» ይመስልህ እንደነበረ፣ በስንት ልፋት በመጠኑ ልታውቀው እንደቻልክ፣ በቋንቋቸው መንተባተብ ስለቻልክም ሊያመሰግኑህ እንጂ ሊንቁህ እንደማይገባቸው፣ ይህን ለመገመት ያህል ሰፊ አንጎል የላቸውም።

ተራውስ ሰው እንዲህ ቢሆን አልፈርድበትም። የዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰሮች እንዲህ ሲሆኑ ግን በጭራሽ አይገባኝም። እንግዲያው የነሱ ትምህርት የታል? እቺን ያህል ቀላል ነገር ማመዛዘን ካልቻሉ፣ አንጎላቸውስ ትምህርታቸውስ ምን ትርጉም ይኖረዋል?

«እማናውቀው አገር መጥተን፣ በማናውቀው ቋንቋ የማናውቀውን ህዝብ ባህልና ታሪክ ለመማር ስንታገል፣ ለምን አስተያየት አያደርጉልንም?»

«ምን አይነት አስተያየት ሊያደርጉልን ይችላሉ?» አልኩት

«ፈረንሳይኛችን ትንሽ የተጣመመ እንደሆነ፣ የቋንቋውን መጣመም ችላ ብለው የፍሬ ነገሩን እዚያ መገኘት ለምን አያስቡልንም? አገራችን ስንመለስ በራሳችን ቋንቋ ነው 'ምንጠቀመው፣ ስለዚህ ፈረንሳይኛውን እንደነሱ ቻልነውስ በመጠኑ ተንተባተብንበትስ ምን ያህል ልዩነት ያመጣል? እንግዳ ስንሆን፣ ፈረንሳይኛውን በሀያ ሶስት፣ በሀያ አራት፣ በሀያ አምስት አመታችን ስንጀምረው፣ እንዴት ከናታቸው ጡት ጋር ሲጠቡት ካደጉ ሰዎች እኩል ካልሆነ ተብለን እንቀጣበታለን? ቅጣት መሆኑ ይታይሃል? ፍሬ ነገሩን እንደማውቀው ግልፅ ሳለ፣ የተጠቀምኩበት ፈረንሳይኛ የተቀመመ ፈረንሳይኛ ባለመሆኑ ፈተናዬን ስወድቅ፣ አንድ አመት ሙሉ የለፋሁበትን ስክለክል፣ ይሄ ቅጣት ነው እንጂ ምንድነው? ፍትህ የሌለው ቅጣት

«አንድ አመት ምን ያህል እንደሆነ ይገባህል? አስበው። የዘጠኝ የአስር አመት ልጆች ሳለን ክፍል በመድገም አንድ አመት ብናጠፋ ምንም አይደለም። በሀያ ስድስት፣ በሀያ ሰባት አመታችን አንድ አመት ማጥፋት ግን ሌላ ነገር ነው። ምክንያቱም እነዚህ አመታት ከሀያ አምስት እስከ ሰላሳ አምስት ሰፈር ያሉት አመታት፣ የሌሎቹን አመታት ሶስት አራት እጥፍ ዋጋ አላቸው። አሁን ነው ህይወታችንን ለመጨረሻ የምንቀርፀው። አሁን ነው ያለ የሌለንን ለሀገራችን ልናበረክትላት የሚገባን። አሁን ነው የኑሮ ስራችንን የምንመርጥበት የምንጀምርበት ጊዜ። አሁን ነው የኑሮ ጓደኞችን የምንመርጥበት፣ ትዳራችንን የምንቆረቁርበት ጊዜ። አሁን ነው። አሁን! አሁን! አሁን ነው ልጅነትም የማያታልለን፣ እርጅናም የማይጫጫንን። አሁን ነው ፍሬ ለመስጠት ዋጋ ለማስገኘት የምንችለው»

ረጋ ባለ ድምፅ

«አሁን ነው ፈረንሳዮች 'ለምን ቋንቋችንን ከኛ እኩል አልቻላችሁም?' ብለው ወርቅማ አመታችንን የሚያጠፉብን

«ጠፋች በቃ እቺ አመት። እኔም፣ ቤቶችም፣ አገሬም አንድ ወርቃማ አመት ተነጠቅን። ታዲያ የነጠቁን ሰዎች አልተጠቀሙ በትም። እንደነጠቁንም አላወቁም። በጫካ ስታልፍ አንድ ትል ብት ጨፈልቅ አይታወቅህም፤ የትሉ ሚስት ግን አለም ይጨልምባታል። ፈረንሳዮች አመቴን አጠፉብኝ። አንድ አመት ሙሉ!»

«ፈተናውን ባታልፍበትም እውቀቱን አግኝተህበታል» አልኩት

«እኛ አገር ምስክር ወረቀት የሌለው እውቀት ከእውቀት አይቆጠርም። ስለዚህ ያገኘሁት እውቀት በምንም ሊጠቅመኝ አይችልም። የህግ ትምህርት እንደ ፍልስፍና ወይም እንደ ስነ-ጽሁፍ ትምህርት አይደለም። ጥቅሙ እስራ ላይ ልታውለው ከቻልክ ብቻ ነው። በስራ ላይ እንድታውለው ደሞ የምስክር ወረቀት ያስፈልግህል። የምስክር ወረቀት ለማግኘት የፈረንሳይኛ ቋንቋን እንደ ፈረንሳዮች ማወቅ አለብህ። በፈረንሳይኛ እርሳስ ተባእታይ ያታ ነው፤ ብእር ግን አንስታይ ያታ ነው። ለምን? ምክንያት የለውም። መኪና፣ አውቶብስ፣ መፅሀፍ፣ ደብተር፣ ሰማይ፣ መሬት፣ ፀሀይ፣ ኮከብ፣ ደመና፣ ነፋስ — እነዚህ ተባእታይ ይሁኑ አንስታይ ፈረንሳይ ያልሆነ ሰው ቢያሳስት ይህን አሳሳትክ ተብሎ ፈተናውን ይወድቃል? ይሄ የሚገባ ነገር ነው?»

እውነቱን ስለሆነ ምንም ልለው አልቻልኩም

«አይዞህ በጥቅምት ወር ተፈትነህ ታልፋለህ» አልኩት

«እንዴት አድርጌ?» አለኝ «ትምህርቱ ቢሆን ያቃተኝ፣ ሌት ተቀን አጥንቼ እፈተን ነበር። ፈረንሳይኛውን ግን በሶስት ወር ውስጥ ከምን ላደርሰው እችላለሁ? ከእንግዲህ ልጅ አይደለሁም። ሀያ አምስት አመቴ አልፏል። እስከ መቼስ ቢሆን ፈረንሳይኛውን ከነሱ እኩል ላውቀው እችላለሁ እንዴ?»

«ጠፋች እቺ አመት። እንደ ሌሎች አመታት ጠፋች፣ ተከተለቻቸው»

«ሌሎች አመታት?» አልኩት

«በይሩት ነበር የምማረው። በህክምና ትምህርት ሁለተኛ አመት እንደጨረስኩ ነው ወዲህ የመጣሁት»

(«ለምን መጣህ? መጥተህስ በህክምና ትምህርት እንደመቀጠል እንደገና ሀ ብለህ ህግን ለመማር ለምን ቆረጥክ?» ልለው ፈለግኩ፤ ግን አሁን የመጠየቅ ጊዜ አልነበረም፤ ዝም ብሎ የመስማት ጊዜ ነበር)

ዝም ሲል ጊዜ ንግግራችን እንዲቀጥል ለመቆስቆስ ያህል «አይዞህ በርታ፤ ሁሉም ሰው ችግር ያጋጥመዋል» አልኩት

ሳቅ አለ። አስተያየቱ «በምችት ቁጭ ብለህ በችግር የሚፍጨረጨረውን ሰው 'አይዞህ፤ ረጋ በል' ማለት ምንኛ ቀላል ነው!» የሚል ይመስላል

«ችግሩ ይህን ያህልም ከባድ አይደለም» አለ «እንዲህ የሚያስለፈልፈኝ ከሌላ ችግር ጋር ተጋግዞ ስለሚያጠቃኝ ነው። በፈተና ስለወደቀ ያለቅሳል ብለህ እንዳትታዘበኝ. . .»

«ሌላ ችግር አለብህ?»

«ቤቶቼ ናቸው ሌላው ችግር። አየህ፤ አባቴና ከሁሉ ታላቅ ወንድሜ ነጋዴዎች ናቸው። አንዴ ገንዘብ ይተርፋቸዋል፤ አንዴ ደሞ የተገዛው እቃ መሸጥ እስኪጀምር ጥሬ ገንዘብ ከእጃቸው ያጣሉ። በዚህ ምክንያት፤ በይሩት ስማር ሳለሁ በሶስት በአራት ወር ነበር ገንዘብ 'ሚልኩልኝ። ላኩልኝ ስላቸው 'ከንደኞችህ ተበደር' በኋላ እንከፍላለን' ይሉኛል. . .»

. . . እንግዲህ በይሩት ውስጥ መሄት ሰው ያውቀዋል። ይበደራል። እስከ ስድስት ሺ ፍራንክ ድረስ (3,000 ብር) ይበደር ነበር። ቤቶቹ ሲመቻቸው አንድ ስምንት ሺ ፍራንክ ይልኩለታል። እዳውን ከፍሎ ሲጨርስ ሁለት ሺ ያህል ይተርፈዋል። እኔ እስክታልቅ ካልላኩለት እንደገና ሌላ ይበደራል። እንደዚህ ነበር የሚኖረው

እዚህ ኤክስ እንደመጣ አድራሻውን ላከላቸው «እንግዳ አገር ስለሆነብኝና የማውቃቸው ሰዎች ስለሌሉ፤ ገንዘብ ቶሎ እንድትልኩልኝ አደራ» አላቸው። «እንደተመቸን እንልክልህለን» አሉት። መበደር ጀመረ። እንደገና ደብዳቤ ፃፈ። በቀን በቀን

ደብዳቤ መጥቶልኝ እንደሆነ እያለ እየተንገበገበ ይጠብቃል። አራት ወር ሙሉ ምንም መልስ ሳይልኩለት ቆዩ። ብድሩ እየበዛ ሄደ። ቴሌግራም ላከ «ምን ሆናችኋል? ሰግቻለሁ፣ እዳ ተጠራቅሞብኛል፣ ረሀብም አጥቅቶኛል» አላቸው። መልስ ይጠብቅ ጀመር

ማታ ሲተኛ ስለነሱ ያስባል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል። ጧት ሲነሳ ስለነሱ ያስባል። ዛሬስ ደብዳቤ አገኛለሁ ይላል። ደብዳቤ ሳይደርሰው ቀኑ ሲመሽ ይገርመዋል። ይሰጋል። ምን ሆነው ይሆን? ይፈራል። ነገ ደብዳቤ ይደርሰኛል ይላል።

እዳው እየከበደው ሄደ

እንግዲህ የኤክስ ፖስታ በቀን ሁለቴ ነው የሚታደለው። የጧቱ ባምስት ሰአት ሰፈር ይመጣል። ባህራም ከክፍል ወጥቶ ሲጣደፍ ቤቱ ይሄዳል። ምንም ደብዳቤ አይጠብቀውም። ኩም ይላል። በአስር ተኩል ላይ ይመጣልኝ ይሆናል ይላል። እስከ አስር ተኩል ይጠብቃል። በአስር ተኩል ምንም ደብዳቤ አይመጣለትም። እነዚህን ሰአቶች ይፈራቸው ጀመር። ተስፋ ልቡ ውስጥ እየተጠራቀመ ይቆይና፣ ምንም ደብዳቤ እንዳልመጣለት ሲያይ፣ ነብሱ በኩምታ ሽምቅቅ ትላለች። በዛበት። ስለዚህ፣ ሁለቴ ኩም ከማለት ብሎ ከቤቱ ጧት የወጣ እስከ ማታ አይመለስም። ማታ ወደቤቱ ሲራመድ «ጧት ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆናል፣ ወይም ከሰአት በኋላ መጥቶልኝ ይሆናል፣ ከሁለቱ በአንዱ ሳይመጣልኝ አይቀርም» እያለ ያሰላስላል። ታዲያ ደብዳቤ የሚሏት የለችም። ተስፋና መንገብገቡ ድንገት አፈር ይሆናል። ራሱን ማመን ያቅተዋል። «እንዲህ ሊሆን አይችልም፣ ደብዳቤ ሳይኖረኝ አይችልም!» ይላል። «ነገ» ይላል። እስከ ነገ በብዙ ይሰጋል። «ቤቶቼን ምን ነክቷቸው ይሆን? አባቴና ወንድሜ ከሰረው ይሆን? ግን ቢከስሩ ፅፈው አይነግሩኝም? መፃፍ አልቻሉ ይሆን? ታስረው ይሆን? ሞተው ይሆን? ምን አግኝቷቸው ይሆን?»

ይሄ ሁሉ ሲሆን እዳው እየተከማቸ ሄደ

«ከማውቃቸው ሰዎች ከአብዛኛዎቹ አምስት አስር፣ ሀያ ፍራንክ ተበድርደለሁ ይመስለኛል። አሁንማ ስንት ፍራንክ ከስንት ሰው እንደተበደርኩ እርግጠኛ አይደለሁም። ሰዎቹን በቀን በቀን አገኛቸዋለሁ። በቅርቡ እመልስልሁለሁ እያልኩ ነበር የተበደርኳቸው። እና ሳያቸው አፍራለሁ። ሲያሳፍር የሰው አይን! አይተውህ

ሲያልፉና፣ ካለፉህ በኋላ አይናቸው ውስጥ ያየኸውን ንቀት ስታስታውሰው ማሳፈሩ!»

የሚገባበት ይጨንቀዋል። ግን ምን ለማድረግ ይችላል? እፍረቱና ስጋቱ ሲፈራረቁበት እያየ «ይሄ ሁሉ መጨረሻው ምን ይሆን?» ማለት ብቻ ነበር

ከሁሉ የሚጎዳው ስለቤቶቹ ማሰብ ነበር። ማታ እንቅልፍ እምቢ እያለው ስለነሱ ሲያስብ፣ አንጎሉ እንደ ወሬኛ የመንደር ቤት ክፉ ክፉ ሀሳቦችን እየለቃቀመ የጭካኔ የጭቆና ትርኢቶችን ያሳየው ነበር

«ለጊዜው አንተን ችግር አያጥቃህ እንጂ፣ ቤቶችህን ምንም አይሆኑም አይዞህ» አልኩት

«አንተ የኛን አገር አታውቀውም። ስንት ጭቦ እንደሚሰራ፣ ስንት በደል እንደሚፈፀም፣ እንኳን ልትገምት ልትጠረጥር አትችልም»

ሌሊት ሲሆን የሚመጡብህ ሀሳቦች አሉ። ህልም አይደሉም፣ ምክንያቱም እንቅልፍ አይወስድህም። ግን ጤነኛ ሀሳቦች አይደሉም፣ የሌሊቱን ጭለማ ይለብሱና እንደ ጉንዳን ይወሩህል... ያስፈራሩህል... ቀን ቢመጡብህ ትስቅባቸዋለህ፤ እነሱም በቀን ደፍረው አይመጡብህም። ሌሊት ግን እውነት ይመስሉህል። ብቻህን በጭለማ በረሀ ውስጥ ስትፈራ እንደምታየው ቁጥቋጦ ናቸው። በመጥፎ ህልምና በውን መካከል አንድ የሀሳባችን ጫካ አለ። ብቻህን ነህ፣ ጭለማ ውጦህል፣ የቁጥቋጦ መአት ከቦህል... መሰረት የሌለው ሀሳብ ሁሉ የመጨረሻ እውነት መስሎ ይመጣብህል... እና በዚህ ጊዜ ባህራም ስለቤቶቹ ሲያስብ፣ አንዴ ቤታቸው ተቃጥሎ፣ ሁሉም ሞተው ይታያል፤ አንዴ አባቱና ወንድሙ ከሰረው በእዳ ተይዘው ታስረው፣ ወንድሞቹና እህቶቹ መጠጊያ አጥተው ሲጨነቁ ይታያል

በተለይ ከሁሉም አብልጦ የሚወዳት እህት አለችው። የመጨረሻ ልጅ ናት። ቤቶቹ ሁሉም እሷን ነው የሚወዷት። ታዲያ እሷ አልጋዋን ነው 'ምትወደው። ስታጠና አልጋዋ ላይ ሆና፣ ስትጫወት፣ ስታዝን፣ ስትደሰት - ሁልጊዜ አልጋዋ ላይ ሆና ነው የሚያገኘዋት። ይህን አልጋ ገረዶቹ እንዲያነጥፉት አይፈቀድላቸውም፤ ልጅቱ ራሷ ናት የምታነጥፈው። በቀን አራት አምስት ጊዜ

ይነጠፋል

«እህቴን ያመጣት እንደሆነ እማማ ብቻ ናት እንድታነጥፈው የሚፈቀድላት። ይሄ አልጋ በአመት ስድስት ሰባት አልጋ ልብስ ይገዛለታል። ብቻ ምን ልበልህ፤ እህቴ ያለአልጋዋ መኖር አትችልም። ታዲያ በሀሳቤ ቤታችን ከነአቃው ሲወረስ፤ የእህቴ አልጋ በሀራጅ ሲሸጥና፤ እሷ ይህን ስትመለከት ይታየኛል። አይኖቿ ይታዩኛል። ሆኖም ያመኛል»

አንዳንዴ ደሞ አባቱ በፖለቲካ ምክንያት ተይዘው ወታደሮች እያዳፉ ሲወስዷቸውና ሌሎች ወታደሮች ደሞ እህቶችን ሲደፍሩዋቸው፤ ወንድሞችን በሰደፍ ራሳቸውን ሲፈነካክቷቸው ይታየዋል። . . . «ይሄ ሁሉ እኛ አገር በየቀኑ የሚደረግ ስለሆነ፤ እነዚህ የሌሊት ሀሳቦች በጣም ያስፈሩኛል፤ ያስጨንቁኛል»

አንዳንዴ ስጋቱ ከመጠን በላይ ይበዛበትና፤ ተነስቼ አገሬ ልግባ ይላል። ግን እንዴት ለመሄድ ይችላል? ባንድ በኩል ተስፋ የሚሉት አለ —

«ይሄኔኮ ይህን ሁሉ ዝምታ የሚያስረዳ ደብዳቤና እዳዬን በሙሉ ለመክፈል የሚያስችለኝ ገንዘብ መንገድ ላይ ይሆናል፤ ነገ ወይ ተነገ ወድያ ይደርሰኝ ይሆናል» ይላል። በሌላ በኩል «ለመሄድ ብቆርጥስ በምን እሄዳለሁ?» ብሎ ሲያስብ፤ በኤሮፕላን፤ በመርከብ፤ በባቡር ወይም በአውቶቡስ እንዳይሄድ፤ ምን ከፍሎ? በእግሩ እንዳይሄድ፤ አመት ወይም ሁለት አመት ይፈጅበታል፤ ለዚያውስ ስንቅ ከየት ይመጣል? ሲመሽስ የት ይተኛል? በሌላ በኩል ደሞ፤ የመሄጃ ዘዴ ቢያገኝስ እዳውን ሳይከፍል እንዴት አድርጎ ለመሄድ ይችላል?

«እስረኛ ነኝ በቃ። በእዳና በተስፋ ታስሬ፤ በእፍረትና በስጋት የምገረፍ እስረኛ ነኝ»

«እንዴት ጎበዝ ነህ!» አልኩት

«እንዴት?» ለማለት ያህል አየኝ። ከቅንድቦቹ ጥቁር ጫካ ጥላ ስር ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ያዩኛል፤ ሀዘን ሞልቷቸዋል፤ ግን ተስፋ አልከዳቸውም፤ እንዲያውም ሳቁን የረሱ አይመስሉም

«እኔ አንተን ብሆን ድሮ ተስፋ ቆርጫለሁ» አልኩት። አፍንጫው ትልቅና ሸካራ መሆኑን ገና አሁን አስተዋልኩ

«በይፋት ሳለሁ እንዲህ አይነት ኑሮ የሚኖር ሰው አለ ቢሉኝ ኖሮ፤ እኔም 'እንዴት ተስፋ አይቆርጥም!?' ብዬ ይገርመኝ ነበር። ስትገባበት ግን ሌላ ነው። አየህ፤ የሰው ልጅ በጣም ጠንካራ ነው፤ ምንም ያህል መከራ ቢናድበት አይሸነፍም፤ መቸም ቢሆን ተስፋ አይቆርጥም»

ዝም አልን። አፍንጫው ምን ያክላል!

«እኔ ተስፋ እንዳልቆርጥ የደገፈኝ ምን መሰለህ?» አለኝ

«ምን?»

«ሉልሰገድ፤ ተመስገንና፤ ሌሎቹ ኢትዮጵያውያን። እንደዚህ ያሉ ሰዎች አጋጥሞኝ አያውቅም። ፈረንሳዮችን ታውቃቸዋለህ - እግራቸው ስር ወድቀህ እየተንፈራገጥክ በራብ ሞትኩ ብትላቸው፤ እጃቸውን ብድግ አርገው ትከሻቸውን አንቀሳቅሰው 'ኧእ! መስዋዊት ታድያ ይህ የኔ ጥፋት ነው? ለምን ወደ ኤምባሲው አያመለክቱም?' ብለውህ መንገዳቸውን ይቀጥላሉ። ኤክስ ውስጥ ተበድሬ ተበድሬ፤ የማውቃቸውን ሰዎች ጨረስኩ። የቀረኝ ጥቅልል ብሎ በረሀብ መሞት ነበር። ተመስገንና ሉልሰገድ አበሉኝ። ያገሬ ልጆች ማጣቴን አይተው ፊት በነሱኝ ሰአት፤ እንግዳ የሆኑ ሰዎች፤ ቋንቋቸውን ባህላቸውን የማላውቀው ሰዎች፤ ቆዳቸውና ፀጉራቸው ሳይቀር ከኔ የተለየ ሰዎች ጠርተው አበሉኝ። በሀበሾቹ ጓደኞቼ ምክንያት፤ በሰው ልጅ ላይ ያልነበረኝ መተማመን አደረብኝ። ምግብ ብቻ አይደለም የሰጡኝ። ስሙን እኔ እማላውቀው፤ ከምግብ የበለጠ ነገር ነው የሰጡኝ። ሌላ ሰው ሰጥቶኝ እማያውቀው ነገር ነው የሰጡኝ»

አይኖቹ ብርሀን ምሉ - ብርሀን አይደለም፤ እንባ ነው - የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ወደዚያ አየ። እኔም ወደ ሌላ በኩል አየሁ

ሀበሾቹ እንደዚህ ጥሩ ሰዎች መሰለው የታዩት ምንኛ የዋህ ቢሆን ነው? ብዬ አሰብኩ

ከጥቂት ጊዜ በኋላ

«ችግሪን ትከሻህ ላይ ጫንኩብህ፤ ይቅርታ አርግልኝ» አለኝ። ዘወር ብዬ አየሁት። አይኖቹ ውስጥ እንባ የለም

«አታምነኝም ይሆናል» አልኩት «ግን ችግርህን ስላዋየኸኝ ከብር

ይሰማኛል። ደሞ አይቼው የማላውቅ ጉብዝና ዛሬ አየሁ»

ሳቅ አለ

«አንድ ነገር ልንገርህ» አለኝ «ይሄ ስጋት፣ ፍርሀትና በእዳ ተይዞ ማፈር እየከበደኝ እያስጨነቀኝ ሲሄድ ጊዜ፣ ብቻዬን አልቸለውም በማለት ለሰው ልናገረው ሞክሬ ነበር። ደጋግሜ ሞክሬ ነበር። ግን ልናገረው አልቻልኩም። አብዛኛውን ጊዜ ሰሚ አጣለሁ። የሚሰማኝ ሳገኝ ደሞ ልናገር እንደጀመርኩ እፍረት ይይዘኛል። መናገሩን እተወዋለሁ። ሳንተ መናገር ግን በፍፁም አያሳፍርም። የማዳመጥ ስጦታ አለህ። ቄስ ለመሆን አስበህ ታውቃለህ?»

እፍረት ተሰማኝና ሳቅ ስል፣ እሱም ሳቅ እያለ

«ሀላላሴ ሙት!» ብሎኝ ተነሳ። እኔም ተነሳሁ

«Vive l'amitié Irano-Ethiopienne!» አለኝ። ይስቃል። («የኢራንና የኢትዮጵያ ንደኝነት ለዘለአለም ይኑር») አሁን አሁን ያን ሁሉ ችግሩን ሲያወራልኝ እንደነበረ ለማመን አመነታሁ

«Vive!» አልኩት «A bas les Yankees!» («ይኑር! . . . ያንኪዎች ይውደሙ!»)

«A bas!» አለኝ። («ይውደሙ!»)

ወደ ካፌ ዶርቢቴል በኩል ስንራመድ መንገዳችን ላይ ምናምን ሲለቃቅሙ ከነበሩት ወፋፍራም እርግቦች አንዱን በእግሬ ቃጣሁባት። አልበረረችም። እንዲያውም አልዘለለችም። እንደ ሞጃ ወይዘሮ ደበልበል እያለች ከመንገዳችን ወጣ አለች። ባህራም

«የከይ ኮስሮ እርግብ ብትሆን ይህን ጊዜ በራ ጠፍታ ነበር» አለ።

«ከይ ኮስሮ?»

«የጥንት የኢራን ሻህ። አየህ ከይ ኮስሮ በሰረገላ መሄድ ስለቸው። በአየር መሄድ አማረው። የሌላ አገር ንጉስ ቢሆን መብረር እንዳማረው ይቀር ነበር። ከይ ኮስሮ ግን የኢራን ሻህ-ን-ሻህ ነው። መብረር ካሰኘው መብረሩ አይቀርም። ስለዚህ አንድ አምስት መቶ ወፎች ሰበሰቡና ከአልጋው ጋር አስሯቸው ሲያበቃ፣ በማእረግ አልጋው ላይ ወጥቶ ተጋደመና፣ አንዴ ጅራፉን ሲያስጮህባቸው

ጊዜ ተነስተው በረሩ። ከይ ኮስሮ አልጋው ላይ እንደ ተቀመጠ ወደላይ ወጣ፤ ግን የልጋሙን ጉዳይ ሳያስብበት ቀርቶ ኖሮ፤ ወፎቹ ወደ ልዩ ልዩ አቅጣጫ መብረር ስለሞከሩ፤ ሩቅ ሳይሄዱ አልጋው ወደታች መዝናቸው ወደቁ። ከይ ኮስሮ እግሩን ተሰበረ። ከሚኒስትሮቹ አንድ አምስቱን አስገደለ»

«ለምን?»

«መጀመርያውኑ ተው እንዳትሰበር ብለው ስላልመከሩት። ግን መጀመርያውኑ ተው እንዳትሰበር ቢሉት ኖሮ ደግሞ ያስገድላቸው ነበር»

«ምክንያቱስ?»

«እኔ መብረር ሲያምረኝ፤ ለምናባታችሁ ነጃላ ቃል ትናገሩኛላችሁ? ብሎ ነዋ!»

«ግሩም ንጉስ ኖሯል!»

«እንዴታ! ተራ ንጉስ መስሎህ ኖሯል እንዴ? የኢራን ሻህ - ን ሻህ ነው 'ኮ»

«እና ከዛስ?»

«ከዛ እግሩ ሲድንለት ሰራዊቱን አስከተተና ወደ ህንድ ዘመተ»

«ከህንድ ጋር ጠብ ኖሯችኋል?»

«የምን ጠብ? ህንድ መቼ ጠብ ያውቃል?»

«እህ! እንግዲያው ከይ ኮስሮ ለምን ወደ ህንድ ዘመተ?»

«የደምቡን ለማድረስ ነዋ»

«በጭራሽ አልገባኝም»

«ላስረዳህ። በዚያን ዘመን ማንም የኢራን ንጉስ ገንዘብ ሲያስፈልገው ወይም ጉልበቱን ማሳየት ሲያምረው፤ ትንሽ ሰራዊት ይሰበስብና ወደ ህንድ ብቅ ይላል። እንግዲህ ህንዶች ለቡድህ ወይም ለሺቫ ይሁን፤ ለሌላ አምላክ ይሁን፤ ያለ የሌላቸውን አልማዝ፤ ወርቅ፤ ብር፤ ሉል፤ ምናምን ቤተ መቅደስ ውስጥ ያከማቻሉ። የኢራን ሰራዊት ይመጣና ለደምቡ ያህል - ማለት ጦርነት አርገናል ለማለት ያህል - ጥቂት የህንድ ወታደሮች ገድሎ፤ ሌሎቹን አባሮ፤

ቤቶቹን ትንሽ ተደስቶባቸው ሲያበቃ፣ ቤተ መቅደሱ ውስጥ የተከማቸሉትን ሀብት ተሸክሞ ወደ አገሩ በሰላም ይመለሳል

«ማንም ሻህ-3-ሻህ በዘመነ መንግስቱ አንድ ጥያቄ ይገጥመዋል። ይኸውም፤ የኢራንን ህዝብ አዲስ ግብር ማስከፈል ይቀላል፣ ወይስ አንድ ሁለት ሺ ወታደር አስከትሎ ህንድ አገር ደርሶ መመለስ ይቀላል? የሚል ጥያቄ ነው። አንዳንድ ነገስታት አሉ፤ የኢራን ታሪክ የሚያስታውላቸው ህንድ አገር ባለመዝመታቸው ነው»

እንደዚህ እየቀለደ ካፌ ዶርቢቴል ደረሰን። ሀበሾቹ አሁንም ካርታ ጨዋታቸውን ይዘዋል። ባህራም እንደልማዱ

«አስቀያሚ! ሽርሙጣ! ሀላለሴ ሙት! Je veux jouer aux cartes!» እያለ መሀላቸው ቁጭ አለ። (ካርታ አጫውቱኝ)

እንደ ወጣት ረዥም ባህር ዛፍ ሆኖ ታየኝ - የመከራ ነፋስ ይነፍሳል፤ ባህራም ይታጠፋል፤ መሬት እስኪነካ ይታጠፋል፤ ግን አይሰበርም፤ ተመልሶ ቀጥ ይላል፤ እስከሚቀጥለው ነፋስ ድረስ . . .

. . . በስንት ጭቅጭቅ ጋዜጣዬን ከተካ ተቀብዬ ወደ ሲልቪ ቤት ሄድኩ

ባህራም የነገረኝን ሁሉ አጫወትኳት። ለረዥም ጊዜ ዝም ብላ ከቆየች በኋላ

«ይገርምህል። እኔ'ኮ gigolo ይመስለኝ ነበር» አለችኝ

«ዢጐሎ? ምንድነው እሱ?» አልኳት

«ዢጐሎ አታውቅም? ገና አልሰለጠንክማ!»

«እኮ ምንድነው እሱ?»

«ቤቶችን እያስደሰተ ገንዘብ የሚቀበል ወንድ ነው»

«ታድያ ባህራም ምኑ ያምራልና ዢጐሎ ይሆናል?» አልኳት

«አያምርም። ግን ከሚያምሩ ወንዶች ይበልጥ ደስ ይላል»

«አይ! እንግዲህ ወሬ እንለውጥ»

«እሺ። ግን እሱ የነገረህን ሁሉ ባታምን ይሻላል»

«ለምን?»

«ሰውዬው አሪፍ ውሽታም እንደሆነሰ?»

«ይመስልኛል?»

«ይመስለኛል»

«እኔ ግን አይመስለኝም»

«እስቲ እናያለን» አለችኝ

እንዲህ በማለቷ በሸቅኩ፡፡ ግን መብሸቄን አላሳየኋትም፡፡

አምስት ሲልቪ ውስጥ ውስጡን

በነጋታው ጧት የመኝታዬ በር በኃይል ሲንኳኳ ነቃሁ። ማነህ ሳልል በፋን ከፈትኩ። ሲልቪ እየሳቀች ዘላ ተጠመጠመችብኝ። ተንገዳግደን አልጋዬ ላይ ወደቅን። የፀጉሯ ሽታ ደስ አለኝ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ፈተናዬን በማእረግ አለፍኩ። ተነስ እንሂድ»

«የት?»

«ፓሪስ። ቀጥሎ ጄኖቫ፣ ከዚያ ሮማ፣ ናፖሊ፣ ፊሬንዜ፣ ከዚያ ኒስ፣ ማርሰይ፣ ኤክስ። ፕላኑን በሙሉ አውጥቻለሁ። ጎበዝ አደለሁም?»

«ጎበዝ ነሽ። መቼ ነው 'ምንሂደው?»

«አሁኑኑ። ተነስ ተጣጠብ» አለችኝ፣ በሰፊ አፏ እየሳቀች

«ለባለሆቴሉ 'ምክፍለው ገንዘብ አልያዝኩማ»

«እኔ ይዣለሁ»

«በምንድነው 'ምንሂደው?»

«በባቡር። ባቡራችን ልክ ከዘጠና ሁለት ደቂቃ በኋላ ከማርሰይ ይነሳል። ቶሎ በል»

እንደዚህ አጣድፋ፣ ማንንም ለመሰናበት ሳልችል ፓሪስ ወሰደችኝ። ከሁሉ ቅር ያሰኘኝ አማንዳ ዱቤን ሳልሰናበት መሄዴ

ነበር

በሚቀጥለው አስር ሳምንት ውስጥ ስለባህራም በብዙ አላሰብኩም፡፡ ስለ ምንም ነገር በብዙ አላሰብኩም፡፡ ሀሳቤን ሲልሺ ሞልታው ነበር

ባቡሩ ሞልቶ ቆይቶን አንድ ላይ ቦታ ለማግኘት ባለመቻላችን ፊት ለፊቴ ተቀመጠች፡፡ ሁለታችንም መፅሀፍ ማንበብ ጀመርን፡፡ ትንሽ አነብና ሰርቄ አያታለሁ፡፡ ረዥም ፀጉሯ ውብ ነጭ ፊቷን እንደ ጥቁር ሀር ከቦታል፡፡ በጣም ቆንጆ ናት፤ የደስ ደስ አላት፡፡ አንዳንድ ጊዜ ሳያት ትይዘኛለች፡፡ ትጠቅሰኝና ሳቅ ትላለች፡፡ መልሼ እጠቅሳታለሁ፡፡ ንባባችንን እንቀጥላለን፡፡ አልፎ አልፎ አንድ ያልገባችን ቃል እጠይቃለሁ፡፡ ፈረንሳዮቹ ብርቱካን ይበላሉ፤ ያወራሉ፤ ፖም ይበላሉ፤ ጋዜጣ ያነባሉ፤ ሳንድዊች ይበላሉ፤ ወይን ይጠጣሉ፤ ባቡሩን ያዝረከርኩታል፤ ያቆሽሹታል፤ ዝነኛውን «የፈረንሳይ ባቡር ግማት» ይሰጡታል

አሺኞን ስንደርስ አንዲት አሮጊት ከአጠገቤ ተነሳችና፤ ገና ከመነሳቷ ቦታዋ ላይ አንድ ሰውዬ ተቀመጠ፡፡ ከአሺኞን እንደወጣን የሲልሺ አይኖች ደጋግመው እዚህ ሰውዬ ላይ ያርፉ ጀመር፡፡ ሰውዬውን አየሁት፡፡ ፀጉሩ ላይ ነጭ ዘርቶበታል፤ ምናልባት ያርባ አምስት አመት ሰው ይሆናል፡፡ አይኖቹ ንፁህ ሰማያዊ ሆነው፤ ቀጠን ያለ ፊቴ በጣም ቆንጆ ነው፡፡ ሳየው ጠላሁት፡፡ ንባቤን ቀጠልኩ፤ ግን የማነበው ሊገባኝ አልቻለም፡፡ ሰርቄ ሲልሺን አየኋት፡፡ ሰውዬውን በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ታየዋለች፡፡ እሷ እሱን ስታይ፤ እኔ እሷን ሳይ፤ ንዴቴ ውስጤ ሲጠራቀም፤ ብዙ ጊዜ ሄድን

ሳያት ያዘችኝ፡፡ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ ወደ ታች አየች፤ ጉንጮቿ ደም ለበሱ፡፡ ማማሯ! የንዴቴን ጥቁር ደመና የፍትወት ብልጭታ ሲሰነጣጥቀው ተሰማኝ፡፡ «ድንገት ሳብ አድርጌ ቀሚሷን ገልቤ ጭኖቿን ፈልቅቄ - - -»

በመስኮቱ ወደ ውጭ ማየት ጀመርኩ፡፡ ለጥ ያለ ሜዳ መሬት ወደኋላ ይገርፋል፡፡ ከሩቅ አንድ መንደር ይታያል፤ መሀሉ የቆመ ረዥም ቀጭን የቤተ ክርስቲያን ደወል-ቤት ሰማዩን እንደ መርፌ ወግቶታል፤ አንድ ቀጭን መንገድ ከሹሉ ደወል ቤት ስር ወጥቶ እየተጠማዘዘ ሄዶ አድማሱ ውስጥ ገብቷል፤ ሰማይና ምድር የተሰፋበት ክር ይመስላል፡፡ መንደሩ እንደ ልጅነት ቀስ እያለ ወደ

ልታስቀናኝ ፈልጋ አይደለም? እንደማልቀና ማወቅ አለባት። ግማሽ ሰአት እስኪያልፍ ወደሷ አልመለስም። ምን ያህል ግድ እንደሌለኝ ይግባት. . .»

ግማሽ ሰአት እንዴት ረዥም ነው! ሰአቴን አስር ጊዜ አየኋት። እሷ ታድያ አትንቀሳቀስም። አምስት ደቂቃ እንኳ ገና አላለፈም። ወደ ጀሮዬ አስጠጋኋት። ተኝታለች። የለም የለም፤ የባቡሩ ጩኸት ድምፅዋን አላሰማ ስላለኝ ነው። . . . እኔና ሰአቴ ስንተያይ ሩብ ሰአት አለፈ። ከዚያ በኋላ ግን መቆየት አልቻልኩም። ሰዎቼን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ ወደነዚያ ውሾች መመለስ እንደ ጀመርኩ፤ በመስኮቶቼ በኩል ቤቶች ብቅ እያሉ ወደኋላ ሽው ብለው ሲያልፉ ይታዩኝ ጀመር። አንድ ትንሽ ከተማ ደርሰናል። ባቡሩ በቆመልኝ! ማቆያ እንዲሆነኝ ጋዜጣ እገዛ ነበር. . . ጎሽ! ባቡሩ ቆመ። ወረድ ስል አንድ መለዩ የለበሰ የባቡሩ ኩባንያ ሰራተኛ «መስዬ፤ አይውረዱ፤ ሁለት ደቂቃ ብቻ ነው ያለን» አለኝ

«Je m'en fous!» አልኩትና ወረድኩ («ደንታ የለኝም!»)

አንድ Le Monde ጋዜጣና ሁለት ሳንድዊች ገዝቼ እስከመለስ ባቡሩ ተነሳ። ሮጫ ለትንሽ ደረስኩበት። «. . . ጋዜጣውን አንብቤ ሳልጨርስ ወደሷ አልመለስም። ሳገኛት ደሞ ሳንድዊች እሰጣታለሁ። እየሳቅኩ። ጭራሽ አለመቅናቴ እንዲገባት. . .» ጋዜጣው ውስጥ የክሩስቴቭና የኬነዲ የቤንቤላ ስም አለ፤ የቪየትናም ሁከት ተጠቅሷል፤ ግን በደምብ አልገባኝም፤ የሲልቪ ፈገግታ፤ ለሌላ ያበራችው ፈገግታ አንጎሌን በጥብጦታል። የሆነ ሆኖ፤ ያልኩት ግማሽ ሰአት አለፈልኝ። ሽረ ሰላሳ ሶስት ደቂቃ ነው ያለፈው! እኔ የሰውዬው ልጅ! . . . ወደኛ ሰረገላ አመራሁ

ሲልቪ የለችም። ሰውዬውም የለም። ሁለቱም የሉም። የታባታቸውን ሂደት? እንደገና ፈረንሳዮቹን እየገጨሁ «Pardon!» እያልኩ አንድ አምስት ሰረገላ ካቋረጥኩ በኋላ፤ ራሴን «የት ነው ምትሂደው?» አልኩት።

ቆምኩ «በቁላህ ሳይሆን በጭንቅላትህ አስብ» የሚል ሀሳብ ውስጡን አሳቀኝ። ለመሆኑ፤ ባገኛቸውስ ምን ላደርጋቸው ኖሯል? ብዬ አሰብኩ። ተመልሼ ቦታዬ ቁጭ ብዬ ልጠብቃቸው ቆረጥኩ።

«እቺ ውሻ! ከኤክስ አጣድፋ ያመጣችኝ ለዚህ ኖሯል? ማን

መስያታለሁ!? ፈረንሳይ መስያታለሁ? አበሻ መሆኔን ማን በነገራት! ቆይ አሳያታለሁ! - - - ግን አልቸኩል። ዝግ ብዬ ረጋ ብዬ ላሰብ። እንደ ልጅ መጮህ መፍጨርጨር አያስፈልግም. . . እሷ አሁን አስቀናሁት ብላለች። እስቲ ማን ማንን እንደሚያስቀና እናያለን። እቺ ቅሌታም ፈረንሳይ! . . . ዋናው ነገር፤ አሁን እንዳልቀናሁ ማሳየት ነው። ስትመጣ ልክ እንደ ድሮ አናግራታለሁ። ልክ ባለሽበቱን ሰውዬ እንዳላየሁት መሆን አለብኝ። . . . ሌላ ቀን ታድያ፤ ከሁለት ወይ ሶስት ሳምንት በኋላ፤ መኖር እስኪያስጠላት ድረስ አስቀናታለሁ። ያኔ እናያለን. . . »

እንዲህ የበቀል ሀሳብ እያሰላሰልኩ ወደ ቦታዬ በኩል ስራመድ፤ መመላለሻው ዘንድ እያጨሰ፤ እያወሩ ወይም ፈዘው በመስኮቶቹ በኩል ወደ ውጭ እየተመለከቱ ከቆሙት ሰዎች አንዱ ከሩቅ ስመጣ ጀምሮ ያየኛል

ፀጉሩ ላይ ሽበት ዘርቶበታል፤ ፊቱ ቀጭን ቆንጆ ብጤ ነው። አይኑ ሰማያዊ ባይሆንም ሽበቱና የቆንጆ ፊቱ መቅጠን አበሽቀኝ። አጠገቡ እስክደርስ በብሩህ ቡናማ አይኖቹ ያየኛል። እየገላመጥኩት

«ምነው ያየኛል?» አልኩት። እንደ መደንገጥ ብሎ

«ምንም መስየ» አለኝ

«ፀጉርዎ አስር ጊዜ ሽበት ቢኖረው je m'en fous!» አልኩት። («ደንታ የለኝም»)

ስለምን እንደማወራ አልገባውም፤ ግን ፈርቷል። ዝም አለ። ሰውዬው ምንም እንዳልበደለኝና አሁን የማወርድበት ቁጣ ፈጽሞ የማይገባ ጭቦ እንደሆነ ይሰማኛል፤ ግን ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። መልኩንና እድሜውን እያየሁ በንዴት ተቃጠልኩ

«በሉ 'ንጂ ይንገሩኝ። ለምን ያፈጡብኛል? ሰው ሳንድዊች ይዞ ሲሄድ አይተው አያውቁም? ወይስ ርቦዎታል? እንኩ ብሉት!» አልኩና የያዝኩትን ሳንድዊች በድንገት አስጨብጨው ወደ ቦታዬ በኩል በንዴት ስራመድ፤ መተላለፊያው ውስጥ ያሉት ሰዎች ሁሉ በፀጥታ እኔን እንደሚመለከቱ ድንገት ታየኝ። ንዴቴ ወደ እፍረት ተለወጠ፤ ሽበታሙ ሰውዬ በጣም አሳዘነኝ። ይኸኔ'ኮ ወጣት ቢሆን አይታገሰኝም ነበር፤ አሁን ወጣትነቱን በሀዘንና በናፍቆት ያስታውስ ይሆን? ሽረ ምን በደለኝና ነው ያዋረድኩት? መባለጌ በጣም

ቆጮኝ። ቀኝ ሷላ ዞሬ ወደሱ ተራመድኩ። ሳንዲውቶቹ የተጠቀሱበትን ወረቀት በሁለት እጁ እንደጨበጠ ይመለከተኛል። ፊቱ ላይ የመደናገር እንጂ የንዴት ስሜት አይታይም

«መስዬ፣ እባክዎን ይቅርታ ያድርጉልኝ። ጤና አልያዘኝም» አልኩት። ታችኛ ከንፈሬ ሲንቀጠቀጥ ተሰማኝ፤ ግን መንቀጥቀጡን ላስተወው አልቻልኩም። ሲጨንቀኝ ጊዜ አፌን በእጄ ያዘኩት

ረጋ ባለ ድምፅ «Ça va, jeune homme. N'y pensons plus» አለኝ። («ግድ የለም ጎበዝ። እንርሳው») «Merci, monsieur» ብዬው ብሄድ ጥሩ ነበር። ግን አሁንም ራሴን ለመግታት አልቻልኩም። ሳልወድ በግድ ለፈለፍኩ

«ጤና ስላልያዘኝ ነው እንጂ አገሬ ብሆን፣ እንኳን እኔው ራሴ ሽበት ያለው ሰው ልሰድብ፣ ማንም ወጣት እንዲህ ሲያደርግ ባየው እጣላዋለሁ» አልኩት

«አውቃለሁ» አለኝ

«ያውቃለሁ?»

«የናንተን አገሮች ባህል በደምብ አውቀዋለሁ። ዩኒቨርሲቲውስጥ የአንትሮፖሎጂ ፕሮፌሰር ነኝ። ደሞ፣ ካደጉበት አገር ወጥቶ እንግዳ አገር ሄዱ፣ ባእድ ህዝብና ባይተዋር ባህል ሲያጋጥም፣ በመጠኑ ግር እንደሚል አውቃለሁ። ደጋግሜ ካገሬ ወጥቼ አይቼዋለሁ። ስለዚህ አሁን እኔን ይቅርታ መጠየቅ በጭራሽ አስፈላጊ አይደለም። ይልቅ ቡና ልጋብዝዎትና ትንሽ እንጫወት» ብሎ ቡና ወደሚጠጣበት ሰረገላ ወሰደኝ

ሰውዬው ሊቅ ከመሆኑም በላይ ብልህና ደግ ነበር። ኮኛክ እየጠጣን ሳንድዊችን በላናቸው

«ከኮኛክ ጋር እንኳ ሳንድዊች አይበላም፤ ብቻ ግድ የለም» አለ ሰውዬው እየሳቀ። ብዙ ብዙ ወሬ አወራን። በተለይም ስለአልጄሪያ ጦርነት በሰፊው ነገረኝ። ጄኔራል ደጉል ባይኖር ኖሮ፣ ይህን ጊዜ ፈረንሳዮች በአልጄሪያው ሁከት ምክንያት እርስ በራሳቸው ተከፋፍለው ተዋግተው ተፋጅተው፣ ፍራንስ ራሷ ገደል ገብታ ነበር፤ አለኝ። እስከ ፓሪስ እያወራን ብንሄድ ደስታዬ ነበር። ግን ፕሮፌሰሩ ዲዦን ወራጅ ነበር

ሲለየኝ፣ መውረጃው በር አጠገብ እንደቆምን፣ ሳላስበው እጆቹን

ትከሻዬ ላይ አሳረፈና፤ ደግነት በተሞላ የአዋቂ አይኖቹ እያየኝ፤ አንቱ ማለቱን ትቶ ለመጀመሪያ ጊዜ አንተ እያለኝ

«ይገርማል፤ ጠቆርክ እንጂ ልክ የመጀመሪያ ልጄን ነው ምትመስለው። እንግዲህ ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር አስታውስህለሁ። ትናፍቀኛለህ። Enfin, c'est la vie. Au revoir, jeune homme» («ይኸ ነው የኑሮ ነገር። በል ደህና ሁን፤ ጌብዝ») አለና፤ ፈረንሳዮቹ የሚወዱትን ሰው ሲሰናበቱ እንደሚሰሙት ጉንጭና ጉንጨን ሳመኝ። በእጁ ራቅ አድርጎ በናፍቆት አይን አየኝ። ፀጉሬን በእጁ በተን በተን አድርጎ፤ እንደገና ሳብ አድርጌ በኃይል እቅፍ አደረገኝና፤ ከባቡሩ ወረደ። ሻንጣውን ሳቀብለው፤ አይኑ ውስጥ እንባ አየሁ

ባቡሩ ቀስ ብሎ ተነሳ። «ልጄ ትዝ ባለኝ ቁጥር» እንዳለኝ አስታወስኩ

ከባቡሩ በላይ ጮኬ

«ልጅዎ የት ነው?» አልኩት

«ሞቷል። አልጄሪያ» አለኝ፤ እጁን የሰንብት እያራገበ

እጄን ሳወዛውዝለት፤ ተሰምቶኝ የማያውቅ አይነት ሀዘን ልቤን ሞላው። አልቅስ አልቅስ አለኝ። እዚያ ቆሞ እጁን ሲያወዛውዝልኝ፤ እየራቀና እያነሰ ስሄድ፤ በሀይል አሳዘነኝ። በመጨረሻ ከአይኔ ተሰወረ። ምን ያህል እንደወደድኩት ገና አሁን ገባኝ...

መሬት መሬቱን እያየሁ፤ ማንንም ሳልገጭ፤ በዝግታ ወደ በታዬ ሄጄ ቁጭ አልኩ። በመስኮት ወደ ውጭ እያየሁ በብዙ አዘንኩ። ሲልቪ ደጋግማ ታወሰችኝ፤ ግን ንዴቱ ለቆኛል። ቅድም አሰላስል የነበረው የበቀል ሀሳብ ከንቱ ሆኖ ታየኝ። ምስኪን ሲልቪ! አሁን ምን አጠፋች? ካንዱ ጋር ስላወራች ነው? ታድያ ያገራቸው ባህል ነው። ደሞ ባህላቸው ባይሆንስ ምን አለበት? አሁን ባቡር ውስጥ ምን እንዳያደርጉ ነው? ... ሽረ የፈለጉትንስ ቢያደርጉ ምን እንዳይቀርብኝ ነው?...

ሰዎቹ ሻንጣቸውን ከየተሰቀለበት ማውረድና መተራመስ ጀመሩ። ፓሪስ መድረሳችን ነው። ሲልቪ ከሄደችበት ተመለሰች (ሰውዬው ግን አልመጣም) ሻንጣዋን አወረድኩላት። እንዴት እንደም ታናግረኝ ጨንቋታል። ለምን እንደሆነ እንጂ፤ በጣም አሳዘነኝ።

አቅፌ አይዘኸሩልላት ፈለግኩ። ግን ጊዜውም ቦታውም አይፈቅድም
«በሀይል ርቦኛል። አልራበሽም?» አልኳት እየሳቅኩ። ያ ሳቅ
ፊቴ ላይ ምን እንደሚመስል ብቻ እግዜር ይወቀው

«አዎን፣ በሀይል ርቦኛል» አለች

«ነይ፣ እራትሽን ላብላሽ» አልኳት

ከባቡር ጣብያው ትርምስምስ ወጥተን፣ እዚያው አጠገብ አንድ
ያረጀ ብጤ ሆቴል ውስጥ አንድ ክፍል ተከራይተን፣ ገላችንን
ታጥባን፣ እዚያው ሰፈር አንድ ርካሽ ብጤ ምግብ ቤት ውስጥ ጥሩ
እራት በላን። ከሶስት ጠርሙስ ቀይ ወይንና፣ ከብዙ ብዙ ወሬ
በኋላ፣ ሁለታችንም በጣም ሞቅ ብሎን ሳለ፣ እጄን ይዛ በቆንጆ
ሰማያዊ አይኖቿ እያየችኝ

«ትፈልገኛለህ?» አለችኝ። የቀኑ ንዴት አሁንም ልቤ ውስጥ
አንድ ጊዜ ተገላበጠ። ግን በጭራሽ እንዳልተበሳጨሁ ማስመሰል
አለብኝ በማለት፣ ጥቁር ፀጉሯን እየዳበስኩ

«በሀይል በሀይል እፈልግሻለሁ» አልኳት። እውነቴን ነበር።

«ና ቶሎ እንሂድ» አለችኝ

እንግዲህ እኔና ሲልቪ ስንተቃቀፍ በመብራት እየተያየን፣
እያወራን፣ እየሳቅን ነው። ዛሬ ግን አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን
አጠፋችው፣ በጭለማው ስታቅፈኝ ያለልማዲ ቸኮለች፣ ተንገበገበች።
አንድ ቃል አልተናገረችም። በጭለማው እየሳመችኝ ማቃሰት ብቻ
ሆነ። ደስታው መሀል ላይ እንደደረሰን፣ ያለልማዲ ከንፈሬን ነክላ
አሳበጠችኝ። ጠረፏ ብቻ የራሷ ሆነ እንጂ፣ እግር አነሳሷ ሳይቀር
ተለወጠብኝ፣ በጠቅላላው ከሌላ ሴት ጋር እንደመተኛት ያህል ነበር።
መጨረሻ ላይ፣ በሀይል እየተንቀጠቀጠች፣ ፊቷን አንገቴ ውስጥ
ቀብራ

«Oh, pitié, monsieur! Pitié! Pitié!» እያለች አጉረመረመች።
(«አይ! ይማሩኝ፣ እባክዎን ይማሩኝ! ይማሩኝ!»)

ከጨረስን በኋላ ማልቀስ ጀመረች። ከዚህ በፊት አልቀሳ
አታውቅም። ተመስገን ሲያስጠነቅቀኝ፣ አንዳንዴ ነገሩ ካለቀ በኋላ
ታኮርፋለች፣ ታለቅሳለች ያለኝን አስታወስኩ

«አይዘኸሩ የኔ ቆንጆ፣ ምን ሆነሻል?» እያልኩ ሳቅፋት

«አይ ውርደት! እንዴት ነው ያፈርኩት!» እያለች ለቅሶዋን ቀጠለች

አሳዘነችኝ። ተጨነቅኩላት። እቅፍ እያደረግኳት

«ምንድነው የኔ ሲልቪ? ንገሪኝ። ሰው አዋርዶሽ እንደሆነ እረግጠዋለሁ»

«እኔው ነኝ እንጂ የተዋረድኩት። እኔው ራሴ!»

«ንገሪኝ። ይኸኔ ባልሆነ ነገር ነው 'ምታለቅሽው። ንገሪኝ 'ስቲ»

«ትወደኛለህ?»

«በሙሉ ልቤ»

«ከበሽታዬ አስጥለኛ!»

«የምን በሽታ?»

«ታስጥለኛለህ?»

«ከቻልኩ»

«ትችላለህ። ትችላለህ»

«እንግዲያው ንገሪኝ»

«እምቢ ያልከኝ እንደሆነሰ? የከዳኸኝ 'ንደሆነሰ? ሞት ይሻለኛል»

«ሞኝ አትሁኒ። እኔ እንዴት አንቺን ልከዳሽ እችላለሁ? የማይሆን ነገር ነው»

«መጥፎ ብሆንም?»

«ሴጣን ብትሆኒም እወድሻለሁ። ንገሪኝ፤ ምን ሆነሻል?»

«አሁን ካንተ ጋር አይደለም የተኛሁት» አለችና ድንገት ለቅሶዋን አቆመች። ጭለማው ውስጥ ሙሉ ፀጥታ ሆነ። መተንፈስም አቁማለች።

በጭራሽ አልገባኝም። ንግግሯን ትቀጥላለች ብዬ ነበር፤ ግን ዝም ስትል ጊዜ

«ምን ማለትሽ ነው? አልገባኝም» አልኳት

በሹከሹከታ

«አሁን አንተ ነህ የተኛኸኝ። በሀሳቤ ግን ሌላ ሰው ነበር የተኛኝ። በጭለማው አንተ እያቀፍከኝ፤ ሌላ ሰው ሲያቅፈኝ ሲሰመኝ ነበር የሚታየኝ። ገላዬን የሰጠሁት ለሌላ ሰው ነበር»

ስካሬ ባንዳፍታ ጠፋ

«ለዚህ ነው መብራቱን ያጠፋሸው?» አልኳት።

«አዎን»

«አሁን እናብራው?»

«የለም እፈራለሁ። አሁን አይንህን ማየት አልችልም» ብላ ተጠመጠመችብኝ

«እሺ ይቅር። አይዞሽ፤ አይዞሽ. . . ግን እኔን ማፈርሽ ቂልነት ነው። ይልቅ አስረጂኝ»

«እኔም ለራሴ አይገባኝማ!»

«ምስጢሩን አስረጂኝ ማለቴ አይደለም። አሁን ለምሳሌ ስንተቃቀፍ ሳለን፤ በሀሳብሽ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? . . . ንገሪኝ አይዞሽ፤ የኔ ሲልቪ»

«ያው ያደረግነው ነገር ነው የተደረገውስ። ብቻ. . .»

«ብቻ?»

«ሰውዬው አንተ አልነበርክም»

«ማን ነበር?»

አፍራ ዝም አለች

«ያ ባቡር ውስጥ የነበረው ሽቦታም ሰውዬ ነው?»

በሹከሹከታ

«አዎን። እባክህን ይቅርታ አድርግልኝ። ወድጄ አይደለም» አለችኝ። ምንም ቅናት አልተሰማኝም። ስጋዬ ስጋዋን ስለጠገበው ይሆን?

በጭለማው ከጌኔ አስነስቼ እላዬ ላይ አስተኛኋትና፤ ባንድ እጄ

ጀርባዋን፣ በሌላው እጇ ፀጉሯንና አንገቷን እያሻሸሁና አይኗን እየሳምኩ

«አሁን ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል። እንግዲህ ይቅርታ ምናምኑን እርሺውና፣ ስለዚህ ነገር የተቻለሽን ያህል ግለጫልኝ»

«እሺ። በመጀመሪያ ሰውዬን ሳየው ትንሽ ደስ አለኝ»

እየሳቅኩ፣

«ውሽታም! በሀይል ነው ደስ ያለሽ» አልኳት

እሷም እየሳቀችና በሀይል እያቀፈችኝ

«አቤት እንዴት ነው 'ምወድህ! እባክህን አግባኝ! አውቃለሁ አውቃለሁ። አገርህ እጮኛ አለችህ። ደሞ ባትኖርህም ጥቁርና ነጭ ቢጋባ ትርፉ ብስጭት ነው። አውቃለሁ። ጋብቻውን እንርሳው»

«ንገሪኝ»

«ሰውዬው ደስ አለኝ»

«ስጋዊ ምኞት አሳደረብሽ»

«አዎን። በሀይል ተመኘሁት። ግን. . .»

«ግን ምን?»

«እሱ ራሱ በስጋው እንዲገናኘኝ አልፈለግኩም»

«እንግዲያውስ?»

«አንተ እሱን ሆነህ እንድትተኛኝ ነው የፈልግኩት»

«ትንሽ አብራራልኝ»

«እሱ ነው ያማረኝ። ግን እሱ ራሱ ቢገናኘኝ አልፈቅድም። አንተ ብትተኛኝ ነው 'ምፈቅደው። ግን አንተ ስትተኛኝ አንተን ሆነህ አይደለም፤ እሱን ሆነህ ነው። የሱ ገላ ነህ»

«እሱ በገላዬ እንዲያቅፍሽ ነው 'ምትፈልገው?»

«አውቀህል»

«ነገሩን ብናለዋውጠውስ?»

«እንዴት?»

«እሱ የኔ እንደራሴ ቢሆንና፣ የሱን ገላ እያቀፍኸ ስልኔ ብታስቢ»

«በጭራሽ አይሆንም»

«እሺ ቀጥይ»

ቀጠለች። ግን ምንም ሌላ አዲስ ነገር አልነገረችኝም። ያው ነበር። አንድ ወንድ ያማራት ጊዜ፤ እሱ ራሱ ከሚተኛት ይልቅ ስለሱ እያሰበች ሌላ ወንድ ቢተኛት ትመርጣለች

ገረመች። ግን ሊገባኝ አልቻለም።

ሁለት ሰአት ያህል ከተወያየንበት በኋላ እንደገና ሞቅ አለኝና ጭኗን ማሻሻት፣ ሰፊ አፏን መሳም ጀመርኩ። አሁንም ያለ ልማዱ ተንገበገበች፣ በብዙ አቃሰተች፣ ጀርባዬ እስኪደማ ድረስ ሲጨረችኝ፤ ስትጨርስ እየተንቀጠቀጠች፣ «Ah, vous alors! Quel homme!» እያለች አጉረመረመች። («አይ አንቱ! አይ ወንድ!»)

ከኔ ጋር እንዳልሆነች እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ተቃጠልኩ፤ የኔን ገላ ተወሶ ሌላ ሰው እንደተኛት እያወቅኩ ውስጥ ውስጡን ጠፍኩ። ግን የሴት ገላ እንደዚያን ቀን ልቤን አጥፍቶኝ አያውቅም። በነጋታው አያለሁ፤ ለካ ሳይታወቀኝ አንገፏን ሶስት ቦታ ነክሼያት ኖሯል። ለሚቀጥሉት አምስት ቀናት ረዥም አንገፏ ዙሪያ ሻጠምጥማ መዞር ግድ ሆነባት። ለጌጥ የለበሰችው ይመስል ነበር

በዚህ አኳኋን ከቅናት ጋር ተዋወቅኩ። ግን ቅናት ምን አይነት ግሩም ስሜት መሆኑን ለመገንዘብ ብዙ ሳምንት ወሰደብኝ. . .

በነጋታው ሲልቪ ቤቶቿ ዘንድ ዋለች፤ እኔ ፓሪስን በአቶቡስና በእግር ስዞር ዋልኩ። ማታ ሆቴላችን ተገናኘን። ሁለታችንም ደክሞን ስለነበረ፣ አልጋ ውስጥ እንደገባን እንቅልፍ ወሰደን። ሲነጋ ተነስተን ቁርስ በልተን ፓሪስን ዞርን። ምሳ በልተን ፓሪስን ዞርን። እራት በልተን ፓሪስን ዞርን። አያልቅም የፓሪስ ውበትና የሲልቪ ሳቅ ጨዋታ። ከሌሊቱ በስምንት ሰአት ሆቴላችን ተመለስን። ስንተኛ

«ፓሪስ እንዴት ቆንጆ ናት!» አልኳት

«ይገርምህል። ባንተ አይን ሳየው ጊዜ ሌላ ፓሪስ አየሁ። ነገም ስንዞር እንዋል?»

«አመት ሙሉ እንዞር ብትይኝ ደስ ይለኛል»

«አንድ ሳምንት ብቻ ነው ምንዞረው። ከዚያ የት እንደምንሄድ ታውቃለህ?»

«የት?»

«ጀኖቫ። የክሪስቶፎ ሱሎምቦ ከተማ»

«እኔ አንድ ሺ ፍራንክ ብቻ ነው ያለኝ ልብ አርጊ»

«ግድ የለህም። እኔ ሁለት ሺ አምስት መቶ አለኝ»

«እሺ እንግዲያው»

«አሁን እቀፈኝ»

የድሮዋ ሳቂታ ሲልሺ ናት። ከትላንት ወዲያ ሌሊት የነበረውን ማቃሰት፣ ማልቀስና መናከስ አሁን ሳስበው ህልም መስሎ ተሰማኝ። እሷም ፈፅማ የረሳችው ትመስላለች። ብቻ ሳላውቅ አንገፏን የነካኋት እንደሆነ «አይ!» ትላለች፤ ሁለታችንም እናስታውሳለን

ሮማ ከመሄዳችን በፊት ጀኖቫ ሶስት ቀን አደርን። ሁለተኛውን ሌሊት በተለይ አስታውሳለሁ። እራት ከበላን በኋላ፣ አንድ ሲጋራ የማይሸጥበት ቡና ቤት ገብተን ስናወራ ቆይተን፤ ሲጋራዋ ስላለቀባት ልገዛላት ወጣሁ

ስመለስ ከአንድ ረዥም ብሎንድ (ባለ ነጭ ፀጉር) ጎረምሳ ጋር ትተያያለች። እሱ ቡና የሚቀዳበትን ባንኮኒ ተደግፎ ቆሞ ያያታል፤ ጥብቅ ያለ ጂንስ ሱሪና እጅጌው አጭር የሆነ ነጭ ሽሚዝ ለብሷል። እሷ ጠረጴዛችን ጋ ቁጭ እንዳለች ሽቅብ ታየዋለች፤ ውብ አይኖቿ ፊቱና ገላው ላይ ይንከራተታሉ። ትንሽ ከተያዩ በኋላ ሳቅ አለች፤ ጉልህ አይኖቿና ሰፊ አፏ የምኞት እስክስታ ይወርዳሉ - ማማሯ! አይኔን እንዴ ወደ ጎረምሳው ጣል አደረግኩ፤ ጥርሱን ሳያሳይ ነው ፈገግታ የሚልክላት። እሷን አየኋት፤ ቀያይ ከንፈሮቿን ለመግጠም ትሞክራለች፤ ፈገግታው ግን ሊፈለቅቃቸው ይፈልጋል፤ ታዲያ

ከናፍሯ በሚያስገመጅ አኳኋን ይርበተበታሉ። (ምኞቱ ሲያሳብጠኝ ተሰማኝ፤ ታዲያ ከፍርሀት ጋር ነው፤ ምክንያቱም የተመኘኋት ቆንጆ ስለሆነች ብቻ ሳይሆን፤ ሰውየውን ስትመኘው ስላየኋትም ነው። ነው?)

ድንገት እጇ ወደ አንገቷ ሄደ። ያን ጊዜ የነከሰኳትን አስታወስኩ። ፊቷ ቀስ ብሎ ደም ለበሰ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ፤ የሰውየውን አይን ለመሸሽ ወደኔ በኩል አየች - ከኔ ጋር አይን ለአይን ተጋጠምን!

ቅናቱ ደረቴን ያሳምመኛል፤ ግን ምንም እንዳላስተዋልኩ ያህል (አሁን አሁን ከውጭ እንደመጣሁ አስመስዬ) ወደሷ ሄድኩና ተቀመጥኩ። ሰውየው ወደ ኋላዬ ሆነ። ሲጋራ እያቀጣጠለች

«ስንት ሰአት ነው?» አለችኝ «አምስት ተኩል።»

«እንደ መድከም ብሎኛል። ሄደን አልጋ ውስጥ ተጋድመን እናውራ?» አለችኝ። ገብቶኛል። እሺ አልኳት። ስንሄድ ቃል አልተናገርንም። የክፍላችንን በር ቆለፍኩት፤ መብራቱን አጠፋችው። በፀጥታ ልብላችንን አወለቅን፤ አልጋ ውስጥ ገባን፤ ተቃቀፍን። እንደ አንድ ቀኑ ሌሊት ተንገበገበች፤ ስሰማት አፌ ውስጥ እያቃሰተች ጭኖቿን ከመጠን በላይ ፍርክክ አድርጋ አቀፈችኝ፤ ደምበኛው ፍቅር ሳይሆን፤ ቆሻሻ ብልግና የምንሰራ መስሎ ተሰማኝ። የባሰ ቆሻሻ እንዲሆን አማረኝ፤ ጭኖቿን የባሰውን በለቀጥኳቸው። ወደ መጨረሻው ልንደርስ ስንል ወፊፍ አደረጋት፤ በሚያስደነግጥ፤ በሚያስቀነዝር ሹክሹክታ «አፌ ውስጥ ይትፉ!» አለችና፤ መላ አፌን ጎርሳ እስኪያመኝ ድረስ ጠባቸው . . . «ኡ! ገደልከኝ!» ስትለኝ ነቃሁ - ለካ እኔም ወፊፍ አርጌኝ ያለሁበትን ረስቼ፤ በሀይል አቅፌ ይገፍያት መተንፈስ ተስኗታል። ለቀቅ አደረግኳት። ቁና ቁና መተንፈስ ጀመረች፤ እኔም ቁና መተንፈስ ጀመርኩ፤ ሁለታችንም በላብ ታጥበናል። በጭለማው ከግርጌ ፎጣ ሳብኩና ግምባሯን፤ መሀል ጡቶቿን፤ ብብቶቿንና ሆዱን አደረቅኩላት፤ «Merci» ብላ ፎጣውን ተቀበለችኝ፤ እኔንም አደረቀችኝ

ያን ጊዜውኑ እንቅልፍ ወሰደን

ፊሬንዜ ውብ ከተማ ናት፤ የነዳንቴ የነሚኬላንጀሎ ከተማ!

አንዲት ትንሽ ፊስቶራንት ውስጥ እራት ስንበላ ነበር። ሲልቪ ምግቧን ረስታ ወደ ጓላዬ በኩል ትኩር ብላ ማየት ጀመረች። ሳይታወቃት በግራ እጇ ፀጉሯን አስተካከለች - ብቻ መስተካከል አያስፈልገውም ነበር። ገባች። የምትጎመጀው ወንድ አይታ መሆን አለበት። ሹካና ቢላዋን ቁጭ አድርጋ ወይን አንስታ ፉት አለችና፤ ብርጭቆውን መልሳ እንደማስቀመጥ፤ በእጆቿ ውስጥ በዝግታ እያሸከረከረችው ወደዚያው ወደ ጓላዬ ማየቷን ቀጠለች። ቀይ ከንፈሮቿ ገርቦብ፤ በወይን ረጠብ ብለው ያስጎመጃሉ።

እሷ ወደዚያ ስታይ እኔ እሷን ስመለከት፤ ቆንጆ ፊቷ ቀስ ብሎ ፈገግ አለ፤ ሰማያዊ አይኖቿ ስልምልም ማለት ጀመሩ። ምኞቱ ውስጤ ሲያድግ ተሰማኝ። አይኖቿ ከአይኖቼ ጋር ተጋጠሙ፤ ፊቷ መቅላት ጀመረ፤ አይኖቿ ተርገበገቡ። ሰውየው ማን እንደሆነ ማወቅ ፈለግኩ፤ ግን ወደጓላ ከተገላመጥኩ ነገሩ ይበላሻል፤ ስለዚህ ተውኩት

«ፍሬ ይምጣልሽ?» አልኳት

«የለም በቃኝ። አንተ ብላ»

«እኔም በቅቶኛል»

«እንግዲያው እንሂድ?» አለችኝ፤ ወደ ቅድመ በኩል እያየች

ስንወጣ እሷ ታተኩርበት ወደነበረው በኩል ተመለከትኩ። በየጠረጴዛው የተበታተኑ አንድ አምስት ወንዶች አሉ፤ የትኛው ፍላጎቷን እንደ ቀስቀሰ ለማወቅ አልቻልኩም። ግን ፍላጌቷ በሀይል ተቀስቅሷል። አልጋ ውስጥ ስንገባ መብራቱን አጠፋችው፤ እየተንገበገበች አቀፈችኝ፤ በመጨረሻ ላይ በእንግሊዝኛ ቃዠች

«Please, my lord! Please, have mercy!»

ሌላ ሰው ሆኜ፤ ግን ማን እንደሆንኩ ሳላውቅ፤ በቅንዝርና በቅናት እየተቃጠልኩ፤ ጥልቅ የሆነ ስጋዊ ደስታን ተደሰትኩ። በነጋታው ቀኝ ጡቷን እያመማት ዋለ። ሳይታወቀኝ ጨፍልቄው ኖሯል

በሌላ ቀን፤ «ማን ሆኜ ነበር?» አልኳት። ስንበላ በስተጓላዬ አንድ ሰውዬ አይታ ኖሯል። «ልክ ስመ ጥሩውን ባለቅኔ ሎርድ ባይረንን ይመስል ነበር» አለችኝ

እንደዚህ ስንል፤ እሷ ደስ የሚላትን ወንድ ስታይ፤ እኔ በጭለማ

እሱን እየሆንኩ ሳቅፋት፤ እሷ ስትቃኝ፤ እኔ ስነክሳት ስጨፈልቃት፤ እንደዚህ ስንል፤ በሰማያዊ አይኖቿ ብርሀንና በሰፊ አፏ ሳቅ እያሞቀኝኝ፤ በውብ ወጣት ገላዋ እያቃጠለኝኝ፤ የጣልያንን ከተማዎች እያዞረኝኝ፤ «Je m'en fous» እያለኝ እያሳቀኝኝ፤ እንደዚህ ስንል የበጋው እረፍት ወደ ማለቂያው ተቃረበ። ከፊሬንዜ ሮማ፤ ከሮማ ናፖሊ፤ ከናፖሊ ኒስ (ፈረንሳይ) ከኒስ ማርሰይ ተጓዝን።

ከማርሰይ እሷ ቤቶቿን ጥያቄ ፓሪስ ሄደች። ባቡር ጣቢያው ሂጄ ስሸኛት «ልክ የዛሬ ዘጠኝ ቀን ማክሰኞ ኤክስ እገባለሁ፤ ማታ ቤቴ እጠብቅሀለሁ» አለችኝ

የሲልቪ ናፍቆት የሚገድለኝ መስሎኝ፤ ዘጠኝ ቀን ሙሉ እንዴት ሊያልፍልኝ ነው? እያልኩ ስሰጋ ነበር። ግን ባቡሩ ይዟት እንደሄደ፤ በሀዘን ፈንታ እፎይታ ተሰማኝ። ማታ አልጋ ውስጥ ገብቼ ብቻዬን እንደ ልቤ ስገላበጥ፤ ብቸኝነት ሳይሆን ምቹት ተሰማኝ። ምቹቴ በደምብ እንዲታወቀኝ ስል በብዙ ተገላበጠኩ። ጧት ስነቃ ሲልቪ የለችም፤ ብቻዬን ነኝ። በናፍቆት ፈንታ ደስታ ተሰማኝ። ሲልቪ ሰልችታኝ ኖሯል? ወይስ ከሰው ጋር ለመኖር አልተፈጠርኩም? ሊገባኝ አልቻለም

ኤክስ ሂጄ ሲቴ (ዩኒቨርሲቲ) ውስጥ አንድ የመኝታ ክፍል ተቀበልኩ። ሁለተኛው አመት ወደ መጀመሩ ነበር

ጧት ስነሳ በመስኮቱ ደማቅ ሰማያዊ የሆነ ንፁህ ሰማይ ታየኝ። ደስ አለኝ። ሳይታወቀኝ የኤክስ ውብ ሰማይ ናፍቆኝ ኖሯል

ክፍል ሁለት

ስድስት ባህራም ከቅርብ

ኤክስ እንደተመለሰኩ መጀመሪያ ያገኘሁት ተካን ነበር። ያው እንደ ልማዱ ጥፍሩን እየነከሰ፤ የት ነበርክ? ከማን ጋር ነበርክ? ምን አደረግክ? ምን አየህ? እያለ በጥያቄ አጣደፈኝ። ግን ሳየው የጥርሱ መበለዝ የቀነሰ መሰለኝ። አፉም አልገማኝም። ጊዜው ከእራት በኋላ ነበር፤ ና ቡና ላጠጣህ ብሎ ወደ ክፍሉ ወሰደኝ። ቤቴ በጭራሽ አይገማም!

እንግዲህ፤ የዩኒቨርሲቲው መኝታ ቤቶች ባለ ሶስት ፎቅ ሲሆኑ፤ እያንዳንዱ ፎቅ ላይ ለሚገኙት ሰላላ ያህል ክፍሎች የጋራ የሆኑ አንድ የገላ መታጠቢያ ክፍልና፤ አጠገቡ ደግሞ (ልክ ደረጃው መጨረሻ ላይ) አንድ የቡና ማፍያ ምድጃ ያለው ክፍል አላቸው። ተካ ቡናውን ሊጥድ ወደ ማፍያው ክፍል ሲሄድ እኔ የሱን መኝታ ክፍል ተመለከትኩ። ንፁህ ነው። ፊት መታጠቢያው ዘንድ፤ ግማሹ ያለቀ ኮልጌት የጥርስ ሳሙናና አንድ የጥርስ ብሩሽ አለ። ተካ ጥርሱን ይቦርሻል! ምን ነካው? . . ምን ይነካዋል? ያው

የተለመደው መሆን አለበታ! አንድን ጎረምሳ ጥርሱን ሊያስበርሽው የሚችል ምንድነው? ሴት አይደለችም? ግምቴ ልክ ይሆን? ልክ መሆን አለበት። አለዚያ ምኑን ደራሲ ሆንኩት?

አንገቴን በበሩ ብቅ አድርጌ አየሁ። ጨለም ያለው ረዥም መተላለፊያ ኮሪዶር ባዶውን ነው። ኮሪዶሩ መጨረሻ ላይ ያለው የቡና ማፍያ ክፍል ተዘግቷል። ተካ ገና ቡናውን በመጣድ ላይ ነው ማለት ነው። ጊዜ አለኝ። በሩን ዘጋሁ። ቶሎ ወደ አልጋው ራመድ አልኩ። አንሶላውን ላመሉ ገለጥ አደረግኩት። ጎምበስ ብዬ ትራሱን አሸተተኩት። የሴት ጠረን። ያለጥርጥር። እንዴት ያለች ትሆን?

ቶሎ አልጋውን አስተካክልኩና፤ ቁጭ ብዬ ጋዜጣ እያነበብኩ ቆየሁት

ቡና ከጠጣን በኋላ ሌሎቼን ሀበሾች ፍለጋ ወጣን

ተካ «ተመስገንን ግን አታገኘውም» አለኝ «ወደ ፓሪስ ተዛውሯል። ለምን እንደተዛወረ ታውቃለህ?»

«ለምንድነው?» አልኩት

«ነጭ ሴት ሰለቸኝ አለ»

«ምን?»

«ጥቁር ሴት ካላገኘሁ ልማር አልችልም አለ። እዚህ ኤክስ ውስጥ ሁለት ጥቁር ሴት ብቻ ነው ያለው፤ ሁለቱም አስቀያሚ ናቸው። ስለዚህ ፓሪስ መሄዴ ነው። ቢሆን እግዜር ብሎ አንዲት ሀበሻ ልጅ ታጋጥመኝ ይሆናል። ባይሆን ደሞ ሌላ ጥቁር ሴት አላጣም፤ ብሎ ሄደ»

ተመስገንን እውነቱን ነው። ኤክስ ውስጥ ጥቁር ሴት አይገኝም፤ ሀበሻ ሴት ይናፍቃል። ያገራችን ሴቶች ትዝ ይሉናል፤ አነጋገራቸው፤ አሳሳቃቸው፤ መሸኮርመማቸው ይናፍቀናል፤ ጥቁር ቆዳቸው፤ ነጭ ጥርሳቸው እንቅልፍ ይነሳናል፤ በሀሳባችን «ሕረ ንሺ!» ሲሉ ይሰማናል።

አንዳንድ ጊዜ ተሰብስበን ስለነሱ እናወራለን። ናፍቆት ሲበዛብን እየሳቅን እየጮህን እንዘፍናለን

«አንቺ ጥቁር ድንጋይ ፍቅር አይገባሽ
ብሰው አገር ሆኜ ተቃጠልኩልሽ»

ሉልሰገድማ «ልጆችዬ፤ አብረን እንዲት እምስ የተቀረፀባት ሻማ ለቁለብው እናብራለትና» አለን «እምስ በፖስታ ላክልን፤ መጋረጃ እናስገባለሁለን፤ እንበለው። እውነቴን ኮ ነው! ያገሩ ልጆች ነን፤ ይሰማናል። ሽረ 'ናታችሁን! ይሄ ምኑ ያስቃል?»

እኔና ተካ ሀበሾቼን ሉልሰገድ ቤት አገኘናቸው። ባህራምና እንደ ሌላ ኢራናዊ አብረዋቸው አሉ። ይህ ሌላ ኢራናዊ ጀምሺድ ይባላል። ረዥም መልክ ቀና ወጣት። ጥቁር ሱፍና ነጭ ሽሚዝ ከቢራቢሮ ከራሻት ጋር ለብሏል። ግብዣ ለመሄድ የተዘጋጀ ይመስላል። ረዘም ያለ ፊት፤ ቀጥ ያለ ረዥም አፍንጫ። ከሀር መሳይ ውብ ቅንድቦቹ በታች ሰማያዊ ትንንሽ አይኖች ሁልጊዜ ይጨፍራሉ። ብርሀን፤ ሳቅ፤ ብልጠት የሚፈራረቅባቸው፤ ህይወት የሞላባቸው አይኖች ናቸው። በኋላ እንደተረዳሁት፤ ጀምሺድ ፈረንሳይ አገር ከመጣ እመት አልፎታል። ታዲያ ቢበዛ ስምንት መቶ የፈረንሳይኛ ቃላት ቢያውቅ ነው (የቋንቋ ስጦታ የለውም) ግን እነዚህ ስምንት መቶ ቃላት ለንግግር ኮርተው ይበቁታል። ምክንያቱም፤ ቀጭን ኮሚክ ድምፁና ትንንሽ ብልጫ አይኖቹ፤ ያለ ቃላትም ቢሆን የፈለገውን ይገልፀሉታል

እኔና ተካ ስንገባ ጀምሺድ እንደ ታሪክ ጀምሮላቸው ኖሮ፤ ጨብጠናቸው ቁጭ ካልን በኋላ እንደገና ጀምርልን አሉት። ሰብርብር እንቅሽቅሽ ባለ ፈረንሳይኛ ጀመረ። ሁለት አንካሳ አረፍተ ነገር ያህል እንደተናገረ ቃል ይጠፋዋል። በፋርስ ቋንቋ ባህራምን ይጠይቃል። ባህራም ፈረንሳይኛውን ቃል ይነግረዋል። ጀምሺድ ታሪኩን ይቀጥላል።

«ከአስራ ሶስት ወር በፊት» አለ ጀምሺድ «እኔና ሆዚ ከኢራን እንመጣለን። ወደ ፓሪስ። ሆዚ ፈረንሳይኛ አይችል። አንዳች በፍፁም! እኔ ግን 'ዊ-ዊ' ማለት እችላለሁ። ደሞ 'ሜርሲ ቦኩ' አውቃለሁ። ግን 'ሜርሲ ቦኩ' አልልም 'መርስ ባኩ' እላለሁ። እኔና ሆዚ ሀሳብ፤ ሶርቦን ዩኒቨርሲቲ ለመማር። ለመማር መመዝገብ። ለመመዝገብ ሶርቦን መሄድ። ሶርቦን ለመሄድ ሜትሮ መግባት። ('ሜትሮ' ፓሪስ ውስጥ ከምድር ስር የሚሄድ የህዝብ ማመላለሻ ባቡር ነው)

ሟት በሁለት ሰአት ሜትሮ ገባን። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅም።

እኔ ግን ፈረንሳዮቼን፤ የትኛቸው ባቡር እንሳፈረው? ብዬ ጠየቅኩ። በቃላት አይደለም፤ በእጅ፤ በራስና በድምፅ። በምልክት። 'ዠ ሽ ሹ ሺ! ቫም! ቩም!' » ይሉናል። ሆዚ ዝም ይላል። ፈረንሳይኛ አያውቅ። እኔ ግን 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ' ይላል - እላለሁ ማለቴ ማለቴ። እኔና ሆዚ አንድ ባቡር መሳፈር ሲቆም መውረድ። ሌላ ባቡር መሳፈር። እንደዚህ በመሳፈር የምሳ ሰአት ማለፍ። ፈረንሳዮች እንጠይቃለን። 'ዠ ሽ ሹ ሺ! ቫም! ቩም!' ይሉናል። ሆዚ ዝም። እኔ 'ዊ - ዊ! መርስ ባኩ!' :: መሬት ውስጥ ገብተን መምሸት። አሁን ወደ ሆቴላችን። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሌላ ባቡር። ሆዚ ድካም፤ ራብ፤ ብስጭት - እምባ! እኔ የሆዚ እምባ ያሳዝነኛል። እኔ እምባ! ሁለት ጎረምሶች ሜትሮ ውስጥ እምባ!! -

«አንዲት አሮጊት መምጣት። ታየናለች። 'ዠ ሽ ሹ ሺ?' ትለናለች። ሆዚ ፈረንሳይኛ አያውቅ። ዝም። እምባ ብቻ። እኔ 'ዊ ማዳም፤ መርስ ባኩ!' አሮጊት ሆዚን ማቀፍ፤ ማልቀስ። ሶስታችን ተቃቅፈን ማልቀስ። በኋላ እኔ አሮጊትን 'መርስ ባኩ ማዳም' ብሎ መሳም። እሷ ሆዚን 'አሙር ቦኩ' ብላ መሳም

እኔና ሆዚ ከሜትሮ መውጣት። በታክሲ ወደ ሆቴላችን። ዋጋ አስራ ሰባት ፍራንክ

«በነገ - በንጋት - ከሌላ የኢራን ልጅ ጋር ወደ ሶርቦን። በሜትሮ ባንድ አፍታ ከተፍ!»

ጀምሺድና ሆዚ ሰተት ብለው ወደ አንድ ትልቅ ቢሮ ገቡ። የፕሬዚዳንቱ ሳይሆን አይቀርም። ሲረግጡት ስምጥ የሚል ምንጣፍ ወለሉን በሞላ ሽፍኖታል። ከሰፊው ዴስክ በስተኋላ ተቀምጦ ፒፓ ያጨስ የነበረው መላጣ ባለትልቅ ሙስታሽ ሽማግሌ ዘሎ መጥቶ ጨበጣቸውና፤ በእጁ መቀመጫ ሶፋ አመልክቷቸው ሲያበቃ፤ እስኪቀመጡ እንኳ ሳይጠብቅ፤ ከጠረጴዛው ወደ በሩ፤ ከበሩ ወደ መስኮቱ፤ ከመስኮቱ ወደ ጠረጴዛው እየነጠረ መለፍለፍ ጀመረ። ይለፈልፍ ይለፈልፍና ቆም ይላል። N'est-ce pas? (አይደለም?) ብሎ ፒፓውን እየማገ በመነፅሩ ሲያያቸው፤ ጀምሺድ ልክ ንግግሩና ቁም ነገሩ እንደገባው ሰው ራሱን እየነቀነቀ

«ዊ! ዊ!» ይለዋል

ሽማግሌው መነፅሩንና መላጣውን እያብለጨለጨ መለፍለፉንና እንደ ፈጣን ባቡር እየተዘዋወረ የፒፓውን ትምባሆ ቡልቅ ቡልቅ ማድረጉን ይቀጥላል። አልፎ አልፎ ቆም ይልና እያያቸው «N'est-ce pas?» ሲል፤ አሁንም ጀምሺድ ራሱን እየነቀነቀ «ዊ! ዊ!» ይለዋል። እንደ አስር ደቂቃ ከተዘዋወረና ከለፈለፈ በኋላ፤ አሁንም «N'est-ce pas?» ብሎ ፒፓውን እያቦነነ ሲያያቸው፤ ጀምሺድ እንደ ደምቡ «ዊ! ዊ!» አለው።

«Comment oui?» («እንዴት ማለት አዎን?») ብሎ ጮኸበት «ኖ!» ማለት ነበረበት። ጀምሺድ ተደናግጦ

«ኖ! ዊ! ኖ! መርስ ባኩ! ዊ?» እያለ ከተቀመጠበት ተነስቶ፤ ከኪሱ የሲጋራ ፓኮ አውጥቶ ጋበዘው። ሽማግሌው በሀይል እየጮኸ ፒፓውን ከአፉ አወጣና ጀምሺድ አፍንጫ ስር ደቀነው። ጀምሺድና ሆዚ ከዚያ የሮጡ፤ ከዩኒቨርሲቲው ቅጥር ጊቢ ሲወጡ ቆሙ

«ሩጫችንን ጨርሰን ቆመን። ያን ጊዜ ፒፓው ገማኝ» አለ ጀምሺድ ለካ በድንጋጤው የሽማግሌውን ፒፓ መንጭቆ ይዞ ሸሽቶ ኖሯል። ፒፓውን ሊሰጡት ቢሮው ተመልሰው ሲገቡ፤ ሽማግሌው እንደ ቡድህ እግሮቹን ከስሩ አጣጥፎ ጠረጴዛው ላይ ተቀምጧል። ፊቱ ወደ መስኮቱ በኩል ስለሆነ ሲገቡ አላያቸውም። ለጣኦት እንደሚቀርብ የሰለት ስጦታ ፒፓውን እግሮቹ አጠገብ አስቀመጡለትና፤ እንዳይቀሰቅሱት በእግራቸው ጫፍ እየረገጡ ወጡ

ሆዚ አገሩ ተመለሰ። ጀምሺድ ወደ ኤክስ መጣ

ጀምሺድ ሌላ ብዙ የደረሰበትን ኮሚክ ነገር በኮሚክ ድምፁና በብልጫ ሰማያዊ አይኖቹ፤ በእጆቹና በእግሮቹ ትንሽ ትንሽ ደዋ በፈረንሳይኛው ሲያወራልን ስንስቅ ቆየን። ሶስት ሶስት ሲሆን አብዛኛዎቹ ወደ ሲኒማ ሄዱ። እኔ ባህራምን ወደ ካፌ ሰንትራ ወሰድኩት

ከሰንትራ ፊት ለፊት ወዳለው «ሲኒማ ካዚኖ» ለመግባት ሰዎቹ ቲኬት ሲያስቆርጡ እያየናቸው ቀዝቃዛ ቢራ ካዘዝን በኋላ

«Alors, comment vas tu?» («ታዲያስ እንደምነህ?») አልኩት

ያው እንደድሮው ቀልደኛ ነው፤ ቡናማ ትንንሽ አይኖቹ ይስቃሉ። ግን ከስቷል፤ ጉንጮቹ ጎድጉደዋል፤ አፍንጫው ከድሮው

የባሰ ትልቅ መስሏል። በጣም ጥቁር ፀጉሩ ከጎንና ከጎኑ - አልፎ አልፎ - አንዳንድ ሽበት ማውጣት ጀምሯል። ደህና ነኝ አለ፤ ግን እየለመደኝ ከሄደ በኋላና ሶስተኛ ጠርሙስ ቢራችንን ከጠጣን በኋላ ሊነግረኝ ጀመረ

«ቤቶችህ የፋልህ?» አልኩት

«የለም»

«ታደያ የእረፍት ጊዜውን እንዴት አሳለፍከው?» አልኩት። ሲልቪ ልብሷን ስታወልቅ ታየችኝ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፁ ውብ እግሮቿ ሀሳቤ ውስጥ ድቅን አሉብኝ። ውስጤ ሙቀት ተሰማኝ። እስክትመለስልኝ ቸኮልኩ። እንዴት ያለ ግሩም የእረፍት ጊዜ ነበር!... የባህራም የእረፍት ጊዜ ግን ከዚህ በጣም የተለየ ነበር

እኔ ሲልቪን ተከትዬ በሄድኩ በሳምንቱ፤ ኒኮል ለእረፍቱ ወደ ቤቷ ስትሄድ (ቤቶቿ ሰሜን ፈረንሳይ ለሀብር የተባለው ወደብ ከተማ ውስጥ ነው የሚኖሩት) ጥቂት ፍራንክ ልትተውለት ፈለገች። ግድ የለም አያስፈልገኝም፤ ቤቶቼ ካሁን ካሁን ይልኩልኝ ይሆናል፤ ባይልኩልኝም ስራ መያዜ ነው አላት። ስራውን እስክትይዝ ምን ትበላለህ? ቤቶችህ ባይልኩልህስ? አለችው። እምቢ በማለቱ አፈረ። ተቀበለ። በመቀበሉ የባሰውን አፈረ

ከኒኮል ቀጥሎ ሀበሾቼ ሄዱ። ብቻውን ቀረ። ስራ ፍለጋ ጀመረ። ኒኮል የተወችለት ፍራንክ እንዳለቀ ከሷ ደብዳቤ ደረሰው። አንድ መቶ ፍራንክ ልላክልህ ወይ አለችው። አትላኪልኝ፤ አያስፈልገኝም ብሎ የፈላት

ይርበው ጀመር። ምግብ ቤቱ ሰፈር ይዞራል። ምናልባት በሁለት በሶስት ቀን የሚያበላው ሰው ያገኛል። (በዚያውም ሲጋራ ይጋብዙታል) ያን ጊዜ ከምግብ ቤቱ ዳቦ በኪሱ ይዞ ይወጣል። ዳቦው በበጋው ሙቀት ቶሎ ይደርቃል። ደረቁን ዳቦ በሻይ እየነከረ ይበላል። ያለስኳር። ስኳሩ አልቋል። ሻይ ቅጠሉም ወደ ማለቁ ነው። ያንኑ ቅጠል አምስት ሰድስት ጊዜ ያፈላዋል። ቅጠሉ ይቀቀልና የሻይ ቃናው ጠፍቶ ሌላ አስቀያሚ ብረት ብረት የሚል ጣእም ይሰጣል

በምግብ ሰአት ባህራም ምግብ ቤቱ አጠገብ ይዞራል። በሶስት ቀን አንድ ጊዜ ያህል አንዱ ምሳ ወይም እራት ይጋብዘዋል። በሶስት

ቀን አንድ ሙሉ ምግብ ማግኘቱም ድንገት ተቋረጠ። የምግብ ቤቱ ሰራተኞች የአመት እረፍታቸውን እንዲያገኙ ተብሎ ምግብ ቤቱ ለአንድ ወር ተዘጋ። እንግዲህ ወዴት ይሂድ?

አንድ የዘይት ፋብሪካ ውስጥ፤ እቃ መኪና ላይ መጫንና ማውረድ፤ እና ይህን የመሳሰለ የጉልበት ስራ አለ አሉት። ግን ስራው ካንድ ሳምንት በፊት አይጀመርም። እስከዚያው ምን ይብላ? ጨነቀው። የሲጋራ ጥምም በበኩሉ የመፍዘዝ ስሜት ያሳድርበታል። ብዙ ምግብ እንዲያስፈልገው በማለት አልጋው ላይ ተጋድሞ መዋል ጀመረ

ደረቅ ዳቦ በጠነዛ ሻይ ከበላ ሁለት ቀን አለፈው። ራብ ሲገድለኝ እንዴት ዝም ብዬ ልተኛ? ብሎ ከቤቱ ወጣ። በተስፋ ሳይሆን እንደዚሁ ወጣ። ትንሽ እንደሂደ ቆሻሻ መጣያ አጠገብ የወደቀ የሰርዲን ቆርቆሮ አገኘ። በደህና ቀን ሰርዲን በጣም ይጠላል። አሁን ግን ቤቱ ወስዶ እየተንገበገበ ከፈተው። ዘይቱ አላስበላ አለው። ዳቦ ቢያገኝ! ዳቦ መግዣ ፍራንክ ፍለጋ ቤቱን ይበረብር ጀመር። አልጋው ስር፤ መፃህፍቱ መካከል፤ ኪሶቹ ውስጥ፤ የተወሻሸቁ የተረሱ ሳንቲሞች አገኘ። ለዳቦ መግዣ ሶስት ሳንቲም ጎደለው። ግን ሲበረብር አንድ እንደ ድንጋይ የደረቀ ቁራጭ ዳቦ አግኝቶ ነበር። እሱን ውህ ውስጥ ነከረው። ሲርስ ከውሀው አውጥቶ ከሰርዲኑ ጋር ፈተፈተው። በላው።

ትንሽ ቆይቶ ሆዱን አመመው። አቅለሸለሸው፤ አስታወከው። ላብ አጠመቀው። የማስታወኩ ከፍና ዝቅ ያችን የተረፈችውን ሀይሉን ጨረሰበት፤ ድክም አለው፤ አቅሙ ውሀ ሆነ፤ ወደ አልጋው ሲራመድ ጉልበቱ ከስር ታጠፈ፤ አልወደቀም፤ ቀስ ብሎ ወደ ወለሉ ወርዶ ተዘረጋ። አይኑን ዘጋ። ትንሽ ቆይቶ ብርድ ብርድ አለው። እየተንፏቀቀ አልጋው ደረሰ። አንሶላው ውስጥ ገባ። አይኑን ዘጋ። እንደማዞር አለው። ራቡ ብቻ አይደለም፤ ሲጋራ ማጣቱም ጭምር ነው። በረደው። በዚህ በጋ ሙቀት? ትኩሳት መሆን አለበት። እናቱ ትዝ አሉት። «አመመህ?» ብለው ግምባሩን ሲነኩት፤ አልጋው ዳር እንደተቀመጡ ወደታች ሲያዩት፤ ትራቡን ሲያመቻቹለት፤ አስታወሰ። ድንገት ብቸኝነት ተሰማው። ውስጡ አንድ ድምፅ «ብቻዬን ነኝ፤ ማንም የለኝ! ማንም አይደርስልኝ!» ብሎ ጮኸ። አስፈራው። እውስጡ፤ የድሮ የልጅነት ድምፅ «እማማ!» ብሎ

ሲጣራ ተሰማው። «ወይኔ፣ ማበዴ ይሆን እንዴ? አሜሪካኖቹን ሳላባርር?» ብሎ አሰበ። የባሰውን ፈራ። ብርድ አንቀጠቀጠው። ጥቅልል ብሎ ተኛ። በቅዠት ህልሙ እናቱ ትልልቅ ለስላሳ ትራስ ላይ አስደግፈውት ሾርባ በማንኪያ ሲያጠጡት፤ አሜሪካኖችና የሻህ ሰዎች መጥተው ሊያርዱት ሲሉ፣ ሲሸሸ፣ በጫካ በሸለቆ ሲያባርሩት፣ ሲሮጥ፣ ሲሮጥ፣ ሲሮጥ፣ አልጋው ውስጥ እያቃሰተ ሲገላበጥ፣ በላብ ሲታጠብ፣ በብርድ ሲንቀጠቀጥ አደረ።

ጧት በማለዳ ነቃ። ጉልበቱ ትንሽ ተመልሶለታል። ተነስቶ ወጣ። ከቤቱ ትንሽ ሄድ እንዳለ፣ የወተት መኪና መጣና አንድ የምግብ ሽቀጥ ሱቅ ደጃፍ ላይ ሶስት ደርዘን የወተት ጠርሙስ አስቀምጦ ሄደ። ባህራም ሁለቱን ጠርሙስ አንስቶ ወደ ቤቱ ሲመለስ፣ መንገዱ ዳር አንድ ተገምጦ የተጣለ ፖም አገኘ። የተገመጠውን በቢላ ቀርፎ ጥሎ፣ የቀረውን ግማሽ ፖም በውሀ አጥቦ በልቶ ወተቱን እየጠጣ ዋለ።

ሲመሽ ራብ አንገበገበው። ኩራቱን ክብሩን ረሳ። አንድ የሚያውቀው ፈረንሳይ ቤት ሄደ። በቀጥታ «በራብ ልሞት ነው» አለው። ፈረንሳዩ ቤቱ አስገባና ጭቅና ከድንች ጥብስ ጋር፣ ስፓጌቲ፣ ሰላጣ፣ ቺዝ፣ ወይን አቀረበለት። ተንገብግቦ አምስት ጉርሻ ያህል እንደ ጉረሰ ሆዱ ተዘጋ። እስኪጠግብ ከበላ ሳምንት አልፎታል። ራቡ ሊገድለው ነው፣ ከዛሬ በኋላ መቼ ምግብ ሊያገኝ እንደሚችል አያውቅም፤ አሁን ታዲያ ሆዱ እምቢ አልቀበልም አለው። በጣም ተበላጪ፣ እምባ ተናነቀው፣ እዚያው ራሱን ደፍቶ ስቅስቅ ብሎ አለቀሰ። ፈረንሳዩን «እግዜር ይስጥልኝ፣ ይቅርታ ያድርጉልኝ» ብሎት ወጣና ቤቱ ተመለሰ። ተኛ

በማለዳ ተነስቶ ከሌላ የምግብ ሱቅ ደጃፍ ሶስት ጠርሙስ ወተት አንስቶ ወሰደ። ተጋድሞ እሱን እየጠጣ ዋለ። ሌሊት ተቅማጥ ያዘው

ሲነጋ እንደምንም እየተጉተተ ዘይት ፋብሪካው ሄደ። ስራውን ነገ ትጀምራለህ አሉት። አለቃው አንዲት አርጀት ያለች ቤትዮ ናት። ሲያያት ፊቷ በጣም ርህሩህ መሰለው። ችግሩን አጫወታት። ከደመወዝህ ትከፍለኛለህ ብላ ሃምሳ ፍራንክ አበደረችው። ምግብ ገዝቶ ቤቱ ወሰደ። ትንሽ ቀማመሰ። ለመጀመሪያ ጊዜም ሲጋራ አጨሰ። ትልቅ እፎይታ ተሰማው። ተኛ። ነቅቶ እንደገና ትንሽ

በላ፣ አንድ ሲጋራ አጨሰ። ተመልሶ ተኛ። ሲነጋ ደህና ቁርስ በልቶ፣ አንድ ሲጋራ አጭሶ ወደ ስራው ሄደ።

ከባድ እቃዎችን ከመኪና ማውረድና መኪና ላይ መጫን ነበር ስራው። ለመጀመሪያ ጊዜ አንድ መጠነኛ ሳፕን ከመኪናው አንስቶ ተሸክሞ ወደ ግምጃ ቤቱ ሲወስድ፣ ጥቂት እርምጃ እንደሄደ ጉልበቱ ከስሩ ታጠፈበት። ሳፕኑን ትከሻው ላይ እንደተሸከመ ተምበረከከና፣ በዚያው ቀስ ብሎ ቁጭ አለ

አሮጊት ብጤ አለቃው መጥታ ሳፕኑን ከላይ ላይ አነሳችለት። አፍሮ ቁጭ እንዳለ ቀረ። ውሀ አምጥታ አጠጣችው። ብርጭቆውን ሲመልስላት፣ በርህሩህ ገፅዋ አስተያየት በጣም እንዳዘነችለት ታወቀው። ለሚቀጥለው አራት ቀን፣ ማለት ጉልበቱ እስኪመለስለት ድረስ፣ ጡንቻ የማያስፈልገው ስራ ሰጠችው። በኋላ ከባድ እቃዎችን መሸከም ጀመረ።

ትከሻውን ያመዋል፣ ወገቡ የሚቆረጥ ይመስለዋል፣ መዳፉ ይላላጣል፣ በበጋው ሙቀት ከባድ እቃ መሸከሙ አንዳንዴ ራሱን ያዞረዋል። ግን ማታ እራቱን ጥስቅ አርጎ ይበላል፣ ቡና ጠጥቶ ሲጋራ ያጨሳል። አልጋው ውስጥ ይገባል። ከመቅፅበት እንቅልፍ ይዞት ጥርግ ይላል

ልክ አራት ሳምንት እንደሰራ ስራው አለቀ። አሰናበቱት። ቅዳሜ ነበር። ባለውለታ አለቃውን አመስግኖ ሲሰናበታት እራት ጋበዘችው። ቤቷ አመሸ። ሲያያት፣ እርጅና አፈፍ ላይ ደርሳለች። ወንድ ካገኘች ብዙ ጊዜ ሳይሆናት አይቀርም። ከእንግዲህ ማግኘቷንም እንጃ። ሲያስብ ጊዜ፣ እሷ ደግ ባትውልለት ኖሮ ይህን ጊዜ በራብ ሞቶ ነበር። ሆን ብሎ ብዙ ወይን ጠጣና ሰከረ። አብሯት አደረ

«ስራ ከተውኩ ይኸው ዛሬ አንድ ሳምንት ሆነኝ። ግን የተሸከምኩበት አሁንም ትከሻዬን ወገቤን ያመኛል» አለ። ከዚህ በፊት የጉልበት ስራ ሰርቶ አያውቅም ነበር

«ይሄ ሁሉ ሲሆን ጀምሺድ የት ነበር?» አልኩት

«ሞንቴ ካርሎ»

«የት?»

«አታውቅም? ንዴ? ቁማርተኛ ነው'ኮ። ቅዳሜ ቅዳሜ እዚህ ካዚኖ ነው' ሚያመሸው»

ከተቀመጥንበት ካፌ ሰንትራ ፊት ለፊት መንገዱን ተሻግሮ «ሲኒማ ካዚኖ» በብዙ መብራት አሸብርቆ ይታያል። የሲኒማ ህንፃው ቀኝ ጎን ቁማር ቤት ነው። ይኸኔ እዚያ ውስጥ ጥቁር ልብስ የለበሱ ወንዶችና ክቡር ጌጣጌጥ ባንገታቸውና በእጃቸው ያሰሩ ሴቶች የመጠጥ ብርጭቆ ወይም ሲጋራ እንደያዙ አይኖቻቸውን የሚሸከረከረው ሩሌት ላይ ተክለዋል። የጀምሺድ አይኖችም ሩሌቱ ላይ ተተክለዋል። እንደ ቅድማቸው ሳቅና ቀልድ ይጨፍርባቸው ይሆን? ወይስ ፍዝዝ ብለው ይሆን?

ባህራምን «ብዙ ይበላል?» አልኩት

«አዎን ይበላል። ግን የበላውን ወስዶ መልሶ ያስበላል። አንድ ቀን ሰባት ሺ ፍራንክ ሲበላ አይቼዋለሁ። ታዲያ እዚያው መልሶ ተበላ። . . . እውነተኛ ቁማርተኛ ነው። ማለቴ፣ የሚጫወተው ገንዘብ አገኛለሁ ብሎ ተስፋ በማድረግ አይደለም። ለቁማር ፍቅር ነው። ከሚያገኘው ገንዘብ የሚያጠፋው ይበልጣል። ከሁለት ወር በፊት ሲነግረኝ፣ ኤክስ ከመጣ ብቻ ሰላሳ ሰባት ሺ ፍራንክ ተበልቷል»

«ገንዘብ ከየት ያመጣል?»

«ቤቶቹ በጣም ሀብታም ናቸው»

ይህን ጊዜ ወደ ውጭ በኩል ስመለከት፣ ተካና አንዲት ግዙፍ ብጤ ሴት እጅ ለእጅ ተቆላልፈው ሲሄዱ አየሁ። ባህራምን

«ተካ አገኘ 'ንዴ?» አልኩት

ሳቁን ለመቋጠር እየሞከረ «አዎ። ጀርመን» አለኝ

«እንዴት ያለች ናት?» አልኩት። ቡናማ አይኖቹ ያስቃሉ፣ ግን ጥርሶቹን እንደምንም ከድኗል

«ከንፈሮቿ በጣም ውብ ናቸው። እንደ ፅጌሬዳ ናቸው» አለ

«እና?»

አሁንስ ሳቁ እያመለጠው «እና ከከንፈሯ በላይ ምን የመሰለ ጥቁር መስታሽ አላት። ለምን እንደማትላጨው አይገባኝም» አለ።

መሳቅ ጀመርኩ። ከኪሱ አንድ ወረቀት አውጥቶ አቀበለኝ።
«ሉልሰገድ ነው ባማርኛ የፃፈልኝ። የናንተ አገር ምሳሌ ነው። ጮክ
ብለህ አንብብልኝማ። ልሰማው እፈልጋለሁ» አለኝ። አነበብኩለት

«ለአፈ ግም አፍንጫ ድፍን ያዝለታል»

እየሳቀ «ምን ማለት ነው? በደምብ አስረዳኝማ» አለኝ።
ሳስረዳው የባሰውን ሳቀ። በመጨረሻ

«ምንድነው 'ሚያስቅህ?' አልኩት። እየተንከተከተ

«ምሳሌው ነው 'ሚያስቀኝ' አለ «በፊት— ተካ— አፋ—
ይሸትህ ነበር?»

«አዎን። ታዲያ ይሄ ምኑ ያስቃል?» አልኩት

«ባለሙስታሂ ጀርመን ልጅ— አፍንጫዋ— አያሸትም!— ድፍን
ነው!» አለኝ። ሁለታችንም በሳቅ ተንፈራፈርን።

«እውነትክን ነው ግን?» አልኩት

«ሀላላሴ - ሙት!»

ከዚያ እንግዲህ የኩምክና ወሬ መጣ። አብረን ስንስቅ አመሸን።

ሰባት

ባህራም

ምጥ

ባህራም በሰኔ ወር የወደቀውን ፈተና እንደገና ለመፈተን ማጥናት ጀመረ። የራሱ መጻታ ቤት ያረጀና የከረከሰ ሆኖ፣ ደምበኛ ጠረጴዛና ወምበር የለውም። እዚያ ማጥናት አልቻለም። የዩኒቨርሲቲው ቤተመፃህፍት እየሄደ እንዳያጠና፣ ቆንጆ ቆንጆ ሴቶች ውር ውር እያሉ ሀሳቡን ይሰርቁታል። ከቀኙ፣ ከግራው፣ ከፊቱ፣ ከኋላው ደሞ አስር፣ አስራ አምስት ፍራንክ ያበደሩት ሰዎች ያዩታል፣ ይከብዱታል። እነሱልሰገድ ቤት ሄዶ እንዳያጠና ወሬና ጫጫታ ይበዛል። እኔ ቤት እየመጣ ያጠና ጀመር። ከሰአት በኋላ ሲነማ እሄድለታለሁ፣ ሲያጠና ይውላል። ማታ እፅፋለሁ ወይም አነባለሁ፣ ሲያጠና ወይም የማእ-ትዜ-ቱንግን መፃህፍት ሲያነብ ያመሻል። ጧት ግን ምንም ያህል አይሰራም። ወሬ እናበዛለን።

ጧት ገና ከእንቅልፌ ሳልነቃ መጥቶ፣ በቀስታ በሩን ከፍቶ ገብቶ፣ ጠረጴዛው ዘንድ ተቀምጦ ሲሰራ ይቆያል። ስነቃ “Bon jour” እለዋለሁ። Bon jour ብሎኝ ቡና ይጥድና ስራውን ይቀጥላል። አልጋዬ ውስጥ እንዳለሁ ትላንት የፃፍኩትን እመለካከታለሁ፣ አርማለሁ፣ እሰርዛለሁ፣ እቀዳለሁ። ሙሉ ሰአት ሲሆን ባህራም «አንድ ጊዜ ዜና ብንሰማ ይረብሽህል?» ይለኛል። (የፈረንሳይ ራዲዮ በየሰአቱ አጫጭር ዜና ያሰራጫል) ራስጌዬ ያለችውን ራዲዮ እከፍታታለሁ። ባህራም ያፈላውን ቡና በዱቄት ወተት እየጠጣን፣ ስለቪየትናም ወሬ እንሰማለን። ቪየትኮንግ የደፈጣ ተዋጊዎች አሜሪካኖቹን አጥቅተዋቸው እንደሆነ ባህራም ደስ ይለውና ደስታው አላስጠና ይለዋል። መናገር ይጀምራል። በየትኮንግቱ ድል

ማድረጋቸው አይቀርም ይላል። ንግግሩ ቀስ ብሎ ወደ ኢራን ይወላበደዋል። ስለኢራን ሊነግረኝ ይጀምራል። ስለኢራን፣ ስለኮሙኒዝም፣ ስለማላ-ትዜ-ቱንግ፣ ስለአሜሪካን ወራሪነትና አጥቂነት፣ ስለካፒታሊዝም ስናወራ እንቆይና፤ ሙሉ ሰአት ሲደርስ እንደገና ራዲዮ እንከፍታለን። ዜናው ያስደስተዋል ወይም ያበሳጩዋል። ወሬያችንን እንቀጥላለን። የምሳ ሰአት እስኪደርስ እናወራለን፤ እናወራለን — ማለት፣ በአብዛኛው እሱ ሲያወራ እኔ አዳምጠዋለሁ፤ አንዳንድ ጊዜ ጥያቄ እጠይቀዋለሁ። የነገረኝን እያንዳንዱን ማታ ልተኛ ስል አንድ ትልቅዬ ደብተር ውስጥ አስፍረው ነበር

አሁን ያንን ደብተር ሳነበው ባህራም ይታየኛል። እኔ አልጋ ውስጥ ትራስ ተደግፌ ቁጭ ብዬ፤ እሱ በሽተኛ ሊጠይቅ የመጣ ይመስል አጠገቤ ወምበር ላይ ተቀምጦ፣ በብልህ ቡናማ አይኖቹ እያየኝ፣ ፀጉራም እጆቹን በብዙ እያንቀሳቀሰ፣ በወፍራም ልዝብ ድምፁና በተሰባበረ ፈረንሳይኛው ሲያወራልኝ፣ ቁልጭ ብሎ ይታየኛል

ወሬው አንድ መስመር ይዞ አይሄድም። ኢራን፣ ኒኮል፣ የባህራም ቤተሰብ፣ የባህራም ጓደኞች፣ ፈረንሳዮች፣ ጥቁሮች፣ «ወጣት ኮሙኒስቶች» የተባለ የኢራን አገር ማህበር፣ ትምህርት ቤት፣ ሴቶች፣ ቡሽቲዎች፣ ጋዜጠኞች — ብቻ ባህራም ያየውንና የሰማውን ነገር፣ በህይወቱ የደረሰበትን ወይም በሌሎች ላይ የደረሰባቸውን ነገር - አሳዛኝ ነገር፣ አስደሳች ነገር፣ አስቂኝ ነገር፣ የሆነ ነገር ያወራልኝ ነበር። ስንቱን ብዬ ልናገረው እችላለሁ? ጥቂቱን ብቻ ባጭሩ ላስፍረው፣ እንደ ባህራም ካንዱ ወደ ሌላው እየዘለልኩ... እንደሚከተለው...

አሜሪካኖቹ ይወድቃሉ (ይላል ባህራም) ታያለህ። ስንቱን ህዝብ ጨቁነው፣ ስንቱን አገር ፈትፍተው፣ ስንቱን መንግስት ገዝተው ይችላሉ? አንድ ቀን ይወድቃሉ። እንኳን እንደነሱ ያለ ቂል ፈረስ ይቅርና፣ እንደ እንግሊዝ ያለ ተንኮለኛ ቀበሮም ወድቋል። ተነስቶ ሌሎች ህዝቦችን ጨቁኖ መውደቅ የሚቀርለት የለም። አሜሪካኖችም ይወድቃሉ። ይወድቃሉ። ታይቶ የማይታወቅ

አወዳደቅ ይወድቃሉ። ያን ጊዜ የአለም ህዝቦች እልል ይላሉ። በአሜሪካ እግር ተረግጠው ደክመው እልል ለማለት ያህል አቅም ያነሳቸው ደሞ እፎይ ይላሉ።

አሜሪካኖቹን መጀመሪያ ሆ-ቺ-ሚን ከቪየትናም ያባርራቸዋል። ቀጥሎ እነ ማሉትዜ-ቱንግ ወይም ወራሾቹ ከሩቅ ምስራቅ ያስወጡዋቸዋል። ቀጥሎ እንግዲህ ማን ከየት እንደሚያስወጣቸው አላውቅም። ብቻ እርግጠኛ ነኝ ያስወጡዋቸዋል። ይህን የሰው አገር ደም ጠጥቶ የወፈረ ቂጣቸውን በካልኝ እየመቱ “Yankee go home! And stay home!” («ያንኪ ወደ አገርህ ግባ-- እና እዚያው ቅር!») እያሉ ያስወጡዋቸዋል። ከሰው እድሜ በላይ በኖርኩ! አሜሪካ ስትወድቅ ለማየት እንድችል ብቻ! . . .

ምን ማለትህ ነው? ለምን አልጠላቸውም? አሜሪካኖችን ያልጠላሁ ማንን ልጥላ? የነፃነትን ዋጋ እያወቅኩ፣ የተጨቆነ ህዝቤን እየወደድኩ፣ አሜሪካኖችን ካልጠላሁማ ሰው አይደለሁም ማለት ነው። ድንጋይ ነኝ ማለት ነው።

አሜሪካኖች አንድ የተቀደሰ ተግባር አላቸው። ይኸውም፣ እባብ ያንዲትን ወፍ እንቁላል መጠ ጨርሶ ቅል ብቻ እንደሚያስቀርላት፣ እነሱም ያንዲትን አገር ሀብት መጠው ጨርሰው፣ አፈርና ድንጋይ ይተወላታል። የኔን አገር ውስድ። ዋና ሀብቷ ነዳጅ (ፔትሮል) ነው። ነዳጁን ከመሬት መጠ የሚወስደው አሜሪካ ነው።

አንድ ቀን ሞላዴግ ጠቅላይ ሚኒስትር ሆነ። ተነሳና የኢራን ሀብት ለኢራን ህዝብ ነው አለ። አሜሪካኖቹ ተሳስተዋል አሉት። በቃል ሳይሆን በተግባር፣ የኢራን ሀብት ለአሜሪካ ነው፣ የኢራን ሀብት ለኢራን ነው ካልክ ኮሙኒስት ነህ ማለት ነው አሉት። ሲ.አይ.ኤ ልከው ገለበጡት። ሞላዴግ ተይዞ ሞት ተፈረደበት። ግን ሽማግሌ በመሆኑ፣ የሞት ፍርዱ ወደ እስራት ተሻሻለለት። አሁንም ታስሯል። የኢራን ሀብት ለአሜሪካኖቹና ለሻህ ነው ያለ ሰው ግን ይሾማል ያሸለማል። ሻህ ማለት በነሲሩስ፣ በነዳርዩሽና በነኻሻር ያሻር ስመ ጥሩ ዙፋን ላይ ተቀምጦ ኢራንን የሚጨቁን ጋንግስተር ማለት ነው። አጋዦች አሉት። ህዝቡ ያረሰውን ለመንጠቅ የእርሻ ሚኒስትር ያግዘዋል። ህዝቡ ሲነግድ ከነጋዴው ለመቀማት የንግድ ሚኒስትር ያግዘዋል። ለልዩ ልዩ አይነት ጭቆና ልዩ ልዩ ሚኒስትር አለው።

ህዝቡ በደስታ እንዲጨቁን፤ ማለትም ተጨቁንኩ ብሎ እንዳያገራምርም፤ ፀጥ የሚያሰኙ ያገር ግዛትና የፍርድ ሚኒስትሮች አሉት

የሻህን-ሻህ ሚኒስትሮች፤ በተለይም የውጭ ጉዳይና ያገር ግዛት ሚኒስትሮች፤ ትእዛዛቸውን በቀጥታ ከዋሽንግተን ይቀበላሉ። ምክንያቱም ኢራን የአሜሪካ የነዳጅ ማእድን ናት። ደሞ ኢራን የሩሲያ ጎረቤት ስለሆነች፤ አሜሪካኖቹ ለኢራን በጣም ይጠነቀቁላታል። አንድ ገበሬ ብዙ የምትታለብ ላም ብትኖረው አይጠነቀቅላትም?

ሻህ ማለት ውሻ ነው። አሜሪካኖቹ ኢራንን አርደው ብልቷን ሲያወጡ አፋ ምራቅ እየሞላ በአይኑ ይከተላቸዋል፤ ሳምባ ወይም ሌላ ቁራጭ ስጋ ጣል ያረጉለታል። እሱ ደሞ ህዝቡን ጨቁኖ ይይዝላቸዋል። አየህ፤ ህዝቡ ተጨቁኖ ካልተያዙ፤ እንደ ሞላዴግ ተነስቶ «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» ይላል። ስለዚህ አሜሪካኖቹ ለህዝቡ የማይቆረቆር፤ ጥቂት ሚልዮን ብር ቢሰጡት የሚበቃው፤ ህዝቡን ጨቁኖ የሚይዝላቸው ገዥ ይፈልጋሉ። ለዚህ ነው ዙፋኑን የሚጠብቁለት

በሞላዴግ ጊዜ ረብሻ ተነሳ። ሻህ ሸሽቶ ከአገር ወጣ። አሜሪካኖች መጥተው «የኢራን ሀብት ለኢራን ሰዎች» የሚሉትን የሞላዴግ ተከታዮች ፈጅተው፤ በዚያውም ያለ የሌለውን ኮሙኒስት አርደው ጨርሰው፤ አገሩን ጸጥ ካደረጉ በኋላ፤ ና ወደ ዙፋኑ ተመለሰ አሉት። ወደ ዙፋኑ ተመለሰ

ሻህ መሸሽ ልማዱ ነው። ቴህራን ከተማ ውስጥ አራት ቤተ መንግስት አለው። እና ሁለቱ ውስጥ ለመብረር ዘወትር ዝግጁ የሆኑ ሁለት ኤሮፕላኖች አሉት። ትንሽ ረብሻ የተነሳ 'ንደሆነ፤ ወድያው ኤሮፕላኑ ውስጥ ይገባና ካገር ይጠፋል። ብቻ እሱ ያምልጥ እንጂ፤ ስዊስ፤ አሜሪካ፤ እና ምናልባት ኢንግላንድ ባንኮች ውስጥ ብዙ ሚልዮን ብር ስላለው፤ እንዴት እኖራለሁ ብሎ አይሰጋም

እንግዲህ ሻህ ይሸሻል። ረብሻው አልፎ ሰላም ሲመለስ፤ ወደ ውድ አገሩ ይመለሳል፤ ለውድ ህዝቡ ንግግር ያደርጋል

አንድ ቀን ግን የሚያስደንቅ ስራ ስራ። ማለቴ፤ ረብሻ ሲነሳ አልሸሸም። አይገርምም? አንተማ ምን ይገርምህል? ሀላላሴ ረብሻ

ሲነሳ ወደሀገሩ ይገሰግሳል፤ እንጂ አይሸሽም። የሆነ ሆኖ ያን ጊዜ — ሻህ ሳይሸሽ የቀረ ጊዜ — ለሀዘቡ በሬዲዮ «ሀዘቤ ሆይ፤ ዛሬም እረኛችን ትቶን ይሄድ ይሆን? ብለህ አትሰጋ። ዛሬስ እዚችው እሞታታለሁ እንጂ አልሄድም!» አለ...

... እዚህ አለም ላይ እንደ ኢራን ተራ ወታደር የመሰለ ጀግና አታገኝም። በጭራሽ አታገኝም። አየህ፤ ጦርነት የተፋፋመ ጊዜ፤ የኢራን ተራ ወታደር ማንንም አይታዘዝ። በገዛ ራሱ እንዳሰኘው ይዋጋል። ጄኔራሉንም አይታዘዝ፤ ሻለቃውንም አይታዘዝ። ምክንያቱም ጄኔራሉም የለ፤ ሻለቃውም የለ። በጦርነት ጊዜ፤ የኢራን ሰራዊት ተራ ወታደር ብቻ ነው 'ሚዋጋው

የኢራንን ጄኔራሎች የሚመስል የለም። ከነመለዮቻቸው፤ ከነሊሻናቸው፤ ከነሙስታሻቸው፤ ከነአስተያየታቸው፤ አቤት ደስ ማለታቸው! አረማመዳቸው ሲያኮራ! ግርማቸው ሲያስፈራ! እነሱም ይህን ያውቃሉ። መለዮቻቸውንና ሊሻናቸውን በሰላም ጊዜ ፈፅመው አያወልቁም። ጦርነት ሲመጣ ታዲያ፤ መለዮና ሊሻናቸውን አውልቀው፤ የወታደር ሳይሆን የሰላማዊ ሰው ልብስ ይለብሳሉ። ይሄ 'ንግዲህ የሴት ልብስ ያጡ እንደሆነ ነው። የሴት ልብስ ካገኙ ግን፤ እሷን ይለብሱና እልም! ይጠፋሉ፤ በቃ። ተራው ወታደር ያለ አለቆቹ ይዋጋል

ጦርነቱ አልቆ የሰላም ውል ከተፈረመ በኋላ፤ ጄኔራሎቹ መለዮአቸውን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ አንድ በአንድ ከተፋ ይላሉ። በየመፅሄቱ ስለጦርነቱ ይፅፋሉ። አንዳንዶቹም ሙሉ መፅሀፍ ይደርሳሉ። ጦርነቱ ላይ እንዴት እንደተዋጉ፤ እንዴት እንደተከበቡ፤ እንዴት በጣጥሰው እንደወጡ፤ በመጨረሻም ወታደራቸው ሁሉ አልቆ እንደተማረኩ፤ እንደታሰሩ፤ ስቃይ እንዳዩ፤ ምናምን ይዘበዝባሉ። ሻህ ውሸታቸውን እንደሆነ ያውቃል። ግን የበለጠ ማእረግና ሊሻን ይሸልማቸዋል። ሲሞቱ ብሄራዊ የቀብር ስነ ስርአት ያውጅላቸዋል። ይሄ ሁሉ ለምንድነው? ንጉሳቸው ሲሸሽ፤ አርአያውን ተከትለው ስለሸሹ ነው

ግን ያልሸሹ፤ በጀግንነት ተዋግተው፤ ብዙ ተጋድሎን አድርገው፤ ድልን ያስገኙ አንድ አራት ጄኔራሎች ይኖራሉ። እነሱ ማእረግም፤ ክብርም፤ ሊሻንም አይጨመርላቸውም። ሰማቸውም

አይጠራም። ስለላቸው በየጋዜጣው አይወጣም። ወደ ቤተመንግስትም አይጋበዙም። ምክንያቱም ሻህ እነሱ እንደሚበልጡት ስለሚገነዘቡ፤ እሱ ጋንግስተር ሆኖ እነሱ ግን እውነተኛ ኢራናውያን መሆናቸው በጣም ስለሚከብደው፤ ሊያያቸው አይፈልግም

እንግዲህ ሰላም መጣ፤ አይደለም? ጄኔራሎቹ መለዩዋቸውን ለብሰው፤ ሊሻናቸውን ደርድረው፤ እንደ ውሀ በሚፈስ የአሜሪካን መኪና እየተዘዋወሩ ለሀዘቡ ይታያሉ። ቀን ቀን። ሌሊት ሌሊት ደም ሲበዱ ያድራሉ። የራሳቸውን ሚስቶች አብዛኛውን ጊዜ ሌላ ሰው ነው ማሳበዳቸው። እነሱ ማሳበዱት የሌላ ሰው ሚስት ነው

እኛ ከተማ ውስጥ እንደ ጄኔራል ነበር። ከዋናው ፖሊስ አዛዥ ጋር ሽርክ ነው። ታዲያ እንደ ግብዣ ላይ ደስ የምትለው ሴት ሲያይ፤ ለፖሊስ አዛዥ ይነግረዋል። ፖሊስ አዛዥ የሴትዮዋን ባል ለምርመራ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ይወስደውና፤ ባልየው ሲመረመር ያድራል። ጄኔራሉ ሂዶ ያችን ሴትዮ ሲበዳት ያድራል። ታዲያ እየሆነ ከቆሻሻነታቸው የተነሳ፤ ሴትዮዋን እንኳ ወደ ጄኔራሉ ቤት ወይም ወደ ሌላ ቦታ አይወስዷትም። እዚያው የባልየው አልጋ ላይ ጄኔራሉ ሲበዳት ያድራል። ምን ይሄ ብቻ? እዚያ ቤት የጄኔራሉ ዘብ ይቆማል። የጄኔራሉ ደስታ የሰው ሚስት በጉልበት መብዳት ብቻ ሳይሆን፤ የባልየውንም ከብር ማዋረድ ነው። ሰውየው ልጆች ይኖሩታል፤ ሽማግሌ ወላጆች ይኖሩታል፤ ከጄኔራል ጋር ለመጋጨት ያህል ሀይል አይኖረውም። ውርደቱን ውጦ ዝም ይላል

አቤት ኢራን ውስጥ ሰንት ሰው አለ ውርደቱን ውጦ ዝም ያለ! ሞላዴግ እንደ ወደቁ፤ የኢራን ፖሊስ ሰራዊት በሲ.አይ.ኤ. ትእዛዝና እርዳታ ኮሙኒስቶችን መፍጀት ጀመረ። ዘዴው እንደዚህ ነበር

የጠረጠሩትን ሰው ይይዙና ፖሊስ ጣቢያ ወስደው «ኮሙኒስት ነህ?» ይሉታል። አይደለሁም ይላል። ያሰቃዩታል። ውስጥ እግሩን በማስመሪያ ይጠፈጥፋታል፤ ጥፍሮቹን እንደ በአንድ ከስር ይነቅሉለታል። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ይከቱበታል። ሰቃዩ ሲበዛበት ኮሙኒስት ባይሆንም «አዎን፤ ኮሙኒስት ነኝ» ይላል። በል አሁን የኮሙኒስት ጓዶችህን ስም ንገረን ይሉታል። ያሰቃዩታል። እንደ በረዶ የቀዘቀዘ ውሀ ውስጥ ይነክሩትና በአለንጋ ይገርፋታል። እጁን ጠምዝዘው ይሰብሩታል። ጥርሱን ቀጥቅጦው ያወላልቁታል። በመጨረሻ ሰቃዩን አይችለውም። ስለዚህ ስም ይሰጣቸዋል።

ኮሙኒስት ከሆነ እውነተኛ ስም ሊነግራቸው ይችላል። ኮሙኒስት ካልሆነ ግን የሆነ ስም ይነግራቸዋል። እነዚያ ስሞች መሀል ያንተ ስም ይገኛል። ትያዛለህ። ይሄኔ አንተ ኮሙኒስት አይደለህም፤ እንዲያውም ኮሙኒስት ትጠላለህ። ግን ወስደው «ኮሙኒስት ነኝ» እስክትል ያሰቃዩሀል። በኋላ፣ ስቃዩ ስለሚበዛብህ አንተም የመጣልህን ስም ትናገራለህ። በዚህ አኳኋን ኮሙኒስቶች አለቁ። ኮሙኒስት ያልሆኑም ብዙ ብዙ ታሰሩ፣ ተሰቃዩ፣ በስቃይ ላይ ሞቱ...

መንገድ ላይ አንዱ ሌላውን እየደበደበ «አንተ ውሻ ኮሙኒስት! አንተ ነህ የኛን ሻህ 'ምትሰድብ?» ይለዋል። ሲደበደብ የነበረው ፖሊስ ጣቢያ ይወሰዳል። ኮሙኒስት ነኝ እስኪል የተለመደውን ስቃይ ይቀበላል

ግን ይሄ ሁሉ ስቃይ የሚደርስህ ገንዘብ ከሌለህ ብቻ ነው። ገንዘብ ካለህ ኮሙኒስት ብትሆንም ትድናለህ። እንደታሰርክ አባትህ ወይም ወንድምህ ሄደው ጉቦ ይሰጡልህል። ፋይልህ ላይ «በስህተት የተያዘ» ተብሎ ይፃፍና አንተ ነፃ ትለቀቃለህ። መጥፎነቱ፣ አብዛኛዎቹ ኮሙኒስቶች ድህ ነበሩ

ታስረው ከተፈቱት ጥቂቶች አንዱ የደረሰበትን ነገረኝ። መጀመሪያ ደበደቡት፣ ገረፉት። ኮሙኒስት ነኝ አለ። በኋላ የሌሎች ኮሙኒስቶች ስም ተናገር፣ አሉት። እምቢ አለ። ቀዝቃዛ ውሀ ውስጥ ነክረው በአለንጋ ገረፉት። እምቢ አለ። ቂጡ ውስጥ እንቁላል ጨመሩበት። እምቢ አለ። ልብሱን በሙሉ አስወለቁና ሁለት እጁን በገመድ አስረው፣ እግሩ መሬት እንደማይነካ አድርገው ሰቀሉት። ተንጠለጠለ። ሩብ ኪሎ ብረት አምጥተው ብረቱን በሲባጌ አስረው ከቆለጡ ላይ አንጠለጠሉት። ብረቱ በየደቂቃው ክብደት እየጨመረ የሚሄድ ይመስል ስቃዩ እያደገ ሄደ። ሀሳቡን ለማሳሰብ ሰከንድ እንኳ ከቆለጡ ሀመም ለማራቅ አልቻለም። ህይወቱ በሙሉ ቆለጡ ውስጥ ያለ መሰለው። ከማሳሰብ ሰአት በኋላ «ተናገር» አሉት። ዝም አለ። ክብደቱ ላይ አስር ግራም ብረት ጨመሩለት። ቀስ እያሉ አምስት አምስት ግራም እየጨመሩ፣ ስቃዩ እየበዛ፣ ጩኸት የእብድ ሰው ይመስል እየቀጠለ፣ አስር ኩዊንታል ብረት ከቆለጡ የተንጠለጠለ እየመሰለው ሲጮህ፣ እነሱ ትንሽ በትንሽ ክብደቱ ላይ እየጨመሩ «ተናገር» እያሉት፣ እሱ «እምቢ!» ብሎ እየጮኸ፣ ድንገት ሀመሙ ተወው፣ ጭለማ ዋጠው።

ልቡ ሲመለስለት፣ እሱ አሁንም ተሰቅሏል፤ ግን ብረቱን ከቆለጡ ላይ አንስተውለታል። ትንሽ ቆየ። መጡ። «ተናገር» አሉት። እምቢ አለ። በሲባን የታሰሩትን ብረቶች አመጡዋቸው። ብረቶቹን በአይኑ ሲያይ ብቻ በሀይል ቆለጡን አመመውና ጮኸ «አታሳዩኝ! እናገራለሁ!» አለ። ፈትተው አወረዱትና ልብሱን አልብሰው ወደ አለቃቸው ቢሮ ወሰዱት። አንጠልጥለው ወሰዱት። ምክንያቱም ሲራመድ ቆለጡ ትንሽ ሲወዛወዝ ሊገድለው ሆነ። ቢሮ ሲደርስ ለመናገር ዝግጁ ነህ ወይ? ተባለ። አይደለሁም አለ። ምንው እናገራለሁ ብለህ? አሉት። ስቃዩን ፈርቼ ነው 'ንጂ፣ የማላውቀውን ከየት አምጥቼ ልናገር? አላቸው

ይህን ጊዜ አንድ ጓደኛው መጣ። የታሸገ ደብዳቤ ለፖሊስ አለቃው ሰጠው። አለቅየው ደብዳቤውን አነበበ። ጓደኛውን ወደ ልዩ ቢሮ ወሰደው። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ ተመለሱ። የፖሊሱ አለቃ፣ እስረኛውን ወደ ስቃዩ ቦታ ሳይሆን፣ መኝታ ወዳለበት ከፍል አስወሰደው። በነጋታው ጓደኛው መጥቶ ወደ ቤት ወሰደው። ፋይሉ ውስጥ እንግዲህ «በስህተት የታሰረ» ወይም «ተመርምሮ የተጣራ - ኮሙኒስት አይደለም» ተብሎ ተፅፏል፤ ማለት ነው

ልጁ እንዴት ሊፈታ እንደቻለ ገርዋታል። ጓደኛው ድህ ነው፤ ዘመዶቹ በሙሉ ድህ ናቸው። ጉቦ ከየት ተገኘ? . . . ታዲያ ልጁ ድህ ይሁን 'ንጂ፣ የከተማችን ኮሙኒስቶች ሶስተኛ አለቃ ነው። ኮሙኒስት የሆንን ሁላችን አዋጥተን ነው ጉቦውን የከፈልንለት። ብቻ ካለቆቻችን አንዱን ለማስፈታት ገንዘብ አዋጡ ተባልን እንጂ፣ ማን እንደሆነ አናውቅም (እኔም ከብዙ አመታት በኋላ ነው ያወቅኩት) አየህ፣ ኮሙኒዝም እንደ ወንጀል የሚቆጠርበት አገር ውስጥ፣ አለቆቻችንን እኛ ሌሎች ኮሙኒስቶች አናውቃቸውም። ሳስረዳህ

ኮሙኒስት ፓርቲ በፍሬ (cell) ነው 'ሚሰራው። ከሁሉ በላይ አንድ «ፍሬ» አለ። ስድስት አባላት አሉት። ስድስቱ ሰዎች እያንዳንዳቸው የአንድ ሌላ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። የዚህ የሁለተኛው «ፍሬ» አምስቱም ሌሎች አባላት እያንዳንዳቸው የአንድ «ፍሬ» አለቃ ናቸው። እነዚያ ደሞ ተራቸውን አንዳንድ «ፍሬ» አላቸው። አንተ የምታውቀው 'ንግዲህ ሁለት ፍሬ ብቻ ነው። የአንድ ፍሬ አባል ነህ፣ የፍሬው አለቃ ያንተ አለቃ ነው። ሌላው ፍሬ ደሞ አለቃው አንተ ነህ። አንተ አለቃቸው የሆንክ ሰዎች፣ እያንዳንዳቸው

ካንተ በታች የአንድ ፍሬ አለቃ ናቸው። እንዲህ እያለ ይቀጥላል።
ገባህ?

ደሞ ኮሙኒስቶች ሁሉም የኮድ ስም አላቸው። እርስ በራሳቸው የሚጠራሩት በኮድ ስማቸው ብቻ ነው። የእውነት ስማቸው ማን እንደሆነ አይተዋወቁም። እንዲህ የሆነ 'ንደሆነ' አንተ ብትያዝ፤ እና ፈሪ ብትሆን፤ እና ስቃዩን ፈርተህ መናገር ብትፈልግ፤ ለፖሊሶች የምትነግራቸው የኮሙኒስቶችን የኮድ ስም ብቻ ነው። ምክንያቱም የእውነት ስማቸውን አታውቅም። ይህም ሲሆን፤ የአንድ «ፍሬ» አባሎች አንድ ሁለቱ ያንድ ሰፈር ወይም ያንድ ትምህርት ቤት ልጆች ስለሚሆኑ፤ የእውነት ስማቸውን ይተዋወቃሉ። ይህም ፖሊሶችን ይረዳቸዋል።

ኮሙኒስት ፓርቲ አንድ ነገር ለማድረግ ሲወስን፤ ውሳኔው ከላይ ወደ ታች፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል። አንድ ሀሳብ ታች ሲፈጠር፤ ከታች ወደ ላይ፤ ከፍሬ ወደ ፍሬ ይተላለፋል።

የኔ የፍሬ አለቃ አንድ ቀጭን፤ መነፅር የሚያደርግ ማኑ የምንለው ልጅ ነበር። አምስታችንም የፍሬ አባሎች እንወደው ነበር። እኔ ግን በጣም በጣም ነበር 'ምወደው'። አደንቀው ነበር። አቤት ሲፅፍ! ስለሀገራችን አስተዳደር ጉድለት፤ ስለጉቦው፤ ስለጭቦው፤ ስለከይሲነቱ ይፅፋል። ታዲያ ሲፅፍ ልዩ አይነት ነው። የፃፈውን ስታነበው፤ ፍሬ ነገሩ በጣም እያናደደህ፤ አፃፃፉ በጣም ያስቅህል። በሳምንት በሳምንት አንድ ሙሉ ገፅ ይፅፋል።

አንድ በከተማው የታወቀ፤ የማይጠረጠር ሀኪም አለ። ትልቅ ቤት አለው። ቤቱ ውስጥ ከመሰረቱ ስር የሚገኝ አንድ ክፍል አለ። እዚያ ውስጥ በስቴንስል የሚያባዛ መኪና አለ። የከተማችን ኮሙኒስቶች ፅሁፋቸውን ሁሉ የሚያባዙት እዚያ ነው። ብዙ ሰው ለመታከም ስለሚመላለስ፤ ለመጠርጠር ያስቸግራል። እኔና ማኑ ያችን የፃፉትን ገፅ እናትማለን። ሁለት ሺ ኮፒ እናትምና፤ በየቡና ቤቱ፤ በየመንገዱ፤ በየአደባባዩ፤ ብቻ ምን ልበልህ፤ ሰው ሊያያቸው በሚችልበት ቦታ እንነዛቸዋለን። በስርቆሽ። ሌሊት እየዘረዘረ በየግድግዳው እንለጥፋቸዋለን።

አንድ ሌሊት በጭለማ እንደዚህ ስንለጥፍ፤ ሳናስበው ሁለት ፖሊሶች ከተፍ አይሉም?! ደንግጩ ልሮጥ ስል፤ በወድያ በኩልም

የመጡ መሰለኝ። ግን ጨለማ ነው፤ በደምብ አይታይም። ማኑ ድንገት አቀፈኝና በሹክሹክታ «ለጊዜው ማምለጫ የለም። እቀፈኝ!» አለኝ። ሁልጊዜ ስለሚያዘኝ በልማድ ታዘዝኩት እንጂ ነገሩ አልገባኝም። ተቃቀፍን። ፖሊሶቹ አጠገባችን ሲደርሱ፤ ማኑ በቀጭን ድምፅ «እኔ ፈራሁ፤ ቤት ውሰደኝ» አለኝ «አይዞሽ ምንም አይደለም። ፖሊሶች ናቸው» አልኩት። «ዝም በል! እፈራለሁ!» አለ «አይዞሽ አይዞሽ» እያልኩ ሳባብለው፤ ፖሊሶቹ ትንሽ ተለያይተው ቆመው ሲመለከቱን፤ ማኑ የሴት ድምፁን ትቶ በእውነት ድምፁ

«በለው!» አለኝ

ሁለታችንም ተወረወርን። በኔ በኩል ያለውን ፖሊስ በጭንቅላቴ ሆዱን መታሁትና፤ ሲወድቅ ትቼው ተፈተለክኩ። ትንሽ እንደሮጥኩ ማኑ አጠገቤ እንደሌለ ታወቀኝ። በሩጫ ተመልሼ አጠገቡ ስደርስ «ሂድ መጣሁ» አለኝ። ፖሊሶቹ ተጋድመዋል፤ ግን በጭለማው በደምብ አይታዩኝም። በቀስታ ስራመድ ማኑ በፍጥነት እርምጃ ደረሰብኝ። ይስቃል

«ምነው ቆየህ?» አልኩት

«ቀበቶና ቁልፋቸውን ስበጥስ» አለኝ እየሳቀ። ብርሀን ጋ ስንደርስ ከኪሱ ገንዘብ አወጣና ቆጠረ። ስምንት መቶ ቱማን (ብር 250.00)።

«ከማን ነጥቀውት ይሆን?» አለ «ስምንት መቶ ቱማን። የማተሚያ ቤታችን ወረቀት ወደማለቁ ተዳርሷል። ነገ ወረቀት እንገዛለን»

የታተሙትን ወረቀቶች አሰራጭተን ከጨረስን በኋላ፤ የደስ ደስ ካፌ ገብተን ቡና ስንጠጣ ሳቅ እያለ፤

«ለመሆኑ የትናንቱን ፖሊስ ፍንግል አርገኸው ነበር ለካ የሮጥኸው» አለኝ

«አዎን» አልኩት

«ተነስቶ ቢከተልህስ? እና ካንተ የፈጠነ ሯጭ ቢሆንስ? ወይም ስትሮጥ ውጋት ቢይዝህስ? ወይም ቢተኩስብህስ? ወይ ፊሽካ ቢነፋና ሌሎች ፖሊሶች ከያለበት ወዳንተ ቢሮጡስ?»

«ታዲያ 'ንዴት ግድረግ ነበረብኝ?» አልኩት

«አታውቅም?»

«አላውቅም»

«እንግዲያው ነገ ጧት ባሰራ አንድ ተኩል ቤቴ ና»

ከዚያ በኋላ አራት ወር ሙሉ ጧት ጧት ካሰራ አንድ ተኩል እስከ አንድ ተኩል ድረስ የሚያውቀውን ሁሉ አስተማረኝ። ከሱ አኩል ከሆንኩ በኋላ፣ አንድ ሌሊት ማጅራት መቼዎች የሚበዘብት ሰፈር ወሰደኝና «እኔ 'ንግዲህ አላገዝህም፣ ዝም ብዬ ማየት ነው። ይሄ የመጨረሻ ፈተናህ ነው» አለኝ

አንድ ቦታ ሰድስት ዱርዬዎች ከበቡና! ማኑ «ወዲህ በኩል ያሉት ሁለቱ የኔ ናቸው፣ አራቱን ውሰድ» አለኝ በእንግሊዝኛ። የኔን ሰስቱን አጋደምኳቸው፣ አንዱ ሸሸ። ፈተናዬን አለፍኩ

(ግን አንድ ሌሊት ኢክስ ውስጥ ብቻዬን ስዘዋወር፣ ሰስት አሜሪካኖች ግድግዳ ላይ ሲፅፍ ይዘውት፣ ሊደበድቡት እንደ ጀመሩ ድንጋይ በመወርወር አስተዋለሁ። ይህን የአምባገሮ ችሎታውን ለምን ከነሱ ለግምገማ አልተጠቀመበትም? ማወቅ ፈለግኩ፣ ግን አልጠየቅኩትም። ከፈለገ እሱ ራሱ እንደሚነግረኝ አውቃለሁ)

ማኑ አንድ ሌላ ነገር አስተምሮኛል (አለ ባህራም) አየህ፣ ድሮ ሻህ ግርማ ሞገስ ያለው፣ ከነሲሩስ ከነዳርዮሽ የሚስተካከል ንጉስ ይመስለኝ ነበር። እና አየጠላሁትም አከብረው እፈራው ነበር። በማኑ ቀልድ እየላቅኩ በማኑ አይን ሳየው ግን ሻህ ምንም ግርማ ሞገስ የለውም። በነዳርዮሽ ዙፋን ላይ ተቀመጠ 'ንጂ፣ የነዳርዮሽ ደም ወይም ክብር ወይም ጀግንነት የለውም። የአንበሳ ቆዳ የለበሰ ውሻ ነው

ብቻ እሱን ተወው...

አንድ ጊዜ የተረምሻህር ወደብ ከተማ የሰራተኞች ማህበር ሰላማዊ ሰልፍና ንግግር ለማድረግ በህግ ተፈቀደለት። የኛ ፓርቲ ሊያገዛቸው ወስኖ፣ እኔና ማኑ በባቡር ሄድን። ሰነ ሰርአቱ የሚነሄደው በታጠረ የኳስ ሚዳ ውስጥ ነበር። ቦታ ቦታችንን ይሸን ንግግሩ የሚደረግበት ሰአት ጥቂት ደቂቃ ሲቀረው፣ ብዙ ብዙ ፖሊሶች በትልቁ በር ሲገቡ አየሁ። እንደገቡ ፊታቸው ያገኙትን

በዱላ መጨፍጨፍ ጀመሩ

ማኑን «እንሂድ?» አልኩት

«አንተ ሂድ» አለኝ

«አንተስ?» አልኩት

«እኔ ደሀና ቦታ እንድይዝና ካለቆቻችን ትእዛዝ ካልመጣ በስተቀር እንዳልለቅ ታዝዣለሁ»

ይህን ጊዜ ሜዳውን ጨኸትና ትርምስምስ ሞልቶታል

«አለቆቻችን የተፈቀደላቸው መስሏቸው ነበር። ግን ፈቃዱ ወጥመድ ነው። ስለዚህ አሁን እዚህ መቆም ምንም ጥቅም የለውም። ና 'ንሂድ» አልኩት

«አልሂድም። ኮሙኒስት ነኝ። አለቆቼ ሸሸ ካላሉኝ ልሸሸ አልችልም» አለኝ

«እዚህ መቆምህ ጥቅም የለውማ!» አልኩት

«ምን ታውቃለህ? ይልቅ ሂድ ፖሊሶቹ እዚህ ሊደርሱ ነው። በወዲያ በኩል ዝለልና አምልጥ» አለኝ

«አንተ ካልሂድክ አልሂድም» አልኩት

«እኔ አለቆቼን እታዘዛለሁ። አንተም አለቃህን ታዘዝ። አለቃህ እኔ ነኝ። በል አሁን ሂድ። ሂድ!» አለኝ

ሂድኩ። አጥሩን ልዘል ስል ዘወር ብዬ አየሁት። ዙሪያውን ፖሊሶችና ሰዉ ሲተራመስ ሲከታከት፤ እሱ ሁለት እጆቹን ደረቱ ላይ አጣምሮ እንደ ሀውልት ቆሟል። በአጥሩ ዘለልኩ

ማኑ ፖሊሶቹ ደብድበውት ሶስት ሳምንት ሙሉ ሀኪም ቤት ተኛ። መሀል ጣቱ ተሰብሮ ቀረ። አሁን ሊያጥፈው አይችልም

ማኑ እንዴት ኮሙኒስት እንደሆነ ልንገርህ?

አንድ የትምህርት ቤት ጓደኛ ነበረው። ጓደኝየው በጣም ጥሩ ልጅ ነው። ቆንጆ ቆንጆ ግጥሞችን ይደርሳል። ግን ድሀ ብጤ ነው። ከዚህም በላይ እጅግ የተዋበ!

አንድ ቀን የዚህ ልጅ አባት ታሰሩ። በሽተኛ ሚስት፤ ስድስት ትንንሽ ልጆች አሏቸው። እሱ የመጀመሪያ ልጃቸው ነው። አባትየው

ታስረው ልጆቹ ምን ይብሉ? ልጁ ጨነቀው። ያባትየውን ጉዳይ የሚከታተለው የፖሊስ ሹም ቢሮ ሂደና እያለቀሰ የቤቱን ችግር ነገረው። ፖሊሱ ደግ ነበር። የልጁ ችግር ገባው። «ጉዳዩ በጣም አስቸጋሪ ስለሆነ፣ አባትህን ዝም ብዬ ነፃ ብለቃቸው፣ የበላይ ሹማምንት ይቀጡኛል። ብቻ ለማንኛውም ዛሬ ማታ ለእራት ቤቴ ብቅ በልና እንመካከርበታለን» አለው።

ሲመሽ ልጁ ፖሊሱ ቤት ሂደ። እራት ከበሉ በኋላ ፖሊሱ ልጁን ያሻሸው ጀመር። ልጁ በመጀመሪያ ደነገጠ፤ በኋላ ተቆጣ። ይኸኔ የፖሊሱ ፊት ተለወጠ። ደግ የነበረው በሀይል ክፉ ሆነ። ረጋ ባለ ድምፅ ልጁን እንዲህ አለው።

«አባትህ በኔ እጅ ነው። ላስገድለውም እችላለሁ፣ ላሳስረውም እችላለሁ፣ ላስፈታውም እችላለሁ። ስለዚህ አባትህ ባንተ እጅ ነው ማለት ነው። እዚህ ከኔ ጋር ካደርክና ካስደሰትክኝ፣ ነገ አባትህ ለምሳ ቤቱ ይመጣል፣ ተነገ ወዲያ መስሪያ ቤቱ ይሄዳል፣ በስህተት መያዙን አስመስክርለታለሁ፣ ቤቶችህ የሚበሉትን ያገኛሉ። እኔን እምቢ ካልከኝ ግን አባትህ ወየውለት! ትንንሽ ወንድሞችህና እህቶችህም ምን እንደሚውጣቸው አላውቅም። ባንተ እጅ ናቸው። ሁሉም ባንተ እጅ ነው።»

ልጁ እሺ እርስዎ 'ንዳሉኝ አደርጋለሁ አለ። አባትየው ተፈታ። መስሪያ ቤቱም ተቀበሉት።

ልጅየው ውርደቱን ተሸክሞ መጣና የተፈፀመበትን ግፍ እያለቀሰ ለማኑ አጫወተው። ምን ባደርግ ይሻለኛል? አለው።

አየህ፣ ሲለያዩ ፖሊሱ ምን ብሎታል «እኔ የተገደልኩ ወይም የተጎዳሁ 'ንደሆነ፣ ሁለት ሌሎች የፖሊስ ሹማምንት አሉ፤ ጓደኞቼ ናቸው፤ አንተ እንደጎዳኸኝ ያውቃሉ፤ ስለዚህ አባትህን እነሱ መልሰው ያሳስሩታል። ያን ጊዜስ አባትህን አያርገኝ፣ ቤቶችህን አያርገኝ! ስለዚህ በኔ ላይ የበቀል ሀሳብ ባታስብ ጥሩ ነው» ብሎታል። ልጁ ምን ይሁን? የተዋረደ ክብሩን ሊበቀል አልቻለም። ግን ውርደቱ ሊረሳ የሚችል አይነት አይደለም። ልጁ አልቻለም። በዛበት። ከሚችለው በላይ በዛበት። አበደ። አበደ በቃ! እብድ ሆነ። ቤቶቹ በድህነታቸው ላይ ሀዘን ተጨመረባቸው። ደግሞስ ማን ያውቃል? ኢራንም አንድ ታላቅ ደራሲ ባጭሩ ተቀጨባት ማለት

ይሆናል'ኮ

አይ ኢራን! ስንቱን ጉድ ትችያለሽ! ኢራን ውቢቱ! እንዴት መሰለችህ! አቤት ህዝቡን ብታውቀው! ቋንቋውን ብትሰማው! አይ ህዝብ! እንደ ምንም ብዬ ከሻህና ከጋንግስተሮቹ ነፃ ባወጣው'ኮ የኢራን ህዝብ በደስታ ሊኖር የሚችል ህዝብ ነው። ክብሩን ለመልሰለት ብችል፤ ማንንም ሳይፈራ ሰርቶ ለመብላት ቢችል፤ ሀገራዊ ማንንም ሊያስረው እንደማይችል እርግጠኛ ለመሆን ቢችል፤ ሻህና አሜሪካኖቹ ሀብቱን ባይነጥቁት! — ብቻዬን እንዳልመስልህ! በጭራሽ ብቻዬን አይደለሁም። እኔ ያየሁትን ያዩ፤ እንደኔ የሚቆረቆሩ፤ እንደኔ የተናደዱ፤ እንደኔ ደም ለማፍሰስ ዝግጁ የሆኑ በብዙ ሺዎች የሚቆጠሩ ወጣቶች ኢራናውያን አሉ። አሉ! አሉ! የሚመራቸውን ይጠብቃሉ! (አለ ባህራም)

ባህራምና እኔ ከተዋወቅን ጀምሮ እስከተለያየን ድረስ ስለኢራን ያወራልኝ ነበር። ኢራን፣ ኢራን፣ ኢራን። አልሰለቸኝም ግን ይበዛብኝ ነበር። ይልቁንም የአገሩ መበሰበስ ያንገሸገሸኝ ነበር። ሁሉ ነገር በጉቦ ነው። ፖሊሱ፣ ዳኛው፣ አስተማሪው ሳይቀር ጉቦ ይበላል። ልጅህ ፈተናውን የሚያልፈው ለአስተማሪው ጉቦ ከሰጠኸው ነው። ወዘተርፈ. . . የመጥፎውን ያህል ብዙ ጥሩ ነገር ይነግረኝ ነበር። ብቻ አብዛኛው ጥሩ ነገር በናፍቆት ቀለማት ያጌጠ በመሆኑ የመጥፎውን ነገር ያህል እምነቴን አይማርክም ነበር

ለምን ስለኢራን ይህን ያህል እንደሚለፈልፍ ቀስ በቀስ እየገባኝ ሄደ። ካገሩ ከወጣ ብዙ ጊዜው ነው። አገሩና እዚያ የሚደረገው ነገር አልተረሳውም፤ ግን ሩቅ ከመሆኑ የተነሳ እንደ ህልም እየሆነበት ሄዷል። ጊዜ ሊያሸንፈው ሆነ። ስለዚህ ስለ አገሩ ብዙ ማውራት አለበት። ቃላቱ የጊዜ ወንዝ ዳር የተተከሉ ሳሮች ናቸው። ወንዙ እንዳይወስደው ሳሮቹን እየተቆናጠጠ ይከራከራል. . . እስከ መቼ ድረስ?

አንዳንድ ጊዜ ተስፋ ይቆርጣል። እዚህ ቁጭ ብዬ ምን እሰራለሁ? ወይ አገሬ ገብቼ ራሼላሽን አልቆሰቆሰኩ? ወይ ጠበንጃ አንጠልጥዬ ሄጄ ሺያት ኮንጎችን አላገዝኩ? ታድያስ? ቁጭ ብዬ

እዳ አስማቻለሁ፤ ጊዜዬን አሳልፋለሁ፤ እድሜዬን እገፋለሁ፤ ይላል።
ያ የማይበገር መንፈሱ ለጊዜው ይሸነፋል

ያን ጊዜ እኔ አወራለታለሁ። ስለሌኒን፣ ስለማላ፣ ስለ
ሆ-ቺ-ሚን፣ ስለ ካስትሮ እነግረዋለሁ። በጊዜያቸው ከሱ የባሰ
ብቸኝነት እንዳጠቃቸው፣ ከሱ የከፋ ጭንቀት እንዳፈናቸው፣ ከሱ
ለረዘመ ጊዜ ስራ ፈትተው መቀመጥ ግድ እንደሆነባቸው፣ ከዚያ
በኋላም ያን ሁሉ ችግር ጥሰው፣ ያን ሁሉ ተስፋ መቁረጥ ዘልቀው፣
በድል አድራጊነት ብቅ እንዳሉ፣ ብቅ ብለውም አለምን እንዳናወጡ፣
ጠላታቸውን አፈር እንዳስጋጡ፣ ለተጠቃ ህዝባቸው እንጀራና ክብር
እንደሰጡ፣ አልሸነፍ ባይ ተስፋ አልቆርጥ ባይ በመሆናቸው ታሪክ
ውስጥ ስማቸውን በደምና በእሳት እንደፈረሙ፣ — ይህን ሁሉ
ደጋግሜ እነግረዋለሁ

እሱ ራሱ ከኔ ይበልጥ የሚያውቀውን ከኔ አፍ ሲሰማው
ይፅናናል

«ለሁሉ ጊዜ አለው» አለዋለሁ «የልብን ለማድረስም ጊዜ
አለው፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ቁጭ ብሎ ለመታገስም ጊዜ አለው።
አሁን አንተ ልታረግ 'ምትችለው አንድ ነገር ብቻ ነው። እጅህን
አጣምረህ ጊዜህን ጠብቅ። ተዘጋጅ። የሬቮሉሽን ጊዜ፣ ቆሻሻ ደም
የማፍሰስ ጊዜ፣ ለተጠቃ ህዝብህ ነፃነትን በገፍ የማደል ጊዜ
ይመጣል። ስለዚህ ያ የተባረከ ጊዜ ሲመጣ ተገቢውን ዝግጅት
ሳታደርግ ይደርስብህና ወየውልህ!»

«ምን ዝግጅት ለማረግ እችላለሁ?»

«ውስጣዊ ዝግጅት። ዋናው ዝግጅት እሱ ነው። ለነማሉ
ለነካስትሮ የወጣው ቀይ የንጋት ኮከብ ላንተም ይወጣልህል»

ዝም ይላል። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል

አንድ ቀን «የኢራን ሰው ብትሆን እንዴት ጥሩ ነበር!» አለኝ

«ለምን?» ስለው

«ታስፈልገኛለህ» አለኝ «በጣም ታስፈልገኛለህ። እኔ መፃፍ
አላውቅም። ማድረግ ብቻ ነው። ግን ለሬቮሉሽን ማድረግ በቂ
አይደለም። ማድረግ ግማሹ ነው። ሌላው ግማሽ መፃፍ ነው።
አዋቂዎቹን ለማሳመን ሀቁን መፃፍ፣ ተራውን ህዝብ ለማሳመን

ፕሮፓጋንዳ መፃፍ። ይህን እኔ የማላውቅበትን ግማሽ አንተ ትሰራልኝ ነበር። እኔ ደግሞ የማድረጉን ግማሽ እሰራልህ ነበር። ለሁለት ግሩም ገድል እንጀምር ነበር። እንደኛ ያሉ ስድስት ሰባት ሌሎች እንፈልግና በቃ ነገሩ ተጀመረ ማለት ነበር። ያን ጊዜ ማን ያቆመን ነበር!?

«በፊት ከማኑና ከሌሎቹ ጋር ነበርኩ። ብዙ እቅድ ብዙ ተስፋ ነበረን። አሁን ግን የት እንደደረሱ ወይም ምን እንደዋጣቸው 'ንጃ። ማኑ ለንደን ነበር። ጠፋ። ሞተ 'ሲ.አይ.ኤ' ገደለው? እንጃ። ብቻዬን ነኝ በቃ። እዚህ ያሉት ያገሬ ልጆች 'ንደሆኑ ጀግንነታቸው እምስ ማደን ብቻ ነው። አገሬ ገብቼ እንዳንተ አይነት ሰዎች እንዳልፈልግ እንዴት እገባለሁ? ብገባስ የት አገኛቸዋለሁ? የሉም' ኮ እንዳንተ አይነት ሰዎች፤ ይገባህል? የሉም። ኢራን ውስጥ አሁን የሉም። ጥቂት ነበሩ፤ 'የሲ.አይ.ኤ' ሰዎች ከሻህ ጋር ሆነው አረዷቸው። አሁን የቀሩት መሪ ካገኙ የሚከተሉ ናቸው፤ እንጂ ራሳቸው ለመነሳት የሚችሉ አይደሉም

«እንዴት ነው የደከመችው ኢራን! እንዴት ነው የቆሸሸችው አገሬ!

«መለወጥ አለባት። ኢራን መለወጥ አለባት። ጋንግስተሮች እየገዙዋት መኖር አትችልም። መለወጥ አለባት። ህዝቡ ዘለአለም ተጨቁኖ መኖር አይችልም። ዘለአለም በፍርሀት እየተርበተበተ መኖር አይችልም። ዘለአለም አንገቱን አቀርቅሮ መሄድ አይችልም። ገዢዎቹ ተወግደው መሪዎች መምጣት አለባቸው። ህዝቡ ቀና ብሎ የመሪዎቹን አይን በማይፈራ አይን ለማየት የሚችልበት ቀን መምጣት አለበት

«ይህ ቀን ይመጣ ዘንድ ስንቶቹ ህይወታቸውን ሰውተዋል! አቤት ስንቶቻችን በተጨማሪ መሰዋት ይኖርብናል!

«ደም መፍሰስ አለበት። ብዙ ቆሻሻ የተመረዘ ደም መፍሰስ ይኖርበታል! ሳስበው ያሳዝነኛል፤ ያስፈራኛል. . .

«ግን አንተ በጣም ታስፈልገኝ ነበር» አለ ወደፊተኛው ሀሳቡ እየተመለሰ

«እኔኮ በሬቮሉሽን አላምንም» አልከት

«ኢራን ተወልደህ ኢራን አድገህ የኢራንን መበሰበስ አይተህ ቢሆን ኖሮ በሬቮሉሽን ማመንህ አይቀርም ነበር። ሌላ ምርጫ አይኖርህማ!»

«በጭራሽ!» አልኩት «አንተ'ኮ ሬቮሉሽን ለማድረግ የምትፈልገው፣ በሰው ልጅ ጥሩነት የፀና እምነት ስላለህ ነው። የሰው ልጅ ካልተጨቆነና ካልተጠቃ ሰርቶ ይበላል፣ ብጤውን ይወዳል፣ ብለህ ታምናለህ። እኔ ግን የሰው ልጅ በተፈጥሮ መጥፎ፣ ግም መሆኑን እርግጠኛ ነኝ። ሻህና አሽከሮቹ ቢሻሩ፣ የሚከተሉት ገዢዎች ያው ተመልሰው ህዝቡን ይጨቁናሉ

«ፖሊሱንና ጥቃቅኑን ዳኛ ውሰድ። በሁሉ ነገር ተራ ሰው ናቸው። ግን ትንሽ ስልጣን ስለተሰጣቸው፣ በዚያች በትንሽ ስልጣናቸው ህዝባቸውን ያጠቃሉ፣ ይጨቁናሉ። ይህ ያስቆጣሃል። ግደላቸው ይልሃል። ግን ልብ አድርግ። የሚጨቁነው ተራው ሰው፣ የነሱ ስልጣን ለሱ ቢሰጠው፣ ልክ እነሱ የሚሰሩትን ግፍ ይሰራል። ጭቦና ጭቆና ሊቀር የማይችል የሰው ልጆች እጣ ነው። እንግዲህ ጥያቄው 'ማን ይጨቁን? ማንስ ይጨቁን?' ነው 'ንጂ 'እንዴት አድርገን ጭቆናን እናጥፋ?' አይደለም። ሰው ከስረ መሠረቱ አስቀያሚ፣ መጥፎ፣ ክፉ ነው። ስለዚህ፣ ለሰው ልጆች ብዬ እንኳን ህይወቴን ልሰዋ ይቅርና፣ ያንድ ቀን እንቅልፌን አልሰጥም።»

«ውሸትክን ነው» አለኝ «ውሸትክን ነው 'ንዲህ 'ምትለው። የፈረንሳዮቹ ፍቅር-የለሽነት በመጠኑ ተላልፎብህ ነው። ከልብህ ሰው እንዲህ ክፉ ከመሰለህ፣ ለምን እኔን ትመግበኛለህ? ለምን ተስፋ ስቆርጥ ታፅናኛለህ? ሀብታም አይደለህም። ግን፣ እንደማልከፍልህ እያወቅክ፣ ካቅምህ በላይ የሆነ ገንዘብ ለኔ ታወጣለህ። ለምን?»

«አንተማ አንድ ሰው ነህ። የሰው ልጆች በጠቅላላው አይደለ ህም። አንተን ብቻህን ሳይህ ነበዝና ብርቱ ሆነህ ትታየኛለህ። በሚል ዮን ውስጥ እንዳንተ ያለ አንድ እንደማይገኝ ይሰማኛል። ደሞ ላንተ ስል አይደለም። ካንተ ጋር ስሆን ደስ ስለሚለኝ፣ ለራሴ ስል ነው።»

«አይምስልህ። አይምስልህ። እንግዲያው ለምን መፃፍ ትፈልጋለህ? እውነቱን ንገረኝ 'ስቲ።»

«መፃፍ ደስ ይለኛል።»

«ለምን? እውነትን በምታየው አኳኋን ለመግለጽ ስለምትፈልግ አይደለም?»

«አዎን»

«ለምን? እውነትን ካወቅካት አይበቃህም? ውበትን ካየሃት አይበቃህም? ለምን እነዚህን ለመግለፅ ጊዜህን ታጠፋለህ?»

«እኔ 'ንጃ»

«ለሌሎች ማጋራት ፈልገህ ነው። እውነትን ላላወቁ ለማሳወቅ፣ ውበትን ላላዩዋት ለማሳየት፣ ስለህይወት የሚሰማህን አድናቆት ለሌሎች ለማካፈል። ለዚህ ነው 'ምትፅፈው'። ምክንያቱም ወገኖችህን ትወዳቸዋለህ። ሰውን ትወዳለህ። ባትወድ ኖሮ እንደዚህ አትሆንም ነበር። ለኔ የተሰጠኝ እድል ለሰው ሁሉ ቢሰጠው ኖሮ እንደኔ ይሆን ነበር። ሰው ሁሉ እንደኔ ቢሆን፣ ህያ ሚልዮን እንደኔ ያሉ ሰዎች በባርነት በጭቆና ሲኖሩ ብታይ፣ ሬቮሉሽን ልትቆሰቁሰላቸው አትሞክርም ነበር?»

«አየህ ሰው በመሰረቱ ጥሩ ነው። የትም አገር ሂደህ መንገድ ይጥፋህ። ያገኘሽው ሰው ሁሉ ሊመራህ ዝግጁ ነው። እኔ እንደ ፈረንሳዮች ለሰው ግድ የሌለው ህዝብ አይቼም ሰምቼም አላውቅም። ግን የፈለግከውን ፈረንሳዊ ተማሪ፣ ትምህርት እምቢ አለኝ፤ እንዴት ላድርግ በለው። ከልቡ ሊረዳህ ይሞክራል። ያስተማሪዎቼን ፀባይ ይገልፅልሁል። ምን ምን መፅሀፍ ማንበብ እንደሚጠቅምህ ያስረዳህል። የራሱን መጻህፍትና ደብተሮች ያውስሃል። . . . ሰው መጥፎ የሚሆነው ጥቅሙን የነካህበት 'ንደሆነ ብቻ ነው ወይም ገዢዎቹ መጥፎነቱን ለማረም እንደመጣር፣ ክፋቱንና ጭካኔውን በብልህነት እየኮተኩቱ ያሳደጉት እንደሆነ ነው።...»

«እሱን ተወውና፤ ስለካስትሮ የማታውቃት አንዲት ትንሽ ታሪክ አለች። ልነግርህ?» አልኩት

«ንገረኝ» . . .

አየህ፣ ካስትሮ የአብዮቱ መልካም ሂደት በአለም እንዳይታወቅ በአሜሪካ mass media ስለታፈነበት፣ ሚዛናዊና በህዝባቸው ተደማጭ የሆኑ ምእራባውያን ጋዜጠኞችንና ደራስያንን

በአክብሮት ጋብዞ መጥተውለት፤ ኩባን እያዞረ በሚያስጎበኝበት ጊዜ፤ በጂፕ ሲሄዱ ጥቅጥቅ ያለ ጫካ እንደደረሱ፤ ድንገት አንድ ትልቅ ደንደሳም ጡንቸኛ ጥቁር ሰውዬ ከየት መጣ ሳይባል መንገዳቸው ላይ ቆመ

መትረየስ እያነጣጠረባቸው፤ ካስትሮን

«የት ነው 'ምትሄደው?» አለው

ካስትሮ «እንግዶች ይገላሁ፤ ለማስጎብኘት ነው» አለው

ሰውየው «በዚህ በኩል መሄድ አትችልም» አለው

«ለምን?»

«አደገኛ ነው። እንግዶችህ ቢፈልጉ በዚህ ሊሄዱ ይችላሉ። አንተ ግን በወዲያ በኩል ዞረህ መሄድ አለብህ።»

ካስትሮ «በዚያ በኩል መሄድ ብዙ ብዙ ሰዓት ያጠፋብናል። ስለዚህ በዚህ መሄድ አለብኝ» አለው።

ሰውየው በጣም ተቆጣ። «አደገኛ ነው እያልኩህ እንዴት በዚህ ልሂድ ትላለህ? ለኛ አታስብም 'ንዴ? አንተን አደጋ የደረሰብህ 'ንደሆነ፤ እኛ ምን እንሆናለን? የት እንገባለን? ምን ይውጠናል? አይገባህም?» አለው

ካስትሮና እንግዶቹ በዙሪያ መንገድ መሄድ ግድ ሆነባቸው።»

የባህራም ቡናማ አይኖች በልዩ ብርሀን ተሞሉ — ብርሀን አይደለም፤ እምባ ነው — የሀዘን እምባ አይደለም፤ ሌላ አይነት እምባ ነው። ከዚህ በፊት አንድ ጊዜ እንዲህ አይነት እምባ አይኖቹ ውስጥ አይቼ ነበር

በነጭ መሀረብ አይኖቹን እያዳበሰ

«እንደዚህ ውብ ታሪክ ሰምቼ አላውቅም» አለኝ. . .

. . . ባህራም ስለኢራን ሲያወራልኝ አርፍዶ፤ በየሙሉው ሰዓት ስለቪየትናም ወሬ ስንሰማ አርፍደን፤ የምሳ ሰዓት ሲደርስ ወደ ዩኒቨርሲቲው ምግብ ቤት እንሄዳለን። አንዳንድ ጊዜ ባጋጣሚ ከአሜሪካን ተማሪዎች ጋር ስንቀመጥ፤ ወሬ መጀመሩ አይቀርም። አብዛኛውን ጊዜ እየሳቀና እነሱንም እያሳቀ፤ እንደማይረቡና ተሰፋ

እንደሌላቸው ይነግራቸዋል። ሳይንሳችሁ የሚራመደው በጀርመኖች እውቀት ነው፤ በሲኒማ አሰራር ጣልያኖንና ስዊድን ይበልጧችኋል ይላቸዋል በስነፅሁፍና በፖለቲካ እንግሊዞች ያስከነዷችኋል፤ በአርትና በአእምሮ ስልጣኔ ፈረንሳዮች ያጥፏችኋል ይላቸዋል።

ስለምንም ቢያወራ ዞሮ ዞሮ ወደ ኩባና ቪየትናም ይመጣና «በጦርነት ኩባን ለመውረር ስትሞክሩ፣ ካስትሮ በኩርኩም ብሎ መለሳችሁ - “Bay of Pigs ውጊያ ላይ ሽንፈትን፣ ውርደትንና እፍረትን አከናከላችሁ። - የBay of Pigs ቅጮች!» አለ ነፃው አለም ሲሳለቅላችሁ። እናንተ ግን ጉድ እንደተሰራችሁ እንኳ አልተገነዘባችሁም። ከስህተታችሁ የመማር ፀጋ አልተሰጣችሁም! “The bigger they come, the harder they fall” በምትሉ ጊዜ’ንኳ ስለገዛ ራሳችሁ መተንበያችሁ አይታያችሁም። አሁን ደሞ ቪየትናምን ለመውረርና ለመግዛት ትሞክራላችሁ፤ ግን ጀግናው ሆ-ቺ-ሚን ገትሮ ይዟችኋል» ይላቸዋል

ንግግሩን ሁልጊዜ በኢራን ይደመድማል «እኔ ደሞ ትምህርቴን ጨርሼ አገሪ ስመለስ፣ ከኢራን እየነዳሁ አስወጥቼ፣ ህንድ ውቅያኖስ ውስጥ እጨምራችኋለሁ። ምን አለ በሉኝ!»

ይስቃሉ

ይህን ሁሉ ሲልና ከአሜሪካኖቹ ጋር ሲከራከር፣ እኔ ዝም ብዬ እሰማለሁ። ምሳዬን ወይም እራቴን እየበላሁ። አንድ ጊዜ ግን ከአንድ ጉረኛ አሜሪካን ጋር ከርከር ገጠመ

ባህራም እንደ ልማዱ ከሙግቱ ጋር ቀልድና ሳቅ ሊቀላቅል ሞከረ። አሜሪካኑ ግን በሀይል አምርሮ ስለ አሜሪካን የጦር ሀይል ሲሸልል፣ ስንት የጦር መርከብ፣ ስንት የጦር ኢሮፕላን እንዳላቸው ሲያወራ፣ እንኳን ሆ-ቺ-ሚን፣ ክሩስቾቭና ማኦ፣ እንደዚሁም ሌሎች ችጋራዎች ከሙኒስቶች ተሰብስበው ቢመጡ፣ አሜሪካ ብቻዋን ድምጥማጣቸውን እንደምታጠፋቸው፣ የዚህም ማስረጃ በ61 ዓ.ም. የኩባ ፍጥጫ ላይ ኬነዲ ከሙኒስቶቹን ፈሳቸውን አስረጭቶ ከኩባ እንዳባረረ - እንደዚህ እያለ ጉራ ሲነፋ አበሽቀኝ። ባህራምም መሳቱን ትቶ ዝም ብሎ ይሰማዋል። አሜሪካኑ

«አሁን ብንፈልግ ሆ-ቺ-ሚንንና ቪየትኮንጎን በአንድ ሳምንት

ውስጥ እናስፈላቸዋለን!» ሲል፣ ምን እንደነካኝ ሳላውቅ

«እዚህ ላይ አንድ ነገር አለ» አልኩ። እስካሁን አንድ ቃል ሳልተነፍስ ስለቆየሁ፣ ባህራምም፣ አሜሪካኑም፣ ሌሎችም ገበታችን ላይ የነበሩት፣ ወደኔ አዩ። አጭር ዝምታ

«ታሪክን ብናስታውስ» አልኩ «በ480 አመተ አለም፣ ብዛቱ በሚሊዮን የሚገመት የፋርስ ጦር ሰራዊት ግሪኮችን ለመውረር መጣ። ቴርሞፒሌ ላይ ሌዎኒዳስ የተባለው የስፓርታ ንጉስ አራት መቶ ወታደሮችን አሰልፎ ሲጠብቅ፣ ከፋርስ ንጉስ ወይም ከጦር አበጋዙ እንዲህ የሚል ማስፈራሪያ ደረሰው። 'እጅህን ብትሰጥ ይሻልህል። የኛ ቀስተኞች ሲተኩሱ፣ ፍላግዎቹ ከመብዛታቸው የተነሳ፣ ፀሀይዋን ይሸፍኗታል።'

እና ሌዎኒዳስ ምን አለ ይመስላችኋል?»

አሜሪካኑ «ምን አለ?» አለኝ

«መልካም ነው። እኔና አራት መቶዎቼም ጥላ ውስጥ ሆነን ብንዋጋ እንመርጣለን» አለ

ዝም አለ። የምግብ ቤቱ ጨካኝነት ከቦናል

ባህራም «ቀጥል» አለኝ

«ምን እቀጥላለሁ? ታውቁታላችሁ' ኩ። ሌዎኒዳስና አራት መቶው አለቁ። ሆኖም ግን የፋርስን ቁጥር-የለሽ ሰራዊት ገትረው በመያዛቸው የውጊያው ሚዛን በነሌዎኒዳስ መስዋእትነት ወደነሱ ስላደላ፣ ግሪኮቹ ወራሪውን ሰራዊት ድል አድርገው አባረሩት። ታዲያ በጦር ብዛት ቢሆን ኖሮ፣ ፋርስ ያን ጊዜ የአለምን ጦር በሙሉ ሊያሸንፍ ይችል ነበር። ግን የሰው ልጅ ለነፃነት ሲዋጋ፣ በጦር መሳሪያ ብቻ ሳይሆን በወኔው፣ በንዴቱ፣ በወንድነቱ ጭምር ስለሚዋጋ፣ ማንም ትልቅ ጦር አይችለውም። ለዚህ ነው እነሆ-ቺ-ሚን ሊሸነፉ የማይችሉት።»

ይህን ጊዜ ምሳችንን ጨርሰን ስለነበረ ባህራም እየሳቀ አሜሪካኑን «ለዚህ መልስ ለማግኘት አትሞክር። እውነት ስለሆነ መልስ አይገኝለትም» አለው «ይልቅ ለኬነዲ ሀቁን ንገረው። እና አንድ ሌላ ነገር አለ ለኬነዲ መንገር ያለብህ። ማእ የቻይናን ህዝብ በሙሉ ለጦርነት ተዘጋጅ ብሎ ማዘዙን ታውቅ የለ? ደሞ የቻይና

ሀዘብ በማለት ትእዛዝ ዋና በመማር ላይ ይገኛል። በየቀኑ ሰባት ሚልዮን ቻይናዎች የዋና ልምምድ ያደርጋሉ። አርጊትና ሽማግሌው ሳይቀር ባኛ ውስጥ ይዋኛል። ልምምዳቸውን ከጨረሱ በኋላ 'ንግዲህ ምን እንደሚያደርጉ ታውቃለህ? ማለት እየመራቸው የፓሲፊክን ውቅያኖስ በዋና ያቋርጡና፤ እናንተን በአለንጋ አርባ ገርፈው ሲያበቁ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን በሙሉ ይቀጥላችኋል። «ጥሩ ልጆች የሆናችሁ እንደሆነ፤ አሻንጉሊቶቻችሁን እንመልሰላችኋለን፤ አለዚያ ግን መጫወቻ ታጣላችሁ። ልባርጉ!» ብለዋችሁ ሲያበቁ፤ ወደአገራቸው ተመልሰው በሰላም ይኖራሉ። ይህን ለኬነዲ ንገረው» አለውና እኔን እንሂድ አለኝ። አሜሪካኑ ለመሳቅም አልቻለ፤ ለመናደድም አልቻለ። ግራ ገብቶት ባህራምን አየው

እኔና ባህራም ትተነው ከምግብ ቤቱ ወጣን። መኝታ ቤት ሂደን ቡና ከጠጣን በኋላ፤ እንዲያጠና ወይም ስለሬቮሎቭን እንዲያነብ ትቼው ወጥቼ ሲኒማ ለመግባት ወደ ኩር ሜራቦ በኩል አመራሁ

ግን ሲኒማ አልገባሁም። በካፌ ዶርቢቴል በር ሳልፍ፤ ውስጥ ሲልቪን አየኋት። ፊቷን ወደበር በኩል አርጋ ተቀምጣ ጋዜጣ ስታነብ ነበር፤ አየችኝ። የፈገግታዋን ውበት ረስቼው ኖሯል፤ አሁን ሳየው በጣም ደስ አለኝ። ወደኔ መጣች። ስትራመድ አንገቷን እያወዛወዘች ስለሆነ፤ ከረዥም ነጭ አንገቷ በስተኋላ የተለቀቀው ጥቁር ሀር ፀጉሯ ዝው ዝው ይጫወታል። ይህንንም ረስቼው ኖሯል። መጣችና ጉንጨን ስማኝ

«ከነገ ወድያ ነበር ልመጣ ያቀድኩት፤ ግን በሀይል ናፈቅኩኝ» አለችኝ። እሷ ስትናገረው ፈረንሳይኛው መጣፈጡ! ወደ ቤቷ በኩል እየተራመድን፤

«እንኳን መጣሽ! በሀይል ናፍቀሽኝ ነበር» አልኳት

እንደ ልማዷ «ዝማንፉ» ሳቋን እያሳቀች «እኔን የምታስረህህ ቤት አላገኝህም?» አለችኝ። እንዳላገኘሁ ታውቃለች። መቼም እንደማላገኝ እርግጠኛ ነኝ።

«ቤት የሚሉት ነገር ዘወር ብዬም አላየሁ» አልኳት

«እንግዲያው ምን ስትሰራ ስነበትክ?» ጫማዋ መንገዱን ኳ! ኳ! ሲያረገው ይሰማኛል፤ ከጎኔ ድምፅዋ ይሰማኛል፤ ሰፊ አፏ ላይ ውብ

ፈገግታዋ ይታየኛል፤ ደስታ ይሰማኛል

«ሲኒማ ሳይ፡፡ እና ከባህራም ጋር ሳወራ»

«ምን ምን አወራችሁ?»

«አ —! ብዙ ነው»

«ንገረኝ»

«ጊዜ የለኝም፡፡ ዛሬ ካንቺ ጋራ ማውራት አልፈልግም» አልኳት ምኞቱ ውስጤ ማበጥ ጀምሯል፡፡ ቤቷ እስክደርስ ቸኩያለሁ

«ማውራት አለብህ፤ ሌላ ነገር ለመስራት አትችልም» አለችኝ

«ለምን?» ብዬ አየኋት፡፡ ከጎኔ ስትራመድ ጭንቅላቷ ይወዛወዛል ወደኔ አታይም፡፡ ፊቷ በጣም ቀልቷል፡፡ አፍራለች፡፡ ዝም አለች

«ለምን? ለመመንኮስ ቆርጠሻል 'ንዴ?» ዝም አለች፡፡ «ምን ሆነሻል?»

«አሞኛል»

«ምንሽን?»

«አንተ 'ምትጠይቀውን ጥያቄ መቸስ የመንደር ቂል እንኳን አይጠይቀውም፡፡»

«አትቆጪ፡፡ ምን ሆነሽ ነው? ማለቴ —»

«ነገሩ ትንሽ ነው፡፡ ሀኪም አይቶኝ መድሀኒት ሰጥቶኛል፡፡ ከአንድ አምስት ቀን በኋላ ይድናል ብሎኛል፡፡» ድንገት ሳቀች፡፡ «ብቻ ቂጥኝ ወይም ጨብጦ እንዳልሆነ እርግጠኛ ልትሆን ትችላለህ» አለችኝ፤ ሳቋን ትታ «ይልቅስ ስለባህራም ንገረኝ፡፡»

ስለባህራም ሳጫውታት፤ ተነሳስቶ የነበረ ስሜቴን ረሳሁት፡፡ ቤቷ ገብተን፤ ቡና በወተት አፍልታ ጠጥተን፤ ለብዙ ጊዜ አወራሁላት፡፡ ስጨርስ አስተያየቴን ባጭሩ ገለፀኛልኝ

«ይሄ ባህራም እንደ ፖል አይነት ሰው ይመስላል» አለች

«ለመሆኑ ስለፖል ትሰሚያለሽ?»

«ፖሪስ ስሄድ አንድ ደብዳቤ አገኘሁ፡፡ ፖል በቪየትናምና በላኦስ መካከል እየተመላለሰ የደፈጣ ተዋጊዎቹን ያግዛል፡፡ በይፋ ባይታወቅ ነው 'ንጂ፤ አሜሪካኖቹ ላኦስ ውስጥም ይዋጋሉ፡፡ የደፈጣ

ተዋጊዎቹ ፖልን ኮሎኔል ነው የሚሉት። በጣም ይወዱታል።»

«ሌላስ ምን አለ?»

«ምንም አላለ። እሱን ተወውና ናፍቄህ እንደሆነ አሳየኝ እስቲ» አለችኝ። ውብ ፊቷ ላይ ቅንዝረኛ ፈገግታ ይርበተበታል። እነ ፖልን ባንዳፍታ ረሳችው። እሷ እንደተቀመጠች ከፊቷ ተምበርክኬ አንገቷን እስመው ጀመር። አንገበገበኝ። ተለይታኝ ስለቆየችና አሁንም ላገኛት ባለመቻሌ፤ ስሜቱ እንደ እብድ አደረገኝ። ምንም ማድረግ እንደማልችል እያወቅኩም ልብሷን አስወለቅኳት። ናፍቆኝ የነበረውን ውብ ገላዋን ማየትና መቃጠል አማረኝ። በልዩ ጥንቃቄ የተቀረፁ ድንቅ እግሮቿን መሳም ጀመርኩ። ቀስ እያደረገ ስሜቱ ሁለታችንንም እንደ አዙሪት እያቃጠለ ያሸከረክረን ጀመር። ከሰአት በኋላውን በሙሉ በስሜት ስንቃጠል አሳለፍነው። ሁለታችንም አንድ ነገር ለመጀመሪያ ጊዜ ተገነዘብን። ወጣት ሆኖ አልጋ ውስጥ መተቃቀፍና፣ እየተያዩ፣ እየተሻሸ፣ እየተሳሳሙ፣ እየተናከሱ፣ እየተላላሱ መቃጠል፣ የስሜትን ጥም ከማርካት የበለጠ ደስታን ሊሰጥ ይችላል።

ባህራም ፈተናውን በጭራሽ አልፋለሁ አላለም ነበር። ግን አለፈ። በጣም ገረመው። እኔን «አንተ ነህ የቀናኸኝ» አለኝ። «እስቲ ና ስራ አፋልገኝ። አሁንም ያንተ ውቃቢ ይቀናኝ ይሆናል'ኮ።»

ትምህርት ተጀምሮ አንድ ወር ያህል እንዳለፈ፣ ባህራም ከኤክስ ውጪ፣ ጋርደን የምትባል መንደር አጠገብ አንድ የግል ትምህርት ቤት ውስጥ የተማሪዎች ሞግዚትነት ስራ አገኘ። ብዙ ትርፍ ጊዜ ስላለው፣ ትምህርቱን ሊያጠና ይችላል። በየሁለት ሳምንቱ ቅዳሜና እሁድ እረፍት ስለሆነ፣ ኤክስ መጥቶ ከኒኮል ጋር ያሳልፈዋል፤ እኛንም ያገኘናል፤ ስለተማሪዎቹ ብዙ ኮሚክ ነገር ያወራልናል። አንዳንድ ጊዜ በስራ ቀንም ብቅ ይልና፤ እነ ሉልሰገድን ምን ምን እንደተማሩ ጠያይቆ፣ ደብተርና መፃህፍት አውሰውት ይሂዳል

አንድ ቀን ትምህርት ቤቱ ልጎበኘው ሂጄ «ያንተ እድል በጣም ቀንቶኛል» አለኝ «ስራዬ ከልጆች ጋር መኖር ነው። ጂምናስቲክ አሰራቸዋለሁ፣ አልጋቸውን እንዲያነጥፉ፣ ንፅህናን እንዲጠብቁ አደርጋለሁ፣ ዲሲፕሊን አስከብራለሁ። እነሱም በጣም ይወዱኛል።

አንዳንዴ በፈረንሳይኛዬ ይቀልዳሉ። ለጥናት ብዙ ጊዜ አለኝ። ጥናቱ ደግሞ መቅለሉ! አንብቦ መረዳቱ ሁለት ሰዓት ይወስድብኝ የነበረ ምእራፍ፣ አሁን ግማሽ ሰዓት ይበቃዋል። ግማሽ ሰዓት! ለምን ብትል፣ በዙሪያዬ ገንዘብ የተበደርኩት ሰው የለም፤ ካገሬ ደብዳቤ መጥቶልኝ ይሆን? ብዬ አላስብም — ቢመጣልኝም ኤክስ ይጠብቀኛል እንጂ እዚህ ስለማይመጣ።

ስለዚህ ኤክስ እስክሂድ ሰላም ውስጥ እሰነብታለሁ። ከሁሉ የበለጠ ግሩም ስሜት የሚሰማኝ መቼ መሰለህ? ከተማሪዎቼ ጋር ምሳ ወይም እራት ስበላ። ሰው አይደለም የሚጋብዘኝ፣ እኔው ራሴ ነኝ የምመገበው። በሰው ደግነት ሳይሆን በራሴ ልፋት ነው እስክጠግብ የምበላው። አቤት እንዴት ያለ ግሩም ስሜት ነው! ይመስለኛል፣ ችግርን መቅመስ ብዙ ጥቅም አለው። ለምሳሌ ሰው ብዙ ሰርቶ ለፍቶ መኖር ይመረዋል። ግን ስራ አጥቶ መንቀዋለልንና፣ ምን እበላ ይሆን ብሎ መስጋትን የቀመሰ ሰው፣ ሰርቶ፣ ለፍቶ ለመኖር መቻል ትልቅ እድል መሆኑ ይገባዋል። ስለዚህ ደስታን ያገኛል። . . . አንዳንድ ጊዜ ምን ብዬ አስባለሁ ይመስልህል? ይህን የደረሰብኝን ችግር መቀበሉን ብችልበት፣ አስተያየቱን ብችልበት፣ የተሻልኩ ሰው ሊያደርገኝ ይችል ይሆናል'ኮ፣ ብዬ አስባለሁ።»

ስምንት

ኒኮል
ፍትወት

ባህራም ወደ ጋርደን ሲሄድ ኒኮልን ብቸኝነት እንዳይሰማት አደራችሁን ብሎን ሄደ። በተለይም ሉልሰገድን አደራ አለው። ኒኮል አይናፋርና ሰውን ቶሎ የማትላመድ በመሆኗ፣ ከሉልሰገድና ከጀምሺድ ጋር ብቻ ነበር በመጠኑ የምትጫወተው

አንድ ምሽት ከእራት በኋላ፣ እኔ፣ ሉልሰገድ፣ ጀምሺድ፣ ተካ ካፌ ዶርቢቴል ቁጭ ብለን የሲኒማ ሰአት እስኪደርስ ስናወራ፣ ኒኮል ግራጫ ሱፍ ኮትና ጉርድ ከአረንጓዴ ሽሚዝ ጋር ለብላ መጣች። ሉልሰገድ ተነስቶ ከሌላ ጠረጴዛ ወምበር ሲሰብላት፣ ጀምሺድ ተነሳና Bon soir ብሎ ሊጨብጣት እጁን ዘረጋ። Bon soir ብላ እጇን ሰጠችው። ጨብጣት

«አይ!» ብላ እጇን ማሻሻት ጀመረች

«ምንድነሽ?» አላት «ምን ሆነሽ?» ማለቱ ነው

«ወጋሽኝ» አለችው፣ ሉልሰገድ ያመጣላት ወምበር ላይ እየተቀመጠች

«እንዴት ወጋሁሽ?»

«በሀይል ጨበጥከኝና ቀለበቴ ወጋኝ»

«አ!» አለና፣ ይቅርታ እንደመጠየቅ «ዛሬ ከሰአት በኋላ የሚከራይ አፓርትመንት ቤት እየፈለግኩ ብቻዬን» አለ። ትንንሽ ሰማያዊ አይኖቹ እንደልማዳቸው በሳቅ ይጨፍራሉ። ቀጠለ።

አንድ አፓርትመንት ፎቅ ወር... ማለቴ ወጥቼ፣ የባለቤት የበር

ደወል። በእጄ መግፋት። ውስጥ ደወል። ቀጭን ደወል ኪል! ኪል!
ቆንጆ ደወል። በር ክፍት! የደወልኩት በር አይደለም። ሌላ በር።
ከግራ በኩል ከበሩ ብቅ። አንድ ሽማግሌ ዶክተር። ነጭ የዶክተር
ልብስ። በአይኑ መነፅር በራሱ መላጣ። በከንፈሩ ሙስታሽ። በእጁ
መርፌ

ዶክተር እኔን «ወዲህ ይግቡ፣ ልውጋህ»

እኔ «እኔ መርፌ አይፈልጉም። እኔ በሽታ የለም። እኔ ጤነኛ።
እኔ ቤት መፈለግ። የአፓርትመንት ባለቤት መፈለግ። ለቤት
ኪራይ።»

ዶክተር «ግድ የለህም። ና ግቡ ልውጋህ። እኔ አዋቂ መርፌ
ወጊ» ብሎ መርፌ እንደ ጋንግስተር ሽጉጥ ወደኔ

እኔ «ዶክተር! እኔ አሁን መርፌ አይፈልጉም። ነገ እመጣለሁ፣
እሺ?»

ዶክተር «እኔ ነገ አይሰሩም። አሁን ና ልውጋህ። በኋላ
ይቆጭህል። አላስከፍልም። አሁን ልውጋህ። ነገ ሀይድሮጅን ቦምብ
ፓሪስ ላይ — ፑፍ!»

እኔ «ዶክተር፣ አሁን መጣሁ» ብዬ በሩጫ ፎቁን መውረድ

ዶክተር በሀይል ጨኸት ድምፅ «ታዲያ እኔ ማንን ይወጋል?
አንተ ከሂድክ እኔ ማንን ይወጋል?»

እኔ መልስ አልሰጥም ለዶክተር። በልቤ «እንጂ፣ ምናልባት ከኔ
በኋላ ሌላ ሰው አፓርትመንት ፈላጊ። ደወል ሲደውል ኪል! ኪል!
ዶክተር ቀስ ብሎ መርፌ ጠቅ! ከኋላ።»

ጀምሺድ ሲያስቀን ከቆየ በኋላ ሁላችንም ሲኒማ ሄድን። አንድ
ነገር አስተዋልኩ። ሉልሰገድ በትልልቅ ጥቋቁር አይኖቹ ኒኮልን
ያያታል። ኒኮል በአረንጓዴ አይኖቹ ጀምሺድን ታየዋለች። ጀምሺድ
በብልጮ ሰማያዊ አይኖቹ ማዳም ፖልን ያያታል። ማዳም ፖል
ብጫ ቅብ ፀጉሯን እያብለጨለጨች ወፍራም ዳሌዋን እያወዛወዘች
በጠረጴዛዎቹ መሀል ጉድ ጉድ ትላለች። አንድ ጊዜ ከጀምሺድ ኋላ
ስታልፍ መንገዷን የዘጋባት አስመስላ ትከሻው ላይ እጇን
አሳረፈችና “Pardon, monsieur” አለችው። “Derien, madame” ብሎ
አሳለፋት። ብዙ ጊዜ እየከበብነው ሲያስቀን ስለምታይ፣ አይኗን ጣል

አድርጋበታለች። መስዩ ፖል በሩ አጠገብ ቆሞ ገንዘብ እየተቀበለ ሀጂውን ሰው በየዋህ ድምፅ “Au revoir!” ወይም “A bientôt” ይላል

አማንዳ ወደ አገሯ እንደሄደች ሉልሰገድ አንዲት ኢጣልያዊት ልጅ ያዘ። ትምህርት ተጀምሮ ጥቂት ሳምንት እንዳለፈ ልጇቱ አረዝች። የፈረንሳይ ህግ ማስወረድ ስለሚከለክል፣ ሉልሰገድ ከኔ፣ ከጀምሺድና ከሌሎች ገንዘብ ተበድሮ ልጅቱን ወደ ስዊስ አገር ላካት። በዚያው አገሯ ገባች።

አንድ ቀን፣ ባቡር ጣቢያው አጠገብ ያለችው ትንሽ ካፌ በረንዳ ላይ ቁጭ ብለን፣ ሉልሰገድ የሚወደውን ቡና አይነቱን የስኮትላንድ ቢራ እየጠጣን ስናወራ፣ ድንገት ተነሳና «ቆየኝ መጣሁ። ካልመጣሁ ቤትህ እንገናኝ» ብሎኝ፣ ባቡር መንገዱን ተሻግሮ ሁለት ኮረዳዎችን አቆመና ትንሽ አነጋገራቸው። ተለይተውት ሲሄዱ መሬት መሬቱን እያየ ወደኔ ተመለሰ

«እምስ የሸተተኝ መስሎኝ ነበር። ተሳስቼ ነው» አለኝ። አንድ ነገር ሲነግረኝ እንደፈለገ ታወቀኝ። ዝም አልኩና ቢራውን ቀዳሁለት። ጎልዋዝ ሲጋራ አፋ ላይ ሲሰካ፣ ክብሪቱን ከጠረጴዛው ላይ አንስቼ አቀጣጠልኩለት

«መከራ ነው ባክህ። ሴቶቹ እምቢ አሉኝ። እንደዚህ ሰሞን እምስ ችግሮኝ አያውቅም። እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ፣ ያለሱ መኖር አልችልም። ለኔ መንግስተ ሰማያት ማለት በየሜዳው ላይ፣ በየዛፉ ስር፣ በየመንገዱ ዳር፣ በየግድግዳው ጥግ እምስ የሚበቅልበት አገር ነው። ገህነም ደሞ ፈፅሞ እምስ የማይገኝበት እርኩስ ቦታ ነው። እምስ ዘርተውት ቢበቅል ኖሮ ገበሬ እሆን ነበር።»

ሌላ ቢራ አዘዝኩለት

«እኔ ምልህ! ስለኒኮል ምን ይመስልህል?» አለኝ

«ምንም»

«ምንም? እንግዲያው አታውቅም»

«ምን ማለትህ ነው?»

«እኔ እንደሷ ያለች ሴት አጋጥሞኝ አያውቅም። አየህ፣ መጀመርያ ስታያት ስሜት አትሰጥህም። አመዳም ፀጉር፣ የኔ

አይነት ጥቃቅን ጥርስ፣ የደረቀ ከንፈር። ታዲያ እየለመድካት ስትሄድ እያማረችህ ትሄዳለች። ልዩ አይነት ሴት ነች። የበለጠ እየለመድካት ስትሄድ ደሞ ስትለያት ትናፍቅሀለች። ታዲያ ጤነኛ ናፍቆት አይደለም።»

«ዋ! አንተ ልጅ፣ ፍቅር የያዘህ ትመስላለህ»

«ፍቅር አይደለም። ቅንዝር ነው። የሚያቅበጠብጥ ቅንዝር። ባህራምን እወደዋለሁ። ኀበዝ ስለሆነ አደንቀዋለሁ። ደሞ አምኖኝ አደራ ኒኮልን አጫውታት ብሎኝ ነው የሄደው። ግን አልቻልኩም። በጭራሽ አልቻልኩም። እኔ ልለምናት ነው»

«እምቢ ብትልህስ?»

«የምትለኝ አይመስለኝም። እሷም የምትፈልገኝ ይመስለኛል።... ትላንትና ማታ ሲኒማ ወስጃት፣ ፊልሙን አሳየሁትም። ሽቶዋ ከለከለኝ። ቀስ አድርጌ እጄን ጭኗ ላይ አሳረፍኩ፣ አልገፋችኝም። ትንሽ ቆይቼ እጄን አመጣሁና የተገተረ ቁላዬ ላይ አስቀመጥኩት። በሱራው ላይ። እጄን እዚያው ተወችው። ታዲያ ክፋቴ፣ በጭራሽ አላሻሽችኝም። እጄን ወደ ቀሚሷ ውስጥ ላስገባ ስል ከለከለችኝ። ለመከልከል እጄን ከቁላዬ ላይ አነሳች። እንደገና መድፈር አልቻልኩም። . . . ስቃይ ነው የኒኮል ነገር።»

ከአራት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን አፍ አውጥቶ፣ «ፍቅር ይዞኛል ቤትሽ መጥቼ ልደር?» አላት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ» አለችው። ለምን ቢላት «ባህራምን ላታልለው አልፈቅድም» አለችው

«ከባህራም ጋር መፋረስ አምሮሽ እንደሆነ አንቺው ራስሽ ምክንያት ፈልጊ እንጂ እኔን ሰበብ እንድታደርጊኝ አልፈቅድልሽም» አላት

ሉልሰገድ ይህን ሲያጫውተኝ «ሆ! ባህራምን ለምን እንጀራ ከምታበላው ሴት ጋር ላጣላው? ምን በደለኝ?» አለ

«እንግዲያው ምን በደለህና ኒኮልን ልትበዳበት ትፈልጋለህ?» አልኩት እየሳቅኩ

«በጭራሽ አንድ አይደለም» አለኝ «መጀመርያ ነገር ብበዳት

አያልቅበትም። እንኳን ልጩርስበት አላሰፋበትም። አንድ ቀን ገላውን ታጥቦ ሙታንቲውን ሲቀይር አይቼ፣ ጀላ ነው የተሸከመው። የኔ ግትር ብሎ ቆሞ 'ንኳ ያንን አያክልም። ታድያ ተኝቶ ተንጠ ልጥሎ ነው ያየሁት። እናትክን! ምናባክ ያስቅህል? እኔን አይቶ ሊቆምበት ኖሯል?»

«መጀመሪያ ነገር አያልቅበትም አልክ። ሁለተኛ ነገርስ?»

«ሁለተኛ ነገር፣ ካላወቀ በጭራሽ ሊጎዳው አይችልም።»

ከሶስት ቀን በኋላ ሉልሰገድ ኒኮልን ደገመና ለመናት

«እኔ እሺ አልልህም። ግን እሺ ብልህም በኋላ ለባህራም እነግረዋለሁ። ብቻ አንተ መሆንህን አልነግረውም» አለችው

«ያወጣጣሻላ»

«አያወጣጣኝም»

ሉልሰገድ ቀፈፈው። «እንግዲያው ከፈራህ ተወው» አለችው

ከሁለት ቀን በኋላ ከምሳ ሰወጣ ሉልሰገድን አገኘሁትና፣ ና ያችን ቡና አይነት ቢራ ልጋብዝህ አልኩት። ራሱን ነቀነቀ። ትልልቅ አይኖቹ በጣም ቀልተዋል። ሰክረህል? አልኩት። የለም፣ እንቅልፍ አጥቼ አድሬ ነው። አሁን ሄጄ ልተኛ ነው፤ አደራህን ለእራት ቀስቅሰኝ አለኝ። ወደ መኝታው እየሄድን

«የማይጠገብ እምስ አጋጥሞኝ ሌሊቱን ሙሉ አደርኩበት» አለኝ። «በህይወቴ እንደሷ አይነት እምስ ቀምጼ አላውቅም። ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖቿ ውስጥ ደብቃ ነው 'ምትዞረው ልልህ እችላለሁ።»

እርግጠኛ ለመሆን «ማነች እሷ?» አልኩት። ኒኮል ናት

ይህ የሆነው ማክሰኞ ነበር

የሚቀጥለውን ቅዳሜና እሁድ ባህራም ኤክስ ውስጥ አሳለፈ። እሁድ ከምሳ በኋላ ሉልሰገድ ተራውን ባቡር ጣቢያ አጠገብ ያለችው ካፌ ወሰደች። (እኔና ሉልሰገድ «ካፌ ኒኮል» ብለን ሰይመናታል) ቡና አይነቱን ቢራ ጋበዘኝና ወሬ ስናወራ ቆይተን

«እኔ ተሰቃየሁ» አለኝ

«አሁን ደሞ ምን ሆኑ?» አልኩት

«ቀናሁ። ይሄ ባህራም ለምን አይሄድም? ለምን አይሞትም?»

«ምን ነካህ?»

«እኔ 'ንጃ ባክህ። ስለእምስ አንድ ነገር አለ በኒኮል ምክንያት የተገለፀልኝ። ይሄኔ'ኮ ሌላው ሰውዬ ያለፋዋል፣ ይሞላዋል፣ ብለህ ስታስብ፣ ያ እምስ የባሰውን ያምርህል። እንዴት እግሯን ክፍት አርጋ ዋጥ እንዳረገችህ እያስታወስክ፣ በሀሳብህ ያንን እርጥብ እምሷን ስታየው፣ ሽታው ሲታወስህ፣ ግትር ብሎ ይቆምብህል። ምግብ መብላት፣ መሬት መርገጥ አትችልም። በምኞት ላይ ትንሳፈፋለህ። በፍትወት ትዋጣለህ፣ አንተ ራስህ ፍፁም ቅንዝር ትሆናለህ። ቁላ ይቆምና፣ ቀስ እያለ ሌላው የተቀረው ሰውነትህም ቁላ ይሆናል። ነብስህም የቁላ ነብስ ይሆንና፣ እምነት፣ ጓደኝነት፣ ግብረ ገብነት፣ ይሄ ሁሉ ጥሎህ ይጠፋል። እንዲያውስ ቁላ ምን ጓደኛ ሊኖረው ይችላል? ብቻውን አይደል? አያሳዝንህም? ብቸኛ ነው'ኮ!

«እኔ ምለው፣ ነገ መቸ በደረሰልኝና ያ ባህራም በሄደልኝ። እና ያንን ጉድዋን ተወርውሬ በገባሁበት! አቤት ሰኞ ሌሊት የምበዳት አበዳድ! ይታየኛል።»

«ለምንድነው ይህን ያህል ያንገበገበችህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጃ» አለኝ

«እሱን ተወው! አሁን 'ንግዲህ መናገር ጀምረህል። እንደጀመርክ ለምን አትጨርስም? ላንተም ጥሩ ነው። ስትናገረው ቀለል ይልህል።»

በጥቃቅን ጥርሶቼና በጉልህ አይኖቼ ላቅ እያለ «እንዲህ ነው» አለኝ «መጀመሪያ ነገር እምሷ ራሱ ልዩ ነው። እውነቱን ነው። እንደሷ የሚጣፍጥ የለም።»

«ደግሞስ?» አልኩት። አፈረ። «አይዞህ» አልኩት

«ደግሞ አየህ፣ እጅግ በጣም አይናፋርና ጨዋ ልጅ ናት። አልጋ ላይ ስትወጣ ታዲያ፣ ባለጌ ናት! ብልግ ያለች የወጣላት ባለጌ ናት። እና ይሄ ብልግናዋ ግሩም አይነት ደስታ ይሰጣል። ልብሷን አስወልቀህ ስታቅፋት፣ እናንተ ብቻ ሳትሆኑ ፍጡር በሙሉ መባዳት የጀመረ ይመስልህል። ሰማይና ምድር ራሳቸው እምስና ቁላ

የሆኑና የተቆላለፉ መስሎ ይሰማሁል። እንከን የሌለው፣ ፍፁም የሆነ፣ ቅዱስ የሆነ ባለጌ ፀያፍ አበዳድ ትበዳለህ። ይገባህል 'ምልህ? ከተፈጠርኩ እንደዚያ ያለ አበዳድ በድቴ አላውቅም። አሁን ይሄ ባህራም ለምን አይሄድም?»

ባህራም ከሄደ በኋላ (ሰኞ ወደ ምሽት ላይ) ሉልሰገድ አገኘኝና «ለመስከር ቆርጫለሁና፣ እባክህን አጉል ቦታ እንዳልወድቅ ና አብረኸኝ» አለኝ

«ምነዋ?» አልኩት

«ብነግርህ አታምነኝም»

«ምንድነው የሆነከው?»

«እንደዚያ ስንገበገብ ሰንብቴ፣ እኔ ሰአቶቼን ስቆጥር፣ ቁላዬ ትር - ትር - ትር እያለ ሰኮንዶቼን ሲቆጥር 'ኒኮል! የኒኮል እምስ!' እያልኩ እንደ በሽተኛ ስጦብቅ ሰንብቴ፣ ባህራምን ከሸኘሁት በኋላ እየሮጥኩ ሄድኩና ስጪኝ አልኳት»

«እና?»

«ልሞት ነው፣ እዚህ ልፈነዳ ነው፣ ስጪኝ! አልኳት። እምቢ አለኝኝ»

«እምቢ?»

«እመ አምላክን!»

«እሱን ተወው!»

«እኔም እሱን ተይው አልኳት። በጭራሽ አይሆንም አለኝ።»

«ምነው አለኝ?»

«ያለፈውም ይቆጫኛል አለኝኝ። ባህራምን ከምበድል ራሴን ብበድል እመርጣለሁ አለኝ። ደስ ትለኛለህ፣ ግን አይሆንም፣ በጭራሽ አይሆንም ብላ አባረረኝኝ።»

ጊዜው መምሸቱ ነበር። እኔና ሉልሰገድ ማርሰይ ወረድን፣ ሰከረ። አንዲት አረብ ሸርሙጣ ተኛ። ከዚያ ወጥቶ እንደገና ትንሽ ጣጣ። አንዲት ፈረንሳይ ሸርሙጣ ተኛ። ከዚያ ወደ ኤክስ ተመለስን

ስንመለስ «ይገርምህል» አለኝ «እነሱን ስበዳ የሚታየኝ የኒኮል

እምስ ነበር። እምስ እንደዚህ ገዝቶኝ እያውቅም» ድንገት የከንዴን ጡንቻ ጥብቅ አርጎ ያዘና

«እረ 'ንዴት ልሆን ነው? ያለ ኒኮል እምስ እንዴት አባቴን ልኖር ነው?» አለኝ። ሳቅኩ። እሱም እየሳቀ

«ሰከሯል ብለህ ትስቅብኛለህ? እኔ ግን እውነቴን ነው። ኑሮ ጭለማ ሆኖ ነው 'ሚታየኝ» አለኝ

መኝታ ቤቱ ወስጄ አስተኛሁት

ይህ የሆነው ሰኞ ማታ ነበር

ሀሙስ ከሰአት በኋላ ወደ አስራ አንድ ሰአት ላይ አልጋዬ ላይ ተጋድሜ ሙዚቃ ሳዳምጥ፣ የመኝታዬ በር ሳይንኳኳ ተከፈተ። ሉልሰገድ ገባ። ቃል አልተናገረም። ወምበር ላይ ተቀመጠ። አይኖቹ አንድ ጊዜም አይጨፈኑም። እንደ መፍዘዝ ብሏል። በህልም ውስጥ ያለ ይመስላል

«ምን ሆነህል?» አልኩት። መልስ አልሰጠኝም። ሲጋራ አውጥቶ አቀጣጠለ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ሲጋራውን በረጅሙ ስቦ አይኑን ዘጋ። ቆየ። አይኑን ሳይከፍት ጭሱን ወደ ውጭ ተነፈሰ

«ምን ሆነህል?» አልኩት

ትልልቅ አይኑን ከፍቶ ለመጀመሪያ ጊዜ እያየኝ

«እምስ» አለ። ድምፁ ከቅል እንጂ ከሰው ጉሮሮ የሚወጣ አይመስልም

«ምን?» አልኩት

«ኒኮል»

«ምን ሆነኝ?»

«ልታሳብደኝ ነው። ሳብድ ነው። እብድ ልሆን ነው»

«ምን አረገኝህ? ንገረኝ 'ስቲ። ከመጀመርያ ጀምር። አይዞህ። ስትናገረው እየተሻለህ ይሄዳል። በል። የት አገኘኝህ?»

«እኔ ነኝ ያገኘኋት»

«የት?»

«ቤቷ»

«ለምን ሂድክ?»

«አላበችል አለኝ፡፡ እምስ እወዳለሁ፡፡ ግን እንደዚህ አርጎኝ እያውቅም፡፡»

ሲናገር መፍዘዙ እየተወው ሄደ

«ሌላ እምስ ማባረር አልቻልኩም፡፡ ሌላ እምስ ሁሉ ጨው የሌለው አልጫ ሆኖ ይታየኝ ጀመር፡፡ በሪፒብሊክ ባርዶ ራሷ መጥታ ብትለምኝ እሺ ማለቴን 'ንጃ፡፡ ይገባህል 'ምልህ? የኒኮል እምስ ግን ከጧት እስከ ማታ ይታየኛል፤ ከማታ እስከ ጧት በትዝታ ጠረኑ እየሸተተኝ እንቅልፍ ይነሳኛል፡፡ አሁን መጥታ ኢትዮጵያዊነትህን ትተህ የፈረንሳይ ዜጋ ሆነህ አግባኝ ብትለኝ፤ አንዲት ደቂቃ አላመነታም፡፡ እሺ ነው 'ምላት፡፡ ታዲያ 'ኮ ልጅቷን አልወዳትም፤ አላውቃትምም፡፡ እምሷ ብቻ! እንዲህ ሆነህ ታውቃለህ? እኔ 'ምልህ፤ ድግምት አስደግማብኝ ይሆን?»

ሳቄ አመለጠኝ፡፡ ተናደደ፡፡ «በፈረንሳይኛ ስታስደግምብህ ታየኝ» አልኩት፡፡ ሳቄ፤ ተንከተከተ፡፡ ትንሽ ደነገጥኩ፡፡ ሳቄ የእብድ ሳቅ ይመስላል፡፡ ብዙ ከሳቀ በኋላ «ና 'ንሂድ» አለኝ

«ካፌ ኒኮል» ሂደን ቡና አይነቱን የስኮትላንድ ቢራ አዘዝን፡፡ ስለ ኒኮል ነገረኝ

«አየህ፤ ወድጄ ሳይሆን ተገድጄ ነው ቤቷ የሂድኩት፡፡ ከተኛኋት ሳምንት ያልፋል፡፡ በጣም ረዥም ሳምንት፡፡ እና አንተን ቢራ እንድጋብዝህና እንድታጫውተኝ ብዬ ወደዚህ ስመጣ፤ እሷ ከሲቴ ወደ ቤቷ በኩል ስትሂድ አየኋት

«አለፍኳት፡፡ ግን ሀሳቤ ሊያልፋት አልቻለም፡፡ እሷ ሳታየኝ ተከተልኳት፡፡ ነጭ ሽሚዝና በጣም አጭር የሆነ በጣም ጥብቅ ያለ ቡና አይነት ጉርድ ለብሳለች፡፡ የጉልበቷ መታጠፊያ ራቁቱን ይታያል፡፡ ልስመው ልልሰው ፈለግኩ፡፡ ስትራመድ ዳሌዋ ይወዛወዛል፤ በጉርዱ ስር የሙታንቲዋ ቅርፅ ይታያል፡፡ ቂጧ ከፍ ዝቅ ሲል ያስታውቃል፡፡ እዚያ ውስጥ 'ንግዲህ ያ ግሩም እምስ አለ፡፡ ይኸኔ በሙቀቱ ትንሽ ረጠብ ብሏል፤ ገፋ ቢያደርጉት ያሟልጫል፡፡ አንጎሌ ሳልፈቅድለት ይህን እያሰበ፤ ቁላዬ ተገትሮ እንዳያዋርድኝ እጄን

ኪሴ ከትቼ ተከተልኳት። ላልከተላት እንዴት እችላለሁ?

«ቤቷ ገባች። አንድ አምስት ረጃጅም ደቂቃ ቆይቼ፤ አንኳኩቼ ገባሁ»

«'አትምጣ አላልኩህም ነበር?' አለችኝ። ድምፅዋ እንዴት ልዝብ እንደሆነ አስተውለሁል? አይኗ ንፁህ ውሀ አረንጓዴ መሆኑን ተገንዝበህል? አይኗ ውስጥ ያለው ሀዘን አይማርክህም?»

«'አይዘኸ ምንም አላረግሽም። ተስፋ ቆርጫለሁ' አልኳት።»

«ደስ ያላት መሰለች። 'ቁጭ በል ቡና ላፍላልህ' አለችኝ። ቡናውን ልትጥድ ወጥ ቤት ስትሄድ በፍን ቆለፍኩት

«ቡናውን ከጠጣን በኋላ፤ ቆማ ሳለ ድንገት ከኋላዋ አቀፍኳትና አንገቷን እየሳምኩ በቆመ ቁላዬ እየተሻሸኋት ጡቶቿን በእጆቼ መዳበስ ጀመርኩ። ልታመልጥ ሞከረች። አልቻለችም። ይልቁንስ የቂጧ መወዛወዝ የባሰውን አቆመብኝ። በግድ ፊቷን ወደኔ ጠመዘዝኩና ከንፈሯን ጎረሰኩት። አፏ ሲሰመኝ ተሰማኝ። ቀስ አድርጌ አዞርኳትና በሰነ ስርአት አቅፌ እየሳምኩ፤ ሽሚዚንና ጉርዲን አስወለቅኳት። የውስጥ ቀሚስ አልለበሰችም። ተሸክሜ አልጋው ላይ አጋደምኳትና እየሳምኳት ልብሴን አወለቅኩ። ጡት መያዣዋንም ሙታንታዋንም አስወለቅኩና ታድያ፤ በቀጥታ እንደመክተት፤ ሁለመናዋን እስማት ጀመር። እያገላበጥኩ ከእግር እስከ ራሷ እስማት ጀመር። አይገርምህም? እንደዚያ ስንገበገብ ሰንብቼ፤ አሁንም እንደ መብዳት እስማታለሁ። ግን በኋላ ስታስበው ያሳፍራል። ያልሳምኳት ቦታ የለም'ኩ። ግን እውነት መናገር ይሻላል፤ እሷም ያልሳመችኝ ቦታ የለም። ስድ ባለጌ ናት ብዬህ የለ? የባለጌ መጨረሻ ናት። ለካ እኔም ዋና ባለጌ ነኝ። ገና ዛሬ ገባኝ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ያልሰራነው ብልግና የለም። ኒኮልን ሳላውቃት በፊት መብዳት ማለት ቁላን እምስ ውስጥ መክተት ይመስለኝ ነበር። ለካስ ነገርየው ሌላ ኖሯል። አየህ፤ በዚያን ጊዜ ኒኮል ሁለመናህን ቁላ ታደርገዋለች። እና እምሷን ብቻ ሳይሆን፤ ሁለመናዋን ትበዳታለህ። አይ ሴት!

«በመጨረሻ ያቃሰትነው ባቡር መንገድ ድረስ ሳይሰማ አይቀርም። ስናበቃ የሞትኩ መሰለኝ። እላይዋ ላይ እንዳለሁ አይኔን ዘጋሁ። ታድያ ደረቷና ሆጺ በኃይል ሲንቀጠቀጥ አይኔን ከፈትኩ።»

አየኋት። እምባዋ ይወርዳል

«ምነው ምን ሆነሽ?» አልኳት

«እየተንሰቀሰቀች 'ሂድልኝ እባክህ ሂድልኝ' ማለት ብቻ ሆነ። ጨርሶ ግራ ገባኝ። እየተንሰቀሰቀች 'የምትፈልገውን አገኘህ። አሁን ደሞ አትሂድልኝም?' አለችኝ። ህሊናዬ በጣም ይቆረቁረኝ ጀመር። ልብሴን ለበስኩና ቆምኩ። መሄድ አቃተኝ። እሷ ራቁቷን እንዳለች በሆዷ ተኝታ ራሷን ትራሱ ላይ ደፍታ እያለቀሰች አሁንም 'ሂድልኝ ሂድልኝ። እባክህ ሂድልኝ' አለችኝ። በሩን ከፍቼ ወጣሁና ዘጋሁት። ወዲህ ስመጣ መኪና ሊድጠኝ ነበር። ለትንሽ እግዜር አወጣኝ

«ታዲያ የሚገርመኝ ምን መሰለህ? ወዳንተ ስመጣ ሳለ፣ ስለሷ እያሰብኩ፣ ስለበደልኳት ከልቤ እያዘንኩ፣ እዚያ ትራሷ ላይ ተደፍታ ያለቀሰችው ሆዴን እየበላኝ፣ እሷ እያለቀሰች ቂጧ ሲንቀጠቀጥ እንዴት ቆንጆ እንደነበረ አስታወስኩና ቆመብኝ

«ከንግዲህ እንደማታስጠጋኝ እርግጠኛ ነኝ። እኔ ደሞ ያለሷ ሌላ ሴት ማቀፍ የምችል አይመስለኝም። እና ግራ ገብቶኛል። ጨንቆኛል። እንዲህ አርጎ እምስ ገዝቶህ ያውቃል?» . . .

. . . በሚቀጥለው እሁድ ባህራም «ማመን የሚያስቸግር ነገር ልንገርህ» አለኝ «ሉልሰገድ ኒኮልን ሊተኛት ሞከረ»

«ውሸትክን ነው!» አልኩት

«እኔም ለጊዜው ማመን አቃተኝ። ግን ኒኮል አትዋሽም። ለማንም ብትዋሽ ለኔ አትዋሽም። ብዙ ብዙ ተለማመጣት። እምቢ አለችው።»

«ምን ነካው 'ባክህን?»

«እሱ'ኮ ነው 'ሚገርምህ። ሁላችሁንም አደራ፣ ኒኮልን ብቸኝነት እንዳይሰማት፣ ብያችሁ ሂድኩ። ከሀበሾቹ ሁሉ ሉልሰገድን ነው 'ምወደው ብላኝ ስለነበረ፣ በተለይ እሱን አደራ አልኩት። ታዲያ እሱ ሆዬ፣ ገና ዘወር ከማለቴ ሊሰራት ማዘጋጀት! ንዴቱ እንደ ቢላ እዚህ ጋ ያርደኛል፣ ይዘለዝልኛል» አለ ሆዱን እየነካ።

«ከዚህ በፊት የዋለልኝ ውለታ ባይገታኝ ኖሮ፣ አሁን ሂጄ አሩን ባበላው እንዴት ደስ ባለኝ!»

«አሁን እንዴት ልታረግ ነው?»

«ምንም አላረግም። እንዲያውም ማወቄን አላሳየውም። ልክ ምንም ነገር እንዳልጠረጠርኩ መሆን አለብኝ። አየህ፣ ምንም ቢሆን ውለታውን ልረሳው አልችልም። ብቻ ያሳዝናል። በጣም ያሳዝናል።»

ዝም ብሎ ሲያስብ ከቆየ በኋላ «እኔ ራሴ አንድ ነገር ለማድረግ ብፈልግም አልችልም» አለ «ምክንያቱም ኒኮል ይህን የነገረችኝ፣ ምንም ቢሆን ምንም፣ ስለዚህ ጉዳይ አንዳች እርምጃ እንዳልወሰድ ካስማለችኝ በኋላ ነው። 'እንዲያውም ጓደኞችህ ጥቂት ናቸው። እነዚሁኑ በኔ ምክንያት እንድትጣላቸው አልፈልግም' አለችኝ።»

እቺ ኒኮል እንዴት ያለች ሴት ነች! ውስጡን አደነቅኳት

ባህራምን «ልጠይቅህ እያልኩ። ከኒኮል ጋር ፍቅር ይዞህል?» አልኩት

«ፍቅር አይደለም። መዋደድና መግባባት ነው። ጠባይዋ በጣም ይስማማኛል። እኔ እንዳየኸኝ ነኝ። መሯሯጥ መንቀሻቀሻ አበዛ ለሁ። እሷ ግን ረጋ ያለች ዝምተኛ ልጅ ናት። እና ከሷ ጋር ስሆን ሰላም ይስማማል። ታውቃለህ፣ ገንዘብ የሚሏት አይኗን እንኳ ካየሁ አመት ሊሆነኝ ነው። ኒኮልን ካወቅኳት ጀምሮ፣ ከሀበሾቹ ጋር ካልበላሁ ወይም ከነሱ ጋር ሲኒማ ካልገባሁ በቀር፣ እሷ ናት 'ምታበላኝ፣ ካፌ 'ምትወስደኝ፣ ሲኒማ 'ምታስገባኝ፣ መፅሀፍት 'ምትገዛልኝ። ታዲያ ይህን ሁሉ ስታረግልኝ በጭራሽ አይከብደኝም። ግሩም ልጅ ናት እልህለሁ።»

ከትንሽ ፀጥታ በኋላ፣ ፈገግ ብሎ፣ «ደዋ ሽጋ ልጅ ናት። ከሩቅ አያስታውቅም 'ንጂ ብዙ ውበት ተሰጥቷታል። የብቻዋ የሆነ ልዩ ውበት አላት

«እኔ በአንዲት ሴት መርጋት አልወድም። አይሆንልኝም። ካንዲት ሴት ጋር ቢበዛ ሁለት ወር መቆየት ብኝል ነው። ቶሎ ይሰለቹኛል። ኒኮል ግን አትሰለችም። በጭራሽ አትሰለችም። አሁንም መዞሩን ትቼ በሷ ረግቻለሁ።»

«ለምን?»

«እኔ 'ንጃ። እሷን ከማወቁ በፊት ከመጠን በላይ ዞርኩ መሰለኝ። ሳይታወቀኝ መዞር ሰልችቶኝ ኖሯል። እና አንዲት የማትሰለች ሲያጋጥመኝ ጊዜ፣ እጅጅ አልኩና አረፍኩ»

«ታዲያ'ኮ በአስተሳሰብ ጨርሶ አንስማማም። እሷ በጦርነት አታምንም። እንጂ ከአሜሪካኖቹ የማታንስ ካፒታሊስት ነች። አንዳንዴ ስንከራከር እስከ ሌሊቱ ዘጠኝ አስር ሰአት እንቆይና፣ እቺን ያህል እንኳ ሳንስማማ መብራቱን አጥፍተን እንተቃቀፋለን። እና ይገርመኛል። ክርክራችን የከረረውን ያህል መተቃቀፋችን ይጠብቃል»

«አንድ ሌሊት እንደዚህ ስንከራከር ቆይተን መብራቱን አጥፍቼ በደንብ ካቀፍኳት በኋላ 'ይኸውልሽ' አሁን እኔ እንቺን እንደ ምበዳሽ፣ ኮሙኒዝም ደሞ ካፒታሊዝምን ይበዳዋል' ስላት ጊዜ፣ ስቃይትሞት! እኔም እሷ ስትስቅ ጊዜ የተናገርኩት በሀይል ኮሚክ ሆኖ ታየኝና ሆዴን እስኪያመኝ ሳቅኩ። ሳቁ ሲበዛብን መባዳቱን አቋረጥነው። ከዚያ በኋላ ለአንድ ሁለት ወር ያህል፣ በተቃቀፍን ቁጥር ሳቃችን ይመጣል። . . .»

«እኔ ፍቅር የያዘህ መስሎ ነው 'ሚሰማኝ' ስለው ሳቀብኝ

«የሴት ፍቅር ሊይዘኝ አይችልም። የኢራን ፍቅር ይዞኛል።» ፊቱ ድንገት እየጠቆረ «ኢራንን ከሻህና ከጋንግስተሮቹ እጅ እስካስፈታት ድረስ፣ አሜሪካኖቹን ከኢራን እስካባርራቸው ድረስ፣ ያ ጊዜ እስኪመጣ ድረስ ልቤ ውስጥ ለሴት ፍቅር ሊኖር አይችልም። አልፈቅድለትም!» አለ

(አመንኩት። ግን አንድ ነገር አስታወስኩ። እነሉልሰገድን ሲወያያቸው፣ በይሩት ሆኜ ያስሚን ከምትባል ልጅ ጋር ፍቅር ይዞኝ፣ ዘመዶቿ ሊያስገድሉኝ ሲሉ ጊዜ ነው የሸሸሁት። እኔ 'ንኳ አልሸሸም ብዬ ነበር፣ እሷ እያለቀሰች ለመነችኝ። ሂድልኝ፣ ከምቀብርህ ባጣህ ይሻለኛል፣ አለችኝ። ሸሸቼ ወዲህ ወደ ኤክስ መጣሁ፣ ብሎ ነግሯቸው ነበር። ለምን ነገራቸው ይሆን?)

«ኒኮልስ ፍቅር የያዛት አይመስልህም?» አልኩት።

«አይመስለኝም። አይናፋርና ዝምተኛ ስለሆነች፣ የኔ

መንቀሻቀሻ መቀላጠፍ እንደ መጠለያ ያገለግላታል። ጠባዬም ይሰማማታል። እንጂ ፍቅር አልያዛትም።»

አንድ ማታ ኒኮልን ከተማ ፊስቶራንት እራት ጋበዝኳትና ብዙ ወይን እያጠጣጃት ስለልብ ወለድ መፃህፍትና ስለ ፊልሞች ጨዋታ አስጀመርኳት። መጀመሪያ ስለምንወዳቸው ደራስያን፣ ስላየናቸው ፊልሞች፣ ስለምናውቃቸው ሰዎች እና በልብ ወለድ መፃህፍት ውስጥ ካገኘናቸው ሰዎች ጋር በምን እንደሚመሳሰሉ — ማለት ስለራሳችን ሳይሆን ስለ ሌላ ነገር ስናወራ፣ ወይን ስንጠጣ፣ ብዙ ጊዜ አሳለፍን። እየለመደችኝ ሂደች። ወይኑም እየሰራ ሄደ። አይናፋርነቷ እየረገፈ፣ እንደ ልቧ ለማውራት እየቻለች ሄደች። እኔም ፈረንሳይኛ እሷ ስትናገረው በጣም የሚጥም መሆኑን እያስተዋልኩ ሄድኩ።

ቀስ ብዬ ወሬውን ወደ ባህራም ወሰድኩት። እንዴት ጌባዝ ሆኖ እንደሚታየኝና፣ ምን ያህል እንደማደንቀው ከነገርኳት በኋላ፣ ባህራም ላንቺ እንዴት ሆኖ ነው የሚታይሽ? አልኳት። ደራሲ መሆን እንደምፈልግና ስለሰዎች ማወቅ እንዳለብኝ፣ ይልቁንም ሴቶች ወንዶችን እንዴት እንደሚያዩዋቸው ማጥናት እንደሚገባኝ፣ ስለዚህ፣ እሷ ስለራሷ ብትነግረኝ ለኔ ትልቅ ዋጋ እንዳለው፣ በሰፊው ዘረዘርኩላት። ተቀበለችኝና ስትናገር፣ በቃላትዋ እየተንሳፈፍኩ የድምፅዋ ዜማ እየተመቸኝ አዳመጥኳት

«ደራሲ ባትሆንም ስለራሴ ብነግርህ ግድ የለኝም አለችኝ። ባህራም ስላንተ ብዙ ጥሩ ጥሩ ነገር ስለነገረኝ ነው መሰለኝ፣ በጣም የማውቅህ መስሎ ይሰማኛል። ደሞ እወድሀለሁ። በጣም ተወዳጅ ልጅ ነህ። ብዙ ሴቶች ይህን ነገረውህ የለ? ተናገር።» (ትስቃለች። እሷ የተናገረችው በንፁህ ልብ ነበር። እኔ ግን ምኞቴ ተቀሰቀሰ። እግሮቼን አጣመርኩ። የሉልሰገድንና የሷን ታሪክ ባላውቅ ኖሮ አሁን ምኞቴ ይቀሰቀስብኝ ነበር? እንጂ። ኒኮል ቀጠለችልኝ

«በአስራ ስድስት አመቴ ማርሴል ከሚባል ልጅ ፍቅር ያዘኝ። ማርሴልም ወደደኝ። ቤቶቻችን ሁለቱም ሀብታም ቡርክዋ በመሆናቸው ይከባበሩና ይዋደዱ ስለነበረ፣ በመዋደዳችን እጅግ ተደሰቱ። እስክንጋባ ችኩሉ። ግን ሁለታችንም የዩኒቨርሲቲ ትምህርታችንን እስክንጨርስ ላንጋባ ቆረጥን። ቤቶቻችንን ለማስደ

ለት ስንል ተጫጫን። በዚህ መካከል ማርሴል አየር ሀይል ገባ

«አንቷን ደ ሴንት ኤግዙፔሪን ታውቀው የለ? በኤሮፕላን ስለመብረር፣ ስለአደጋው፣ ስለክብሩ፣ ስለጀግንነቱ የደረሳቸውን መፃህፍት፣ ማርሴል ደጋግሞ ያነባቸው ነበር። ከልቡ ሴንት ኤግዙፔሪን ያደንቀው ነበር፤ ያመልከው ነበር። ለዚህ ይመስለኛል አየር ሀይል የገባው። እኔ ተው አትግባ፤ እንደ ሴንት ኤግዙፔሪ በኤሮፕላን አደጋ ትሞታለህ፣ አልኩት። መሞት የት ይቀራል? አለኝ። የሰው ልጅ ተግባሩ ከሞት ለማምለጥ መጣጣር ሳይሆን፤ ሞት እስኪመጣ ድረስ ክብር ያለው፣ ኩራት ያለው ኑሮን መኖር ነው፤ አለኝ። አለቀስኩ። እምባዬን ጠረገልኝ። ኤሮፕላን ነጂ ሆነ

«ይህ ሁሉ ሲሆን በግብረ ስጋ ሊገናኘኝ ይሞክር ነበር። በብዙ ይለምነኝ ነበር። ሳንጋባ አይሆንም ብዬ እምቢ አልኩት

«አንድ ቀን የኤሮፕላን አደጋ ደረሰበት። ሁለት ወር ሙሉ ሀዚም ቤት ተኛ። ከዚያ ወደ ቤቱ መጣ። የአየር ሀይል ኑሮ፣ የሴንት ኤግዙፔሪ አይነት ኑሮ፣ ክብር፣ አደጋና ጉብዝና የሞላበት ኑሮ፣ የጀግኖች አይነት ኑሮ በቃው። ከአየር ሀይል አሰናበቱት። ምክንያቱም ወገቡ ተሰብሮ እግሮቹ ሽባ ሆኑ። በተሽከርካሪ ወምበር ቁጭ ብሎ፣ እኔ ወይም እናቱ እየገፋነው ነበር አየር ለመቀበል ንኳ የሚወጣው

«ካንጀቴ አዘንኩለት፤ በሀይል ወደድኩት

«እሱ ግን አሁንም ሽባ ሆኖ የሴንት ኤግዙፔሪን መፃህፍት ያነብ ነበር። ስለአደጋ፣ ስለጀግንነት፣ ስለክብር ስለሞት ያነብ ነበር። አንድ ቀን ሽጉጡን ጠጥቶ ሞተ

«ሀዘን ጀመረኝ። ግን ሀዘን ይለመዳል። ወጣት ከሆንክማ ትንሽ ቆይቶም ይረሳል። በተለይ ያጠቃኝ ፀፀት ነበር። ፀፀት አይለመድም፣ አይረሳም፣ የማይጠግብ የማይተኛ ውስጣዊ ትል ነው፤ እድሜ ልክህን ይበላሀል። የቆጫኝ ማርሴል በግብረ ስጋ ሊገናኘኝ ሲፈልግ እምቢ ማለቴ ነው። እወደው ነበር፤ ስጋዬን ለሱ መስጠት እንዴት አቃተኝ? በሀይል ይቆጫኝ ይሞረመረኝ ጀመር

«ነብሱ-አባቴ ጋ ሄድኩና ሁሉን ተናዘዝኩ። የሠራሽው ልክ ነበር፣ አሉኝ። እኔ ግን ፍፁም ስህተት እንደነበረ የበለጠ እየተገ

ነዘብኩ ሂድኩ። ራሴን መቅጣት ጀመርኩ። ከጠየቀኝ ሁሉ መተኛት ጀመርኩ። ደሞ ብዙዎች ይጠይቁኝ ጀመር። ርካሽ ሴት ሆንኩ

«ግን አሁንም ፀፀቱ አልተወኝም»

«በካሎሪያዬን እንዳለፍኩ ለዩኒቨርሲቲ ትምህርት ወደ ኤክስ መጣሁ። ቤቶቼም ማርሴልን ለመርሳት ከለአቨር ከተማ መራቅ እንዳለብኝ ሰላወቁ ሂጂ እሉኝ። ኤክስ መጥቼ በርካሽነቴ ላይ ጠጪነት ጨመርኩበት። የፈለገኝ እንግዲህ እስክሰክር ድረስ ማጣጣት አለበት። ብዙ ሰዓት ካንዱ ጋር ስጠጣ አመሻለሁ። ጧት ወደ አምስት ሰዓት ላይ ስነቃ አልጋው ውስጥ ነኝ። ሲደሰትብኝ እንዳደረ ይታወቀኛል። ግን ምን ምን እንደሰራን እንደ ህልም'ንጂ እንደ 'ውን ሆኖ አይታየኝም»

«ካንዲት የኔ ብጤ ርካሽ ጋር ገጠምኩ፤ አብረን መጠጥና ወንድ ስናሳድድ እናመሽ ጀመር»

«እንዲህ ስል አመቱ አለፈ፤ ፈተና ወደቅኩ፤ ክፍል ደገምኩ፤ ሁለተኛው አመት ተጀመረ፤ ያንኑ ኑሮዬን ቀጠልኩ»

«አንድ ረቡእ ጧት እንደ ልማዴ አንዱ እማላውቀው መኝታ ቤት ነቃሁ። ሰውየው ቁርስ ያቀርባል። ልዩ ሰው ሆኖ ታየኝ። ሳይነካኝ አድሯል። ከመስከሩ የተነሳ ሊነካኝ ባይችል ነው እንዳልል፤ ትላንት ማታ ፓርቲው ጋ ልሰክር ትንሽ ሲቀረኝ «ጠጣ 'ንጂ» ስለው «ሁለታችንም ከሰከርንማ ማን ማንን ይደግፋል?» ሲለኝ አስታወስኩ»

«አልጋ ውስጥ እንዳለሁ ቁርስ ከበላን በኋላ፤ ሰውየው በተሰባበረ ፈረንሳይኛ»

«እንቁላል አንድ ጊዜ ከተሰበረ ወድያ ምንም ሞያ እንደማይሆን ታውቂ የለ?» አለኝ። ምን እንደሚል ሳይገባኝ «አዎን» አልኩት። «ወጣትነትም አንዴ ከተሰበረ ሊጠገን አይችልም» አለኝ

«ምን ማለትህ ነው?» አልኩት

«ያንቺ ወጣትነት ገና አልተሰበረም። ግን ሊሰበር ትንሽ ነው የቀረው። እንደዚህ አይነት ኑሮ ከቀጠልሽ ከትንሽ ጊዜ በኋላ ይሰበራል»

ተናደድኩ «ምን አገባህ?» አልኩት

«ምን አገባህ አትበይኝ። ፈረንሳይ መሰልኩሽ 'ንዴ? እናንተ ፈረንሳዮች ፊሪ ናችሁ። ግብዝ ናችሁ። ተግባራችሁን መፈፀም አስቸጋሪ የሆነባችሁ 'ንደሆነ፤ እኔ ምን አገባኝ? Ça me regarde pas, ብላችሁ ትተዉታላችሁ። እኔ ግን እንደሱ አይደለሁም።»

«እና በኔ ህይወት አንተ ምን አገባህ?»

«አንቺ አልጋዬ ውስጥ ምን ትሰራያለሽ? በኔ ህይወት ውስጥ ገባሽ ማለት አይደለም?» አለኝ። መልስ ስላጣሁ ዝም አልኩ

መጥቶ አልጋው ላይ አጠገቤ ቁጭ አለና፤ አይን አይኔን እያየኝ

«አሁን 'ስቲ ለሁለት ደቂቃ ፈረንሳይ መሆኑን ተይና ሰው ሁኒ። ለሁለት ደቂቃ ብቻ፤ እሺ? አለዚያ ለመናገር አልችልም» አለኝ። አንድ አይነት ደግ ፈገግታ አሳየኝ። ረስቼው የነበረ አይናፋርነቴ ድንገት ተመልሶ ሽፍን አደረገኝ። ወደታች ላይ ፊቴን በእጆቼ ይዞ ቀና አደረገኝና ግምባሬን ሳመኝ

«አገሬ አንቺን የሚያካክሉ ታናናሽ እህቶች አሉኝ። አንቺ 'ምታረጊውን ሲያረጉ ባያቸው ዝም አልላቸውም። ስለዚህ አንቺንም ዝም አልልሽም። ይገባሻል?»

ዝም ብዬ ሳየው ቀጠለ «አሁን እንግዲህ ባንቺ ቤት አደግኩ ብለሻል። አልኮል ጠጥተሽ ስለሰከርሽና፤ የማታውቂው ሰው አልጋ ውስጥ ስላደርሽ የበሰልሽ ይመስልሻል። ግን ዋናው መብሰል ራስን ማወቅ ነው። ራስሽን ብትመረምረ ደሞ ርካሽ ሴት እንዳልሆንሽ ትገነዘቢያለሽ። ታድያ ርካሽ ሳትሆኒ አንደ ርካሽ ሴት መኖር ምን ይባላል? እኔ መቸስ ህፃንነት ነው እላለሁ።»

ዝም አልኩት። እውነትክን ነው አላልኩትም

«ትምህርት አለብኝ መሄዴ ነው። መሄድ ካለብሽ ሂጂ። መሄድ ከሌለብሽ ግን እዚህ ቆይኝና አብረን ምሳ እንበላለን» ብሎኝ ሄደ። ተመልሶ ለምሳ ወሰደኝ። ከተመገብን በኋላ ካፌ ገብተን ቡና ስንጠጣ ስሙን ነገረኝ

እና ባህራም ምንሽ ነው? ብለህ ብትጠይቀኝ፤ ቀላል መልስ ልሰጥህ አልችልም። የሰጋ ወዳጄ ነው፤ የመንፈስ ጓደኛዬ ነው፤ የህይወቴን አቅጣጫ ለበጎ ያስለወጠኝ ጠባቂዬ ነው።

የኒኮል ውበት ጉም እንደሸፈነው ተራራ ነው፤ ጉሙ በፀሀይ ሙቀት ቀስ እያለ ሲተን፤ ተራራው መታየት ይጀምራል። በኔና በኒኮል መካከል የነበረው እንግዳነትና አይናፋርነት እየተገፈፈ እየተዋወቅን እየተለማመድን ስንሄድ፤ ውበቷ እየተገለፀልን ሄደ። አይኖቿ ንፁህ ውሀ አረንጓዴ ሆነው፤ ረዣዥም ሽፋሎቿ አረንጓዴ ኩሬ ዙሪያ በተርታ የበቀሉ ሀር ጥቁር ቁጤማዎች ይመስላሉ። አስተያየቷ ልስልስ ያለ ሆኖ፤ ሀዘን የተሞላ ይመስላል። ድምፅዋ ውስጥ የማር ጠብታ አለ፤ ፈረንሳይኛዋ የታላላቆችን ደራሲያን ቋንቋ ይመስላል። ይህ ውበቷ ቀስ እያደረገ፤ ሳይታወቀን፤ ልቤ ውስጥ ገባ። በሌላችበት አስባት ጀመር። ስትራመድ ባየኋት ቁጥር፤ ሉልሰገድ «አልጋ ውስጥ የባለጌ መጨረሻ ናት» ያለንን አስታውሳለሁ፤ እኔና እሷ ባለጌ ነገር ስንሰራ ይታየኛል. . . ካላችበት ቦታ መንጭቄ ወደ ሀሳቤ ጫካ እወስዳታለሁ፤ እንደ እንሰሳ ዛፍ ስር አስጎንብጼ እሰራታለሁ፤ አፏን ትከፍታለች። ጣቶችን አፏ ውስጥ እከታለሁ፤ ትጠባቸዋለች፤ ታኝካቸዋለች. . .

ሉልሰገድ ኒኮልን ሊተዋት ሞከረ። ከልቡ ሞከረ። አልቻለም። ይታገስ ይታገስና፤ ሄዶ ይለምናታል። ጥፋ ከፊቴ ትለዋለች። እኔ ጋ መጥቶ 'ካፌ ኒኮል' ይወስደኝና ቡና አይነት ቢራችንን እየጠጣን ስለኒኮል ያወራልኛል። ስለአሸዋ ጡቶቿ፤ ስለወተት ጭኖቿ፤ ስለነበልባል እምሷ፤ ስለቅዱስ ብልግናዋ፤ የቃላት ቃና ይፈጥራል። በቃላቱ ላይ እየተንሳፈፍን የኤክስን ፀሀይ እየሞቅን በሀሳባችን ኒኮል ጭኖች መሀል ገብተን እንጨማለቃለን። አንድ ሽባ አይነት ደስታ ልባችን ውስጥ ይንፏቀቃል

እስካሁን እንግዲህ በጋ አልፎ፤ በልግ ተጋምሷል። ቅጠሎቹ አረንጓዴ ሰልችቷቸው በቡና አይነት፤ በብጫ ብጤ፤ በቀይ መሳይ ቀለማት አሸብርቀዋል። ፀሀይዋ ከኛ እየራቀች ትሄዳለች፤ ሙቀቷ እየተቀነሰና እየጣመን ይሄዳል። ከምሳ በኋላ ኩር ሚራቦ ላይና በየመናፈሻው ውስጥ የኤክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች አግድም ወምበሩን ሁሉ ሰፍረውበት፤ በፀሀይ እንደ ዶሮ ያንቀላፋሉ። ህፃናቱ አሸዋ እየሰፈሩ ወይም ባለሶስት እግር ብስኪሌት እየነዱ ይንጫጫሉ። አንዳንዶቹም ከእናታቸው ወይም ከአያታቸው ጋር ኳስ እየተወራወሩ ይጫወታሉ። የኤክስ አዛውንት «ቡል» የተባለውን

ጨዋታ የብረት ኳስ እየወረወሩ ይውሉበታል። ጎረምቶና ኮረዳዎች በየካፌው ተቀምጠው ያወራሉ፤ በየዛፉ ስር ሳር ላይ ተጋድመው ይሳሳማሉ። ንፁህ ውብ ሰማይ ከኤክስ በላይ ተዘርግቷል፤ ፀሀይዋ ብቻዋን እንደምትንሸራሸር ብጫ የእሳት ኳስ ናት። ሊመሽ ሲል፤ ለአንድ ሰአት ያህል ፀሀይዋ እንደ ትልቅ ብርቱካን ሰማዩ ዳር ላይ ትንጠለጠላለች፤ የኤክስ ውብ ሰማይ እንደ ልጃገረዶች ጉንጭ ፅጌረዳ ቀለም ይለብሳል። ከዚያ የተንጠለጠለችው ቀይ ብርቱካን አድማሱ ውስጥ ትገባለች የኤክስ ሰማይ ቀስ እያለ ይጠቁራል፤ ኮከቦች ብቅ ብቅ ይላሉ።

አንዳንድ ቀን ግን «ሚስትራል» የተባለው ሀይለኛ ነፋስ ኤክስን በጥፊ ያጮላታል፤ ሽማግሌዎችና ህፃናቱ በየቤታቸው ይሸሸጋሉ፤ የልጃገረዶች ፀጉር ይበታተንና ወደአንድ በኩል ይፈሳል፤ ቀሚሳቸው ወጣት ገላቸው ላይ ይለጠፍና ቅርፃቸውን ወለል አርጌ ያሳያል። ሰዎች ሲሄዱ ጌምበስ ብለው፤ ፊታቸውን አጨማደው፤ የያዙትን እቃ አቅፈው፤ ከንፋሱ ጋር እየተጋፉ ነው። ሚስትራል ልክ ለሶስት፤ ለስድስት፤ ወይም ለዘጠኝ ቀን ነው የሚነፍሰው ይባላል። ነፍሱ ሲሰለቸው ይሄዳል። ኤክስ ውስጥ ሰላም ይመለሳል...

ሲልቪ ትፅፈው የነበረው ረዥም ልብወለድ ታሪክ ለሁለተኛ ጊዜ እምቢ አላት። ከዚህ በፊት፤ አንድ መቶ ገፅ ያህል ከፃፈች በኋላ፤ ከደረሰችበት መቀጠል ፊልጋ ታሪኩ እምቢ ብሏት፤ እኔን በጣም አስቸግራኝ ነበር። አንዴ ማርሰይ ውሰደኝ ትለኛለች፤ አንዴ ናይት ክለብ ውሰድና አስክረኝ ትለኛለች፤ አንዴ ጫካ ውሰደኝና ፍቅር እንስራ ትለኛለች፤ አንዴ ቤት መጥተህ ቁጭ በልና እኔ ልፃፍ ትለኛለች። ይሄ ሁሉ ሲሆን፤ ድንገት ኩርፍ ኩርፍ እያለች ትእግስቴን ታስጨርሰኛለች።

በመጨረሻ፤ ከፊቴ ጥፋ፤ እኔ መጥቼ እስክፈልግህ ድረስ ፊትህን እንዳታሳየኝ አለችኝ። እሺ አልኳት። ከስድስት ቀን በኋላ፤ መጣችና እየሳቀች «ስላስቸገርኩህ ይቅርታ አርግልኝ» አለችኝ

አሁን ደግሞ መቶ ዘጠና ገፅ ላይ ካደረሰችው በኋላ፤ ታሪኩ ወደፊት አልቀጥልም እምቢ አላት። አሁንም አባረረችኝ። በሷ

ምክንያት እኔም መፃፍ እምቢ አለኝ

ሉልሰገድን በበኩሉ የኒኮል እምቢታ ይጫወትበታል። ስለዚህ ሁለታችን «ካፌ ኒኮል» ሄደን ቡና አይነት ቢራ እናዛለን። ሉልሰገድ ስለኒኮል ያወራልኛል። በምኞት እየጋልኩ አዳምጠዋለሁ።

«የኒኮልን ጡት እንግዲህ እንደ ነጭ ሰማይ ልታየው ትችላለህ። ሰማይ መሀል ላይ ደማቅ ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች። ወይን ጠጂን ጨረቃ ሮዝ ቀለም ብርሀን ከሏታል። ይታይህል? . . . ታዲያ ያንን ሞቃት ነጭ ሰማይ እየዳበስኩ፣ ጨረቃዋን መጉረስ ነው 'ሚታየኝ...»

የኒኮልና የሲልቪ ጡቶች ምናቤ ውስጥ ይደባለቃሉ፣ ሰላም ይነሱኛል፣ ሉልሰገድ ንግግሩን ይቀጥላል። . . .

በልግ ወደ ማለቂያው ተቃረበ

ዘጠኝ

ባህራም
ሞት

ያን ሰሞን ጀምሺድ ታሞ ተኛ። ልጠይቀው ወደ ቤቱ ሄድኩ። ሌሎቹ በሚጠይቁት ሰአት ብሄድ ምንም አልጠቅመውም በማለት፤ በትምህርት ሰአት ሄድኩ። ፎቁን ወጥቼ በሩን ብሞክረው ተቆልፏል። ደወሉን ተጫንኩት፤ ውስጥ ሲደውል ተሰማኝ። ቆየሁ።

የጀምሺድ ቤት ሳይሆን፤ በግራ በኩል ያለው የጎረቤቱ በር ተከፈተ። መነፅር ያደረገ መላጣ ሽማግሌ ህኪም አንገቱን ብቅ አርጎ አየኝ። አየሁት። ከበሩ ወጣ። ነጭ የህኪም ኮቱ በጣም ንፁህ ነው። በእጁ መርፌ ይዟል። ጀምሺድ የጎረቤቱን ታሪክ አስታወሰኩ።

ህኪሙ ዙሪያውን ተገላመጠና ሲያበቃ፤ ማንም እንደሌለ ካረጋገጠ በኋላ፤ በሹክሹክታ

«ይምጡ ልውጋዎት» አለኝ

ዝም ብዬ አየሁት

«ካልፈለጉ ላስገድድዎት አልችልም። ነፃነትሳ? ዳሩ፤ ለኔ ያው ነው። ደሞ ደንታ የለኝም እንጂ» እያለ ለራሱ እያጉረመረመ ወደ ውስጥ ገባና በሩን ዘጋ

ጀምሺድ ተኝቷል መሰለኝ ብዬ ደረጃውን መውረድ ስጀምር በሩ ተከፈተ። ዘወር ስል ኒኮል ነኝ

«ይቅርታህን። አስጠበቅኩህ? ሽንት ቤት ነበርኩ» አለኝኝ። አመዳም ፀጉሯ ተሞኝጭሯል። ሽሚዚ በአንድ በኩል ከጉርዳ ወጥቷል። ገባን። ጀምሺድ አልጋው ውስጥ ትራስ ተደግፎ

እንደተቀመጠ፣ እየሳቀ

«ዶክተር ሽቫይትዘር መርፌ ይውጉህ?» አለኝ። የሱም ፀጉር ተሞኝጫጭሮ ግምባሩ ላይ ወድቋል። ግን ፈፅሞ የታመመ አይመስልም።

ኒኮልና ጀምሺድ እየተሻሙ ስለዶክተሩ ነገሩኝ። ሰውን የማይጎዳ ሰላማዊ እብድ ነው። የመጣውን ሁሉ መርፌ ልውጋዎት? እያለ ይጠይቃል፤ አሉኝ። አነጋገራቸው አንድ ነገር ለመደበቅ የፈለገ ሰው አነጋገር ይመስላል

ትንሽ ቆይታ ኒኮል ክፍል አለብኝ ብላ ሄደች። ጀምሺድ ስለጎረቤቱ ዶክተር ኮሚክ ወሬ እያወራ ሲያስቀኝ ቆየና ተነስቶ ወደ ሽንት ቤት ገባ

በፍጥነት በፀጥታ ተነስቼ የራስጌውን ፍራሽ አነሳሁ። አልጋው ሽቦ ላይ አንድ ጥቁር የሴት ሙታንቲ። ሙታንቲው አጠገብ አንድ አምስት የተጨማደደ ለስላሳ «ክሊኔክስ» ወረቀት። ወረቀቶቹ ፅጌረዳ አይነት ስለሆኑ ርጥበታቸው ለአይን ያስታውቃል። ጎምበስ ብዬ ወረቀቶቹን አሸተትኩ። የግብረ ስጋ ሽታ። ያለጥርጥር።

ተመልሼ ወምበሬ ላይ ከተቀመጥኩ በኋላ፣ ተነስቼ የሰው ጉድ ሳሽት ታየኝና፣ ለራሴ «ሸርሎክ ሆምዝ!» ብዬ በሀይል መላቅ ጀመርኩ

ጀምሺድ ከሽንት ቤቱ «ለምን መላቅ?» አለኝ

«መርፌ መውጋት» አልኩትና ሳቄን ቀጠልኩ

ሉልሰገድ ስለኒኮል ባይነግረኝ ኖሮ፣ ኒኮልንና ጀምሺድን እጠረጥር ነበር? አይመስለኝም

በጀምሺድ አገር ደምብ የሚያፈላው ሻይ በጣም ይጣፍጣል። እሱን እየጠጣን ወሬ ጀመርን

ጀምሺድ እንደሚለው ከሆነ፣ በቁማር መክበር አይቻልም። በቁማር የሚከብር ቁማር ቤቱ ብቻ ነው። ምንም ያህል ብትበላ፣ ያችን የበላህነትን ተመልሰህ እስክታስበላ ያቁነጠንጥሃል። በቁማር ለመክበር እንጂ ለመክበር አይቻልም። እንዲህ ከሆነ ጀምሺድ ለምን ቁማር ይጫወታል? . . . ሰካራሙ ለምን ይጠጣል?

ለጀምሺድ እንደሚታየው፣ ኑሮ ጨቅጫቃ ሚስት ናት፤ ትኮ

ሚስት። ና ምግብ ብላ፣ ና ተኝ፣ ና ሽንት ቤት ሂድ፣ ና ትምህርት ተማር፣ ና ይህን አድርግ፣ ና ያንን ፈፅሞ፣ እያለች መነዝነዝ ነው ስራዋ። ታዲያ የሰው ልጅ ከዚህ ሁሉ ጭቅጭቅ ለመሸሽ አንዳንድ ጊዜ ቢሰክር ይፈረድበታል?

ጀምሺድ የኑሮን ችኮነት ሊረሳ የሚችለው ቁማር ቤት የሄደ እንደሆነ ነው። ቁማር ቤት ውስጥ ያለችው ኑሮ፣ ነዝናዛ ችኮ ሚስት ሳትሆን፣ የማትጠገብ፣ ለዛዋ ሁልጊዜ የሚታደስ ውሽማ ናት። ኮት የምታስሸጥ ውብ ውሽማ!

«እኔ ቁማር ስጫወት መኖሬን ይረሳለሁ። መኖሬን ሲረሳ፣ ያን ጊዜ ኑሮን ኖርኳት ነኝ ማለት ነው። ሌላ ጊዜ ኑሮን ሲኖራት፣ እኔን እያታለልኩ ነው ችኮ ናት ደስታ የለም። ቁማር ጊዜ ግን፣ ቁማር ፈፅሞ ሲውጠኝ ሳለ። ኑሮ መሀል ውስጥ እገባ፣ ከንቱ አይደለች፣ አላያትም እኖራታለሁ ማለት»

ጀምሺድ ስለቁማር ሲያወራ አይኖቹ አይስቁም

እንሰሳ ኑሮ አይሰለቸውም (ይሄ የጀምሺድ አስተሳሰብ ነው) ምክንያቱም እንሰሳ ይኖራል እንጂ መኖሩን አያውቅም። ስለዚህ ኑሮ አይመረውምም—አይሰለቸውምም። ስለዚህ ነው እንሰሳ ራሱን የማይገለው። «በሬ ወይም አህያ ወይም አይጥ ወይም ውሻ ወይም ሌላ፣ ራሱ ገደለ አሉ ሰምተህቸዋል ታውቃለህ?» ሰውን ከእንሰሳ የሚለየው ማሰቡ አይደለም። በመጠኑ ይሁን እንጂ እንሰሳም ያስባል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው በመሳቁ አይደለም። ዝንጀሮም ይስቃል። ሰው ከእንሰሳ የሚለየው፣ ህይወቱን እየኖራት እንደሚኖራት በማወቁ፣ ከህይወት በኋላ ሞት መከተሉን በማወቁ፣ እነዚህም እውቀቶች ለሰው ልጅ ኑሮን ከንቱ፣ ሞትን መራራ በማድረጋቸው፣ በዚህ ነው ሰው ከእንሰሳ የሚለየው

ብመሰረቱ ህይወት ግሩም ስጦታ ናት። ኑሮ ግን ይሰለቻል። ሀዘን ሞልቶበታል። ብስጭት ይበዛበታል። በሽታ ወርታል። ሞት ደሞ ይቆያል እንጂ አይቀርም። ስለዚህ፣ መሞት ሳይቀር፣ እስኪሞቱ ድስታ ሳይገኝ፣ ብስጭት ሊበዛ፣ ለምን አሁኑኑ አንሞትም? ለምን ራሳችንን አንገድልም? ችኮ የሆነ ሀዘን፣ ብስጭት የወረሰው እውቀት ምኑ ይወደዳል? ራሳችንን የማንገድለው ሞትን ስለምንፈራ ብቻ ነው። ፈሪ ነን በቃ። ይኸው ነው

ስለዚህ፤ ልናደንቀው የሚገባ ሰው ማን ነው? ራሱን ለመግደል የደፈረ ሰው ነው። እሱ ብቻ ነው። እኛሳ ዋናው አላማችን ምን መሆን አለበት? ይህን የመሰልቸት ቀሚስ አውልቀን ወዲያ መጣል፤ በተቻለ ፍጥነት ራሳችንን መግደል

«እኔ ራሴ ለመግደል ዋና ምኞት። ግን እስካሁን ድፍረት የለም። አንድ ቀን ግን ለመድፈር ተስፋ! ያን ጊዜ እኔ ሰው። እውነተኛ ሰው። እስከዚያ ድረስ ግን ከንቱ ቁማርተኛ።»

ጀምሺድ ራስን ስለመግደል ሲያወራ አይኖቹ አይስቁም

በልግ ከዛፎቹ ላይ በናማ፤ ቀይና ወርቃማ ቀለማቱን ሰብስቦ የሙቀትና የውበት ጓዙን ጠቅሎ ኤክስን ለቆ ሊሄድ ተነሳ

የኤክስ አየር መብረድ ጀመረ። ሽማግሌዎቹ፤ አሮጊቶቹና ጥቁሮቹ፤ ሹራብ መደረብ ካፖርት መልበስ ጀመርን። ወጣቶቹ ፈረንጆች ግን ገና ብርዱ ሊሰማቸው አልጀመረም

ሉልሰገድን ኒኮል እምቢ ስትለው እኔጋ መጥቶ «ካፌ ኒኮል» ይወስደኝና፤ እየቀረበን በመጣው የክረምት ብርድ ምክንያት፤ ቤት ውስጥ ገብተን ቁጭ ብለን ስለኒኮል ያወራልኛል። የጭገሯ ፀጉር እንደራሷ ፀጉር አመዳም ሳይሆን፤ ንፁህ ወርቅ ቀለም የተቀባ ነው፤ ወተት የመሰለው ነጭ ቆዳዋ ላይ ረዣዥም የተጠላለፈ ውብ ወርቃማ ሀረግ መስሎ በቅሏል። ታዲያ እምሷ ዳር የበቀሉት ፀጉሮች፤ ውሀ ዳር እንደበቀለ ቁጠማ ናቸው፤ አንዳንዶቹ ከሁለቱ ከናፍር ተንጠራርተው ተጠላልፈው፤ ጎምበስ ብለው እምሷ ውስጥ የፍቅር ውሀ ያጠጣሉ... ወዘተርፈ

አንድ ቀን ግን፤ ስለሷ ያወራልኛል ብዬ ስጠብቅ ስለጀምሺድ ሊነግረኝ ጀመረ። ሁለቱ ጓደኛዎች ሆነዋል። ጀምሺድ ቁማር ለመጫወት ካዚኖ ሲሄድ ሉልሰገድን ይዞት ይሄዳል። ከዚህም በላይ፤ ሉልሰገድ የጀምሺድ ሻይ ሱስ ይዞታል። ሁለቱም ሻይውን የሚጠጡት በኢራን አገር ወግ ነው። በፊት ከአራት ማእዘኑ ስኳር ላይ ይገምጡና፤ ቀጥሎ ሻይ ፉት ይለብታል፤ እንጂ ስኳሩን ሻይው ውስጥ አይጨምሩትም

«ትላንት ማታ ጀምሺድ ሻይ ላጠጣህ ብሎ ወሰደኝ» አለ

ሉልሰገድ። (ይህ የሚሆነው ጀምሺድ ድኖ ከተነሳ በኋላ ነው።)

ጀምሺድ በተገማመደ ፈረንሳይኛው ኮሚክ ወሬ እያወራ ሻይውን ጨርሰው ሲያበቁ

«አንድ ነገር ሊያሳይህ?» አለው

«አሳየኝ» ሲለው፤ ከጠረጴዛው ኪስ ውስጥ ሽጉጥ አወጣ። ጥይቶችም አወጣና አጎረሰ። አንድ ቃል ሳይናገር ሽጉጡን አቀባበለ

«አሁን መተኮስ ብቻ። አንዲት ጣት። እንደዚህ» አለና ሽጉጡን ሉልሰገድ ደረት ላይ አነጣጠረው

ሉልሰገድ ለመሳቅ እየሞከረ፤ ግን ላቡ ግምባሩ ላይ -በቅ ብቅ እያለ «ተው 'ንጂ። ይባርቃል» አለ። ድምፁ የሌላ ሰው ሆኖ ተሰማው

ጀምሺድ ሽጉጡን እንዳነጣጠረ

«አይባርቅ። እኔ የፈለግኩ ይባርቅ። እኔ ሳልፈለግኩ አይባርቅ» አለ። ፊቱ ላይ ዝምተኛ አይነት ቁጣ ሰፍሯል፤ አይኖቹ ውስጥ ምህረት የማያውቅ ጭካኔ አድፍጧል

ሉልሰገድ በድንጋጤና በፍርሀት ውሀ ሆኗል። ላቡ ከግምባሩ ወደ ጌን ይወርዳል። መሀረቡን አወጣና ግምባሩን ጠረገ። እጁንም ጠረገ። እጁ ይንቀጠቀጣል። ጀምሺድ አሁን ቢተኮስስ?

ጀምሺድ ሽጉጡን ወደ ሉልሰገድ ግምባር አነጣጠረ

«አሁን እተኮስ፤ ጥይት አይኖችህ መሀል» አለ

«ምን አረግኩህ?»

«ምንም»

«እንግዲያው ሽጉጡን ወደዚያ በለዋ»

«ቆይ አንድ ነገር ሊነግርህ»

«እሱን ወደዚያ በለውና ትነግረኛለህ»

«የለም። እኔ ሲነግርህ፤ ሽጉጥ አይኖችህ መሀል። ያን ጊዜ ጥሩ»

ሉልሰገድ እንደገና ግምባሩን እያደረገ

«እሺ ንገረኝ» አለ

«ኒኮል፡፡ ተው፡፡ በቃህ፡፡ ኒኮል ቤት መሄድ የለም፡፡ ኒኮል ስትሄድ በትልልቅ አይን ማየት፤ የኒኮል ቂጥ በአይን መብዳት፤ የለም፡፡ አለዚያ ጥይት! በአይንህ መሀል! እሺ?»

«እሺ»

«አሁን ተነሳ፡፡ ሂድ፡፡ ደህና እደር፡፡»

«ደህና እደር» ብሎ ሉልሰገድ ተነስቶ ወጣ፡፡ ባቡር መንገድ ሲደርስ አስታወከው፡፡ ብርድ ብርድ አለው

ሲቴ ሄዶ ገላውን ታጥቦ ጥርሱን ቦርሾ ወደ ከተማ ተመለሰና አንድ ቢራ ጠጣ፡፡ ይህን ጊዜ ስድስት ሰአት ይሆናል

«አሁን የምነግርህ በሙሉ የሆነ ነገር ነው» አለኝ ሉልሰገድ «ግን እኔ ራሴ በፈቃዴ የሰራሁት አይደለም፡፡ የማደርገውን ሁሉ፤ ከማድረጌ በፊት አንድ ደቂቃ አስቀድመህ 'አሁን ምን ልታደርግ ነው?' ብትለኝ 'እንጃ' ነበር የምልህ፡፡ ምክንያቱም፤ አላውቀውም ነበር፡፡ እኔ አይደለሁም ያደረግኩት! ውስጤ አንድ ባእድ መንፈስ ወይም አጋንንት ገብቶ ነው የሰራው፤ ሳላውቀው ይታወቀኛል

[«የሆነ ሆኖ ምን ሰራህ?» አልኩት፡፡]

ቢራዬን ከጠጣሁ በኋላ ሰአቴን አየሁ፡፡ ስድስት ከሃያ፡፡ በቀጥታ ኒኮል ቤት ሂድኩና አንኳኳሁ፡፡ «ክፈኝ፤ የምነግርሽ አለኝ» አልኳት፡፡ ከፈተኝ፡፡ ገባሁና ወደ አንድ በኩል ገፍቻት በሩን ቆለፍኩት፡፡ ረዥም ስስ የሌሊት ቀሚሷን ለብላ፤ ላይዋ ላይ ከፎጣ የተሰራ የቤት ውስጥ ካፖርት ደርባለች

«ሂጂ ውሀ አምጪልኝ ጠምቶኛል» አልኳት፡፡ ስታመነታ ገፈተርኳት፡፡ ቃል ሳትናገር ወደ ወጥ ቤቷ ሄደች፡፡ ወደ መጃታዋ ገባሁና በፍጥነት ልብሴን ማውለቅ ጀመርኩ፡፡ 'ለምን?' ብለህ ብትጠይቀኝ በጭራሽ አላውቀውም፡፡ ጋኔን ሰፍሮብኛል ብዬሀለሁ፡፡ ውሀውን ይዛ እንግዳ ቤት ስትገባ አጣችኝ፤ «የት ነህ?» አለኝ

«ካይ ወዲህ» አልኳት፡፡ ገባች፡፡ በሩ አጠገብ እንደቆመች ቀረች፡፡ ወለሉ መሀል እጆቼን ወገቤ ላይ አድርጌ ቆሚያለሁ፤

ራቁቴን ነኝ። ቁላዬ ግትር ብሎ ቆሞ፣ ትር! ትር! ትር! እያለ ዳንኪራ ይረግጣል። አስታውስ፣ ይህን የምሰራው አሁን የማወራልህ ሉልሰገድ እንዳልመሰልህ። ሌላ ሰው ነኝ

«አውልቂ!» አልኳት። አቤት ድምፄ ውስጥ ያለው ትእዛዝ! ምርጫ አልነበራትም። የውሀውን ብርጭቆ ኮሞዲኖው ላይ አስቀመጠ ችና፣ የፎጣ ካፖርቲንና የሌሊት ቀሚሷን አውልቃ እዚያው ወለሉ ላይ ጣለችው። ዝም ብዬ ሳፈጥባት ጡት መያዣዋንና ሙታንቲዋን አወለቀች

«ነይ ወዲህ!» አልኳት። መጣች። ፊቴ ተምበረከከች። አቀፈችኝ።

ከዚያ በኋላ ያለውን እንዳልነግርህ 'ንግዲህ መናገር የሚገባ አይመስለኝም። አየህ፣ ራቁታም ባለጌ ከመሆኗ የተነሳ ቅዱስ ምስጢር ይሆናል። እና ብናገረው ቃላቱ ያረክሱታል። ብቻ፣ ከተፈጠርኩ እንደ ትላንት ያለች ሌሊት አሳልፌ አላውቅም። እኔ 'ምለው፣ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየበዱ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምን አለበት?

ጧት ወደ አምስት ሰአት ላይ ነቃሁ። ኒኮል ተኝታለች። እንዳልቀሰቅሳት ቀስ ብዬ ልብሴን ለብሼ ወጣሁ

አሁንም የትላንት ሌሊቱ መንፈስ እየነዳ ጀምሿድ ቤት ወሰደኝ

ገባሁና ጀምሿድን «ሻይ አፍላልኝ» አልኩት። ለምን እንደመጣሁ ግራ ገብቶታል። ሻይውን ከጠጣን በኋላ ተነሳሁና ቆምኩ። አይን አይኑን እያየሁ

«ትላንት ማታ የሽጉጥህን ቀዳዳ አይቼ ቆመብኝ» አልኩት

እየሳቀ «እና?» አለኝ

«እና እምስ አስፈለገኝ። እና ሂጄ ኒኮልን በዳኋት»

ሳቁ ጠፋ። አይኖቼ ውስጥ የትላንቱ ጭካኔ ብቅ አለ። ተነሳ። አቤት አይኖቼ ሲያስፈሩ! እዚህ ጀርባዬ ውስጥ ብርድ ተሰማኝ። ተነሳና እጁን ትከሻዬ ላይ እያሳረፈ በጨካኝ አይኖቼ እያየኝ

«ጎበዝ ነህ። በጣም ጎበዝ። አንድ ቀን እገድልሃለሁ። ሂድ» አለኝ። ትቼው ሂድኩ። አይኖቼን ሳስታውስ አሁንም ጀርባዬን ይበርደኛል [አለኝ ሉልሰገድ]

ከዚህ ከሽጉጥ ፍጥጫ በኋላ ጀምረድና ሉልሰገድ ብዙ ጊዜ፤ ብዙ ቦታ አብረው ይታዩ ጀመር። ማታ ሁለቱ በጀምረድ መኪና ይሄዱና፤ ኒስ፤ ካን ወይም ሞንቴካርሎ ቁማር ሲጫወቱ ሰንብተው ሰኞ ጧት ይመለሳሉ። ከውጭ ለሚያየው ሰው ጓደኝነታቸው እየጠበቀ ሄደ...

ክረምት እየተንፏቀቀ መጣና፤ ከወርቃማው በልግ ጋር ተቃቅፋ የነበረችውን የኤክስ ከተማ እንደ ቀናተኛ ሌላ ውሽማ በብርድ ይገርፋት ጀመር። ሽማግሌዎቹንና አሮጊቶቹን ከየመንገዱና ከየመናፈሻው አባረራቸው። ልጃገረዶቹ ቆንጆ ስስ ቀሚሳቸውን ትተው ወፍራም ሱፍ ቀሚስ፤ ሱሪና ወፍራም ሹራብ፤ ካፖርት እየለበሱ፤ ውብ ቅርፃቸውን ከክረምቱ አይን እየሸሸጉ፤ በበጋ ቀያይ ወይም ብር መሳይ የጥፍር ቀለም ተቀብተው ሲውለበለቡ የነበሩትን ጣቶቻቸውን በወፍራም ጓንቲ ውስጥ እየደበቁ፤ ከክፍል ወደ ምግብ ቤት፤ ከምግብ ቤት ወደ መኝታ ቤት በፍጥነት ኩስ ኩስ ይሉ ጀመር። ውብ ዳሌያቸውን እያወዛወዙ በዝግታ መራመድ፤ ፅጌረዳ ጉንጫቸውን እያሳዩ፤ በቀያይ ከንፈራቸው እየሳቁ፤ በተኳለ አይን ጎረምሳውን መቃኝት ቀረ። (ኩሉንና የከንፈር ቀለሙን ብርድ ስለሚሰነጣጥቀው ለአይን ደስ አይልም።) ደም የሸሸውን ነጭ ጉንጫቸውን ግራጫ ብጤ የጎሽ ፀጉር ወረረው

በየመንገዱ ዳር በተርታ የተተከሉት ዛፎች ራቁታቸውን ቆመው የኤክስን ንፁህ ሰማይ በጭራሮዋቸው ይሸጥጡታል። ቅጠሎቹ በሙሉ ረገፈው የባቡር መንገዱን ዳርና የሰው መተላለፊያውን ሞልተውታል። ሰው በፍጥነት ሲራመድ በቡት ጫማው ይፈጫቸዋል

አንዳንድ ቀን በረዶው እንደ ጥጥ በዝግታ ይወርድና ኤክስን በንፁህ ነጭ ሻሽ ይገንዛታል። በሱፍ የተከናነቡት ልጃገረዶችና ጎረምሶች ሜዳ ወጥተው በረዶውን እያድባለባሉ ይፈነካከታሉ፤ ይሳሳቃሉ። ትንፋሻቸው እንደ ጉም ከአፋቸው ቡልቅ! ቡልቅ! ሲል ይታያል። ጥቁሮቹ በረዶው ላይ እየሆኑ ፎቶግራፍ ይነሳሉ

የኤክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ ብሩህ ሰማያዊ ነው። አንዳንድ ጊዜ ውሀ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ሰአት እንደ ልጃገረዶቹ ጉንጭ ይቀላል። የኤክስ ሰማይ ደመና አይለብስም፤ ሁልጊዜ ራቁቱን ነው፤ ሁልጊዜ ውብ ነው፤ ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ማታ ማታ

የአልማዝ ከዋክብትና የፀጥታ ሰላም ይለብላል

ከረምት ሲሆን ሌሊቶቹ ይረዝማሉ፤ ቀኖቹ ያጥራሉ፤ ፀሀይዋ ጧት ወደ አንድ ሰአት ተኩል ላይ ትወጣና ከሰአት በኋላ ወደ አስር ተኩል ላይ መጥለቅ ትጀምራለች፤ በሽታ እንደያዘው እየማቀቀች እየደከመች ትሄዳለች። ሩቅ፣ ሩቅ፣ ሩቅ በጣም ሩቅ ሆና ኮሳሳ ብርሀን ትልካለች። እቺ ፀሀይ በበጋው የሙቀት ምንጭ ነበረች፤ ለኤክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች የህይወት ተስፋ ነበረች፤ አሁን ግን ሰማዩ ተበስቶ ከውጭ የብርድ ጮራዎች የሚያስገባ ይመስላል

ብርዱ መላውን ፍጥረት ጨብጦ ያዘ። የሁላችንም ህይወት በከረምቱ ብርድ ታሰረ፤ በቆፊን ተቋጠረ። ፀደይና ፀሀይ መጥተው እስኪያስፈቱንና እስክንንቀሳቀስ ድረስ፤ የህይወታችን ታሪክ በያለበት ረጋ። ተካና ጀርመኗ እኔ የማላውቀውን ግንኙነታቸውን ቀጠሉ። ጀምሺድና ሉልሰገድ በኒኮል የፍትወት ገመድ ተሳስረው መለያየት አቅቷቸው፤ ጤና የለሽ ጓደኝነታቸውን ቀጠሉ፤ ለገና እረፍት ባህራም ወደ ኤክስ ሲመለስ ጊዜ፤ ኒኮልን ትተውለት ሁለቱ ተያይዘው ወደ ሞንቴ ካርሎ ሸሹ። እኔና ሲልቪ አልፎ አልፎ እየተገናኘን፤ የቀረውን ጊዜ ስንፅፍ እንሰነብት ነበር

በብርዱ ምክንያት የህይወታችን ታሪክ መፍሰሱን መለዋወጡን ትቶ፤ በያለበት ረጋ

አዳሞ የተባለው ዘፋኝ

“Tombe la neige

Tu ne viendras pas ce soir

Tombe la neige

Me crie mon désespoir...”

(በረዶው ይወርዳል

እንግዲህ ዛሬ ማታ አትመጪም

በረዶው ይወርዳል

ተስፋ መቁረጤ ይነግረኛል . . . »)

እያለ የከረምት እንጉርጉሮውን ያዜማል. . .

. . . ፀሀይዋ ቀስ በቀስ የሸሸችንን ያህል ቀስ በቀስ ትጠጋን

ጀመር። እየተቀነሰ የሚሄደው ብርድ፣ ቀጥሎም እየበረታ የሚሄደው ሙቀት፣ ረግቶ የነበረውን የፍጥረት ደም ቀስ በቀስ ያፍታታው ጀመር። መጀመሪያ አንዳንድ ደፋር ቅጠል ብርዱን አሸንፋ አንገቷን ብቅ ታደርጋለች፤ ራቁታቸውን የከረሙት ጭራሮ ቅርንጫፎች ላይ ስትታይ ታስደንቃለች፤ ታስደስታለች፤ የድል አድራጊው ህይወት ፈታውራሪ ነች፤ ምስጢራዊ ተአምር ነች። እንግዲህ ሌሎች ቅጠሎች ይከተሉዋታል፤ የኤክስ ዛፎች በራቁት ጭራሮዋቸው ሰማዩን መሰጠት ትተው፤ በለምለም አረንጓዴ ልብሳቸው ይወለውሉታል፤ ያፀዱታል። የኤክስ ጎረቤቶችና ኮረዳዎች መጀመሪያ ካፖርትና ጓንቲያቸውን አወለቁ፤ ቀጥሎ ሹራባቸውን አውልቀው መሳሳቅ ጀመሩ። አንዳንድ ደፋር አሮጊት ወይም ሽማግሌ ካፖርቱን እንደለበሰ መንገድ ላይ ይታይ ጀመር። ከረምቱ አለፈ...

... ፀደይ መጣ። የኤክስ ልጃገረዶች ከባድ የከረምት ልብሳቸውን ገፈው ጥለው፤ ከረምቱ አልብሷቸው የነበረውን አስቀያሚ ነጭ ጎሽ ፀጉር አራግፈው፤ የተፈጥሮ ውበታቸውን መልበስ አመጡ። ፀጉራቸው ጭንቅላታቸው ላይ ተቆልሎ ወይም ወደ ኋላቸው እየፈሰሰ፤ ቆዳቸው ልስልስ ብሎ የፅጌረዳ ቀለም እየለበሰ፤ በቀይ ከንፈራቸው የተከበበ ጥርሳቸው በፈገግታ እያብለጨለጨ፤ ተሸሽጎ የከረመው ወጣት ቅርፃቸው እየፋፋ፤ ሹል ጡታቸው ከፊት እየተንቀጠቀጠ፤ ያበጠ ዳሌያቸው ከኋላ እየተወዛወዘ፤ ይሄ ሁሉ ፀጋ የፀደይን መልካም ብርሀን ለብሶ በየመንገዱ እየተዘዋወረ፤ የኤክስን ጎረቤቶች ምራቃቸውን ያስውጣቸው ጀመር። በብርድ ተኮራምተው የከረሙት ኮረዳዎች አሁን በሙቀት ተዝናኑ፤ እየተጫጫሁ በሳሩ ሜዳ ይፈነጩ ይንከባለሉ ጀመር። ከጎረቤቶቹ ጋር ልፊያና መተቃቀፍ ተጀመረ

ሽማግሌዎችና አሮጊቶች እየወጡ የኩር ሚራቦንና የመናፈሻውን አግዳሚ ወምበሮች ሰፈሩባቸው። እርጅና ከወጣትነት ጋር እየታከከ የኤክስን መንገዶች በጎባጣ ጨምዳዳ እርምጃው ይንፏቸው ጀመር

የከረምቱ ብርድ ገደቦ ይዞት የነበረው ታሪካችን አሁን በፀደይ ሙቀት እንደገና መፍሰስ ጀመረ

ፀደይ ለኤክስ ብርሀንና ሙቀት ከአረንጓዴ ቀሚስ ጋር ይዞላት ሲመጣ፤ ለተካ ችግር ይዞለት መጣ። ባለሙስታሿ ጀርመን

ታስቸግረው ጀመር። ከአንድ ያገሯ ልጅ ጋር መውጣት አመጣች።
 ተካ «ምን ትሸረሙ፡፡ ጨያለሽ?» አላት። «መሸርሞጥ አይደለም፤
 ማማረጥ ነው» አለችው። «እና የትኛችን ይሻላል?» አላት።
 «በአንዳንድ ነገር እሱ ይሻላል፤ በሌላ ደሞ አንተ ትሻላለህ»
 አለችው። ተካን ቅናት ይሞረሙረው ጀመር

ጥፍሩን እየነከሰ «አሁን ምን ማድረግ ይሻለኛል እባክህን?»
 አለች

«ትወዳታለህ?» አልኩት

«አዎን። ብዙ ነገር ይገባታል።»

«እሷስ ትወድሃለች?»

«አዎን»

«እንግዲያው አግባታ»

«አብደሀል? ነጭ ሚስት ይገዛ ብመለስ አባቴ አይታነቅም?»

«እንግዲያው ተዋት»

«እንዴት አድርጌ ልተዋት? በፊት እንኳ ቢሆን ልተዋት እችል
 ነበር። አሁን ግን፤ ከዚያ ከንፍጣም ጀርመን ጋር መውጣት
 ከጀመረች ወዲህ፤ ከምተዋት ብገድላት እመርጣለሁ።»

«የሀበሻ ምቀኝነት ነው?» አልኩት

«አይደለም።»

«ታድያስ?»

«እ-ህ! ስለቅናት አታውቅም 'ንዴ? እንግዲያው ልንገርህ።
 አየህ፤ ስትቀና ልጅቷን በሀይል ትጠላታለህ። ብትገድላት ፈቃድህ
 ነው። ግን በዚህ አለም ላይ ምን ትፈልጋለህ ቢሉህ፤ እሷን ነው
 'ምትፈልገው። ሁሉ ነገር ይቅር! ብቻ እሷ ትምጣ። ገባህ 'ምልህ?
 ለምሳሌ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ ከሱ ጋር የወጣች ጊዜ፤ ቤቷ ወሰድኳትና
 አንድ ጥፊ አላስኳት። ወዳ እስክትጠላ ልደበድባት ቆርጬ ኮቴን
 አወለቅኩ። ታዲያ ዳግማዊ ጥፊ ላወርድባት ስል

«Sauvage! አፍሪቃ ውስጥ ያለህ መሰለህ 'ንዴ?» አለችኝ።
 እንደቃጣሁ ቀረሁ። ዳግማዊውን ጥፊ እንደማውረድ አቅፌ
 ሳምኳት። ስትፍጨረጨር በጉልበት ሙታንታዋን ቀድጄ በታተንኩ

ባት። ወደ አልጋው 'ንኳ እስክወስዳት አላስቻለኝም። እዚያው ምንጣፍ ላይ በዳኋት። እንደጨረስኩ ታድያ በሀይል ቀፈፈችኝ። እዚያው ወለል ላይ እንደተጋደመች ትቻት ወጥቼ ሄድኩ።

«ይሄ ከሁለት ሳምንት በፊት ነበር። ከዚያ ወዲህ እንግዲህ የኔ ኑሮ መቃጠል ሆኗል።»

«ሰውየውን ተይው አልካት?» አልኩት

«አዎን። 'እንዴት እተወዋለሁ? ላንተ ብዬ እንዴት እሱን ልተወው? አንተ ልትተኛኝ ነው 'ምትፈልገው። እሱ ግን ሊያገባኝ ነው 'ሚፈልገው። ባይሆን ለሱ ስል አንተን እተውሀለሁ 'ንጂ፤ እሱንስ አልተወውም' አለችኝ።»

«ምን አልካት?»

«አንድ ሁለት ጥሬ አላስኳት። ስታለቅስ በግድ በዳኋት።»

«እንዲህ ከቀጠልክ ትተውሀለች» አልኩት

«ተሳስተህል። በጥሬ መትቼ በጉልበት ስደፍራት በሀይል ነው ፍቅሬ 'ሚጥማት።»

«እንዴት ታውቃለህ?»

«ከሁኔታዋ ያስታውቃል»

«ዋ! ጥሬው ቢቀር ይሻለህል» አልኩት

«አይገባህም። ቅናት ገና አላጋጠመህም» አለኝ

ግን አንድ ነገር ገብቶኛል። ልጅቷ ልታገባው ታጥቃ ተነስታለች

ክረምት አልፎ ፀደይ እንደገባ በፋሺስቶችና በኮሙኒስቶች መካከል ትልቅ አምባገነን ተነሳ። አምስት ስድስት ፋሺስቶች ይሆኑና አንዱን ኮሙኒስት ይዘው ይደበድቡት ጀመር። ኮሙኒስቶቹ ተማሪዎች፤ እጃቸውን ወይም ራሳቸውን በፋሻ ጠምጥመው ይታዩ ጀመር። ፋሺስቶቹ ወንድ ሴት ሳይሉ ያገኙትን ኮሙኒስት መደብደብ ሆነ። አንዱን ልጅ አራት ጎረምቶች ተጋግዘው

ደበደቧትና የአፍንጫዋን አጥንት ሰበሩት። ሆስፒታል ተኛች

ኮሙኒስቶች ከባድ የብረት መሳሪያ፣ አጭር የብረት ዱላ፣ ወይም ይህን የመሳሰለ ነገር እጅጌያቸው ውስጥ እየደበቁ ሶስት አራት እየሆኑ መዞር ግድ ሆነባቸው። ጩቤ ወይም ሽጉጥ እየያዙ የሚዞሩም ነበሩ

ባህራምን ልጠይቀው ትምህርት ቤቱ ሂድኩና የሆነውን ሁሉ አጫወትኩት። አብሮኝ ወደ ኤክስ መጣ። «የነገርኩህ ወሬ ደስ ያሰኘህ ይመስላል» አልኩት

«ለኮሙኒስቶች አዝንላቸዋለሁ። ግን ጥሩ ነው፤ ይጠቅማቸዋል። ለአምባጓሮ በቂ ዝግጅት የላችሁም፣ እያልኩ እጨቀጭቃቸው ነበር። ፈረንሳይ አገር አምባጓሮ አይሰራም። በፅሁፍና በንግግር የሰውን ሀሳብ ማናወጥ ማነቃነቅ ነው የሚያስፈልገው፤ ሲሉኝ ነበር። ብቻ የራሳቸው ጉዳይ ነው። የፈረንሳይ ህዝብ ወሬ ያበዛል። ስራ፣ ጀብዱ (Action) ስትለው በቁንጠኛ ሰዋሰው ስለ አርት ሊያወራልህ ይጀምራል። ተዋቸው እነሱን። እኔን ያስደሰተኝ ሌላ ነገር ነው።»

«ምንድነው?»

«ረብሻ ውስጥ ከገባሁ አመታት አለፉ። ናፍቆኛል—» በተጨማሪም ቀኝ እጁ ግራ መዳፉን እየወቀጠ «—ረብሻ ናፍቆኛል» አለ

እንግዲህ ኤክስ ውስጥ ኮሙኒስቶች የሚያዘወትሩት አንድ ካፌ አላቸው። ሮያሊስቶች አንድ ሌላ ካፌ ያዘወትራሉ (ሮያሊስቶች ፈረንሳይ ውስጥ ንጉስ ለማንገስ የሚፈልጉ ናቸው) ወንድ ለወንድ የሚዋደዱት አንድ ካፌ አላቸው። ፋሺስቶችም የራሳቸው ካፌ አላቸው

ኤክስ እንደገባን ባህራም ፋሺስቶች ካፌ ወሰደኝ። ቢራ፣ ቡና እየጠጡ በየጠረጴዛው ያወራሉ። አብዛኛዎቹ ሂማቸውን በቁንጥ ያስተካከሉ ወጣቶች ናቸው። በጣም ያምራሉ

እኔና ባህራም መውጫው በር አጠገብ ያለችው ጠረጴዛ ጋ ቁጭ ብለን ቢራ ጠጥተን ሂሳቡን ከከፈልን በኋላ፣ ባህራም

«ምንም ቢመጣ ምንም፣ ከተቀመጥክበት እንዳትነሳ» አለኝ

«ምን ልታረግ ነው?» ስለው

«ታያለህ» አለኝ

ተነሳና ወደ ሽንት ቤት በኩል መራመድ ጀመረ። እንዲሁም ላሊት ከዚያው ሲመለስ ነበር ባህራምን የገጨው። ላሊት ላያስብበት በልማድ “Pardon” ብሎት ሲያልፍ፣ ባህራም

«አንተ!» ብሎ ጮኸበት። ላሊት ወራሪውን አቆመ። ካፌው በሙሉ በፀጥታ ባህራምን ማየት ጀመረ። የገጨው ላሊት ወደ ባህራም ዞሯል

ባህራም «ለምን ገጨኸኝ?» አለው

ላሊት «አንተ ነህ 'ንጂ የገጨኸኝ» አለው

«ውሸታም ላሊት! ውሻ ላሊት! ፈሪ ላሊት! ወንድ ከሆንክ ተከላከል። ልገርፍህ ነው» አለና ዘሎ ትግል ያዘው። የላሊት ጀርባ ወደኔ ስለነበረ፣ ባህራም ምን እንዳደረገው ለማየት አልቻልኩም። ብቻ ምንም ያህል ሳይታገሉ ላሊት ፍስስ ብሎ ወደ መሬት ወደቀ። ባህራም ከበላዩ እንደቆመ ዙሪያውን ተመለከተ። ከላሊት ማንም አልተነሳም

ባህራም ላሊትን እያየ «ማንም ላሊት እንዲገጨኝ አልፈቅድለትም። ከንግዲህ ሌላ ላሊት የገጨኝ 'ንደሆነ፣ ባህራም ነው 'ምላጭለት» አለና የወደቀውን ላሊት ተሻግሮ ወደኔ መጣ። አብረን ወጣን

(ላሊትን እኔን ሌላ ጊዜ ቢያገኙኝ ይደበድቡኝ ይሆን? ብዬ ትንሽ ፈራሁ። ግን ደፍረው ጥቁር ተማሪ የሚደበድቡ አልመሰለኝም። ምክንያቱም እኛ የፈረንሳይ መንግስት እንግዶች ማለት ነን።)

ባህራም ኤክስ ውስጥ አራት ቀን ቆየ። ቀን ቀን ኮሙኒስቶችን ሲመካክራቸው፣ እንዴት አድርገው መከላከል እንዳለባቸው፣ ፅሁፎቻቸውን እንዴት ቢያሰራጩ እንደሚሻል፣ እና ይህን የመሳሰለ ነገር ሲነግራቸው ይውላል። ማታ ማታ ላሊትን በየጣባቡ መንገድ ሲደበድባቸው ያመሻል። በአምስተኛው ቀን ትምህርት ቤቱ ድረስ ሸኘሁት። ስለአምባገነኛው ሲነግረኝ፣ ስለኳስ ጨዋታ የሚያወራልኝ መሰሎ ተሰማኝ። በደስታ እየገነፈለ፣ ማድፈጡን፣ መዝለጡን፣ እጁን እንደ ሰይፍ አርጎ አንገት መምታቱን፣ እንደ

ዳንስ አድርጎ ገለፀልኝ

«ማኑ ይህን ሁሉ ስሰራ አይቶኝ ቢሆን እንዴት ጥሩ ነበር! ያስተማረኝን ብልህነት በሙሉ ተጠቅሜበታለሁ» አለ

«ደህና ሁን» ብዬው ወደ ኤክስ ልመለስ ስል፣ ከኪሱ አንድ እቃ አውጥቶ አሳየኝ። የፀጉር መቁረጫ መኪና «ቶንዶዝ»። ምንድነው? አልኩት። እየሳቀ «ፋሺስቶች ካፌ ሂድና እቺ ነገር ኮሙኒስት መሆንዎን ትገነዘባለህ» ብሎኝ ተለያየን

ኤክስ እንደደረሰኩ ፋሺስቶች ካፌ ገባሁ። ብዙዎቹ እጃቸውን ወይም ጭንቅላታቸውን በፋሻ ጠምጥመዋል። ግማሾቹ ዲማቸውን ላጭተዋል። ዲማቸውን ያልላጩት ደሞ ጥቁር «ቤሬ» ቆብ አርገዋል። ለካ ባህራም አንድ ፋሺስት በደበደበ ቁጥር ወይም ራሱን ወይም ዲሙን ይላጭለት ኖሯል

(እኔና ባህራም አንድ ግሩም የሆነ «ሀራኪሪ» የተባለ የጃፓን ፊልም አይተን ነበር። እዚያ ፊልም አንዱ ነበዝ እየዞረ የጠላቶቹን ፀጉር ይላጫል።)

ባህራም በሂደ በአራተኛው ቀን፣ አንዲት ኮሙኒስት ልጅ ካፌ ቁጭ ብዬ ሳለሁ መጣችና ወደ ኤክስ አንድ ነብስ ገዳይ መጥቷል አለችኝ። «ምን እንደሆነ — ማለቴ የቱ እንደሆነ — እናውቅም። ግን መምጣቱን እናውቃለን። ፋሺስቶች ናቸው ከማርሰይ ያስመጡት። ባህራምን ሊደበድበው ወይም ሊገድለው ነው የመጣው።»

«ፋሺስት ነው?» አልኳት

«አይደለም። የተገዛ ነብስ ገዳይ ነው» አለችኝ

ያን ጊዜውኑ ሲልቪ ቤት ሂድኩ። በአቶቡስ እንዳልሂድ ምናልባት ፋሺስቶች ይከታተሉኛልና፣ ካንቺ ጋር ለሽርሽር የምንወጣ አስመስለን እንሂድ አልኳት። በመኪናዋ ሂድን። ለባህራም ነገርኩት። ወደ ኤክስ ተመለስን

ሲልቪ ቤቷ ወስዳን እራት በላን። ከዚያ ሶስታችንም ሂደን ፋሺስቶች ካፌ ገብተን ሁለት ሰአት ያህል አሳለፍን። ይህን ሁሉ ጊዜ ባህራምና ሲልቪ ያወሩ፣ ይቀልዱ፣ ይስቁ ነበር። እኔ ግን ምንም ያህል አላወራሁም። ለባህራም ፈርቼለት ነበር። ሰውየው የቱ

እንደሆነ ብናውቅ እንኳ ለመከላከል እንሞክር ነበር። አሁን ግን ከማንኛውም አቅጣጫ ጦር ሊወረወርበት በሚችልበት ጭላማ ውስጥ፣ ባህራም ብቻውን የሚራመድ መስሎ ተሰማኝ

አብሬያቸው ባለማውራቴ፣ የኔ ፍርሀት ቀስ እያለ ወደ ሲልቪ ተላለፈባት

«ፈራሁ። በጣም ፈራሁ» አለች

ባህራም «ምን ያስፈራሻል?» አላት። ግን ድምፁ እንደ ድሮ ልዝብ መሆኑ ቀርቶ፣ ትንሽ እሾህም ሆኗል

«ማን እንደሆነ ወይም የት እንደሆነ አናውቅም። አንድ ብቻውን መሆኑን 'ንኳ በእርግጥ አናውቅም።»

«እና?»

«አንድ ነገር ብትሆንህ? ብትሞትህ?» አለችው

«እኔ? ትቀልጃለሽ? የኛ ቤተሰብኮ እስኪጃጅ ካላረጀ አይሞትም። የኔ ወንድ አያት፣ ያባቴ አባት፣ በዘጠና ሰባት አመታቸው ብቻቸውን ሜካ መዲና ደርሰው ተመልሰዋል። ታዲያ እንደተመለሱ የቤታችን ጣራ ዝናብ ማስገባት ሲጀምር ጊዜ፣ ሊያበጁት በመሰላል ወጡ። አበጅተውት ሲወርዱ ከመሰላል ወደቁና እግራቸው ወለም ብሏቸው ሁለት ሳምንት ሙሉ እንዲተኙ ሀኪም አዘዛቸው። ታዲያ ሁለት ሳምንት እንዴት ይለፍ? ውሽማቸው ናፈቀቻቸው። እና ገና አንድ ሳምንት ሳይተኙ፣ ሌሊት ጠፍተው ውሽማቸው ቤት ሄዱ። መኝታ ቤቷ በመስኮት እገባለሁ ሲሉ ባልየው በጥይት ልባቸውን አፈረሰላቸው። ስንቀብራቸው የኔ አባት «አይ አባባ! አይ አባባ! እኛ ያረጀነው እያለን አንተ ወጣት ተቀጫህ!» ብሎ አለቀሰ።»

ስንስቅ ሲልቪ በጆሮዬ «እኔ ፍርሀት አቁነጠነጠኝ። ሽንቴ መጣ» ብላኝ ወደ ሽንት ቤት ሄደች

ባህራምን «የጀምሺድን የሚመስል ታሪክ ከየት አመጣህ?» አልኩት

«ከጀምሺድ ነዋ!» አለኝ «ሰማኝ። አንድ ነገር አርግልኝ። ኒኮልን ፈልግና ጀምሺድ ቤት ውሰድልኝ። ሽጉጥ አለው እሱ እዚያው ትደር። እና ነገ በሌሊት ተነስቶ ማርሰይ እንዲወስዳትና

ለአንድ ሳምንት ያህል ተደብቀው እንዲቆዩ ንገረው።»

ቀፈፈኝ። በባህራም ትእዛዝ ኒኮልን ጀምሺድ ቤት ወስጄ ለጀምሺድ ላስረክበው ለአንድ ሳምንት ሙሉ! በጣም ቀፈፈኝ። ግን ምን ማድረግ እችላለሁ?

«አንተም ይህን ሰሞን ተጠንቀቅ። ማታ ብቻህን አትውጣ» አለኝ። ሲጋራ አቀጣጠለ። እጁ ትንሽ ትንሽ ይንቀጠቀጣል። ፍርሀት አሳደረብኝ

ሲልቪ ተመለሰች። ደህና እደሩ ብያቸው ሄድኩ

ኒኮልን ቤቷ አገኘኋት። ጀምሺድ ቤት ስንሄድ አጣነው። ቤቱ ቁልፍ ነው። ካፌ ዶርቢቴል ሂደን ጠያየቅን። ተካ፣ ጀምሺድና ሉልሰገድ ኒስ ሂደዋል አሉን። ኒኮልና እኔ የመጨረሻውን የማታ አቶቡስ ተሳፍረን ማርሰይ ወረድን። አንድ ወሻቃ ቦታ ሆቴል አገኘን። ባለ ሁለት አልጋ ክፍል ተከራየን። ሁለታችንም ለባህራም ሰግተናል። እንቅልፋችን እንደማይመጣ ግልጽ ነው። አንድ ቆሻሻ ብጤ ጭር ያለ ካፌ ገብተን ከልቫዶስ እየጠጣን፣ እያወራን፣ እየተያየን፣ ሳቃችን እየመጣ፣ እየተሳሳቅን፣ ድንገት ሳቃችንን አቋርጠን በፀጥታ እየተያየን፣ ስንተያይ ኒኮል በሚያስጐመጅ አኳኋን እየቀላች፣ እየቀላች፣ እየጠጣን እያወራን፣ ከአንድ ሰአት በላይ አሳለፍን፣ ሰከርን። የተረፈንን ግማሽ ጠርሙስ ካልቫዶስ ይዘነው ሄድን

ሆቴላችን ስንደርስ፣ እንዳንተያይ መብራቱን አጥፍተን፣ ልብላችንን አውልቀን፣ ወደየአልጋችን ገባን።

እንቅልፍ ሊወስደኝ አልቻለም። ሰከሬ፣ ኒኮል እዚሁ ክፍል ውስጥ ተጋድማ፣ እንዴት እንቅልፍ ይውሰደኝ? አስብ ጀመር። ሉልሰገድ ቡና አይነት ቢራ እየጠጣ ስለሷ የነገረኝ ሁሉ አሁን ይታየኝ ጀመር። በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን-ጠጅ ጨረቃ ነጭ ሞቃት ሰማይ መሀል - የኒኮል ጡት። ወተት ጭኖቿ መሀል በወርቃማ ጭራሮ የተከበበ ነበልባል - የኒኮል ብልት። ይሄ ሁሉ ከኔ አራት እርምጃ ብቻ ርቆ አልጋ ውስጥ ተጠቅሎ «ቅዱስ ብልግናዋን» ተከናቦ ይጠብቀኛል። አሁን ቀስ ብዬ ሄጄ አልጋዋ ውስጥ ብገባ እንደማታባርረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። (ውሀ አረንጓዴ አይኖቿ ብዙ ነገር ነግረውኝ ነበር) ግን መሄድ አልቻልኩም። በጓደኝነት አላምንም። ግን ባህራም እዚያ በሞትና በህይወት መካከል

እየተራመደ፤ እኔ የሱን ሴት ብነካበት፤ ከዚያ በኋላ ራሴን እንዴት ለማክበር እችላለሁ? ግን ያችን የመሰለች ሴት እንዴት ልልቀቃት? ይህን ሁሉ ጊዜ ስመኛት ቆይቼ፤ ዛሬ እድል አጋጥሞኝ ሳገኛት እንዴት ልልቀቃት? ደሞስ ባህራም ለኔ ምኔ ነው?

በጭለማው የምኞት ፍም እየጠበሰኝ ስገላበጥ

«ተኝተህል?» አለችኝ

«የለም»

«እኔ ፈራሁ። ብቻዬን እዚህ ፈራሁ»

«ነይ ወዲህ»

በጭለማው መጥታ አልጋዬ ውስጥ ገባች። ስለ ውስጥ ልብሷን አልፎ ሙቀቷ ነካኝ። በሀይል ተጠጋችኝና፤ ሰውነቷ ከላይ እስከ ታች እየተንቀጠቀጠ

«ፈራሁ። እኔ ፈራሁ» አለች

«አይዞሽ ማንም አይነካሽም።»

«ለራሴ አልፈራሁም'ኮ። አንተ እያለህ ምን ያስፈራኛል? እኔ የፈራሁት ለሱ ነው።»

«ለሱ ከፈራሽ ሞኝ ነሽ። ፋሺስቶቹን እንዴት እንደላጩቸው አታስታውሺም?»

«ቢሆንም ፈራሁ»

«አይዞሽ! ምንም የሚያሰጋ ነገር የለም»

ገላዋ ልስልስ ያለ ነው። ከሴቶች ይበልጥ ሴትነት የሰፈረበት፤ የግብረ ስጋ መቅደስ ያቀፍኩ መሰለኝ። ትንፋሿ አንገቴ ላይ የፍት ወት ነበልባል ያቀጣጥላል። ሁለታችንም ወጣት ነን፤ ሁለታችንም ሰክረናል፤ ሁለታችንም ምስጢራዊ ጭለማ ውስጥ ተደብቀናል፤ ሁለታችንም የምኞት ማእበል የሚያናውፀው ሙቀት ውስጥ ተጠቅልለናል፤ የሁለታችንም ደም ፈልቷል። እጄን ከትከሻዋ ወረድ ባደርግና የማባብላት አስመስዬ ወገሧን ጥብቅ አድርጌ ባቅፈው... እንደዚህ! — ደስ ማለቱ!... ቀስ አድርጌ በቸልታ እጄን ወደታች ሰደድ ባደርገውና ዳሌዋ ላይ ባሰፍረውስ?... እንደዚህ! — የሙታ ንቲዋ ጠርዝ ከእጄ ስር ታወቀኝ፤ ከገላዋ ሙቀት የባሰ የሙታንቲዋ

ጠርዝ በምኞት ወጠረኝ። እኔ ሳላውቀው እጄ መታንቲዋ ውስጥ
እየገባ አፌ አፏን ጎረሰው። የት እንደሆንኩና ማን እንደሆንኩ
ረሳሁ። በመርሳቴ ደመና ላይ የባህራም ፈገግታ ብልጭ አለ

እጄን ከመታንታዋ እያወጣሁና አፌን ከአፏ እያላቀቅኩ፤
በሹክሹክታ

«ደግ አይደለም» አልኳት

«አዎን ደግ አይደለም» አለችኝ እሷም በሹክሹክታ

«ግን በጣም በጣም እፈልግሃለሁ። አንቺም ፈልገሽኛል፤
አይደለም?»

«አዎን»

«ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ»

«እኔ በበኩሌ ልተውሽ አልችልም»

ዝም

«ደሞ ልተውሽ አልፈልግም። አንቺን መተው ራስን መኮነን
ነው።»

ዝም

«ምን ይሻል ይመስልሃል?»

«እኔ 'ንጃ»

«ባስገድድሽ?»

«ማስገደድ አያስፈልግህም»

«እስከ ዛሬ ድረስ ያንቺን ያህል ያማረችኝ ሴት አጋጥሞኝ
አያውቅም። ደሞ እስከ ዛሬ ድረስ ሴት አግኝቼ ለሌላ ሰው ስል
ትቼያት አላውቅም። ዛሬ ግን — እንዴት ልበልሽ —»

«ይገባኛል። ምንም ማድረግ አያስፈልግህም»

«አሁን ሁለታችንም የማናምንበት ነገር ብናደርግ በኋላ
ይቆጩናል። ግን እንድትለዩኝ አልፈልግም። ምን ይሻላል?»

«እኔ 'ንጃ። መብራቱን አብርተን የተረፈንን ካልሻዶስ እየጠ

ጣን ብናወራስ?»

በመብራቱ ስንጠጣ ስናወራ ምን ያህል እንደቆየን አላስታውስም። እንዲያውም ከዚያ በኋላ ምን እንዳደረግን ወይም ምን እንደተባባልን የማስታውስ አይመስለኝም። ብቻ፤ ከአንድ አመት በፊት እንዳየሁት ህልም ሆኖ ትዝ የሚለኝ አንድ ነገር አለ። ጠርሙሱ ውስጥ የቀረውን መጠጥ ከጨለጥነው በኋላ፤ ራሴን ደረቷ ላይ እያንተራስኩ

«ይሄ ጡት መያዣሽ ይቆረቁረኛል» አልኳት

«ቆይ ላውልቅልህ» ብላ አውልቃው እንደገና ራሴን ደረቷ ላይ አንተራስኛልኝ። «ጡትሽ እንደ ሞቃት ሰማይ ነው፤ ሰማይ ላይ በፅጌረዳ ብርሀን የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች» አልኳት

«ውሽታም! መቼ አየኸው?» አለችኝ

«ማየት የለብኝም»

«አሁን ዝም ብለህ ተኛ» አለችኝ

ከዚያ ወዲያ ምንም አላስታውስም

በነጋታው፤ ከሰአት በኋላ ወደ ስምንት ሰአት ላይ ስነቃ፤ ኒኮል ደረቴን ተንተርሳ ተኝታለች። አፌ ውስጥ የፋንድያ ጣእም ተሰማኝ። ኒኮልን ቀሰቀስኳት

«ደህና ነሽ?» አልኳት

«ደህና»

አፈርኩ

«ሳናውቅ የማንፈልገውን ነገር ሰራን 'ንዴ?» አልኳት

«የለም»

«ጎሽ!»

ኒኮልን ምሳ አብልቼ፤ አንድ ልብወለድ መፅሀፍ ገዛሁላትና፤ ሆቴል ክፍላችን ውስጥ ትቼያት ወደ ኤክስ ሂድኩ። ሲልቪ ቤት ሰገባ፤ አልጋዋ ውስጥ ተጋድማ ሲጋራ እያጨሰች መብቃት ተሰማለች። የአይኖቿ ቆዳ እንደ መጥቆር ብሎ፤ የታችኛው ቆዳ አብጧል

«ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ሌሊቱን አልተኛሁም»

«ለምን? ባህራም የት ነው? ንገሪኝ»

«ቆይ በደምብ ልንገርህ፡፡ አንተ እንደ ሄድክ፣ ትንሽ ቆይተን እኔና ባህራም ከካፌው ወጣን፡፡ እያወራን፣ ባህራም አንዳንድ ጊዜ ገልመጥ እያለ ወደ ኋላ ይመለከታል፡፡ እኔን እንዳልገላመጥ ከለከለኝ፡፡ ጭለማው አስፈራኝ፤ የመንገድ መብራቶቹ በቂ ብርሀን አልሰጡኝም፡፡ «አይዞሽ ይታየኛል፡፡ ምንም ሊያረገን አይችልም» አለኝ፡፡ «ማን እንደሆነ አውቀህል እንዴ?» አልኩት፡፡ «አዎን፡፡ አይዞሽ» «አንድ ብቻውን ነው?» «አዎን አይዞሽ፡፡ በጭራሽ አትሰጊ፡፡ ብቻ እኔ የምልሽን ያለማመንታት አድርጊ፡፡» «እሺ» «አይዞሽ፡፡»

«እንግዲህ መንገዱ እዚያች ሶስት ትልልቅ ጥዶች ያሉባት ቦታ ሲደርስ ይጠመዘዝና፤ አንድ ሀምሳ ሜትር ሄዶ እንደገና ይጠመዘዝ የለ? መጀመሪያውን መጠምዘዣ እንደዞርን «ፋጪ!» አለና በላይኛው ከንዴ እንጠልጥሎ በሀይል አስሮጠኝ፡፡ ሁለተኛውን መጠምዘዣ እንዳለፍን ቆምን፡፡ ከመንገዱ ገለል አርጎ አቆመኝና፤ እሱ ከኪሱ ቆብ አውጥቶ ራሱ ላይ ደፍቶ፤ ኮቱን አውልቆ ለኔ ሰጥቶኝ፤ መንገዱ መሀል ላይ ቆመ፡፡ ወደ መጣንበት መንገድ ይመለከታል፡፡ እኔም እመለከት ጀመር፡፡ ለብዙ አመታት እንደዚህ ቆመን የቆየን መሰለኝ፡፡ ሰውየው ድንገት ከመጠምዘዣው ብቅ አለ፡፡ ባህራም ወደዚያው (ማለት ሰውየው ወዳለበት በኩል) ይራመድ ጀመር፡፡ እያፈጩ! ሰውየው እጁን ኪሱ እንደከተተ ወደ ባህራም ይመጣል፡፡ አጠገብ ላጠገብ ሲደርሱ ባህራም

“Bon soir!” አለው

“Bon soir” አለ ሰውየው

«ጌን ለጌን ደረሱ፡፡ ሊተላለፉ ሆኑ፡፡ ባህራም እንደሚደንስ ሰው ወደ ሰውየው በኩል ዘለለና በእጁ ሆዱን ነካው መሰለኝ፡፡ በቂ መብራት ሰላልነበረ በቅጡ አልታየኝም፡፡ ሆዱን ከነካው በኋላ፤ አንዲት ሰከንድ እንኳ ገና ሳታልፍ ዘሎ የሰውየውን ማጅራት በሌላው እጁ መታው፡፡ ሰውየው ወደፊት ታጠፈ፡፡ ወደቀ፡፡ ባህራም እየጉተተ ከመንገዱ ወደ ዳር ወሰደው፡፡ ሁለቱንም ጨለማ ዋጣቸው

«እዚያው እንደቆምኩ ቀረሁ፡፡ ጭለማው ከሶኛል፡፡ አሁን

ያየሁት አንድ ሰው ሌላውን ሰው ሲጎዳው ነበር? በጭራሽ አይመስልም። ሁለት ቅርፆች፣ ከልዩ ልዩ አቅጣጫ መጥተው ተነካኩ፣ አንዱ ወደቀ፣ ያልወደቀው የወደቀውን እየጎተተ ወደ ጭለማው አስገባው። በቃ።

«አሁንም ለብዙ አመታት ብቻዬን እዚያ ጭለማ ውስጥ የቆምኩ መሰለኝ

«አትፍሪ አይዘኝ» አለ ከአጠገቤ። ነጠርኩ። «አይዘኝ እኔ ነኝ» አለኝ። ባህራም ነው። ለምን እንደሆን 'ንጃ' በሄደበት መንገድ ይመለሳል ብዬ ስጠብቅ ነበር። እሱ ግን በጭለማው በኩል መጥቷል። ኮቱን ከኔ ወስዶ ለበሰና ቆቡን አውልቆ ኪሱ ከተተ። በጭለማው ትንሽ ከተራመድን በኋላ ወደ ባቡር መንገድ ገባን። እግሬ ላይ ብርድ ተሰማኝ። ለካ ሳይታወቀኝ በፍርሀት ሽንቴ አምልጦኝ ኖሯል

«እዚህ (ሲልቪ ቤት) ከደረሰን በኋላ «ገደልከው?» አልኩት

«የለም» አለኝ። ግን እንደገደለው እርግጠኛ ነኝ። በጨቤ ነው የገደለው። እና ሌሊቱን ልተኛ አልቻልኩም።»

ሲልቪ ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«ፓሪስን በፀደይ አይተህት ታውቃለህ?» አለችኝ

«የለም»

«በጣም ውብ ናት። ለአንድ ሳምንት ብንሄድ ምን ይመስልህ?»

«መቼ?»

«ዛሬ»

«ዛሬ አልችልም። ምእራፍ ግማሽ ላይ ነኝ። ብትፈልገ ከአንድ ሳምንት በኋላ እንሄድ። ባኛሽ ሙቅ ውሀ አለው?»

ገላዬን ታጥቤ ከባኛው ልወጣ ስል የወንድ ድምፅ ከሲልቪ ጋር ሲነጋገር ሰማሁ። ልብሴን ለባብሼ ወደ መኝታዋ ሰገባ፣ ባህራም አልጋዋ ላይ ቁጭ ብሎ ሳንድዊች እየበላ ቀይ ወይን ይጠጣል። ሰው የገደለ አይመስልም። ግን ሰው የገደለ ሰው ምን እንደሚመስል አላውቅም። ኒኮል የት እንዳለች ነገርኩት። ሲልቪ ተራዋን ልትታጠ

ብ ባኞ ቤት ገባች

ባህራም «ይቅርታ አርግልኝ። አንተ፣ ሲልቪ፣ ኒኮል ለአንድ ሁለት ሳምንት ከኤክስ መጥፋት አለባችሁ። ኒኮልን ወደ ቤቶቿ ወይም ወደ ሌላ ቦታ እልካታለሁ። አንተና ሲልቪ ተስማምታችሁ ወደ አንድ ቦታ ብትጠፉ ጥሩ ነው። አየህ፣ ፋሺስቶች የበሰለ አስተሳሰብ የላቸውም። ስለዚህ እኔን መጉዳት ሲያቅታቸው፣ በንዴት እናንተን ይጎዱዋችኋል። ስለዚህ ንዴታቸው ትንሽ እስኪበርድላቸው ከኤክስ ራቁ። እባካችሁን» አለኝ

በሹክሹክታ «ገደልከው?» አልኩት

ራሱን በመነቅነቅ «አዎን» አለኝ

«የመጀመሪያ ጊዜህ ነው ሰው ስትገድል?»

«ሶስተኛ ጊዜዬ ነው። አንዱን በይፋት፣ ሌላውን ባግዳድ»

ይነግረኝ ይሆን? በማለት አየሁት። ዝም አለ። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል። እኔም ዝም አልኩት

«ዚምህን ብትላጭ ጥሩ ነው። ለመጠንቀቅ ያህል» አለኝ

«እሺ» አልኩት

ክፍል ሶስት ጥሪ የሳፕናኤል ኮከብ

አስር የሴሰኝነት ጥሪ ሲልቪ

እኔና ሲልቪ ለሁለተኛ ጊዜ ወደ ፓሪስ ተጓዝን። በሷ መሪነት ከፓሪስ ጋር ይበልጥ ተዋወቅኩ። በሲልቪ አስተማሪነት ከቅናት ጋር ይበልጥ ተዋወቅኩ። ራሴንም ይበልጥ አወቅኩ።

ፓሪስ በገባን በሁለት ቀናችን፤ እንደ ልማዷ አንድ ደስ የሚላት ጎረምሳ አየችና አጣፎፋ ወደ ሆቴላችን ወሰደችኝ። መብራቱን አጠፋች። እንደ ልማዷ በኔ ገላ ጎረምሳውን ተደስተችበት፤ አቃሰተች፤ ነገሩ ሊያልቅ ሲል ጮኸች። ተኛን። ያን ጊዜ እኔም

እሷም አላወቅነውም እንጂ፤ ከኔ ጋር እንዲህ ስትሆንና ስታደርግ የመጨረሻ ጊዜዋ ነበር

ነቃሁ። ጭለማ ውስጥ ነኝ። ምን እንደቀሰቀሰኝ እንጂ። ከጎኔ ተንቀሳቀሰች። በእንቅልፍ ልቧ «“Non! Non! Non!” እያለች እየተጨነቀች ተፈራገጠች። በጣም የሚያስፈራ ህልም መሆን አለበት። እየቀሰቀሰኳት

«አይዞሽ አይዞሽ፤ ከኔ ጋር ነሽ» አልኳት ራሷን እየደባበሰኩ። በሀይል እየተነፈሰች ተጠጋችኝና

«አንድ ነገር አስደነገጠኝ። መብራቱን አብራልኝ» አለችኝ

አበራሁት። አይኔ ብርሀኑን ከለመደው በኋላ ታየችኝ። ጥቁር ረዣዥም ፀጉሯ ነጭ ጉንጫና አንገቷ ላይ ተጠምጥሟል፤ ተለጣጥፏል። ግምባሯ ላይ ላቡ ያብለጫልጫል። ጠረግኩላት፤ ፀጉሯን ወደ ኋላዋ ሰበሰብኩላት

«ውሀ» አለችኝ። ራስጌ ካለው ጠርሙስ አጠጣሁዋት

«ደህና ነሽ?» ስላት፤ ሳቅ ብላ

«አጥፋው» አለችኝ። አጠፋሁት፤ አቀፍኳት

«ቅዠት ነበር። ኮሙኒስቶች የኢራንን ሻህ መንገድ ላይ አግኝተውት በጨቤ ሲገድሉት አየሁ። በኋላ ግን ባህራም ሆነ»

«አይዞሽ ነቅተሻል፤ አይዞሽ» እያልኩ እጄን ጀርባዋ ላይ ሳንሸራተት ትንሽ ከቆየሁ በኋላ

«“Tu es plutôt une mère Française qu’ un sauvage Africain” አለችኝ («ፈረንሳዊት እናት ነህ 'ንጂ አፍሪካዊ አረመኔ አይደለህም' ኮ») ሁለታችንም በሳቅ መንፈርፈር ጀመርን። ታድያ'ኮ ያን ያህል የሚያስቅ አልነበረም፤ ያን ጊዜ መሳቅ ስላስፈለገን ነው 'ንጂ። እየተጠመጠመችብኝ፤ ደስታ ባፈነው ድምፅ

«መኖር 'ንዴት ጥሩ ነው!» አለችኝ

«ካንቺ ጋር ሲሆኑማ!»

«የኔ ካስትሮ፤ ይልቅ ካንተ ጋር ሲሆኑ ነው 'ንጂ።»

እቅፍ አድርጌ ጉንጫን ሳምኳት። በጭለማው ላዬ ላይ ወጣች፤

እንደምትወደው ጀርባዋንና አንገቷን እያሻሸሁ

«ምን ይሰማሻል?» አልኳት

«እንደምትወደኝ ይሰማኛል»

«አውቀሻል»

«የተለየ ስጦታህ ምን 'ንደሆነ ልንገርህ?»

«ምንድነው?»

«የሰላም ተሰጥዎ ነው ያለህ። ካንተ ጋር ስሆን ሰላም ይሰማኛል። ካንተ ጋር ስሆን ፀፀትና ንስህ አያስፈልገኝም።»

«ፀፀትና ንስህ?»

በተለወጠ ድምፅ

«ቅድም ስለበደልኩህ — ገላህን ለጋራ ጥቅማችን ሳይሆን ለግል ደስታዬ ስላዋልኩት»

ፀፀት ሊጀምራት እንደሆነ ገባኝ፤ አሳዘነችኝ

«የኔ ቆንጆ፣ ቂል አትሁኒ። አንቺ ገላሽን እንድደሰትበት ትሰጪኝ የለ?» አልኳት

«አዎን»

«ታድያ እኔ ገላዬን እንድትደሰቺበት ብሰጥሽ ምናለበት?»

«ከዚያ ይለያላ»

«አስር ጊዜ ልዩ ይሁን። በናንተ አገር ፍቅር ማለት ምንድነው? መስጠትና መቀበል አይደለም?»

«ነው»

«ታድያ ገላዬን ብሰጥሽና ተቀብለሽ ብትደሰቺበት ምን ፀፀት ያስፈልገዋል? እኛ አገር መስጠት ማለት መስጠት ነው። ገላዬን ከሰጠሁሽ የራሰሽ ሆነ ማለት ነው። የራሰሽ ከሆነ ደሞ የፈለግሽውን ልታረጊበት ትችያለሽ ማለት ነው»

«እንደሱ ሆኖ ነው 'ሚታይህ?»

«ነው 'ንጂ»

«እንዴት ጥሩ ነህ! እኔ ግን እንዴት መጥፎ ነኝ!»

«እንዴት?»

«ውሸታም ነኝ!»

«ውሸታም?»

«አዎን፡፡ ለምሳሌ፣ ያን ጊዜ ስትጠይቀኝ 'የሌላ ሰው ገላ እያቀፍሽ በሰውየው ገላ ከኔ ጋር ተኝተሽ ታውቂያለሽ ወይ? አላልከኝም? እኔ ምን አልኩህ?»

«በጭራሽ አድርጌው አላውቅም አልሽኝ»

«አዎን፡፡ ግን ውሸቴን ነበር፡፡ ላንተ መዋሸቴ በጣም ይቆጫኛል፡፡ ስለዚህ አሁን አንድ ውል እንግባ፡፡ አንተ ላለፈው ውሸቴ ይቅርታ አድርግልኝ፡፡ እኔ ደሞ ለወደፊቱ ሁልጊዜ እውነቱን እነግርሀለሁ፡፡»

«ስሚኝ የኔ ቆንጆ፡፡ ለኔ ምንም ነገር መንገር የለብሽም፡፡»

«አውቃለሁ፡፡ ለዚህ ነው ልነግርህ 'ምፈልገው፡፡ ከዚያም በላይ፣ አንተ ልትረዳኝ ትችል ይሆናል፡፡ እውነቱን ልንገርህ?»

«እሺ»

«አትጠላኝም?»

«በጭራሽ አልጠላሽም»

«እሺ፡፡ ያኔ ታስታውሳለህ?»

«የኔ ሻህራዝድ የኔ ቆንጆ፣ እንዴት ልረሳው እችላለሁ?»

«ተመስገንን ፍለጋ የምመጣ ይመስልህ ነበር፡፡ እኔ ግን አንተን ለማግኘት ነበር 'ምመጣው፡፡ ሳይህ በጣም ደስ ትለኝ ነበር፡፡ ካስትሮን ትመስለኝ ነበር፡፡ ስንቀልድ ስንስቅ ጥርስህን አፍህን ሳየው፣ አንቀህ እንድትስመኝ እመኝ ነበር፡፡ ታዲያ አንተ እምቢ አልክ፡፡ ስለዚህ ካንተ ስለይ፣ ተመስገን ጋ እሄድና አይኔን ጨፍኜ አንተን እያሰብኩ አቅፈው ነበር፡፡»

«ያውቅ ነበር?»

«ምስኪን ተመስገን! እንዴት አርጎ ይወቅ?»

«እንጃ፣ ነግረሽው ሊያውቅ ይችላል ምናልባት?»

«እንዲህ አይነት ነገር እንዴት ሊገባው ይችላል?»

«እሺ ቀጥዬ»

«ትጠላኛለህ»

«እንግዲህ ቂል አትሁኚ። በኔ የመጣ ስለምንም አለመግባባት አትስጊ። ንገሪኝ።»

«እንዴት አርጌ ልንገርህ?»

«እንደመጣልሽ»

«ከነገርኩህ በኋላ ምን እንደሚመስልህ ትነግረኝ እንደሆን»

«እሺ»

“Parole d’honneur?” («የከበሬታ ቃልህን ሰጥተሃል?»)

“Parole d’honneur” («የከበሬታ ቃሌን ሰጥቻለሁ»)

«እሺ። እንዲህ ነው። . . . አየህ፣ ካንተ ጋር ግብረ ስጋ በጣም ደስ ይለኛል። ደጋግሜ ነግሬህለሁ። ያንተን ግማሽ ‘ንኳ ያህል እኔን ማስደሰት የቻለበት የለም። ብቻ ምን ልበልህ፣ ታጠግበኛለህ። ግን በሽታዬ ይመጣል። ሲመጣ ደሞ መከላከያ የለኝም። ገባህ?»

«ገና አልገባኝም»

«እንዳልኩህ፣ ታጠግበኛለህ። ግን በሽታዬ ይመጣል። በጣም ታምረኛለህ፣ በሀይል እመኝህለሁ —»

«ታድያ አለሁልሽ አይደለም?»

«እንደሱ አይደለማ ‘ምታምረኝ»

ልቤ መምታት እየጀመረ

«ታድያ ‘ንዴት ነው?» አልኳት፣ ጉሮሮዬም መድረቅ ጀምሯል

«በሀይል ታምረኛለህ፣ ምኞቱ ያንገበግበኛል። ግን ስትተኛኝ በገዛ ገላህ ‘ንዳይሆን ያስፈልጋል። የሌላ ወንድ ገላ ተውሰህ፣ በሱ ገላ አንተ ‘ንድትተኛኝ ‘ፈልጋለሁ። እንደዚህ ያማርከኝ ጊዜ፣ ካንተ ተለይቼ መሄድ ይኖርብኛል።»

«ወዴት?» ጉሮሮዬ ጨርሶ ደርቋል

«አንተን ፍለጋ፣ ሌላ ወንድ ፍለጋ»

«ታገኚዋለሽ?»

«ምን ይመስልህል?» ጉሮሮዋ ውስጥ ወፍራም ተንኮለኛ ሳቅ ተሰማኝ

ቅናት ማለት ይሄ ይሆን 'ንዴ? ታድያ ንዴቱና ብስጭቱ የታለ? እኔን 'ሚሰማኝ ጥልቅ የሆነ እሳት የሆነ የሚያቃጥል ቅንዝር! እንደ ዛሬም አንገብግቦኝ አያውቅ! ተለይታኝ ስትሄድ፣ ወፍራም ዳሌዋን እያወዛወዘች፣ ውብ አይኖቿን ክፍት ክድን እያረገች፣ በፍትወተ-ስጋ እስኪፈነዱ ብልታቸውን በሚያሳብጠው ፈገግታዋ የመረጠችውን እድለኛ ወንድ ስትጣራ ታየችኝ። ስጋዬ አላስታግስ አላስችል አለኝ፣ እላዬ ላይ እንደተጋደመች በጥድፊያ ገለበጥኳትና ጭኖቿን ፈልቅቴ ስገባ፣ በሙዚቃዊ ፈረንሳይኛዋ፣ በቅንዝር ድምፅዋ

“Ah, chéri, comme tu es sauvage! C'est délicieux” እያለች አቀፈችኝ። (አንተዬ፣ እንዴት አውሬ ሆነህል! ደስ ሲል!)

ዝም ጭጭ አልኩ፣ እውነትም አውሬ ሆኜ ነበር

አይ ሲልቪ! ለኔ እንዴት ደግ ነበረች! ስታባብለኝና ስታፅናኝ እንደ ህልም መስሎ ይታወቀኝ ነበር። ጭንቅላቴንና ትከሻዬን እያሻሸች፣ በልዝብ ፈረንሳይኛዋ፣ በልስልስ ድምፅዋ እየደጋገመችልኝ «አይዞህ የኔ ቆንጆ፣ ከኔ ጋር ነህ የኔ ፍቅር፣ አንተን ነው 'ምወደው የኔ አበባ፣ አይዞህ ውደደኝ» ስትለኝ ይሰማኝ ነበር...

... በኋላ፣ እግሮቿ መሀል እንዳለሁ፣ ትንሽ ወደታች ገፋ አድርጋ ሆጺን አንተራሰችኝ። እጇ ጭንቅላቴን ሲያሻሽኝና የተንተራሰኩት ሆጺ ከትንፋሷ ጋር ከፍ ዝቅ ሲል፣ እሹሩሩ እንደምትለኝ የሚያገናፅ ፅፍ፣ በፊ ጥልቅ የሆነ ሰላም እየተሰማኝ እንቅልፍ እያንሳፈፈ ወሰደኝ

ስነቃ ሲልቪ በውብ አይኖቿ ታየኛለች፣ አልጋው ጎን ተምበር ክካ፣ እጇን ከጉንጫ ጋር ታተሻሻለች። መስኮቱ ተከፍቶ የፀደይ ብርሀንና ነፋስ ይገባል። ውስጥ ውስጥ ውስጥ፣ ልቤ ልብ ውስጥ፣ ደስታው ሲመነጭ ተሰማኝ። እንደተምበረከከች እጇን ከጉንጫ ጋር እያተሻሸች

«የመሂጃችን ሰአት ደርሷል ብዬ ነው የቀሰቀሰኩህ። ቁርስ

ይምጣልህ?» አለችኝ

«ይምጣልኝ። ለምንድነው የተምበረከክኸው?»

«እኔ 'ንጃ። ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! ቢምህን ስትላጭ ለካ በጣም ቆንጆ ነህ!»

ተነስቼ ፊቴን ስታጠብ ፎጣውን አቀበለችኝ። ቁርስ መጥቶልን ስንበላ ወተትና ቡናውን እሷ ቀዳችልኝ፤ ዳቦውን እሷ ቀባችልኝ። ልብሴን ስለብስ አገዝችኝ። አይኖቿ ሲያዩኝ፣ የለመድኩት ብርሀናቸው ውስጥ አይቼው የማላውቅ ልስልስ ያለ አስተያየት ሆነብኝ

ልንወጣ ስንል፣ ጉንጫን ይገፍ ወደ ታች እያየኋት

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«ምን ሆኛለሁ?»

«ለኔ ያደረብሽ ፍቅር ያደገብሽ የሰፋብሽ ይመስላል። ያለ ልማዳችን ትንኮሳከቢኛለሽ።»

«ዛሬ በጭራሽ እንዳትለየኝ አደራህን። እሺ?»

«ምነው? ምን ሆነሻል?»

ቀና ብላ እያየች፣ እጆቿን ወገቤ ላይ እያሳረፈች

«ምንም አልሆንኩም። በጣም ወድጄህለሁ። ካይኔ እንድትርቅ አልፈልግም።»

«ምነው? ምንድነው?»

«ምንም። ወደድኩህ። ዛሬ ገና ነው ሰው መሆንህ የገባኝ»

«ከዛሬ በፊትስ?»

«እስከዛሬ ሰው ሆነህ ታይተኸኝ አታውቅም። ስለትምህርት ግድ የለህ፣ ስለገንዘብ ግድ የለህ፣ ጓደኛ የለህ፣ አትፈራ፣ አትበላጭ — ብቻ ምን ልበልህ፣ ስለምንም ግድ የለህም። «La vie, tu t'en fouts éperdument» («ስለ ኑሮ በጭራሽ ደንታ የለህም») ሁሉንም ሰው፣ ሁሉንም ነገር፣ ከላይ ሆነህ ወደታች ነው 'ምታየው። ምንም ነገር ሊያሸንፍህ አይችልም፣ ማንም ሰው እጅ ሊያስነሳህ፣ ሊያለማምጥህ፣ ሊያምበረከክህ አይችልም። ብቸኛ ከመሆንህ የተነሳ፣ የብረት ሰው ነህ — ማለት እስከዛሬ እንዲህ ሆነህ ነበር 'ምትታየኝ።»

እንደምመስልሽ የብረት ሰው አይደለሁም፤ ተራ ደካማ ሰው ነኝ፤ ፊሪ ነኝ፤ ልሳት ፈለግኩ። ግን ጊዜው የመናገር ጊዜ አልነበረም፤ የማዳመጥ ጊዜ ነበር። ንግግሯን እንድትቀጥል፤ ከሆነላትም የልቧን ተናግራ እንዲወጣላት፤ ለራሴም ምን እንደሚሰማት ለማወቅ እንድችል

«ዛሬስ እንዴት ሆኔ ታየሁሽ?» አልኳት

«ትላንት ሌሊት ስታቅፈኝ ሰው ሆንክ። ለመጀመርያ ጊዜ ሰው ሆንክ።»

«እንዴት?»

«ራስህን ረሳህ። እኔን እምነኸኝ፤ ከኔ ጋር በመሆንህ ራስህን መጠበቅ ስላላስፈለገህ፤ ራስህን ረሳኸው። ራስህን እጄ ውስጥ አስገባህ። ማለቴ ከበላዬ መሆን ትተህ፤ ወደታች መጥተህ ከኔ እኩል ሆንክ፤ ከዚያም አልፈህ የባሰውን ወርደህ እኔ ካንተ በላይ እንድሆን ፈቀድክልኝ — አመንከኝ። በናንተ አገር ቋንቋ እወድሻለሁ አልከኝ»

«ባማርኛ እወራሁልሽ?» አልኳት፤ በጭራሽ አልታወቀኝም ነበር

«አዎን። ሳታውቅ ነው።»

«እወድሻለሁ ማለቴን እንዴት አወቅሽ?»

«በድምፅህ። እንደዚያ ወደኸኝ አታውቅም። በቋንቋህ ሲሆን ጊዜ፤ ሳታውቅ መሆኑ ሲታየኝ ጊዜ፤ በጣም ሰው ሆነህ አገኘሁህ። ለመጀመርያ ጊዜ፤ ፈፅመህ የኔ ሆንክ። እስካሁን የማንም ሆነህ ስለማታውቅ፤ ለመጀመሪያ ጊዜ የኔ ስለሆንክ፤ ሀሴት ተሰማኝ። በልቤ 'የኔ ነው! የኔ ነው! የራሴ ነው!' አልኩ። ዛሬ ጧት ደሞ—»

«ዛሬ ጧት ደሞ?»

«ተኝተህ ሳይህ እንዴት ታምራለህ! እንዴት ወጣት ነህ! እንዴት ንፁህ ነህ! ያ ፊትህን የሚሸፍነው ቧምህ ተላጭቶ፤ እነዚያ ሁሉን ወደታች የሚያዩት አይኖችህ ተከድነው፤ ያ ሁሉን የሚንቅ እንጎልህ ተኝቶ ሳይህ፤ ጀግናው ጦረኛ አኪሌስ የጦር ትጥቁን አውልቆ ያለ እንዳች መከላከያ ተኝቶ እንደማየት ነበር፤ በፍቅር አይን ለምታይህ ሲልሺ። እና ታድያ፤ ሳይህ፤ እርጅና እያረሳሳ እንደሚወስድህ፤ ሞት አድፍጦ እንድ ቀን ጉብ እንደሚልብህ አፈጠ

ጠብኝ

«አንተ ይህን ሁሉ ሳትጠረጥር፣ ቆንጆ ራስህን ትራሱ ላይ አሳርፈህ፣ ንፁህ እንቅልፍህን ትለጥጣለህ። በጭራሽ መከላከያ የሌለህ ሆነህ ታየኸኝ። አሳዘንከኝ። አዘንኩልህና እምባዬ መጣ።» ራሷን ደረቴ ላይ አንተራሰች። ጭንቅላቷን እቅፍ አደረግኩት። እንደዚህ ቆመን ረዥም ጊዜ ቆየን። በኋላ፣ በቀስታ ቀና አድርጌ ሳያት፣ እምባዋ ይወርዳል። እየተጠጋችኝ፣

«ዛሬ እንዳትለየኝ» አለችኝ

እቅፍ አደረግኳት። ብዙ ነገር ልነግራት ፈለግኩ። ግን የመናገር ጊዜ አልነበረም። እንደተቃቀፍን እንቅልፍ አቀፈን...

...ቀኑን በብዙ ስትስቅና «ኸማንፉ» የሚለውን ፈረንሳይኛዋን ስትደጋግም ዋለች። እኔ አንድ የሆነ ነገር በምመለከትበት ጊዜ እሷ ያላወቅኩባት መስሏት ስትመለከተኝ ብዙ ጊዜ ተሰማኝ። እንደዚህ ስትመለከተኝ፣ አንድ ሁለት ጊዜ ድንገት ዘወር ብዬ አየኋት — ያዘነና የናፈቀ ገፅታ አየሁባት፣ በአይኗ እንደምትጠጣኝ ይመስል ነበር። የማላውቀው እፍረት ተሰማኝ። ይህን ያህል የሚወደድ ምን አለኝና ነው?

ማታ ከእራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሼል» ወሰድኳትና አንድ ሁካታ ያነሰበት ካፌ ገብተን ቢራ ካዘዝን በኋላ፣ እጄን ዘርግቼ ጉንጫን እየዳሰሰኩ

«ዛሬ ምን ሆነሻል?» አልኳት

«እኔ 'ንጃ። አዝኛለሁ። እዝን ብያለሁ» አለችና፣ እጄን በሁለት እጄ ይዛ ሳመችው። አሁንም እፍረት ተሰማኝ። እጄን መሳሚ ሳይሆን አሳሳሚ

«አውራልኝ» አለችኝ

«ስለምን ላውራልሽ?»

«ስላንተ። ዛሬ ውስጤ አንድ ትልቅ ቀፎ ተከፍቷል፣ ባደውን ነው። ባንተ ልሞላው እፈልጋለሁ። ከልጅነትህ ጀምሮ አውራልኝ። ምንም ሳታስቀር በሙሉ ንገረኝ።»

ጧት ልነግራት ፊልጌ የነበረውን ነገርኳት። ፍርሀቴን፣ ስጋቴን፣ ጭንቀቴን ዘረዘርኩላት። ስጩርስ አንድ እጄን እያሻሸች

«ውይ የኔ ካስትሮ! ሰው ነህ ለካ!» አለችኝ። በሌላው እጄ ፀጉሯን እየደባበስኩ

«ምን መስዬሽ ኖሯል?» አልኳት

«የማትፈራ፣ የማትጨነቅ፣ የማትታመም፣ የማትሞት መስለህ ነበር 'ምትታየኝ። አትሳቅብኝ! ሰው 'ንደመሆንህ፣ ሟች መሆንህን አውቅ ነበር። ግን እውቀት ዋጋ የለውም። ስሜት ነው ዋናው። ስሜቴ ደሞ ስላንተ ሌላ ነገር ነበር የሚነግረኝ። ተው አትሳቅ! እየው፣ እንዲህ አስበው 'ስቲ። ጌ ደ ሞጋሳን የደረሰውን «ቤል-አሚ» የተባለውን ልብወለድ ታሪክ አንብበህ የለ? ቤል-አሚ እጅግ የተዋበ፣ ሽንቅጥ የሆነ ጎረምሳ ነው። ታስታውስ የለ፣ መፅሀፉ የሚያልቀው፣ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ይሄ አይናማ ጎበዝ በብዙ ሰው እየተደነቀ፣ ሀብታሟን ልጅ ሊያገባ ቄሱ ወዳለበት ሲራመድ ነው። ታድያ ቤል-አሚን ባስታወስከው ጊዜ፣ ሲያረጅ ወይ ሲታመም ወይ ሲሞት አስበኸው ታውቃለህ? ሁልጊዜ ወጣት እንደሆነ አይደለም የሚታይህ? . . . እንደሱ ነው አየህ። ሳስብህ፣ ዘለአለም ወጣት፣ ዘለአለም ጤነኛ፣ ዘለአለም ኩፋ ሆነህ ነበር የምትታየኝ»

«ገባኝ»

«አሁን ግን ሰው ሆነህ ትታየኝ ጀመር። ጧት እንደነገርኩህ፣ ማንም ሰው፣ ምንም ነገር ሊያሸንፍህ የማይችል ይመስለኝ ነበር። የብረት ሰው ትመስለኝ ነበር። አሁን ግን እንደ ቢራቢሮ ሆነህ ነው 'ምትታየኝ። በጣም ቆንጆ ነህ፣ ነጭ ፈገግታህ ጥቁር ፊትህ ላይ ሲያበራ፣ አልማዝ መሳይ አይኖችህ በሳቅ ብልጭ ብልጭ ሲሉ፣ ወይም በምኞት ሲግሉ፣ በወጣትነት ፀሀይ ውስጥ የሚበር ውብ ቢራቢሮ ነህ። እንደ ቢራቢሮ በቀላሉ 'ምትጠፋ ነህ። ከዚህ ወጥተን መንገድ ስንሻገር መኪና ቢገጭህ ትሞታለህ፣ በባቡር ስንሄድ ከሌላ ባቡር ጋር ብንጋጭ ትሰባበራለህ፣ በኤሮፕላን ብትበር፣ እና ኤሮፕላኑ አንድ ነገር ቢሆን፣ እንደ ወረቀት ትቦጫጫቃለህ። አንዲት ጥይት ብትመታህ ትሞታለህ። . . . »

«አይዞሽ አይዞሽ—»

«ምን አይዞሽ ትለኛለህ? መሞትህ ነው 'ኮ። አይታይህም?»

«ሌላውም ይሞታል'ኮ። አንቺም ጭምር»

«ሌላውን የት አውቀዋለሁ? ምኔ ነው? አንተ ግን አንተ ነህ። ማንንም አትፈራም። እንደ ሲራኖ ደ ቤርገፍራክ ነህ። ጀግና ነህ። ወንድ ነህ። የኔ ነህ። እወድሃለሁ። የኔን የራሴን ማርጀትና መሞት በሀሳቤ ልቀበለው እችላለሁ። አንተ ታረጃለህ ትሞታለህ ቢሉኝ ግን አልቀበልም። ይሄ አንፀባራቂ ፈገግታህ ሲጨልም፣ እነዚህ ብሩህ አይኖችህ ሲፈዙ ለማየት አልፈልግም። አልቀበልም። እምቢዮ! ኤክስ ውስጥ ፀሀይ እየሞቁ በባዶ ብርጭቆ አይን ሞታቸውን ከሚመለከቱት ሽማግሌዎች አንዱ 'ንድትሆን አልፈቅድልህም። አልፈቅድልህም! ይገባህል? አልፈቅድልህም! ወጣት መአዛህን ወስደው የእርጅና ሽታ ሲለጥፉብህ እንዳትቀበል!»

«እሺ 'ሺ የኔ ቆንጆ፣ እሺ ይቅር፣ ረጋ በይ አይዞሽ። አሁን ወጣት ነኝ፣ ካንቺ ጋር ነኝ»

«አሁን ብቻ ነዋ!»

«አሁን ብቻ አይደለም። አይዞሽ አይዞሽ»

«ከዚህ ውሰድኝ»

«እሺ»

«ውሰደኝና ልብሴን አውልቀህ እቅፍ አርገኝ። ከድሮ ይበልጥ እቀፈኝ። ፍርሀት ይዞኛል፣ ሀዘን ተጫጭኖኛል። መወደድ መታቀፍ አልፈጋለሁ።»

«እሺ የኔ ሲልቪ»

«እንሂዳ»

«እሺ»

«በል እንሂድ»

«እሺ የኔ ፍቅር፣ ይኸው መሄዳችን ነው።»

ሆቴላችን እንደደረስን፣ ቶሎ ልብሷን አውልቄ እቅፍ አረግኳት

«እወድሻለሁ የኔ ፍቅር፣ ከልቤ 'ወድሻለሁ» አልኳት

«በላ አሳየኝ፣ በስጋህ አሳየኝ፣ በነብስህ አሳየኝ»

«ይኸው የኔ ፍቅር፣ ይኸው»

በጭለማው በሹክሹክታ

«አማልክቱ ሁሉ ሞተዋል። እኛ ብቻ ነን የቀረነው። አንተ ለኔ አምላኬ ነህ። እኔስ አምላክህ ነኝ?»

«አዎን አምላኬ ነሽ»

«ድገምልኝ»

«አምላኬ ነሽ። አምላኬ ነሽ። የኔ አምላክ ነሽ»

አፌ ውስጥ እየተነፈሰች «በላ መስዋእት አቅርብልኝ»

«እሺ። ምን መስዋእት ትፈልጊያለሽ?»

«ሁልጊዜ ከላይ ሆኑ ወደታች ታየኛለሁ። ዛሬ ታች ውረድና እኔ አዘቅዝቄ ልመልከትህ — ክብርህን ሰዋልኝ»

«እሺ። ክብራን ውሰጂው። ላንቺ ክብራን ብሰዋ ደስ ይለኛል»

በጭለማው በሹክሹክታ

«በላ»

«እዘገርኝ»

«እንዳታመነታ ልባርግ»

«ዝግጁ ነኝ። ንገሪኝ። ምን ላርግሽ? ምን ልሁንልሽ?»

«ወደታች ውረድና ከእግሬ ጥፍር ጀምረህ እየላምከኝ እየላስከኝ ወደላይ ና።»

«እሺ የኔ መቤት»

ከእግሯ ጥፍር ጀምሮ እስከ አፏ ሳምኳት ላስኳት። በአፏ ተቀበለችኝና እየላመችኝ፤ በጭለማው በሹክሹክታ

«ጥሩ ነበር፤ ግሩም ነበር። ግን አይበቃም። በጭራሽ አይበቃኝም» አለችኝ

«የፈለግሽውን ንገሪኝ። አደርገዋለሁ። አምላኬ ነሽ»

«እንዴት ነው ጭኖቼ መሀል ስመኸኝ የማታውቀው?»

«አድርጌው አላውቅማ»

«በጭራሽ አርገሽው አታውቅም?»

«በጭራሽ»

በጭለማው፣ በሹክሹክታ

«በል ውረድና ጭኖቼ መሀል ሳመኝ፡፡ ልክ አፌን እንደምትስመኝ አርገህ ሳመኝ፣ በከንፈርህ፣ በጥርስህ፣ በምላስህ ሳመኝ፡፡ አምላክህ ነኝ፡፡ ካንተ ምፈልገው መስዋእት እሱ ነው፡፡»

«እሺ»

ሳረገው አልቀፈፈኝም፡፡ በጭራሽ አልቀፈፈኝም፡፡ እንዲያውም በጣም ነው ደስ ያለኝ፡፡ ስለማት፣ በማክበርና በማምለክ ስለማት፣ እያቃሰተኝ ራሴን ስታሻሽ ቆይታ ቆይታ፣ በጭንቅላቴ ስባ ወደ ላይ ወሰደኝኝና

«ትወደኛለህ፡፡ በእውነት ትወደኛለህ፡፡ እንዴት ግሩም ነው! ትወደኛለህ፡፡ አንተ እኔን ትወደኛለህ!» አያለች ስታቃስት

«አይዞሽ አይዞሽ፣ ያንቺው ነኝ» እያልኩ አባበልኳት

«እንዴት እድለኛ ነኝ! እንደ ዛሬ ደስ ብሎኝ አያውቅም»

«ገዝተሽኛል»

«ገዝቼህለሁ፡፡ እወድህለሁ፡፡ አንተም ገዝተሽኛል፡፡ እንዴት ጥሩ ነው!»

«አሁን ተኚ፡፡ ደክሞሻል፡፡»

«እሺ፣ አቅፈህ አስተኛኝ፡፡»

ከትንሽ ዝምታ በኋላ

«እንደዚህ ጥሩ ልጅ ሆነህ ሽርሙጣ መውደድህ አያሳዝንም?» አለችኝ

«የምን ሽርሙጣ?»

«እኔ ራሴ»

«አ —! እንግዲህ እረፊ!»

«እውነቴን 'ኮ ነው፡፡ የወጣልኝ ሽርሙጣ ነኝ»

«ምን 'ንደዚህ ያሰኝሻል? ዛሬ ምን ሆነሻል?»

«ወድጄህለኋ! አንተም ወደሽኛል፡፡ ስለዚህ ሴሰኛ መሆኔ

ይቆጩኛል። ስለዚህ ላንተ ልነግርህ እፈልጋለሁ። ምን አይነት ውሻ 'ንደሆንኩ እንድታውቅልኝ እፈልጋለሁ። ንስህ መግባት እፈልጋለሁ። ከቻልክ ታድነኛለህ። ማዳን ካልቻልክ ይቅርታህን ታለብሰኛለህ። እሱንም ካልቻልክ ደሞ፣ እንደ ሸርሙጣ ትጠቀምብኛለህ»

እየሳቅኩ

«እሱንም ካልቻልኩስ?»

«ወደህም ባይሆን በግድህ ትችላለህ። እኔ ከፈለግኩ እምቢ ሊለኝ የሚችል ወንድ አለ ይመስልህል? ይህን ንካ 'ስቲ . . . እምቢ ልትለኝ 'ምትችል ይመስልህል?»

«አቤት ትእቢት! እሺ ቀጥዬ»

«ከልጅነቴ ልጀምር መሰለኝ። በሽታው የጀመረኝ ያን ጊዜ ይመስለኛል። አየህ፣ አባቴን በሀይል እወደው ነበር። ሀብታም ነው፣ ስራ ካላሰኘው አይሰራም፣ እኔ ከሱ ጋር ነው 'ምውለው፣ ስንስቅ ስንጫወት ነው 'ሚመሸው። ታድያ አምስት አመት ሲሆንኝ፣ በኤሮፕላን አደጋ ሞተ። እንግዲህ እኔ ያን ጊዜ አልገባኝም 'ንጂ፣ እናቴ አንድ ውሽማ ነበራት

አባቴ 'ንደሞተ፣ ይሄ ሰውዬ እኛ ቤት ይመላለስ ጀመር። እናቴ በሌለችበት ያጫውተኛል፣ ይላፋኛል፣ ያቃቅፈኛል። አንዳንዴ ሶፋ ላይ ተቀምጦ፣ ላዩ ላይ ያስቀምጠኝና ያሻሽኛል። አባቴ በሀይል ይናፍቀኝ ስለነበረ፣ አይኔን እጨፍንና፣ በሀሳቤ «አባባ ነው አሉ አቅፎኝ ያለው» እላለሁ። ሰውዬው ያሻሽኛል፣ እኔ አይኔን ጨፍኜ አባባን አስባለሁ። እሱ እጁን ቂጤ ላይ፣ ጭኔ ላይ ያንሸራሸራል፣ ጉንጨንና አንገቴን ይስመኛል — እኔ በሀይል ደስ ይለኛል

«አሁን ሳስበው እንደሚመስለኝ፣ እናቴ 'ሲልቪ እንድትወድህ ካረግክ አገባህለሁ' ብላዋለች። ምክንያቱም፣ እሷ እየፈቀደችለት ሀሙስ ሀሙስ ለብቻው ሽርሽር ይወስደኝ ነበር። በወሰደኝ ቁጥር ለአንድ ሰአት ያህል ቤቱ እንሄዳለን። ብቻችንን ነን። መጋረጃውን ይዘጋና ቤቱን ግማሽ ጭለማ ያረገዋል። ሶፋ ላይ ወይም ድንክ አልጋ ላይ ይጋደምና ላዩ ላይ ያስቀምጠኛል። ወይም ያጋድመኛል። ይሄ ሁሉ በፀጥታ ነው። እኔ አይኔን ጨፍኜ 'ከአባባ ጋር ነኝ' እላለሁ፣ እሱ ያሻሽኛል። እያሻሸ ሄደላመ ሙታንቲዬን ያወልቃል።

አስታውሳለሁ፤ እጁ ላብ በላብ ይሆን ነበር። ያሻሸኛል። ጭኔን፣ ቂጤን፣ ብልቴን ቀስ እያረገ ይዳስሰኛል። አንድ ሰአት ያህል እንዲህ ካረግን በኋላ፣ ወጥተን ሽርሽር እንሄዳለን። የፈለግኩትን ይገዛልኛል።»

«በኋላስ?»

«አንድ ቀን እንዲህ እንደሆንን እማማ ደረሰችብን። እማማ ከሰውየው ነጠቀችኝና አቅፋኝ አለቀሰች። ሰውየው ከዚያ በኋላ ቤታችን መጥቶ አያውቅም

«ቀጥሎ 'ንግዲህ አደግኩ። አስራ አምስት አመት ሆነኝ። ከፖል ጋር ፍቅር ያዘኝ። አንድ አመት ያህል ከተዋደድን በኋላ እነካስትሮን ለማገዝ ወደ ኩባ ሄደ። ሁለት ወር ያህል አለቀስኩ። ከዚያ አንድ ቀን አንዱ ልጅ ናይት ክለብ ወሰደኝ፤ አይኔን ጨፈንኩና፤ "Paul, Paul, mon amour!" («ፖል፣ የኔ ፍቅር») እያልኩ እያሰብኩ ከልጁ ጋር ጥብቅ ብዬ ደነሰኩ። እሱ በምኞት አብጦ በሀይል ይታከከኛል። እየሳመኝ «እቤት እንሂድ?» አለኝ። እሺ አልኩት። ወሰደኝ። ሲተኛኝ አይኔን ጨፍኜ ፖልን ነበር 'ማስበው። በጣም ተደሰትኩ። ግን ነገሩ ካለቀ በኋላ፣ አንድ አይነት ሀዘንና ፀፀት ልቤን ሞላው። አለቀስኩ

«ከዚያ 'ንግዲህ አንድ ነገር በግልፅ ታየኝ። ይኸውም፣ ወንድ በጣም እወዳለሁ። ቢያንስ በሳምንት ሁለት ሌሊት ከወንድ ጋር ማደር አለብኝ። ታዲያ ወንዶቹ ይሰለጩኛል

«አይ ሲሰለጩ! እንደ ፖል አይደሉም፤ ውስጣቸው እንደ እሳት የሚነድ፣ የሀይወታቸው መሪ የሆነ ቋሚ እምነት የላቸውም። ባዶ ናቸው፣ በሀይወታቸው የሚፈልጉት ምንድነው? ገንዘብና ሴት፣ ግፋ ቢል ስልጣን። በቃ። ይሰለጩኛል። መጀመርያ ሳያቸው አቋቋማቸው፣ አስተያየታቸው ወንዳ ወንድ ነው። ያምሩኛል። እይዛቸዋለሁ። የመጀመሪያ ጊዜው በጣም ጥሩ ነው። ስለፖል ማሰብ የለብኝም፣ እነሱኑ 'ደስትባቸዋለሁ። ከአንድ ሶስት አራት ሳምንት በኋላ ይሰለጩኛል፣ ባዶ ናቸው። ለኔ የሚሆን ምንም የላቸው። ገላቸውን እንደሆነ ቀምጼው ጠግቤዋለሁ። ስለዚህ እያቀፍኳቸው ፖልን አስባለሁ። ጊዜ እያለፈ እየተረሳኝ ሲሄድ ግን፣ ፖልን ሳይሆን ሌላ ወንድ ማሰብ ጀመርኩ። ማንም ወንድ ሊሆን ይችላል። ማርለን

ብራንዶ ያለበት ፊልም አይቼ 'ንደሆነ፤ እነሱን እያቀፍኩ እሱን አስበዋለሁ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ተበላሽሁ። ክፉኛ ተበላሽሁ

«ይህን ሁሉ ያባባሰው ምንድነው ብትል፤ ትምህርት በጣም መቅለሉ። ሳነብ በጣም ፈጣን ነኝ፤ ያነበብኩትን ደሞ አልረሳም። ብዙውን ጊዜ በማስታወሻ ደብተርም መፃፍ እያስፈልገኝ። ፈተና ሲሆን በፍፁም አልደናገጥም፤ ስለዚህ ሀሳብ በቀላሉ ይመጣልኛል፤ የሌሎቹን ተማሪዎች አንድ አራተኛ ያህል ብሰራ ፈተናውን ኮርቼ አልፋለሁ

«በሰጋዬ ለመደሰት ብዙ ጊዜ አለኝ። በዚህ ላይ 'ንግዲህ ስጋዊ ፍትወት ከድርሻዬ በላይ ተሰጥቶኛል፤ ወንዱ ራሱ ሰልችቶኝ ካላስጠላኝ ወይም እሱን ካልደከመው ሌሊቱን ሙሉ ላድርበት እችላለሁ። ወንድ ማግኘቱ እንዳይቸግረኝ ደሞ 'ንደምታየው ነው። ጠባብ ቀሚስ ወይም ሱሪ ለብሼ 'ወጣና፤ አይኔን ትንሽ ጣል ሳረግባቸው እየተንገበገቡ እንደ ውሻ ይከተሉኛል። መጥተው ይታከኩኛል፤ ምኞት ባሳበጠው ትኩስ ገላቸው ይተሻሹኛል። ሴት መሆን እንዴት ጥሩ ነው!...

«ሰንት ቆንጆ ወንድ አለ — ጡንቸኛ፤ ጠንካራ፤ ወጣት፤ መልክ መልካም የሆነ ሰንት ወንድ አለ! ታድያ ሁሉም የኔ ነው፤ ከፈለግኩ በአይኔ 'ጠራዋለሁ፤ ይመጣል። ግሩም ጡንቻ የተገማመደበትን ውብ ገላውን ለኔ ለግል መደሰቻዬ ያበረክትልኛል፤ እደሰትበታለሁ። ሲበቃኝ እሸኝዋለሁ። ባማረኝ ጊዜ 'ንደገና 'ጠራዋለሁ... ደስ ሲለኝ የወንዶች ጠረን! እኔ ከስራቸው ተመቻችቼ፤ በእጄ የገላቸውን ጠንካራ ጡንቻ ስዳስስ፤ እነሱ ከላዬ ሆነው እያዩኝ፤ እየወደዱኝ፤ እየሳሙኝ፤ እየላሱኝ፤ ያለ የሌለ ጡንቻቸውን አሳብጠው ለኔ ደስታ ከፍ ዝቅ ሲሉ፤ ድካሙና ስሜቱ ላብ በላብ ሲያረጋቸው፤ ያን ጊዜ የላባቸው መአዛ አቤት ደስ ማለቱ! ሴት መሆን ምንኛ ገነት ነው!»

ሲልቪ ይህን ሁሉ በጭለማው ስትነግረኝ፤ በልዝብ ፈረንሳይኛዋና በቅንዝረኛ ድምፅዋ ስሰማው፤ ቃላቷ ምናቤ ውስጥ ግልጽ ያለ ትርኢት ይቀርፃሉ — ጥብቅ ያለ ሱሪ ለብሳ፤ ወፍራም ዳሌዋን እያወዛወዘች ስትራመድ፤ በሚያባብሉ አይኖቿ ቆንጆዎቿን ወንዶች ስትጠራቸው ትታየኛለች። ራቁቷን አልጋ ላይ ተጋድማ፤

ወተት መሳይ ጭኖቿን ክፍት አርጋ፤ ልዩ ልዩ ወንድ ስታስገባ፤ እነሱ ሲደሰቱባትና ሲሰሟት ይታየኛል። ኃይለኛ ቅናት እንቅ ያረገኛል — ግን አቤት ማስደሰቱ! እሷንም ሆነ ወንዶቹን አልጠላጃቸውም፤ ይልቅስ እኔም ከነሱ አንዱ መሆን አማረኝ፤ እንደነሱ ከላይዋ ሆኜ ጭኖቿ መሀል ገብቼ፤ እየሳምኳት እየላስኳት «ሲልቪ! ሲልቪ!» ልላት ፈለግኩ። በጭለማው እላይዋ ላይ ወጣሁ

«ምን ሆነህል የኔ ቢራቢሮ?» አለችኝ እግሯን እየከፈተችልኝ፤ እያቀፈችኝ፤ እጆቿን ገላዬ ላይ እያንሸራሸረች፤ አፌን በሰፊ አፏ እየሳመች

«ስንት ናቸው? ስንት ይሆናሉ?» አልኳት እየተንገበገበኩ፤ በጭለማው እርጥብ አፏን እየሳምኩ

«ምኖቼ?» አለችኝ

«ወንዶቼ። የተኙሽ ወንዶች ስንት ናቸው? ብዙ ናቸው?» ማሰብያዬ የለም፤ ተኝቷል፤ የምናገረው ቅዠት ነው፤ ግን ያለሁት ገነት ውስጥ ነው — የቅናት ገነት፤ በደስታ የሚያቃጥል የሚያንገበግብ ገነት፤ ራስ የሚያዞር፤ ክብር የሚያስረሳ ገነት፤ እፍረት የማያውቅ ገነት። የጉርምስና ትኩሳታም ገነት

«ንገሪኝ 'ንጂ። ብዙ ናቸው?» አልኳት

«ብዙ 'ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«በጣም ብዙ 'ንዲሆኑ ትፈልጋለህ?»

«አዎን»

«ነግራህ የለ? ሴስኛ ነኝ፤ የተነሳብኝ ጊዜ ከወገቤ በላይ ሳቅና ደስታ፤ ከወገቤ በታች ቅንዝር ነኝ። ስለዚህ ወንድ ሁሉ ይፈልገኛል። ቆንጆ ከሆነ ደግሞ ያገኘኛል። . . . ብዙ ናቸው የተኙኝ ወንዶች። በጣም ብዙ ናቸው። ቁጥራቸውን በግምት 'ንኳ ላውቀው አልችልም። . . . ደስ አለህ? ደስ አለህ የኔ ቢራቢሮ?»

«እስክቃጠል ደስ አለኝ. . . እንደዛሬ ጥመሽኝ አታውቂም።»

«መቅናት ደስ ይልህል?»

«አዎን! አዎን! አዎን!»

«እንግዲያው ስማች:: በበጋ ከኢጣልያ እንደተመለስን አንተ ወደ ኤክስ ስትሄድ፣ እኔ ቤቶቼን ለማየት ወደዚህ አልመጣሁም?»

«አዎን»

«ቤቶቼን አንድ ቀን ብቻ ነው ያየሁዋቸው:: ሌላውን ቀን ከወንዶች ጋር ነበር 'ማድረውና' 'ምውለው:: ስድስት ቀንና ሌሊት ሙሉ፣ ያለማቋረጥ ወንድ እያቀያየርኩ ስደስት ሰነበትኩ:: ለዚህ ነው ወደ ኤክስ ስመለስ አሞኝ የነበረውና ልትተኛኝ ያልቻልኩ:: አብዝቼ ነው:: አስበው 'ስቲ፣ ማታ አንድ ሶስት አራት ወንድ ሳቀያይር አመሸና፣ ሌሊት ካንዱ ጋር ስንታገል እናድራለን:: ከሰአት በኋላ አንድ ወይም ሁለት ማግኘት አለብኝ:: ማታ 'ንደገና ሶስት አራት. . . ይታይሃል?»

«አዎን ይታየኛል»

«ምን ይታይሃል?»

«በተራ ሲተኙሽ ሲልሱሽ ይታየኛል. . . ብዙ ብዙ ናቸው:: ታዲያ'ኮ እነሱ ሁሉ እኔ ነኝ:: ቁጥሬ በዛ 'ንጂ እኔው ነኝ:: ልዩ ልዩ ገላ 'የለበስኩ ነው 'ንጂ፣ እኔ ነኝ:: እኔ ነኝ፣ እኔ ነኝ. . . እኔ ነኝ!»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ:: አንተ ነህ:: ሁሉም አንተ ነህ:: . . . የብቻህ ነኝ. . . አይዞህ እዚሁ ነኝ፣ ካንተ ጋር ነኝ፣ አቅፌህለሁ. . . አይዞህ ተኛ. . . እኔ 'ጠብቅህለሁ. . . ተኛ የኔ ቆንጆ ቢራቢሮ. . . ተኛ»

ከእራት በኋላ «ቡለቫር ሳን ሚሼል» ሄደን እዚያው ፀጥታ የሰፈነበት ካፌ ገብተን፣ እዚያችው ጠረጴዛ ጋ ተቀመጥን፣ ቢራ እየጠጣን ማውራት ጀመርን:: ዛሬ ግን ሲልቪ አላዘነችም፣ የተለመደው ሳቂ አይኖቿን እየደጋገመ ያበራቸዋል፣ ከንፈሮቿን ያለማቋረጥ ይከፋፍታቸዋል:: እራት ላይ ሁለት ጠርሙስ ወይን ጠጥተን ነበር፣ አሁን ሁለት ጠርሙስ ቢራ ስንቀላቅልበት ጊዜ

ወሬያችን ሞቀ

«አቤት እንዴት ነው ያማርሽኝ!» አልኳት

«ሱሪ ስለለበስኩ ነው?»

«ግማሽ»

«ግማሽስ?»

«ከስሩ ሙታንቲ ስላላረግሽ ነው። ለምን ሙታንቲ አልለበስሽም?»

«ለምን ይመስልህል?» አይኖቿ ውስጥ ያ የሚያሰክረኝ ቅንዝር ይታያል

«እኔ 'ንጃ። ለምንድነው?»

«ግማሹ አንተ 'ንዳሁን እንድትመኘኝ ነው»

«ግማሹስ?»

«አይ! አይነገርም። በብርህን አይነገርም።» የአፏ አከፋፈት!

«ንገሪኝ። ንገሪኝ። ለምንድነው ሙታንቲ ሳትለብሺ የመጣሽው?»

«ልንገርህ?»

«ንገሪኝ!»

«ተው ይቆጭህል!»

«ንገሪኝ!»

«ሱሪው ጠባብ ነው። ያለሙታንቲ ስለብሰው ቂጤ የበለጠ አያምርም? የበለጠ አያስጉመጅም?»

«ያንገበግባል»

«እና ስራመድ ወንዶቹ እንዴት እንደሚያዩኝ አላየህም?»

ቅናቱ ጀመረኝ

«አላየሁም» አልኳት

«ያዩኝ ነበር። ይታወቀኛል'ኮ። ስራመድ ከኋላዬ ሆነው ሲያዩኝ፣ አይናቸው ከዳሌዬ ጋር ሲንከራተት ይታወቀኛል።»

«እና ምን ይሰማሻል?»

«ደስ ይለኛል፣ ዛሬ በሀይል አላምርም?»

«ታምሪያለሽ። ግን ከሌላ ጊዜ ይበልጥ 'ንደምታምሪ እንዴት አወቅሽ?»

«ይታወቀኛላ»

«እንዴት ይታወቅሻል?»

«ውስጤ ይሰማኛል። አየህ፣ ዛሬ ወንድ አምሮኛል። በሀይል አምሮኛል። ስለዚህ፣ ፊቴ፣ ገላጼ፣ አረማመዴ ሁሉ ወንድ ሊሰብ ይፈልጋል። ስለዚህ በሀይል አምራለሁ።»

የትላንቱ ሌሊት አይነት ቅናት ውስጤ መንቀሳቀስ ጀመረ

«እንዴት ነው 'ምታየኝ አንተ!»

«እንዴት ነው?»

«አማርኩህ መሰለኝ»

«በጣም አምረሽኛል»

«እኔም አምረሽኛል። ግን ዛሬስ ልታጠግበኝ 'ምትችል አይመስለኝም። ዛሬ የያዘኝ ምኞት እንደ እሳት ነው። ለማጥፋት ብዙ ብዙ ውሀ ይፈልጋል። አንተ ብቻህን ልታጠፋልኝ መቻልህን እንጃ»

የትላንቱ ሌሊት ቅናት እንቅ አደረገኝ፣ ሌላ ወንድ እንዲያምራት ተመኝሁ

«እና ምን ትፈልጊያለሽ? ንገሪኝ 'ስቲ»

«ትቆጣለህ!»

«ይልቅ ንገሪኝ»

«ተው!»

«ንገሪኝ። ምን ያምርሻል?»

«ወንድ ያምረኛል። ሶስት አራት ቆንጆ ቆንጆ ወንድ ባገኝ እፈቅዳለሁ።»

«አንድ አይበቃሽም?»

«አይበቃኝም፡፡ አልጠግብም፡፡ ዛሬስ አንተ 'ንኳ ብትሆን አታጠግበኝም፡፡»

«እና ምን ይሻላል?»

«አንተ ባትኖር መፍትሄ ነበረው»

«እኔ ሳልኖር እንዲህ አይነት ስሜት ሲመጣብሽ ምን ታረጊያለሽ?»

ጠረጴዛ ላይ ያለውን ጥቁር ቦርሳዋን መታ እያደረገች

«ማስታወሻ ደብተሬ ውስጥ የቴሌፎን ቁጥሮች አሉኝ»

«የወንዶችሽ?»

«ዌንቅላቷን በአዎንታ ነቀነቀች

«አሁንም ልትደውይላቸው ትችያለሽ'ኮ»—— ደነገጠኩ፡፡ እንዲህ ማለት መቼ ፈለግኩና? በጭራሽ አልፈለግኩም፡፡ ምን ነካኝ? እስቲ አሁን 'ንዲህ ይባላል? ምን አይነት ጉድ ውስጥ ነው የገባሁት!?

እጇን ቶሎ ሰዳ እጇን በሀይል ጨበጠች፡፡ አይኖቿ ውብ ብርሀን ለበሱ፣ ቀያይ ከንፈሮቿን በምላሷ አረጠበች፤ ከውስጥ ወተት መሳይ ጥርሶቿ ይብለጩለጩ፡፡ ማማሯ! ማስጉምጀቷ! ስሜት ባፈነው ወፍራም ድምፅዋ

«ትፈቅድልኛለህ? ልደውልላቸው? አትጠላኝም? በኋላ 'ታባርረኝም? ልደውልላቸው? አንተን ነው 'ምወደው፡፡ ግን በሽተኛ ነኝ፡፡ መሄድ አለብኝ፡፡ ግን 'ምትጠላኝ ከሆነ አልሄድም፡፡ ልደውል? ልሄድ? ትፈቅዳለህ?»

አቅበጠበጣት፡፡ አሳዘነችኝ፡፡ ደዋ በሀይል አማረችኝ፡፡ እንደዛሬ አምራኝ አታውቅም፡፡ ግን አሁን ላገኛት አልፈለግኩም፡፡ — ከሆነልኝና ወደ ሌሎቹ ከሄደችልኝ፣ ከሌላ ጋር መሆኗን እያሰብኩ መስቃየት አማረኝ፡፡ እሷ ወንዶች ያማሯትን ያህል እኔ መስቃየት አማረኝ፣ መቅናት፣ መቃጠል አሰኘኝ፡፡ ራሴንም ለማወቅ ተጠማሁ፡፡ ማን ነኝ? ፍቅር ይዞኛል? እና ፍቅር ምንድነው? ቅናትስ? የሁለቱስ ዝምድና እንዴት ያለ ነው

የሚያፈቅሩዋት ሴት ጥብቅ ያለ ሱሪ ለብሳ ሌላ ወንድ ፍለጋ

ስትሂድ ማየት፤ ሂዳ ስትመለስ፤ ቢያንስ ቢያንስ ሶስት ወንድ በየተራ ሲደሰትባት፤ ሲስማት፤ ሲልሳት፤ ሲያለፋት ከቆየ በኋላ፤ ከዚያ ተቀብለው ይህን ሁሉ እያወቁ ያችን የሚወዷትን ሴት ማቀፍ፤ መሳም፤ መላስ፤ በቅናት እየነደዱ ሴትዮዋን መተኛት — ይሄ ደሞ ከሁሉ የጠለቀ፤ ከሁሉ የላቀ፤ ከሁሉ የደመቀ ከሁሉ የጨለመ፤ የሚያቃጥል፤ የሚበርድ፤ የሚያስደስት፤ የሚያበሳጭ፤ የሚገድል፤ የሚያድን፤ ከስሜት በላይ የሆነ ስሜት ይሰጥ ይሆን?

«ልሂድ ትፈቅዳለህ?» አለችኝ

«በኋላ የት አገኝሻለሁ?» አልኳት። ድምፁ የኔው አይመስልም

«ሆቴላችን»

«ከስንት ሰአት በኋላ?»

ሰአቷን አየች

«ከአምስት ሰአት በኋላ። ልክ በሰባት» አለችኝ

«እሺ»

በጠረጴዛው ተንጠራርታ ግምባሬን ሳመችኝ

«አግባኝ። እባክህን አግባኝ! ይቅር እሺ። ይቅር። “nous nous reverrons bientôt” («አሁን አሁን እንገናኛለን») ብላ እጄን ስማኝ ተነስታ ከካፌው ወጣች። ስትሂድ ረዥም አንገቷን እያወዛወዘችው፤ ወደኋላዋ የተለቀቀው ፀጉሯ ሹዋሹዌ ይጫወታል። ከቀጭን ወገቧ ስር ወፍራም ዳሌዋ ይወዛወዛል፤ ስትራመድ ጠባቡ ሱሪዋ የቂጧን ውብ ቅርፅ ያሳያል — ከውስጥ ሙታንቲ አልለበሰችም!!

ከጥቂት ደቂቃ በኋላ፤ ከካፌው ወጥቼ ሲኒማ ገባሁ

እንደ አጋጣሚ ኢንግማር በርግማን የተባለው ገናና የስዊድን ፊልም አዘጋጅ የፈጠረው «ሰባተኛው ማህተም» የተባለው እጅግ የተመሰገነ ፊልም ነበር . . . አንድ የጥንት ስዊድናዊ አርበኛ፤ ከኢየሩሳሌም የመስቀል ዘመቻ ሲመለስ፤ ልክ የክርስትያን ኤውሮፓን መሬት እንደረገጠ፤ ሞት የተራ ሰው መልክ ለብሶ ይመጣና

«ልወስድህ መጥቻለሁ» ይለዋል

አርበኛው «አሁን ካንተ ጋር መምጣት አይሆንልኝም። ላደርጋቸው የሚገባኝ፤ ግን ገና ያልፈጸምኳቸው፤ አንድ ሁለት

ጉዳዮች አሉ» ይለዋል

ሞት «ልወስዳቸው ስመጣ ሰዎች ሁሉ ይህንኑ ነው 'ሚሉኝ'» ይለዋል

አርበኛው «እኔ ግን እውነቴን ነው:: ላደርጋቸው የሚገባኝ ነገሮች አሉ:: . . . በቼስ ጨዋታ የሚችልህ የለም ይባላል» ይለዋል «እውነት ነው»

አርበኛው «እኔ ግን የምችልህ ይመስለኛል:: ይዋጣልን 'ስቲ:: ምን ቸገረህ? በመጨረሻ ማሸነፍህ አይቀር» ይለዋል

«እሺ እንጫወት»

«እስክሸነፍ ድረስ ልኑር ፍቀድልኝና፤ እኔን ለማሸነፍ ምን ያህል ጊዜ 'ንደሚወስድብህ እናያለን»

«እሺ»

ጨዋታቸውን ይጀምራሉ

. . . እንደሱ ያለ አስደናቂ ፊልም አይቼ አላውቅም:: እጭለማው ውስጥ ሲልቪን አንድ አምስት ጊዜ ብቻ በድንገት እያስታወስኳት በሀይል ድንግጥ አልኩ:: ግን ያኔውኑ ፊልሙ ከሀሳቤ ያባርራታል:: ግሩም ፊልም ነበር:: ሲያልቅ ደገምኩት:: በጭራሽ አልጠገብኩትም:: ግን ሶስተኛ ላየው አልቻልኩም:: ሲኒማ ቤቱ ተዘጋ:: ወጥቼ ስለፊልሙ እያሰላሰልኩ ስራመድ ሰአቴን አየሁ:: ሰባት ከሩብ — ልቤ በሀይል መምታት ጀመረ:: ባለሁበት ቆምኩ:: ሲልቪ! . . . እንዴት እስካሁን የሷ ሀሳብ አላስጨነቀኝም? ይሄ ኢንግማር በርግማን እንዴት ያለ ፍፁም አርቲስት ቢሆን ነው?! እስካሁን ከሱ ጋር ነበርኩ:: ከሱ ጋር ስለሞትና ስለህይወት ሳስብ ስጨነቅ ቆየሁ:: ከሲልቪ መንጭቆ ወስዶ ስለዋናው መሰረታዊ አጣዳፊ ጥያቄ፤ ሞት ስለሚባለው ጥያቄ አዋየኝ:: ሞት ምንድነው? ህይወትስ? . . . ግን ሲልቪን ያስረሳኝ ኢንግማር በርግማን ብቻውን እንዳልሆነ ገባኝ:: እኔም ራሴ ልረሳት ፊልጌ ኖሯል:: አልታወቀኝም 'ንጂ፤ ስለሷና ስለወንዶቿ ማሰብ ስላስፈራኝ፤ ሸሽቼ ኢንግማር በርግማንን የሙጥኝ ማለቴ ኖሯል:: በርግማን ከስንት ጨካኝ ሲቃይ ከለለኝ! ስንት የላቀ ሀሳብ አሳተፈኝ!

አሁን ታድያ፤ በርግማን የሚባለው ግድብ ተነሳ፤ የሲልቪ ሀሳብ

በሀይል ጎርፎ መጥቶ አፈነኝ። ተንገበገብኩ። ላያት ላቅፋት ተንገበገብኩ። አቶቡስ ለመጠበቅ ወይም የሜትሮ ባቡር በዚህ ሰአትም ይሰራ 'ንደሆነ ለመሞከር ትእግስት አጣሁ። ታክሲ ተሳፈርኩ። ሆቴላችን ገባሁ። የክፍላችንን ቁልፍ ሆቴል ጠባቂው (concièrge) ሰጠኝ። ሲልቪ ገና አልመጣችም ማለት ነው። ሰአቴን አየሁ። ለስምንት ሩብ ጉዳይ። እመጣለሁ ያለችው በሰባት ነበር። ንዴቴ ውስጤ እየገነፈለ ወደ ክፍላችን ገባሁ

ንዴቴ ለመጠራቀም ጊዜ አላገኘም። ያኔውኑ በሩ ተንኳኳ። ሲልቪ በቀስታ እርምጃ ገባች። በሩን ቆለፈችው። ተወርውራ እግሬ ለር ተምበረከከች። እቅፍ አርጋኝ ፊቷን እጭኖቼ መጋጠሚያ ሰፈር ደበቀች። ማናችንም ቃል አልተናገርንም። ትንሽ ጭንቅላቷን ከዳበሰኩ በኋላ ቀስ አድርጌ አነሳኋትና አቀፍኳት። ትንሽ ቆይቼ ለቀቅኳትና ልብሴን ማውለቅ ጀመርኩ። እሷም ልብሷን ማውለቅ ጀመረች። ሁሉን ነገር ስትሰራ በዝግታ ነው። እንደመጠውለግ ብላለች፤ አይኖቿ ውስጥ የነበረው የፍትወት እሳት ተዳፍኗል

ሸሚዟን ስታወልቅ ነጭ አንገቷ ላይ አንድ ቀይ ነገር ታየች፤ ጠጋ አርጌ አየሁት፤ ተነክሳ ነው። ሳላስበው፤ በድንገት ሳብ አድርጌ አፏ ላይ ሳምኳት። ማልቀስ ጀመረች። እየደባበሰኩ

«አይዞሽ፤ አይዞሽ» አልኳት

«አፈርኩ፤ በሀይል አፈርኩ። እንዴት ቆሻሻ ነኝ! እባክህን መብራቱን አጥፋው» አጠፋሁት። ሱሪዋን በጭለማው አወለቅኩላት። አቀፍኳት። ጠረፍ ሌላ ነው፤ ጎረምሳ ጎረምሳ ትሸታለች። ራሴ ዞረብኝ፤ ሳብድ ይታወቀኝ ነበር፤ ግን እብደቱን ለመከላከል አልቻልኩም፤ አልሞከርኩምም

«የት ነበርሽ? የት ነበርሽ? ንገሪኝ! ሳልሞት ንገሪኝ! ሳልፈነዳ ንገሪኝ!» አልኳት

«እሺ፤ እሺ የኔ ቢራቢሮ፤ እሺ፤ እሺ»

«ንገሪኛ!» አልኳት፤ አፏን እየላሰኩ፤ ወደ ገላዋ እየተጠጋሁ። እያቀፈች እየተቀበለችኝ

«ከነሱ ጋር ነበርኩ። በሰባት ልመጣ ነበር፤ የመጨረሻው አልጠ

ግብ ብሎ አልለቅ አለኝ»

«የመጨረሻው?»

«አዎን»

«ስንተኛው?»

«አራተኛው»

«እውነት? ከተለየሁሽ ጀምሮ አራት ወንድ ተኝቶሻል?»

«አዎን»

«አላምንሽም»

በውብ ፈረንሳይኛዋ፣ በደከመ የጭለማ ድምፅዋ፣ በሽብሹብታ

«ለምን አታምነኝም? አይታወቅህም? አያስታውቅም?» አለችኝ

«ኡ - ዉ! ንገራኝ፣ ንገራኝ!»

ነገራችኝ፡፡ የሳሙዋትን፣ የሳሱዋትን፣ የነከሱዋትን፣ ሁሉን አንድ በአንድ ነገራችኝ፡፡ . . . የሰሜቱ አዲስነት፣ ብዛት፣ ጥልቀትና ሀይል ካሰብኩት በላይ ሆነ፡፡ መጨረሻ ላይ ከሰሜት ብዛት ስጮህ በእጇ አፌን አፈነችኝ፡፡ በብዙ ለሰላሳ ቃላት «አይዞህ ያንተ ነኝ» እያለች አባባለችኝ፡፡ ገና ከላይዋ ላይ ሳልወርድ እንቅልፍ ወሰደኝ

እንደ መሞት ነበር

እንደዚህ አድርጋ ሲልቪ የግል ገንዘቧ አደረገችኝ፡፡ እንደ ልቧ ትገዛኝ ጀመር፡፡ ሲያሰኛት ትሄዳለች፣ ደሞ በቀን በቀን ያሰኛታል፡፡ በቅርቡ የፈነዳች አበባ መስላ ትሄዳለች፣ ጠውልጋ ደክማ ትመለሳለች፣ በዝግታ ልብሷን ታወልቅና፣ በተሳመ አፏ ትስመኛለች፣ በታሽ በለፋ ገላዋ ታቅፈኛለች፣ የረጠበ ነበልባል ውስጥ ታስገባኛለች — ስላቀፏት ወንዶች ትነግረኛለች፣ በዚያ በልስልስ ፈረንሳይኛዋ «መኖር እንዴት ጥሩ ነው! ውብ ኮረዳ መሆንና ቆንጆ ጎረምሳ እያቀያየሩ መደሰት እንዴት ጥሩ ነው! ከዚያ ሁሉ መጥቶ ደሞ አንተ እቅፍ ውስጥ መግባት እንዴት ያለ ገነት ነው!» ትለኛለች፡፡ መጨረሻ ላይ ልጮህ ስል አፌን ታፍናለች፡፡ «አይዞህ የኔ ቆንጆ፣ አይዞህ ያንተው ነኝ፣ የኔ ቢራቢሮ፣ አይዞህ፣ አይዞህ፡፡ ሌሎቹን ከምንም አልቆጥራቸው፣ መጫወቻዬ ናቸው፣ አንተን ብቻ ነው ምወደው፣ በፈለግክ ጊዜ አትሄጂ በለኝ፣

እርግፍ አርጌ 'ተዋቸዋለሁ፤ እሺ? አይዞህ የኔ ፍቅር፤ የኔ ጣእት፤ አይዞህ ተኛልኝ፤ እኔ 'ጠብቅህለሁ፤ አይዞህ፤ እዚሁ ነኝ ተኛ፤ ተኛ...»

ኑሮዎችን እንደዚህ ቀጠለ። አውቀን ይሁን ሳናውቅ 'ንጂ፤ አንድ ፕሮግራም ብጤ መከተል ጀመርን። ከአልጋ ለምሳ እንነሳለን። ከዚያ ፓሪስን በእግርና በአቶቡስ እንዞራለን። አንዳንዴ ሉቭርን ወይም ሌላ ሚዩዚየም እንጉበኛለን። እራት ከበላን በኋላ እንለያያለን። እኔ ሲኒማ 'ገባለሁ። ስንት ግሩም ፊልም አየሁ! እሷ ወደ ወንዶቿ ትሄዳለች

ሰባት ወይ ስምንት ሰአት ሲሆን ሆቴላችን እንገናኛለን። ድክም ጥውልግ ባለው ውብ ገላዋ ታቅፈኛለች፤ ወባ እንደያዘው እስክንቀጠቀጥ ታስቀናኛለች፤ እስክጮህ ታስደስተኛለች፤ ማእበሉ ሲያልፍልኝ ታባብለኝና ታስተኛኛለች። ለምሳ ከአልጋ እንነሳለን

እንዲህ ስንል ብዙ ቀናት አለፉ

አንድ ማታ ከእራት በኋላ ካፌ ቁጭ ብለን ስናወራ

«ከበሽታዬ አዳንከኝ'ኮ» አለችኝ

«እንዴት?»

«በአንዱ ወንድ ገላ ሌላውን ወንድ ማቀፍ ተውኩ።»

«እንዴት አርገሽ ተውሽ?»

«እኔ 'ንጂ። አንተ እየፈቀድክልኝ እስኪወጣልኝ ጠገብኩ መሰለኝ። ብቻ ድኛለሁ። አድነሽኛል»

«እኔ ያዳንኩሽ አይመስለኝም። ራስሽ ነሽ የዳንሽው»

«አንተ ባትኖር አልድንም ነበር»

«ጥሩ። አንቺ ዳንሽ። እኔ ደሞ ታመምኩ»

«ምነው?» አለችኝ በሰጋት ድምፅ

«እያወቅሽው። ሌሊት ሌሊት እንዴት ነው 'ምሆነው?»

«ታድያ ሰው ሆንክ ማለት ነው 'ንጂ፤ እሱ ምን በሽታ ነው?»

«ከሱ የባሰ ምን በሽታ ትፈልጊያለሽ? ካንቺ ጋር ፍቅር ይዞኛል። ለብቻዬ ላረግሽ መሞከር ይገባኛል፤ ግን ሌሎች ወንዶች ሲተኙሽና ከነሱ ተቀብዬ ስተኛሽ በሀይል ደስ ይለኛል። ይሄ በሽታ አይደለም?»

«እሺ። ይሄ በሽታ ያልከው እንዴት ነው 'ሚያረግህ?»

«እርግጠኛ አይደለሁም?»

«ቢሆንም ንገረኝ። ምን ቸገረህ?»

«እሺ። እንዲህ ይመስለኛል። አየሽ፣ እወድሻለሁ። ከልቤ እወድሻለሁ። ያላንቺ እንድ ቀንም መኖር 'ምችል አይመስለኝም። አንቺን ሌላ ሰው ቢወስድብኝ፣ ላንድ ሰአት ብቻ 'ንኳ ቢሆን አልችልም፤ አንቺን ቢቀሙኝ እንደ ሞት ከፋና አስፈሪ ሆኖ ይታየኛል። እና እንደማይቀሙኝ እርግጠኛ ለመሆን አልችልም 'ይወስዱብኝ ይሆን?' እያሉ ማሰብ ብቻ እንድ ራሱን የቻለ ገህነብ ነው»

«ግን ሲወስዱኝ ደስ ይልህል?»

«ቆይ'ኮ። እምነት ቢኖረኝ ጥሩ ነበር። ግን ላምንሽ አልችልም። ማንንም ማመን አልችልም። ፍጥረቴ ነው። ቆንጆ ነሽ፣ አፍሽ ይስቃል፣ አይኖችሽ ይጣራሉ፣ ዳሌሽ ምኞት ይቀሰቅሳል — ማንም ወንድ ቢያገኝሽ አይምርሽም፤ አንቺ በበኩልሽ ግብረ ስጋ ትወጂያለሽ። ቆንጆ ወንዶች ትወጂያለሽ፤ እነሱ ደሞ ከፋታቸው በየቦታው ይበቅላሉ። ስለዚህ፣ በሆነ ሰአት እኔን ትተሽ ከሌላ ወንድ ጋር ልትተኚ ትችያለሽ። ይሄ ደሞ ለኔ ሆዴን በቀዝቃዛ ጩቤ እንደ መውጋት ነው፤ በሀይል ያስፈራኛል። አይታይሽም?»

«ቀጥል»

«አንቺንም ማመን አልችል፣ ወንዶቼም ይምሩልኛል ብዬ ማሰብ አልችል። ልከለክልሽ ደሞ አልችልም፤ ነፃ ሰው ነሽ። ልከለክልሽ ብችልም፤ ወንዶቼ እንዳይተኙሽ ለመጠበቅ እችል 'ንደሆነ ነው 'ንጂ፤ አንቺ እንዳትመኚያቸው ለመከልከል በጭራሽ አልችልም። ውስጡን ከተመኘሻቸው ደሞ፣ እነሱ አይወቁት 'ንጂ ቀምተውኛል ማለት ነው። ስለዚህ አንቺን የመነጠቅ ፍርሀቴ አንቺን ከማግኘት ጋር የተሳሰረ ነው፤ ሊለይ አይችልም። እኔ ካገኘሁሽ ሌላም ሊያገኝሽ ይችላል። ስለዚህ ሁልጊዜ እንደፈራሁ፣ ውስጡን

እንደተንቀጠቀጥኩ ነው። ሁልጊዜ!»

«አሁን»

«ምንም መውጫ የለኝ። እዚህ ፍርሀት ውስጥ መኖር ለብዙ ጊዜ አይቻልም... ትንሽ ቆይቶ ያሳብዳል። እኔም አበድኩ።»

«አበድክ? እንዴት?»

«ማበድ ማለት እንዴት ነው? የሆነውን ነገር እንዳልሆነ አድርጎ ማየት ወይም መቁጠር፤ ይኸው ነው ማበድ ማለት፤ አይደለም? አሁን አንዱ ተነስቶ ናፖሊዮን ነኝ ቢል አበደ እንላለን። ምክንያቱም፤ የሆነውን (እሱን ራሱን) እንደ ሌላ ሰው (እንደ ናፖሊዮን) አርጎ ስለሚያይ ብቻ ነው»

«እሺ አንተ 'ንዴት አበድክ?»

«ቆይ። ሰው የሚያብደው ለምንድነው? ምን እየነካው ነው? በዙሪያው የሚታየው እውነት (réalité) በጣም ከመጨከኑ ከማስፈራቱ ወይም ከማስቀየሙ የተነሳ፤ ይሄ ሰው ይህን እውነት ሊቀበለው አይችልም፤ ይክደዋል 'ይሄ እውነት አይደለም፤ እውነት ሊሆን አይችልም' ይላል። ይሄ እውነት ካልሆነ፤ እንግዲያው እውነተኛው እውነት ሌላ ነው። እዚህ ላይ ለሱ የሚሰማውን 'እውነት' ይመርጣል። . . . ገብቶሻል።»

«ገብቶሻል። አሁን ወዳንተ 'ንምጣ»

«ይኸው መጣን። ለአንድ ደቂቃም ቢሆን ሰላንቺ ነገር እርግጠኛ ልሆን አልቻልኩም። ይሄ መጠራጠር ከመጠን በላይ ስለሚያሰቃየኝ፤ ልቀበለው አልቻልኩም። ስለዚህ ካድኩት።»

«እንዴት?»

«እኔ 'ዚህ አንቺን ይገጽ ሌሎቹ ሊነጥቁኝ አልነበረም? መከላከያ በፍፁም አላጣሁም? ስለዚህ በውስጤ በድብቅ (ከህሊናዬ ደብቄ) እንዲህ አልኩ 'እነሱም ሰዎች እኔም ሰው። ስለዚህ ወስደው ቢደሰቱባት ምናለበት? ያው 'ንደኔው ናቸው። እኔና እነሱ ያው ነን። እኔ እነሱ ነኝ፤ እነሱ እኔ ናቸው. ' አልኩ። አየሽ፤ እንዲህ ከሆነ መስጋትም የለብኝ፤ መፍራትም አያስፈልገኝ። በዚህ አኳኝ እውነተኛውን እውነት ክጀ፤ በሱ ቦታ የሚመቸኝን እውነት ተካሁ።»

ለእነሱ ስትነግሪኝ ለምን ልቤ እንደሚጠፋ ልንገርሽ»

«ለምንድነው?»

«ከነገርሽኝ ነገሩን አወቅኩት ማለት ነው። ካወቅኩት ደሞ አያስፈራኝም። ጭለማ ሲሆን፤ ምን ይመጣብኝ ይሆን? በማለት እፈራለሁ 'ንጂ፤ በብርሀን ካየሁት ማንም ሰው ቢሆን አያስፈራኝም። ማለቴ፤ ሳላውቀው አንድ ሰው ይተኛሽ ይሆን? ብዬ 'ፈራለሁ' 'ንጂ፤ እያወቅኩ ከሆነ፤ አስር ሰው ቢተኛሽም አልፈራም። እያወቅኩት ከተደረገ፤ ድርጊቱ የኔ ሆነ ማለት ነው። የኔ ከሆነ ሊጎዳኝ አይችልም. . . እንዴት እንደተኙሽ ስትነግሪኝ፤ እኔ እነሱን ሆኔ ተኛሁሽ፤ ተወስዶብኝ የነበረውን ገላሽን፤ ቃላትሽ መለሱልኝ ማለት ነው። . . . ስለዚህ ነው የተኙሽ ወንዶች ቁጥር 'ንደመብዛቱ መጠን የኔ ደስታ' ሚበዛው።»

«አልገባኝም»

«አየሽ፤ ማንም አልተኛሽም ማለት ያስፈራኛል። ጭለማ ውስጥ ነኝ ማለት ነው። . . . አንድ ሰው ተኝቶኛል ብትይ፤ ትንሽ ይሻለኛል። ግን አሁንም አንድ ሰው ደብቀሽኝ ሲሆን ይችላል። አራት ወንድ ተኛኝ ብትይ የበለጠ ይሻላል። ምክንያቱም የደበቅሽኝ ነገር የለም ማለት ነው። ስለዚህ መፍራት አያስፈልገኝም፤ ምክንያቱም የተወሰደብኝ ሁሉ ተመልሶልኝ አቅፌዋለሁ ማለት ነው።»

«ገባኝ። አንድ ጥያቄ።»

«ምን?»

«እኔም እነሱም ያው ነን ካልከ፤ ምን 'ንዳረጉኝ ባታውቅህ ምን ልዩነት ያመጣል?»

«ይህን አትጠይቂኝ። ሳስረዳሽ አልችልም። እኔም ራሴ አይገባኝም። ምናልባት እኔም እነሱም ያው ለመሆን የምንችለው፤ እነሱ ያረጉትን ካወቅኩ ብቻ ይሆናል።»

ዝም ዝም ሆነ። ታችኛ ከንፈሯን እየነከሰች ስታስብ ቆየች

«ልንገርህ?» አለች

«ምን?»

«እኔ በበኩሌ ሌላ ሆኖ ነው 'ሚታየኝ'»

«እንዴት ሆኖ ነው 'ሚታይሽ?»

«በጭራሽ በሽታ አልያዘህም። እንደሌላ ወንድ ነህ»

«ሌሎች ወንዶች 'ከሌላ ጋር ተኝተሽ ነይልኝ' ይሉሻል?»

«አይሉኝም»

«እኔም 'ሚሉሽ አልመሰለኝም»

«ስማኝ 'ንግዲህ። ክርክሩን ተውና አድምጠኝ። በግብረ ስጋ በኩል ስለሴቶች ታውቃለህ 'ንጂ፣ በጥቅሉ ስለ ሴቶች ምን ታውቃለህ? እነሱ ካልነገሩህ ስለነሱ ለማወቅ አትችልም። እነሱ ደሞ የውስጡን አይነግሩህም። ለምሳሌ፣ አንተ እኔን ከሌሎች እየተቀበልክ እንደምትደሰትብኝ ለሰው ትነግራለህ ይመስልህል? ለማንም አትናገርም። ሌሎችም ወንዶች ውስጣዊውን ምስጢር አይነግሩህም። ስለዚህ ሴት ካልሆንክ ወንዶችን በዚህ በኩል ልታውቃቸው አትችልም። እኔ ልንገርህ

«ብዙ ጋብቻዎች መቀዝቀዝ ሲጀምሩ፣ ሴትዮዋ ተስፋ ትቆርጥና ውሽማ ትይዛለች። ባልየው ሲያውቅ ምን እንደሚያደርግ ታውቃለህ? ለጊዜው ይናደዳል፣ ይደበድባታል፣ እንፋታ ይላል። በኋላ ግን ታርቀው ይቅርታ ያደርግላትና፣ በጣም ሊወዳት ይጀምራል። ቀዝቅዞ የነበረው ጋብቻ ይሞቃል፣ ይታደላል። ለምን? ሴትዮዋ ሌላ ወንድ ጋ ስለሄደች ነው

«መንገድ ዳር ውጣና ጎረምሶቹን ሴት ሲያድኑ እያቸው። ሴትዮዋ በጣም ጨዋ ከመሰለቻቸው፣ ምንም ቆንጆ ብትሆን አይከተሏትም። ትንሽ በመጠኑ ስድ ብጤ ከሆነች ግን — አስተያየቷ፣ አረማመዷ፣ ወይም አለባበሷ በቂ ልቅነት ካላየ — ጎረምሶቹ ይሻሟታል። በቀላሉ ሊያገኙዋት ስለሚችሉ ብቻ 'ንዳይመስልህ። ዋናው ምክንያት ሌላ ነው። ባለጌ ከመሰለች፣ እንግዲያው ብዙ ወንድ አውቃለች ማለት ነው። ለዚህ ነው 'ሚሻሟት

«እየው፣ የሰው ልጅ ፍጥረቱ 'ንደዚህ ነው። አንድ የለመድከው ሰው ሊለይህ የሆነ 'ንደሆነ ልትወደው ትጀምራለህ። ለህይወትህ የሚያስፈራ በሽታ የያዘህ የመሰለህ 'ንደሆነ፣ በፊት ከምንም የማትቆጥራትን ህይወትህን በሀይል ልትወዳት ትጀምራለህ

«ሀኪም ጨው እንዳትበላ ያዘዘህ 'ንደሆነ፤ ጨው ምንኛ ግሩም ቅመም 'ንደሆነ ትገነዘባለህ. . . ሴትህ ወደሌላ የሄደችብህ 'ንደሆነ፤ እንዴት ቆንጆ 'ንደሆነች እንደ አዲስ ሊታይህ ይጀምራል»

«በራሴ የሚያጋጥመኝን ለምን አልነግርህም? በዚህ ሰሞን ከማያቸው ወንዶች ሁለቱ እንዴት እንደሚሆኑ ላጫውትህ። ሁለቱም ያው ናቸው። ስለዚህ ስለአንዱ ልንገርህ። ማርሴል ይባላል። በጣም ቆንጆ ነው። ብዙ ሴት ያወቀ ወጣት ነው። ማታ ከእራት በኋላ ካንተ 'ንደተለየሁ፤ በቀጥታ ወደሱ የሄድኩ 'ንደሆነ፤ ንፁህ ነኝ፤ የማንም ላብ አልነካኝም፤ ጠረኔ የራሴ ነው። ልብሴን አስወልቆ ያቅፈኛል፤ በደምብ ያስደስተኛል። አንዳንዴ ታድያ፤ ካንተ 'ንደተለየሁ በቀጥታ ወደሱ አልሄድም። በፊት ሌላጋ 'ደርሳለሁ። እና እሱጋ ስሄድ የሌላ ወንድ ላብ ነክቶኛል፤ ጠረኔ የብቻዬ ሳይሆን ከጎረምሳ ጠረን ጋር ተቀላቅሏል። አሁንም ልብሴን ያስወልቀኝና ያቅፈኛል፤ ግን እንደነብር ይሆናል፤ ይጨፈልቀኛል፤ ይነክሰኛል። ስለሌላ ወንድ አንነጋገርም፤ ግን ሌላጋ 'ንደነበርኩ በማወቁ የበለጠ እንደሚጣፍጠው ግልፅ ነው። ይታይህል?»

«በሚገባ! እና እኔ 'ንዲህ 'ምሆንበት ምክንያቱ ምን ይመስልኛል?»

«ቀላል ነው። አንደኛ፤ ሌላ ወንድ ከተኛኝ ቆንጆ ነኝ ማለት ነው። ብዙዎች ከተኙኝ እጅግ በጣም ቆንጆ ነኝ። ስለዚህ የበለጠ ትፈልገኛለህ። ሁለተኛ፤ ሌላው ተኝቶኝ አንተ ቀጥለህ ከተኛኸኝ፤ ከሱ ቀምተህ ወሰድከኝ ማለት ነው። እኔ በሀይል ቆንጆ ሆኜ ከሌሎቹ ሁሉ ቀምተህ ከወሰድከኝ፤ ከሌሎቹ ሁሉ የበለጠ ወንድ ነህ። በወንድነት ከሁሉ በላይ ሆንክ፤ ስለዚህ ደስ ይልህል። በጣም ደስ ይልህል። ወንዶች ሁላችሁም እንደሱ ናችሁ። ግን. . .» አየችኝ

«ግን ምን?» አልኳት

«አብዛኛዎቹ ወንዶች ውጪውን ጎበዝ ቢመስሉም ውስጡን ፈሪ ናቸው። የውስጥ ስሜታቸውን አይተው መቀበል ይፈራሉ። ስለዚህ ከራሳቸው ይደብቁታል። ሁሉም ወንድ — አብዛኛው ወንድ ልበል — የራሱን ሴት ሌሎች ሲቀምሱበትና እሱ ነጥቋቸው መልሶ የራሱ ሲያረጋት፤ የበለጠ ወንድነት ይሰማዋል። በሀይል ደስ ይለዋል። ግን ይህን እንደ ጉድ አርጎ ስለሚቆጥረውና ስለሚያፍርበት፤ እያየውም

አውቆ አይኑን ይጨፍናል። ስለዚህ ያስመስላል፣ ያስመስላል፣ ያስመስላል። አቤት ስንት ማስመስል አለ!

«እዚህ ላይ ነው አንተን ከልቤ ማደንቅህ። እኛን ያህል አትፈራም። ወደነብስህ ውስጥ አትኩረህ ትመለከታለህ። እዚያ ውስጥ ምንም ቀፋፊ ነገር ብታይ አይገባህን አትጨፍንም። ስለዚህ ያለማስመስል ትኖራለህ — ውስጣዊውን ኑሮ ማለቴ ነው። እንግዲህ ወደ ውስጥህ ተመለከትክ፣ ውስጥህ እኔን ሌሎች ቢተኙኝ ከነሱ ቀምተህ ስትተኛኝ ደስ እንደሚለው ነገረህ። ስለዚህ እኔን 'ሂጂ ወንዶችሽ ጋ' አልከኝ። ሂድኩ። ተመለስኩ። ተደሰትክብኝ። ወንድ ነህ። አንተ እውነተኛ ወንድ የሆንከውን ያህል እኔ እውነተኛ ሴት ሆኜ 'ንደሆነ እጅግ ኩራት ይሰማኛል።»

«አንቺ 'ንደምትይኝ ከሆንኩ፣ አንቺም 'ንደኔ አይነት ነሽ። ልክ 'ንደኔ አይነት! አብዛኛዎቹ ሴቶች፣ ፍቅር ከያዘኝ ወንድ ጋር ብቻ ነው ግብረ ስጋ ደስ 'ሚለኝ ይላሉ። ይህም ማስመስል፣ ማስመስል፣ ማስመስል ነው። አንቺ ግን ለራስሽ አትዋሺም። 'ቆንጆ ወጣት ሆኖ ቆንጆ ወንድ እያቀያየሩ መደሰት እንዴት ያለ ገነት ነው!' ትያለሽ። 'እኔኮ አልችልም፣ ቆንጆ ወንድ ሳይ አያስችለኝም፣ ቆንጆናውን መንካት መዳሰስ አለብኝ፣ በወጣትነቴ መደሰት አለብኝ' ትያለሽ

«አንድ ቀን አንድ ነገር አልሸኝ። እስከመቼም አልረሳውም።»

«ምን አልኩህ?»

«ሰክረን ሳይሆን ሞቅ ብሎን ነበር። እና ስለሰነ ጽሑፍ ስናወራ ቆይተን ወደ ግብረ ስጋ ወሬ ተሸጋገርንና፣ እንዲህ አልሽ — 'ሴት መሆንን የመሰለ ነገር የለም። አምላክ ከመሆን ይበልጣል። ያንን ሽንቅጥ ጎልማሳ ታየዋለህ? መልክ ቀና ነው። ጤነኛ ነው። ኩሩ ነው። የትኛው አምላክ ነው ይህን ጎልማሳ ለራሱ ለማድረግ የሚችል? እኔ ግን በአይኔ ልጠራው 'ችላለሁ። በደስታ ይታዘዘኛል። የግል የውስጥ ፍሬውን ለኔ ይሰጠኛል — ከፈለግኩ። ምክንያቱም ሴት ነኝ! ቆንጆ ሴት ነኝ፣ ቆንጆ ወጣት ሴት እስከሆንኩ ድረስ ከአማልክት በላይ ነኝ፣ የግማሹ አለም ጣኦት ነኝ።

«'ወንዶቼን እያቸው። አለባበሳቸው፣ አረማመዳቸው፣

አስተያየታቸው ግሩም አይደለም? — ይሄ ሁሉ የተደረገው ለኔ ነው። ለኔ ለራሴ! ለሚቀጥሉት አስር አስራ ምስት አመታት፤ የአለም ንግስት ነኝ። ሁሉ የኔ ነው። ሁሉ ስልህ፤ የአለም ባንክና የኒው ዮርክ ፎቆች፤ የፓሪስ ሻንዜሊዜ ጎዳና ማለቴ አይደለም። እሱ ሱ ምን ዋጋ ለው? ምን ሊያረግልኝ ይችላል? ሁሉ የኔ ነው ስልህ፤ ዋጋ ያለው ሁሉ የኔ ነው ማለቴ ነው። የጎረምሶቹ ኩሩ አረማመድ፤ የጋለ አስተያየት የኔ ነው። የተገማመደ፤ የተወጣጠረ ጡንቻቸውና ከሻኔል ሽቶ ይበልጥ የሚሰርፀው መአዛዊ ጠረናቸው የኔ ነው። ወጣትነት የገተረው ወንድነታቸው ለኔ ነው። ይገባህል ምልህ? የኔ ናቸው። እያንዳንዱ ጎረምሳ አንድ ራሱን የቻለ የተለየ አለም ነው። አዲስ ወንድ ልብሱን አውልቆ በጡንቻኛ ፀጉራም እጁ ባቀፈኝ ቁጥር፤ አንድ አዲስ አለም ውስጥ ነኝ። ታውቃለህ፤ እስካሁን ስንትና ስንት ወንድ አቅፎኛል። ታድያ ላይ ላዩን 'ንደሆነ ነው' ንጂ፤ እንዲሁም እንደሌላው አያቅፈኝም። እያንዳንዱ ከሌሎቹ ልዩ የሆነ ግለኛ ወንድ ነው። እኔም በበኩሌ እንዲሁም 'ንኳ እንደሌላው አድርጌ አቅፌ አላውቅም። ከልዩ ልዩ ወንድ ጋር ልዩ ልዩ ሴት ነኝ። ካንዱ ጋር አይናፋር ነኝ፤ ከሌላው ጋር አይናውጣ ነኝ፤ ካንዱ ጋር የተቀጣሁ ጨዋ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ስድ ባለጌ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ሳቂታ ነኝ፤ ከሌላው ጋር ትራጂክ ነኝ። ብቻ ምን ልበልህ፤ ብዙ ሴቶች ነኝ። ብዙ ቆንጆ ሴቶች ነኝ። ታድያ ይሄ ሁሉ እኔ ራሴ ነኝ። እና ግሩም ድንቅ ነው። መኖር የማይደገም ትልቅ ተአምር ነው። ወጣት ሴት ሆኖ ልዩ ልዩ ወጣት ወንድን ማቀፍ ደሞ የተአምር ተአምር ነው።»

«'ለምን ዘለአለም ወጣት ሆነን እንኖርም ግን!?' አልሸና ድንገት ቦርሳሽን እያነሳሽ፤ 'እንሂድ' አልሸኝ። 'የት?' አልኩሽ። 'ሆቴላችን እንሂድ። አምሮኛል' አልሸኝ። ሂድንና እጅግ በጣም ተደሰትን።»

«ይህን ሁሉ ታስታውሳለህ?»

«ኸረ ስንት ሌላ ነገር አስታውሳለሁ። ሰላንቺ ምንም ነገር ልረሳ ምችል አይመስለኝም. . . ልጅ ሳለሁ አባቴ ከቤታችን ጓሮ አትክልት ይተክሉ ነበር። ለኔ ትንሽዬ 'ርስት' ሰጡኝና በቆሎ ዘራሁ ባት። በቀን አስር ጊዜ እየተመላለስኩ በቆሎዎቼ በቅለው 'ንደሆነ

አይ ነበር። ከሰብት ቀን በኋላ አንዷ ብቅ አለች። አቤት እንዴት ነው ደስ ያለኝ! አረንጓዴ ነበረች፤ ሀይወት ነበረች። እየሮጥኩ ሄጄ እናቴን ጉትቴ አመጣኳትና በቆሎዬን አሳየኳት። አባቴ ከእርሻ ሲመጡ ጉትቴ ወስጄ በቆሎዬን አሳየኳቸው። 'ርስቴ' ባይ አብረው የተዘሩት ሌሎች በቆሎዎችም በቀሉ። ግን እኔ ያችን የመጀመሪያዋን ነበር 'ምወደው። በየቀኑ 'የሄድኩ አያታለሁ። እያደገች ስትሄድ በየቀኑ ትንሽ ልዩነት አገኝባታለሁ፤ ማለት ሁልጊዜ አዲስ ነበረች፤ ግን ሁልጊዜ ያቸው በቆሎዬ ነበረች። እስካሁን አልረሳኳትም። እስከሞትም አልረሳትም. . . «የኔ ሲልቪ፤ አንቺም ለኔ እንደዚያች በቆሎዬ ነሽ፤ የጎልማሳነቴ ልዩ ፍቅር ነሽ። በየቀኑ የበለጠ እያወቅኩሽ ስሄድ፤ በየቀኑ የበለጠ እየወደድኩሽ እሄዳለሁ።»

እጇን የያዘ እጇን እያሻሻች

«እኔም እወድሀለሁ። እንዳንተ ያለ ወንድ አጋጥሞኝ አያውቅም።»

«አሁን ሰአትሽ አልደረሰም?» አልኳት

ሰአቷን እያየች

«ደርሷል» አለች። «ይድረስ። Je m'en fouts! ዛሬ ካንተ ጋር ነው 'ማመሽው። ደሞ ከንግዲህ ሌሎችን አልፈልጋቸውም። ይህን ሰሞን ካንተ መለየት አልፈልግም።»

«አዳዲስ አለሞችን ማየት ይቀርብሻለሁ»

«ያንተ አለም ከህያ አዳዲስ አለም ይበልጥ ያስደስተኛል'ኮ። አታውቅም?»

«አውቃለሁ 'ንጂ» አልኳት እየሳቅኩ

«አቤት ትእቢት! ትንሽ መግደርደርም የለ?» አለችኝ በጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ እያየችኝ፤ በሰፊ ውብ አፏ እየሳቀችብኝ፤ እየወደደችኝ

ድንገት ሳቁን እየተወች «አንድ ነገር ልነግርህ እፈልግ ነበር» አለችኝ

«ንገሪኝ»

«እንዳትቆጣ። ወንድ ሆኑ አትሰማኝ፤ ደራሲ ሆኑ አዳምጠኝ

ጎጂ።»

«እሺ»

“Parole d’honneur?”

“Parole d’honneur!”

«አንተን እወድሃለሁ። ከልቤ አፈቅርሃለሁ። ግን ፖልን ልረሳው አልችልም። የመጀመሪያዬ ስለሆነ ብቻ ሳይሆን፣ ሳልጠግበው ስለሄደብኝ ጭምር ይመስለኛል። ይገባህል?»

«ይገባኛል»

«እና አንድንድ ጊዜ ይናፍቀኛል። ይመስለኛል፣ በውስጤ የልጃገረድነቴ ጊዜያት ከሱ ጋር ተዋህዷል። እና ያ ጊዜያት ሲናፍቀኝ፣ ፖል ይናፍቀኛል። ከልቤ ላወጣው ልረሳው እሞክራለሁ። ግን የምችል አይመስለኝም። የምልህ ይገባህል?»

«ይመስለኛል»

«ስለዚህ ፖልን የሚመስል ሰው ሁሉ ደስ ይለኛል፣ ይስበኛል።
... እና ስለባህራም ልነግርህ እፈልጋለሁ።»

ይናገራል ብላ ዝም አለች። መናገሩ እየከበዳት ሄዷል። ዝም ብዬ ሳያት ቀጠለች

«አንተ ነህ ባህራምን እንድወደው ያረግከኝ። ስለሱ ብዙ ብዙ አወራህልኝ። አራት ወር ሙሉ አወራህልኝ። ከወሬህ እንዳየሁት፣ በጣም በጣም ታከብረዋለህ። ግን እንደማውቅህ አንተ ማንንም አታከብርም። ስለዚህ፣ ይሄ ባህራም እንዴት ያለ ሰው ቢሆን ነው? አልኩ። አንዲት ሴት እንዲህ ካለች ደሞ መመለሻ የላትም። ይህን ያባሰው ምንድነው? ከወሬህ እንደተገነዘብኩት ባህራም እንደ ፖል ያለ ሰው ነው። እንደሌላው ሰው ከተራ ጭቃ ተጠፍጥፎ አልተሰራም። ጀግናዎቹ ከሚሰሩበት ከልዩ ጭቃ ተቀርዶ፣ በልዩ ንፁህ እሳት ውስጥ ነው የተጠበሰው። ባህራምን እንደዚህ አድርገህ ነው ያሳየኸኝ

«አንተ ያንን ያህል እያከበርከው፣ ከፖል ጋር ያንን ያህል እየተመሳሰለ፣ እንዴት ደስ ላይለኝ ይችላል? እኔ ደሞ እንደምታውቀኝ ነኝ። እንዴት ላልመኘው እችላለሁ?»

«ፍቅር ይዞሻል?»

ራሷን በሀይል እየነቀነቀች፤ ከኋላዋ ጥቁር ሀር ፀጉረ እየተወዛወዘ፤ የደስታ ሳይሆን የመሰቃየትና የመደናገር ፈገግታ ውብ አፏን እየሸመቀቀው

«እኔ 'ንጃ! እኔ 'ንጃ! እኔ 'ንጃ!» አለችና ራሷን ጠረጴዛው ላይ ደፋች

ረዥም ፀጥታ

እጇን በድጇ ራሷ ላይ አሳረፍቲት። ቀና ብላ አየችኝ። እምባዋ ይወርዳል

«ሶስት ፍቅር አንድ ላይ ሊይዝ ይችላል?» አለችኝ

«ሴትዮዋ ተራ ከሆነች አይችልም» አልኳት

ጠረጴዛው ላይ የነበረ እጇን ወስዶ ከጎንጫ ጋር እያተሻሸች፤ በእምባዋ እጇን እያረጠበች፤ በተጨማሪ ድምፅ

«ብዙ ጎዳሁህ፤ የኔ ቢራቢሮ?» አለችኝ

«ግድ የለሽም» አልኳት

«አለኝ 'ንጂ። ላንተ ብዙ ግድ አለኝ። ለዚህ 'ኮ ነው 'ምነግርህ።»

«አውቃለሁ»

«ለኔ እንዴት ጥሩ ነህ! አሁን ምን ይሻለኛል?»

«ቆንጆ ነሽ። ተወዳጅ ነሽ። ለምን አትወጂውም?»

በመሀረቤ እምባዋን እየጠረገች

«አንተስ? አትቀየምም?»

«ሌሎች ጋ ትሂጂ የለ? ስለዚህ ለኔ ያው ነው»

«ውይ! እንዴት ደግ ነህ!»

«ለምን?»

«ውሸትክን ነዋ» ተናፈጠች «እኔ 'ንድደስት ብለህ ትሰቃያለህ።»

«የምን ስቃይ?»

መሀረቤን አጥፋ እየመለሰችልኝ

«እንግዲህ አትዋሽ። ይበቃህል። አውቅህለሁ' ኮ። ከምትገምተው በላይ አውቅህለሁ። ፊትህ ላይና አይኖችህ ውስጥ ስንትና ስንት ነገር ይታየኛል መስለህ።»

«ምን ይታይኛል?»

«በለባህራም ስነግርህ በብዙ ነው ያዘንከው።»

«ላንቺ ነዋ ያዘንኩልሽ።»

«እሱም ታይቶኛል። ግን ለራሱም በህይወት በመሰቃየት ላይ ነህ። እና በጣም አዝናለሁ። እንዲህ በመሆኔ በጣም አዝናለሁ።»

«በማዘን የትም አይደረስም።»

«አውቃለሁ የኔ ቆንጆ። ግን ማዘን አይቀርም።»

ዝም ዝም ሆነ

«በኔ ብቻ ሳይሆን በባህራምም ጭምር ነው ያዘንከው። ልክ ነኝ?»

ዝም አልኳት

«እንግዲህ ልንገርህ። እውነቱን ብታውቅ ይሻላል። ልንገርህ?»

«እሺ።»

«ያን እለት ማታ ያ ሰውዬ ባህራምን ሊገድለው አልመጣም? እና አንተ ኒኮልን ይዘህ ማርሰይ አልሄድክም? — ከኒኮል ጋር ምንም አልሰራችሁም? እውነት ተናገር።»

«ምንም አልሰራንም። ይልቅ ቀጥዬ።»

«እና ሰውየውን ሊገድለው አላየሁም? እሱን ነግሬህለሁ። እና ከዚያ ወደ ቤት ሄድን። ባህራም ልክ ምንም እንዳልሰራ በእርጋታ ሶፋ ላይ ተቀመጠ። እኔ መጠጥ ሰጠሁትና ሶፋው ላይ አልጋ ብጤ አነጠፍኩለት። አንጥፌ ስጪርስ 'እንግዲህ እዚህ ውስጥ ይተኛል። ነብስ ገድሏል፤ ግን እዚህ ውስጥ ይተኛል። ከጀግና ጋር ነው' ኮ ያለሁት። ከነብስ ገዳይ ጋር ነው ያለሁት' ብዬ አሰብኩ። ዘወር ብዬ አየሁት። አንተ 'ንደ ነገርከኝ ነው። ዝም ሲል የኢራንን ሻህ ይመስላል። 'ግን ማን ያውቃል? ጀግና ስለሆነ አንድ ቀን የኢራንን ሻህ ይገድለው ይሆናል' ኮ! ብዬ አሰብኩ

«እና በሀይል ተመኝሁት፡፡ ፍትወት ያንን ያህል አንቆ ይዞኝ አያውቅም፡፡ ራሴን 'ተይ እንደሱ አታርጊ! ተይ!' እያልኩ ከተቀመጠበት ሂድኩና እግሩ አጠገብ ተምበርክኬ ወደላይ አየሁት፡፡ እንደ ቄስ እጁን ራሴ ላይ አሳረፈና

«ምን ሆነሻል?» አለኝ

ቀ—ስ ብዬ ተነሳሁና አፉ ላይ ሳምኩት

አሁንም «ምን ሆነሻል?» አለኝ፡፡ ግን ገብቶታል

«ፈልጌህህ» አልኩት

«እኔ አልፈልግሽም» አለ

«አውቃለሁ ትፈልገኛለህ፡፡ ትፈልገኝ የለ?»

«አዎን፡፡ ካየሁሽ ጀምሮ እንደፈለግኩሽ ነው፡፡»

«ይኸዋ፡፡ አለሁልህ!»

«አይሆንም!»

«ለምን አይሆንም?»

«ምክንያቱን መቼ አጣሽው» አንተን ማለቱ ነው

«እሱ 'ንደሆነ ግድ የለውም» አልኩት

«እኔ ግድ አለኝ!»

«ለምን?»

«ንደኛዬ ነው፡፡ እፈልግሻለሁ፡፡ ግን እሺ አልልሽም፡፡ ስለዚህ እርሺው!»

«አልረሳውም፡፡ ልረሳው አልችልም፡፡ ልረሳው አልፈልግም፡፡ ሌሊት እመጣለሁ!» አልኩትና ሂጄ አልጋዬ ውስጥ ገባሁ፡፡ ልተወው ቆረጥኩ፡፡ ምናልባት አንድ ሰአት ያህል ቆየሁ፡፡ ከዚያ በላይ ግን ልቆይ አልቻልኩም፡፡ እንደዚህ አላስችል ያለኝ እሱ ስለሆነ ብቻ ነበር፤ ወይስ ሰው ሲገድል ስላየሁት ነበር? አላውቅም፡፡ የሆነ ሆኖ፤ እሱ 'ዚያ ተጋድሞ እኔ 'ዚህ ሆኜ ልታገስ አልቻልኩም

ራቁቴን ወጣሁ፡፡ ሽቶ ተቀባሁ፡፡ ከመኝታዬ ወጣሁ፡፡ የንግዳ

ቤቱን መብራት አበራሁ። እንቅልፍ አልወሰደውም ነበር። በቀጥታ ሄድኩና ከበላዩ ቆምኩ። ወደላይ አየኝ። ሲያየኝ ብዙ ጊዜ ቆየ። እጁን ሰደደ። ጭኔን ይዞ ወደታች ጎተተኝ

ካሸነፈኩት በኋላ ወደ አልጋዬ ሄድን።»

ዝም አለች። ያችን ሌሊት እንደምታስታውስ ያስታውቃል። እንዴት ያለች ሌሊት ነበረች ይሆን? ብጠይቃት እንደማትነግረኝ እርግጠኛ ነበርኩ። ስለሌሎቹ ወንዶች በሰፊው ትንገረኝ 'ንጂ፣ ስለነሱ ጥቃቅኑን ስጋዊ ተግባር ሳይቀር ትዘርዘርልኝ 'ንጂ፣ ስለፖልና ስለ ባህራም አትነግረኝም። እኔም ስለነሱ መጠየቅ ልክ አልመሰለኝም። ዝም አልኩ። ቀጠለች

«ስለሌሊቱ ልንገርህ 'ንዴ?» አለችኝ

«ልትነግረኝ ትፈልጋለሽ?»

«አልፈልግም። ከፈለግክ ግን እነግርህለሁ።»

ይህን ያለችኝ «ሳትፈልገህ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» እንደምላት አውቃ ነው 'ንጂ፣ ንገሪኝ ብላትም እንደማትነግረኝ አውቃለሁ

«ሳትፈልገህ ብትነግረኝ ደስ አይለኝም» አልኳት

ዝም አለች። እኔም ዝም አልኩ

«እንግዲያው ከአልጋ ውጪ የሆነውን ልንገርህ።»

«እሺ።»

«ባህራም ጧቶ ተነስቶ ገላውን ታጥቦ ቁርስ ከበላን በኋላ

«አንድ ነገር ሳስረዳሽ እፈልጋለሁ። ፍቀጂልኝ» አለኝ

«ምንድነው?» አልኩት

«በጣም ቆንጆ ሴትዮ ነሽ። ማንንም ወንድ ማዘዝ ትችያለሽ። ባንቺ መገዛት በጣም እፈልግ ነበር። ግን ትላንት ሌሊት የመጨረሻችን ሌሊት መሆኑን እወቂ» አለኝ

«ለምን?» ብለው

«እያወቅሽ አትጠይቂኝ። የሱን ስም እዚህ ባላነሳ ፈቃዴ ነው። ትላንትም ነገሬሽ ነበር። ትላንት ልታሸንፈኝ ቻልሽ። ከንግዲህ

ወዲያ ግን በጭራሽ እንዳትጠገኝ፡፡ አደራሽን፡፡ ስለሌሊቱ በጣም አመሰግንሻለሁ፡፡ ግን በጣም በጣም ይቆጫኛል!» አለች

«እኔ ነኝ ሊቆጫኝ 'ሚገባው፡፡ ግን ፈፅሞ አልቆጭም» አልኩት

«አውቃለሁ፡፡ የተለያየን አይነት ሰዎች ነን፡፡ አየሽ፣ እኔ በሰው ልጆች ብዙ እምነት አለኝ፡፡ ለምሳሌ፣ እሱ ኒኮልን ቢፈልጋትም ለኔ ብሎ እንደሚተዋት እርግጠኛ ነኝ፡፡ ስለዚህ፣ ምን ማድረግ እንዳለብኝ ታውቂታለህ?»

«አላውቅም ሽረ፡፡ ምን ማድረግ አለብህ?»

«የበደልኩትን ጓደኛዬን ሄጄ ይቅርታ መለመን አለብኝ»

«ምን?»

«ሄጄ ይቅርታ 'ለምነዋለሁ፡፡ ትላንት ማታ የሰራሁትን እነግረዋለሁ»

«ይቅርታ ባያረግልህስ?»

«ያረግልኛል»

«ባያረግልህስ?»

«እሱ 'ንግዲህ የራሱ ፋንታ ነው»

«ጓደኝነታችሁ አበቃ ማለት አይደለም?»

«ጓደኝነታችን በውሸት ተደግፎ ከሚቀጥል ቢያበቃ ይሻላል፡፡»

«ይህን ስትነግረው እሱ ይጎዳ የለም?»

«ጠንካራ ነው፡፡ ምንም ነገር ሊጎዳው አይችልም፡፡ ወንድ ነው» አለች፡፡ አየህ፣ እኔ ብቻ አይደለሁም የብረት ሰው ሆነህ 'ምትታየኝ»

«ቀጥይ» አልኳት

«'እና የኔንስ ነገር 'ንዴት ታረጋለህ? ብትነግረው ይተወኛል፡፡ እኔ ደግሞ እወደዋለሁ፡፡ ታድያ፣ ተደስተህብኝ ስታበቃ፣ ለጓደኝነትህ ንፁህና ስትል የኔን ፍቅር ታፈርስብኛለህ?» አልኩት፡፡»

«'ያምነኛል' አለኝ 'አንቺ አማርኛና በጉልበት ተኛሁሽ ብል፣ ማንም ወንድ ያምነኛል'»

ሊሄድ ሲል «አንድ ነገር ልለምንህ 'ባክህን' አልኩት»

«ምን?»

«እኔ ራሴ እንድንገረው ፍቀድልኝ»

«እኔ ብንገረው ይሻልሻል» አለኝ

«ግድ የለህም» አልኩት

«እሺ» አለኝ

«ግን እውነቷን ነው 'ምንገረው' አልኩት

«ለምን?» አለኝ

«ንደኝነት ብቻ ነው በእውነት ውስጥ መኖር ያለበት? ፍቅርስ እውነት አይወድለትም?» አልኩት

ላቅ አለ:: «ይቅርታ 'ርጊልኝ:: እንዲህ አይነት ፍቅር አልመሰለኝም ነበር:: እንግዲያው እንቺ ብትንገረው ይሻላል» አለኝ

«እና እንዲህ ሲለኝ የባሰውን ወደድኩት:: ምን ይሻለኛል?» አለችና፤ እንደገና ራሷን ጠረጴዛው ላይ ደፋች

ዝም አልኳት:: እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ ቆየን:: እንደተደፋች ቦዩ መጥቶ ከኋላዋ ቆመና ይገላምጠኝ ጀመር:: ባለ ፀጉራም እጅ ጎረምላ ነው:: ምናልባት ሊደበድበኝ የሞከረ 'ንደሆነ ለመከላከል ያህል ቢራ የሞላ ብርጭቆዬን ጨበጥኩ:: በልቤ «አብሾዋም ፈረንሳይ!» አልኩ

ሲልሺ ቀና አለች:: አሁንም እምባዋ ይወርዳል:: መሀረቤን ሰጠኋት:: እምባዋን ስትጠርግ ቦዩ እሷ ልታየው ወደምትችልበት ቦታ (ወደኔ አጠገብ) ራመድ አለና፤ እኔን በሚቆጣ፤ ግን እሷን በሚያባብል ድምፅ

“Mademoiselle a besoin de quelque chose?” አለ («ማድሟዜል የሚያስፈልጋቸው ነገር አለ?»)

ወደሱ ተመለከተች:: የተጨበጠ ፀጉራም እጁ ታያት:: ገባት::

“Merci, monsieur, je suis avec un ami” («እግዜር ይስጥልኝ መስዬ፤ ከንደኛዬ ጋር ነኝ») አለችና፤ በብሩህ ፈገግታ እጇን ሰዳ እጇን እየያዘች “un très cher ami” አለች:: («በጣም ውድ የሆነ

ንደኛ»)

ቦዩ በለዘበ ድምፅ “Pardon, monsieur” አለኝና ሄደ። አንዳንዶቹ ፈረንሳዮች ግሩም የሆነ ጠባይና አስተዳደግ አላቸው

ሲልቪ ፈገግታዋ እየጠፋ

«ምን ይሻለኝ ይመስልህል?» አለችኝ

«በሱ በኩል ተስፋ የለሽም። ተይው» አልኳት

«ከዚህ ውሰደኝና ውድድ አርገኝ ‘ስቲ። ትችላለህ?»

«ለምን አልችልም?»

«ይህን ሁሉ ከነገርኩህ በኋላ?»

«አሁንም እወድሻለሁ።»

«አውቃለሁ። እኔም እወድሃለሁ።»

ከፍለን ስንወጣ የቦዩ ፈገግታ ሸኘን – ፍቅራችንን ወደልናል

አስራ አንድ

የሞት ጥሪ

አማንዳ

ወደ ኤክስ ልንመለስ ሶስት ቀን ሲቀረን ሲልቪ ቤቶቿን ለመሰናበት ሄደች። ጊዜው ንፁህ ብርሀንና ለስላሳ ሙቀት በዝግተኛው ነፋስ የሚንሳፈፉበት ውብ የፀደይ ቀን ነበር። የፓሪስ ሴቶች ወደ ሰፊው ስመ ጥሩ ጎዳና ወደ ሻንዚሊዜ እንደሚጎርፉ ታወቀች። በሜትሮ ወደዚያው ሄድኩ

ሱቆቹ የፀደይ ሞድ ልብሶቻቸውን መስኮቶቻቸው ላይ ዘርግተዋል፤ ካፌዎቹ ጠረጴዛ ወምበሮቻቸውን ወደ መንገዱ አውጥተው ከአብዛኛዎቹ ጠረጴዛዎች በላይ በልዩ ልዩ ቀለማት ያጌጡ ሰፋፊ ጃንጥላዎችን ዘርግተዋል። ሰዉ ይንጋጋል፤ ትራፊኩ ይፈሳል። አንዱ ካፌ ውጪ፤ ሰዉ የሚተላለፍበት ቦታ አንዲት ትንሽ ጠረጴዛ አጠገብ ተቀመጥኩ

በፀደይ ቀን ሻንዚሊዜ ጎዳናው ዳር ቁጭ ብሎ ቢራ እየጠጡ አላፊ አግዳሚዋን ፈረንሳዊት እና የስንትና ስንት ሌላ አገር ሴት መቃኘት። ከዚህ የበለጠ ምን ደስታ ይገኛል? ሴቶቹ የፀደይን ብርሀንና ነፋስ ለመቀበል የፈነዱ አበባዎች ይመስላሉ። የወፍ ቋንቋ መሳይ ፈረንሳይኛቸውን በልዝብ ድምፃቸው እንደዘፈን እየተቀባበሉ፤ የተነጠፈውን ድንጋይ በረዥም ተረከዛቸው ኳ! ኳ! እያረጉ፤ ውብ ዳሌያቸውን እያወዛወዙ ወደላይና ወደታች ይተላለፋሉ። አይኔ አብሯቸው ይመላለሳል

ቀስ እያለ አይኔ ሰከረ። ውበት በዛበት። የአንዷን ኩሩ አረማመድ ሳደንቅ ትንሽ እንደ ተራመደችልኝ፤ ህዝቡ መሀል ገብታ ትጠፋለች። የሌላዋ ግሩም ቅርፅ አይኔን ይስባል፤ ከዳሌዋና ከባት

ከተረከጢ የቱን እንደምመርጥ ገና ሳልወሰን ሀዘቡ ይውጣታል። ደዋ የአንዱ ፀጉርና አንገት ልቤን ይወስደዋል። የምትቀጥለዋ ወጣት ነጭ ጥብቅ ያለ ሱሪ ለብሳ ስታልፍ አይኔ በዳሌዋ እንቅስቃሴ ላይ ይተከላል። እሷንም የሚንጋጋው ሀዘብ ይውጣታል። ሌላ ውበት ሌላ ሴት ላይ ተጭኖ ሲሄድ አይኔን ይሰባል። እንደዚህ ስል አይኔ ሰከረ

የቢራዬን ሂሳብ ከፍዬ ወደ «ጥላስ ደ ሌትዋል» በኩል ስራመድ የአንዱ ፀጉር አይኔን ማረከው። ሴትዮዋ ከኋላ ሲያዩዋት ምንም አትል። ሽረ ሻንዜሊዜ ስላየሁዋት ነው እንጂ፤ ሌላ ቦታ ባያት በጣም ደስ ትላለች። አጠር ያለች ወጣት ናት። ቀይ ቦርሳ እንጠ ልጥላለች። ገላዋን አቀፍ አርጎ የሚሸፍን፤ ነጭ ባለ ሽንሽን የፀደይ ቀሚስ ለብሳለች። ወገሷን ሰፊ ቀይ ቀበቶ አቅፎታል። ቀይ ባለረክም ተረከዝ ጫማ የረገጡት እግሮቿ ወፈር ብለው፤ ቀለማቸው ወደ ቡናማ የሚያደላ ነው። ወፍራም ዳሌዋ ከነጭ ልብሷ ስር ሲወዛወዝ ያስታውቃል፤ ምኞት ይቀሰቅሳል። ግን ዋናው ውበቷ ፀጉሯ ነው። ይሄ ንፁህ ነጭ ፀጉሯ ወደኋላዋ ትከሻዋ ድረስ ተለቆ፤ ፀሀዩ ውስጥ ይብለጫለ። የረጋ የጨረቃ ብርሀን የሚመስል ንፁህ ፀጉር ከዚህ በፊት የት ነው ያየሁት? የት? መቼ? የት?

ሴትዮዋ ወደ ቀኝ በኩል ተጠምዛ ከሻንዜሊዜ ወጥታ፤ አንድ ሌላ መንገድ ይዛ ወደላይ በኩል መራመድ ጀመረች። ለምን ተከተልኳት? አላውቅም

መንገዱ ዳር ብዙ መኪናዎች ቆመው ነበር፤ እሷ አንድ ጥቁር ጃጉዋር ስፖርት መኪና ውስጥ ገባች። አልፈያት ወደ ላይ በኩል መንገዱን ሰቀጥላለች።

“Hi there!” አለችኝ። ባለሁበት ቆምኩ። የአማንዳ ድምፅ! ጆሮዬን ማመን አልቻልኩም። ግን ፀጉሩም የሷ ነው። አሁንም አስታወስኩ። ወደሷ ዞርኩ። ከመኪናዋ ወጥታ እየሮጠች መጣችና ተጠመጠመችብኝ። ሽቶዋ በጣም ደስ ይላል።

«አማንዳ ነሽ እውነት?»

«አዎን»

«ታድያ ያ ሁሉ ጮማ የት ሂደ?»

«ሽጥኩት» አለችና ትንሽ ከኔ ራቅ ብላ አንድ ሁለት ጊዜ እየተሸከረከረች «ምን ይመስልሃል?» አለችኝ

«ተአምር ነው። በአይኔ ባላይሽ ኖሮ አላምንም ነበር»

“Thank you”

«እውነቱን ነው። አሁን ኮ ማን እንደሆንሽ ሳላውቅ ከኋላሽ በኩል ሳይሽ የማናት ቆንጆ ፈረንሳይ? እያልኩ ስከተልሽ ነበር»

«አንዲት ሴት ምን መስማት 'ንደምትወድ ብጥር አርገህ ታውቃለህ መቸስ።»

«እውነቱን ነው ሸረ!»

«ደስ ካልኩህ አብረኸኝ ምሳ ብላ 'ስቲ»

«ጥሩ»

ወደ ቆንጆ ጥቁር መኪናዋ ገባን። አማንዳ ድሮ ቁምቡርስ ነበረች፤ አሁን ግን ቢራቢሮ ሆናለች። ትርፍ አገጫ ጠፍቷል፤ አንገቷ ዙርያ ተጠፍጥፎ የነበረው ጮማ ረግፏል። ፊቷ ሙሉ ነው፤ ግን ደስ ይላል። ከንፈሮቿ ሮዝ ብጤ ቀለም ተቀብተው፤ ሰማያዊ አይኖቿ በጥንቃቄ ተኩለው፤ ቀይ ጉትቻዋ ከነጭ ፀጉሯ አጠገብ ሲታይ በረዶ አጠገብ የተንጠለጠለ እንጆሪ ይመስላል። ከአስቀያሚዎቹ ሴቶች ማህበር ወጥታ፤ ቆንጆዎቹ ማህበር ገብታለች። ድምፅዋ ሳይቀር ተለውጧል። ድሮ አልቃሻ ብጤ ነበር፤ አሁን ግን ልስልስ ያለ ቆንጆ ድምፅ ነው

«ንገሪኝ 'ስቲ። ምን እንደዚህ ለወጠሽ?» አልኳት

«አንድ ሰካራም» አለችኝ

«ምን?»

«ሉን ተሰናብቼ ወደ አገሬ ሰሄድ፤ ኤሮፕላኑ ውስጥ አንድ ሰውዬ አጠገብ ተቀመጥኩ። ሰውየው ሰክሮ ነበር። ሉ ትዝ እያለኝ ለብቻዬ ሳለቅስ

«'ምን ያስለቅሰሻል? የወደድሽው ሰውዬ እምቢ አለሽ? ደግ አረገ! በዚህ እድሜሽ ምን እንዲህ አወፈረሽ?» አለኝና ያኔውኑ ረሳኝ፤ እንቅልፍ ወሰደው

«እኔ ግን ቃላቱን እስከ መቼም አልረሳቸውም። ለመጀመርያ ጊዜ አንድ እውነት ተገለፀልኝ። ይኸውም፤ ጅል ሆኜ ነው 'ንጂ፤ ውፍረቴን እንደ ጭነት ተሸክሜ መዞር የለብኝም። ጭነቱን አውርጄ

ልጥለው እችላለሁ። ልጥለው ቆረጥኩ። ሳን ፍራንሲስኮ ሂጄ፣
ሙያቸው ክብደት መቀነስ ከሆነ ሰዎች ጋር አራት ወር ሙሉ
ሰራሁ። ውጤቱን አንተም አመሰግንክልኝ» አለች። ሳቋ ውስጥ
ወጣትነትና የህይወት ድል አድራጊነት ይጨፍራል!

ባለ አራት ኮከብ (ማለት ከሁሉ ይበልጥ ምችት ያለበት) ሆቴሊ
ወሰደች። ክፍሏ ሆነን በቴሌፎን ሁለት ምሳ አዘዘች። አሁንም
አስደናቀች። ኤክስ ሳውቃት ፈረንሳይኛውን በአስቀያሚ የአሜሪካን
ቅላፄ ነበር የምታዜመው፤ አሁን ግን የፓሪስ ፈረንሳይኛ ሊሆን
ምንም አልቀረው። እያየችን ስትስቅ

«እንደዚህ የሚያስደስት ለውጥ አይቼ አላውቅም»

“Thank you, you’re really sweet” አለች።

ከምሳ በኋላ «ፓሪስ ምን ትሰራለህ?» አለች። ነገርኳት።

«አንቺስ?» አልኳት።

«ከኒው ዮርክ የዛሬ ሳምንት መጣሁ። ይሄ ጃጉዋር ከኢንግላንድ
እስኪመጣልኝ ነበር ‘ምጠብቀው። ነገ ወይም ተነገ ወድያ ወደ
ኤክስ መሄዴ ነው። . . . ሉን ማግኘት አለብኝ። ደህና ነው? አሁንስ
የሚፈልገኝ ይመስልሃል? ለጊዜው ሴት አልያዘ ‘ንደሆነ ጥርጥር
የለውም። ይዞ ‘ንደሆነ፤ ነጥቄ መውሰድ ይኖርብኛል።»

«ምን?»

«ነጥቄ ‘ወስደዋለሁ። ምነው ገረመህ? የድሮዋ አማንዳ
መስዬሀለሁ ‘ንዴ? ተለውጫለሁ’ ኮ። ተዘጋጅቼ ነው የመጣሁት።
ቢያንስ አርባ የሳይኮሎጂ መፅሀፍ አንብቤያለሁ። ደሞ ሉን
አውቀዋለሁ። ግብረ ስጋ በጣም ይወዳል። ለሱም ተዘጋጅቻለሁ።»

«እንዴት?»

«ለሌላ ሰው ቢሆን ይህን አልነግረውም። አንተ ግን
ትወደኛለህ። ወፍራም ሳለሁም ትወደኝ ነበር። ለኔ ግድ ነበረህ።
የተሻልኩ ሰው ሆኜ ስላየኸኝ ደሞ በጣም ደስ ብሎህል። ይሄ ለኔ
ትልቅ ስጦታ ነው። በጣም ተወዳጅ ነህ። እና ለምን እንደሆነ
ሳላውቅ በጣም አምንህለሁ። ለምንድነው ‘ማምንህ?»

«ምክንያት የለውም፤ ምክንያት አያስፈልገውም።»

«እውነትክን ነው። ብልህ ነህ። እውነቱን ነው፤ ብልህ ነህ። አገሪ ሆኜ ብዙ ሳስብህ ነበር። ኤክስ ሆነንም እወድህ ነበር፤ ግን ያኔ ስሜቴን ለመናገር እፈራ ነበር። ድፍረት መስሎ ይታየኝ ነበር። አሁን ግን ሳልፈራ ስሜቴን ልናገር እችላለሁ። ተለውጫለሁ። ጤነኛ ሆኛለሁ። ስለዚህ ልንገርህ። በጣም ነው 'ምወድህ። ዒምህን ስትላጭ በጣም ታምራለህ። ቆንጆ ስለሆንክና ስለምወድህ ልስምህ እፈልጋለሁ። ትፈቅድልኛለህ?» አለችና ፊት ለፊቱ ከተቀመጠችበት ሶፋ ተነስታ በዝግታ እፌ ላይ ስማን ተመልሳ ቁጭ አለች። እያየችን ሳቀች

ግራ ስለገባች «አሁን አታረሳሽኝ። ለግብረ ስጋ ተዘጋጅቻለሁ ስትዪ ምን ማለትሽ ነው?» አልኳት

«ቀላል ነው። ሳላስበው ከአንድ የሰላሳ ሰባት አመት ህንድ ጋር ገጠምኩ። ፒ-ኤች-ዲ ያለው ሊቅ ነው። ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ጎብኚ መምህር ነው። እሱ ስለ ግብረ ስጋ ያስተማረኝን ብነግርህ ልታምነኝ እትችልም። ልነግርህም አልችልም። ቃላቴን አላውቀውም። ግን ስራውን በሀይል እችልበታለሁ። ፕሮፌሰሩ ገና ገና ቀሽም ነሽ ይለኛል። እውነቱን ነው፤ ከህንዶቹ ጋር ስተያይ ቀሽም ነኝ። ግን ሉን ሂጂ አንድ ሌሊት ከኔ ጋር ሳላድረው እብድ እንደሚሆንልኝ እርግጠኛ ነኝ።»

«ከዚያስ?»

«ከዚያ 'ንጃ። ሉ ከፈለገ አሜሪካ 'ንሄዳለን። ካልፈለገም ኤክስ እንቀራለን። ወይ ፓሪስ እንመጣለን። ካንድ ሶስት አመት በኋላ፤ ሀሳቤን ያልለወጥኩ 'ንደሆነ፤ እንጋባለን።»

«እምቢ አላገባሽም፤ ያለሽ 'ንደሆነስ?»

«እሱንም አስቤበታለሁ። ተዘጋጅቻለሁ።»

አየሁዋት። ትችላለች። የፈለገችውን ለማግኘት ትችላለች

በሶስተኛው ቀን አማንዳ፤ ሲልቪ፤ እኔ በአማንዳ ጃጉዋር ወደ ማርሰይ አመራን። ኤክስ ስንደርስ አርብ ማታ ነበር። ሉልሰገድ ከጀምሷል ጋር ሞንቴ ካርሎ ሄዷል። እንግዲህ አማንዳ እስከ ሰኞ ጧት መታገስ ይኖርባታል።

እኔ ፓሪስ ሂጂ ቅናት ውስጥ ስንፈላሰስ ኤክስ ውስጥ ምን ምን ተደረገ? ከባህራም፣ ከተካና ከኒኮል የሰማሁትን ሳገጣጥመው እንደ ሚከተለው ሆነ፡-

አንድ ማክሰኞ ከሰአት በኋላ (ኒኮል ከፋሺስቶች ተደብቃ ሰንብታ ከተመለሰች በኋላ) ባህራም የሚሰራበት ትምህርት ቤት ዲሬክተር ቢሮው አስገባውና፣ «ከስራዎ ላሰናብትዎ ነው» አለው። ባህራም «ምነው?» ቢለው «በስራዎ በጣም ተደስቼ ነበር፣ ግን የጋርደን ከተማ የፖሊስ ሹም እንዳሰናብትዎ አዘዘኝ» አለው

«እዚህ ውስጥ የፖሊስ ሹም ምን አገባው?» አለ ባህራም

«አዩ፣ እርስዎ የውጭ አገር ዜጋ እንደመሆንዎ መጠን፣ እዚህ አገር ስራ ለመያዝ ልዩ ፈቃድ ያስፈልግዎታል። እስካሁን ያለ ፈቃድ ወረቀት ስለሰሩ እርስዎም እኔም ልንቀጣ እንችል ነበር። ግን የፖሊስ ሹሙ ንደኛዬ ነው።»

«የስራ ፈቃድ እንደሌለኝ እንዴት አወቀ?» አለ ባህራም

«ሰው ነገረው። ይመስለኛል፣ ኤክስ ውስጥ ጠላቶች አሉዎት።»

ባህራም ገባው። ፋሺስቶች መሆን አለባቸው

«እሺ ደመወዜን ይሰጡኝ» አለ። የሁለት ወር ከሶስት ሳምንት ደመወዝ አለው። ዲሬክተሩ ገንዘቡን ከቢሮው ጠረጴዛ ኪስ አውጥቶ አቀበለው። ባህራም ገንዘቡን ቆጠረ። የተዋዋሉት ገንዘብ ሲሶ ነው።

«ሌላውስ?» አለ ባህራም

ዲሬክተሩ ከጠረጴዛው ኋላ እንደተቀመጠ፣ ቅዝቅዝ ባለ ከፋ ድምፅ

«የምን ሌላ?» አለው

«ይሄ ሙሉ ደመወዜ አይደለም። አንድ ሶስተኛው ነው።»

«ማን ነው ያለው? ደመወዝህን ሰጥቼህለሁ። ከፈለግክ ውሰደው፣ ካልፈለግክ ተወው። ድሮ አልጀርያ ሳለሁ አረቦችን ከዚህ ባነሰ ደመወዝ ነበር የምናሰራችሁ»

ባህራም ረጋ ባለ ድምፅ «አረቦችን ቅኝ ግዛት ስላደረጋችኋቸው በካልች ብለው ካገራቸው አስወጧችሁ። የሆነ ሆኖ፣ እኔ አረብ አይደለሁም። የኢራን ሰው ነኝ። የኢራን ሰው ሰውን አይነካም። ግን

ማንም ሰው የኢራንን ሰው አይበድልም። ስለዚህ—» አለና፤ ድንገት በጠረጴዛው ተንጠራርቶ ሰውዬውን አነቀው። ሰውየው ራሱን ለማስጣል አልሞከረም። ባህራም ሲያፈጥበት፤ በደነገጠ ድምፅ

«አይነቁኝ። አስም በሽታ አለብኝ» አለው

ባህራም ለቀቀው። ሰውዬው ከጠረጴዛው ኪስ ሌላ ገንዘብ አውጥቶ ባህራም ፊት ቆጠረው። ባህራም ገንዘቡን አንስቶ ኪሱ ከተተ። ሰውየውን አየው። ወምበሩ ላይ ተቀምጦ ወደ ላይ ይመለከተዋል። ባህራም አፋ ውስጥ ብዙ ምራቅ ሰበሰበ። ሰውዬው ፊት ላይ ተፋው። ሰውዬው መሀረብ ሊያወጣ እጁን ወደ ኪሱ ሲከት ባህራም ትቶት ወጣ

ከዚያ እየጨሰ ወደ ኤክስ የሚወስደውን አቶቡስ ተሳፈረ

ያን ቀን ተካን ባያገኘው ጥሩ ነበር

ተካ በበኩሉ ከአንድ ወር በላይ ሲበሳጭ ሰንብቷል። ጀርመንዋ ልጅ እየባሰባት ሄደ። በፊት 'ንኳ ከዚያ ካገሯ ልጅ ጋር 'ምትወጣው አልፎ አልፎ ነበር። አሁን ግን ቢያንስ በሳምንት አራት ማታ ከሱ ጋር ነች። ተካ 'ንግዲህ ቢበዛ በሳምንት ሁለት ማታ ቢያገኛት ነው። ለዚያውም ሁለቱም ማታ የንትርክ ማታ ነው። ሁልጊዜ ስለጀርመኑ ይጨቃጨቃሉ

«ከሱ ጋር ምን ትሰራያለሽ?»

«በራሴ ህይወት ምን አገባህ?»

«አብራችሁ ትተኛላችሁ?»

«ምን አገባህ?»

በጥፊ እየመታት «ንገሪኝ! ይተኛሻል?» ይላታል

በንዴት «አዎን ይተኛሻል! በል ምን ትሆን!» ትለዋለች

እንደገና አንድ ሁለት ጥፊ ያቀምላትና፤ በግድ ታግሎ ይተኛታል

አንድ ማታ ግን፤ ዝግ ባለ ድምፅ

«ልሰናበትህ ነው የመጣሁት» አለችው

ልቡ እየፈራ «ምነው? የት ልትሂጂ ነው?» አላት

«የትም አልሄድም። እስቲ ዛሬ 'ንኳ ሳንጣላ 'ንደር። የመጨረሻችን ሌሊት ነው። ሄርማን ሊያገባኝ ቆርጧል። እኔም እሺ ብየዋለሁ።»

በሰላም አደሩ። ከዚያ በኋላ አነጋግራው አታውቅም

ጀርመንዋ ያስለመደችው ሲቀርበት ጊዜ ያንገበግበው ጀመር። በቶሎ ሴት ማግኘት እንዳለበት ገባው። ቢመለከት፤ ኒኮል አለች። መልኳ እጅግም ነው፤ ወንድ በብዙ ልትሰብ አትችልም። ለዚህ አይደል ባህራምን በገንዘቧ 'ምታኖረው? ግን አሁን ባህራም አብዛኛውን ጊዜ ከኤክስ ውጪ ነው። ስለዚህ ሌላ ወንድ መፈለጓ አይቀርም። እንደያውም ይህን ጊዜ እሱ (ተካ) ሴት ያስፈለገውን ያህል እሷም ወንድ መፈለጓ አይቀርም። ሌላ ሴት እስኪያገኝ ማቆያ ትሆነዋለች። እሷም በበኩሏ ባህራም እስኪመጣላት ማቆያ ይሆናታል። የጋራ ጥቅም!

ማክሰኞ ከምሳ በኋላ ቤቷ ሄደ

ቡና አፈላችለትና «ዛሬስ ምን ሰማህና ልትጎበኝ መጣህ?» አለችው

«አንድ ነገር አስቤ ነው» አላት

«ምን?»

«እኔንና አንቺን የሚጠቅም ሀሳብ ነው»

«ንገረኛ»

«ደስ ትዩኛለሽ። ስለዚህ ባህራም በሌለበት ጊዜ እዚህ ብመጣ ጥሩ ይመስለኛል»

«መጥተህስ?»

«እናወራለን፤ እንጫወታለን» እያለ እጁን እጇ ላይ አስቀመጠ እጇን እያሸሸች «ለኔ 'ሚሆን ጨዋታ ያለህ አይመስለኝም» አለችው

«አለኝ»

«የለህም»

«ከባህራም በምን አንሳለሁ?»

«በሁሉም ነገር»

«ሞኝ ነሽ። ይልቅ አንድ አቃጣሪ አረብ እየከፈለኸው ከሚተኛሽ፣ እኔ ያለ ገንዘብ ብተኛሽ አይሻልሽም?» አላት

ፊቷ በቁጣ እሳት መሰለ፣ ግን ድምፅዋ አልተለወጠም

«ወንድ ከሆንክ ሂድና ባህራምን አቃጣሪ አረብ ነህ በለው። እኔ ወንድ ስላልሆንኩ የሚገባህን ቅጣት ልሰጥህ አልችልም። ግን ቆሻሻ ነህ። አንጎልህም ቆሻሻ ነው፣ ሰውነትህም ቆሻሻ ነው። እግርህ ይገማል፣ አፍህ ከሬሳ እኩል ይቆንሳል። አሁን ቤቴ ሳይገማ ተነስና ሂድልኝ» አለችው

ተነሳ። ቁጭ እንዳለች ሳታስበው በጥፊ መታት። ከወምበሯ ተከነበለች። ከወለሉ ላይ በፀጉሯ ጎትቶ አነሳትና አንገቷን ሳማት። ስትፍጨረጨር እጇን ጠምዞ ወደ አልጋዋ ወሰዳት። አልጋው ላይ ጣላትና አንድ ጡቷን ጭብጥ አርጎ ያዘ። መፍጨርጨሯን ተወች። በእፏ ብቻ

«ተወኝ! ብትተወኝ ይሻልህል!» እያለች ትፎክራለች

እጇን ሰደደና ሙታንቲዋን ሊያወልቅ ሲል እንደገና መፍጨርጨር ጀመረች። ጡቷን የባሰውን በሀይል ጨበጠው። ፀጥ አለች። ሙታንቲዋን አወለቀው። እምባዋ ይወርድ ጀመር። ቁጣዋ ወደ ልመና ተለወጠ

«እባክህ ተወኝ። ምን አረግኩህ?»

ልመናዋን ከምንም አልቆጠረውም። ጡቷን ጨብጦ 'ንደያዘ የሱሪውን ቀበቶ ፈታ

አሁንም እምባዋ እየወረደ «እባክህን ተወኝ። እርጉዝ ነኝ። የሁለት ወር ነብሰ ጡር ነኝ» አለችው

የሱሪውን ቁልፍ ይፈታ የነበረው እጇ ባለበት ደረቀ። ጡቷን ይዞ የነበረው እጇ ለቀቃት። ሱሪውን መልሶ ቆለፈ። ትቷት ወጣ

አልጋዋ ላይ ተደፍታ ስታለቅስ ባህራም ደረሰ። ከጋርደን እየበሸቀ መምጣቱ ነበር። በጥፊ ተመትቶ የቀላውን ፊቷን አየ። እያለቀሰች የሆነውን ሁሉ ነገረችው

ተናዶ ተካን ፍለጋ ወጣ። ኒኮል ተከተለችው። ምናልባት

አደገኛ ነገር እንዳይሰራ ፈርታለች። እሱ በረዥሙ ሲራመድ እሷ አልደርስበት ብላ ከኋላው ከሩቅ ሱክ-ሱክ ስትል፤ ኤክስን አቋርጠው ሲቴ አጠገብ ሲደርሱ - ባህራም ተካን አየው። ጠራው። ተካ ቆመ። አንድ ትልቅ ዛፍ ስር ነበር። ባህራም ደረሰና ቃል ሳይናገር በጥፊ መታው። ተካ ቡጢ ሰነዘረበት። ባህራም ጎምበስ ብሎ አመለጠና፤ በፍጥነት የተካን እጅ ይዞ ጠምዞ በሀይል ወረወረው። ከዛፉ ጋር አጋጨው። ከዚያ በኋላ ተካ ሊካላከል አልቻለም፤ አንጎሉ ዞሮበታል፤ ባህራም እጅ ውስጥ እንደ ሀፃን ሆነ። ባህራም ጭንቅላቱን ይዞ ፊቱን ከዛፉ ጋር ደጋግሞ ደጋግሞ አጋጨው። የተካ ፊት በደም ተበከለ። ኒኮል ደርሳ ባታስጥለው ኖሮ ምናልባት ይገድለው ነበር

ተካ አልሞተም። ብቻ ሳየው ግራ እጁ በፋሻ ተጠምጥሞ፤ ደረቱ ላይ ታጥፎ፤ ከአንገቱ በፋሻ ተንጠልጥሏል። ፈገግ ሲል አንዱ የላይኛ የፊት ጥርሱ ወልቋል

ከሁለት ሳምንት በኋላ ወርቅ ጥርስ አስተከለ

ባህራምን «እውነት ኒኮል አርግዛለች?» አልኩት

«አዎን» አለኝ «እንግዲህ ታሰርኩ ማለት ነው።»

ዝም አልኩ። ምን ልበል?

«ያ ሁሉ የፊፕሎቭን ወሬ ከንቱ ቀረ። ኒኮል ካረዝዘች ሁለት ወር አለፈ። ታሰርኩ።»

«ለምን አላስወረዳችሁትም?»

«እንዴት አርገን ልጃችንን እንገድላለን?» አለኝ

ለዚህ መልስ አልነበረኝም። ዝም አልኩ። ማን ያውቃል? ምናልባት የተረዘው ልጅ የባህራም . . .

አማንዳ ወሬውን ስትሰማ አብሬያት ነበርኩ። ሆቴል ክፍሏ ውስጥ ቁጭ ብለን ስናወራ ስንስቅ በሩ ተንኳኳ

“Come in... I mean, Entrez!” አለች እየሳቀች

ተካ እጁን እንደጠመጠመ ገባ። አየነው

«ሰምተህል?» አለኝ በአማርኛ። ሸራፋው ከፍት ከድን ይላል

«ምን?» አልኩት

«ምንቴ ካርሎ ሆቴል ውስጥ ጀምሺድና ያገራችን ልጅ ሞተው ተገኙ።»

“What is it? What is it?” አለኝ አማንዳ

«እርግጠኛ ነህ?» አልኩት

“What is it?”

«እርግጠኛ ነኝ። ፖሊሶቹ 'ንደሚሉት፣ ጀምሺድ መጀመርያ የኛን ልጅ በሽጉጥ ግምባሩን ብሎ ገደለውና —»

“What is it?”

«— ቀጥሎ የራሱን አንሳል ብትንትን አደረገ። አሁን ራሳቸው ወደየአገራቸው ሊላኩ ነው።»

አማንዳ ተነሳችና (እኔ ለካ ሳይታወቀኝ ተነስቻለሁ) ትከሻዬን እየነቀነቀች፣ በእንግሊዝኛ

«እባክህን ንገረኝ። ምንድነው?» አለኝኝ

«አዝናለሁ» አልኳት

«ሉ ነው?» አለኝ። በሀይል ፈርታለች «ንገረኝ፣ ሉ ነው?» በጭንቅላቴ አዎን አልኳት

«ምን ሆነ? ምን ሆነ? ንገረኝ!» አለኝኝ

«ላታገኘው ባትሞክሪ ይሻላል። ወደ ፓሪስ ተመለሷ።»

«ለምን? ለምን? ምን ሆኗል?»

«ላታገኘው አትችይም»

በሀይል እየነቀነቀችኝ፣ በጠንካራ ድምፅ

«ንገረኝ!» አለኝኝ

«ከንግዲህ ማንም ሊያገኘው አይችልም» አልኳት

በሹክሹክታ መሳይ ድምፅ፣ «ሞቷል?» አለኝኝ

ዝም አልኳት። ወደ ተካ ዞረችና፣ በተዘረጋ እጇ በሩን

እያመለከተች

«Get out!» ብላ ጮኸችበት

ባማርኛ «ቂንጥራም!» ብሏት ወጣ። በሩን ዘጋ።

ረጋ ባለ ሁኔታ ቦርሳዋን ከሶፋው ላይ አነሳች፤ ወደ በሩ መራመድ ጀመረች። ዘልዬ ቀደምኳትና በሩጋ ቆምኩ።

«አሳልፈኝ» አለችኝ። አታለቅስም። ያዘነችም አትመስልም። አይኖቿ ፍዝዝ ብለው፤ በህልም ውስጥ ያለች ትመስላለች

«የት ትሄጂ?» አልኳት

«ሄጂ ሉን አየዋለሁ»

ሁለት እጄን ትከሻዋ ላይ ጫንኩና

«እንድታዩው አይፈልግም። እንደድሮው ሲስቅ ሲጫወት እንድታስታውሺው ነው 'ሚፈልገው' አልኳት

«ሲስቅ ሲጫወት! ሲስቅ ሲጫወት!» አለችና ስቅስቅ ብላ ማልቀስ ጀመረች። ትከሻዋ ላይ ባሉት እጆቿ ወደኔ ሳብ አደረግኳት። ራሷን ደረቴ ላይ አንተራሰችና ለቅሶዋን ቀጠለች

አልቅሳ ስትጨርስ ሀኪም ጠራሁላት። የሚያስተኛ መርፌ ወጋትና ሄደ

«አጠገብሽ ብሆን እወድ ነበር» አልኳት

ክፍሉ ውስጥ አንድ ትንሽ አልጋ አስነጠፈችልኝ። ተኛች። ሲመሽ ወጣ ብዬ እራት በልቼ ተመለስኩ። ተኝታለች። ልብወለድ መፅሀፍ ሳነብ አምሽቼ ተኛሁ።

ጧት ተነሳች። ገላዋን ታጠበች። ረዥም ስስ ሀምራዊ የሌሊት ልብሷ ላይ ከፎጣ የተሰራ ወይን ጠጅ የቤት ካፖርት ደርባለች። ብርሀን መሳይ ፀጉሯ በሚያስደስት አኳኋን ተሞኝጭሯል። አብረን ቁርስ በላን። ሉልሰገድን እንዳናነሳ ፈርተን ስለሆለውድ ማውራት ጀመርን

ቁርስ በልተን ስናበቃ፤ እኔ ሶፋው ላይ ቁጭ እንዳልኩ ተነሳችና ከፊቴ ቆመች። በዝግታ የፎጣ ካፖርቷን መቀነት ፈታች። ካፖርቱን አውልቃ ለቀቀችው። ምንጠፋ ላይ እግሮቿ ዙርያ ተጠቀለለ። ሀምራዊ ስስ የሌሊት ልብሷ ድምቡሼ ገላዋን እንደ ደመና

ከቦታል 'ንጂ አልሸፈነውም። ጡት መያዣና መታንቲ አላደረገችም። እቤት ወርቃማ ጭገሯ ማማሩ! እጇን ዘርግታ ፊቴን ዳሰሰች። ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ ሰፍሯል። ከተቀመጥኩበት ወደፊት ጎንበስ በማለት ምንጣፉ ላይ ተምበረከኩ። ፊቴን ለሰላላ ሆጷ ላይ አሳረፍኩ፤ እጆቼን ወፍራም ዳሌዋ ዙርያ ጠመጠምኩ። ራሴን እቅፍ አደረገችኝ። እንደዚህ ሆነን ረዥም ጊዜ ቆየን። ምን እንደፈለገች ስላልገባኝ፤ ምንም ባላደርግ ይሻላል በማለት ባለሁበት ረጋሁ። በኋላ፤ ከተምበረከኩበት አስነሳችኝ። ወደ አልጋዋ ወሰደችኝ። መኖሩን ሰምቼው የማላውቅ አዲስ የግብረ ስጋ አገር አሳየችኝ

ይሄ ሁሉ ሲሆን፤ ያ ትርጉሙ የማይታወቅ ፈገግታ ፊቷ ላይ ብቅ ጥፍት ይል ነበር። ምላ ከበላን በኋላ ሻንጣዋን መኪናዋ ኋላ ወምበር ላይ አስቀመጥኩት። አብሬያት ከኤክስ ወጣሁ። ወደ እቪኞን የሚወስደውን መንገድ እንደያዘች መኪናዋን አቆመች። አየችኝ። ሰማያዊ አይኖቿ እምባ አቀረሩ። አንገቴን ሰባ አፈ ላይ ሳመችኝ። መሀረቤን እያቀበልኳት

«አሁን የት ነው 'ምትሄጃው?» አልኳት

«እኔ 'ንጂ። ብቻ ከ'ንግዲህ ኤክስን ማየት አልፈልገም» አለች እንባዋን እየጠረገች

ከአጭር ዝምታ በኋላ «አንድ ነገር ልጠይቅሽ እፈልግ ነበር» አልኳት። ግን አመነታሁ።

«ገብቶኛል» አለችኝ «ጧት ለምን እንደዚያ እንደሆንኩ ልትጠይቀኝ ነው 'ምትፈልገው?»

«አዎን»

ሳቅ እያለች «አንተስ ለምን እሺ አልከኝ?» አለችኝ

«እኔማ ሻንዜሊዚ ካየሁሽና ሌላ ሴት እየመሰልሽኝ ከተዋወቅን ጀምሮ እምረሽኝ ነበር።»

«እንደሱ ቢሆን ኖሮ ፓሪስ የተገናኘን ጊዜ በጣም ይመች አልነበረም? ይልቅ እውነቱን ንገረኝ።»

«እኔ ለራሴ በጣም ደስ እንዳለኝ እውቃለሁ'ንጂ፤ ምኑም አልገባኝም። አንቺ ንገሪኝ 'ስቲ»

ያ ምስጢራዊ ፈገግታ ፊቷ ላይ ብቅ አለ

«እውነቱን ለመናገር የሚበቃ ቃላት የለኝም» አለችኝ «ግን እንዲህ ልበልህ። ሞት መጥቶ በግድ ካልወሰደኝ በስተቀር፤ እውስጤ ገብቶ ስፍራ እንዲይዝ አልፈቅድለትም። መቸም ቢሆን፤ ጥልቅ ሀዘን ውስጥም ብሆን፤ ህይወት ሞትን ድል እንዲነሳው እፈልጋለሁ። ጧት ላይታወቅህ፤ እውስጤ ገብተህ ሞትን እንዳባርረው አግዝኸኛል። . . . ምነው በመገረም ታየኛለህ? ተለውጫለሁ አላልኩህም 'ንዴ?»

«አሁንማ ገባኝ። ውስጥሽ ከፀጉርሽ ይበልጥ ውብ ሆኗል»

አይኖቿ እንደገና እምባ ሞሉ። እንደገና በአንገቴ ስባ በረዥሙ ሳመችኝ

«ተጠንቅቀሽ 'ንጂ፤ እሺ?» አልኳት

ሳቅ አለች «አትሰጋ። አገርህ ከመሄድህ በፊት ፓሪስ ብቅ ብለህ ታየኝ የለ?»

«እመጣለሁ። እስከዚያ አድራሻሽን ሳኪልኝ።»

«ትፅፍልኛለህ?»

«በሳምንት በሳምንት።»

«ጥሩ ልጅ ነህ። በጣም ጥሩ ልጅ ነህ።»

«ላንቺ ብዬ አይደለም። ለራሴ ብዬ ነው። እንዳንቺ ያለች ብርቱ ውብ ሴት ካየሁ አያስችለኝም።»

እንደገና በአንገቴ ስባ አፌ ላይ በሀይል ሳመችኝ። ከመኪናዋ ወረድኩ። ሞተሩን ቀሰቀሰች። ጭልጥ አለች። እስክትጠመዘዝ በአይኔ ተከተልኳት። ጥልቅ ሀዘን ተሰማኝ። የሄደችበትን መንገድ ላይ የቆየሁበት አይኔ ብዥ አለብኝ። አይኔን በሀይል ጨፈንኩ። እምባው ጉንጨ ላይ መውረድ ጀመረ። እጄን ኪሴ ከተትኩ። መሀረቤ የለም። አማንዳ ይዛው ሄዳለች

ፊቴን ወደ ከተማው መለስኩ። ኤክስ ራቅ ብላ ትታየኛለች። ከበላይዋ ንፁህ ሰማይ ተዘርግቷል። የአማንዳን አይኖች ይመስላል

አስራ ሁለት

የቀይ ኮከብ ጥሪ
ባህራም

ባህራም እየተለወጠ ሄደ። እነ ማእ-ትዜ-ቱንግ የደረሱዋቸውን መፃህፍት ማንበብ ተወ። ስለኮሙኒዝም ማውራት ተወ። ክፍል መግባት ተወ። እኔንም ይሸሸኝ ጀመር። እንደቀስተ ደመና ውብ የነበረውን የሬቮሉሽን ተስፋውን በብዙ የእሳት ቃላት ይነግረኝ ስለነበረ፤ አሁን ቀስተ ደመናው ተሰባብሮ ወድቆ ከበሰበሰ በኋላ፤ እንደገና ሊያነጋግረኝ አልፈቀደም። ኒኮልም ፊት ነሳችኝ። የባህራምን ክንፍ እንደሰበረችው ሰላወቅኩ ፊት ነሳችኝ

የኢክስ ሰማይ የሉልሰገድና የጀምሺድ መቀሰፍ አላስደነገጠውም፤ የአማንዳ ጉብዝና አላስደነቀውም፤ የኒኮል ማርገዝ አላናደደውም፤ የባህራም መታሰር አላሳዘነውም። የኢክስ ሰማይ ለዚህ ሁሉ ደንታ የለውም

የኢክስ ሰማይ አብዛኛውን ጊዜ እንደ አማንዳ አይን ብሩህ ሰማያዊ ነው፤ አንዳንድ ጊዜ እንደ ኒኮል አይን ውህ አረንጓዴ ይሆናል፤ ወደ ማታ ጊዜ እንደ ሲልቪ ጉንጭ ይቀላል

የኢክስ ሰማይ ደመና አይለብስም፤ ሁልጊዜ ራቁቱን ነው፤ ሁልጊዜ ውብ ነው፤ ሁልጊዜ ሰላማዊ ነው። ሌሊት የአልማዝ ከዋክብትና የሰላም ፀጥታ ለብሶ ያድራል

የኢክስ የፀደይ ፀሀይ እየበረታች ሄደች። ንፁህ ብርሀኗ ቀስ እያለ ወደ ብጫ ሀፍር ተለወጠ፤ ለሰላሳውን የፀደይ ንፋስ አደከመው፤ የሚወብቅ የአየር ባህር አደረገው። በጋ መጥቶ ኢክስ

ውስጥ እንደ ሰፊ ድካም ተንሳፈፈ። አርጊቶቹና ሽማግሌዎቹ ጥላ ውስጥ ቁጭ ብለው በዝግታ እያለከለኩ፤ የሞትን ምህረት የሚጠብቁ ይመስሉ ጀመር

እንዳንድ ጊዜ ባህራምንና ኒኮልን ምግብ ቤቱ ሲገቡ ወይም ሲወጡ አያቸዋለሁ። ባህራም ከሰቷል፤ አይስቅም፤ በፍጥነት እይራመድም። ሽበቱም የበዛ መሰለኝ። ኒኮል ግን ወፈር ብላ፤ እርግዝናዋ በጣም አምርባታል፤ በዝግታ ስትራመድ ታስጎመጃለች

ቀስ በቀስ፤ ምግብ ቤት መምጣቱን ተዉት

ተካ «የኒኮልን ማርገዝ ለመሸሸግ ያሉት ነው» አለኝ። ሌላ ነገርም ነገረኝ — ባህራም ማታ ማታ ኒኮልን ቤቷ ትቷት ይወጣና ሲኒማ ይገባል፤ ከሲኒማ ወጥቶ ካፌ «ሰንትራ» ይሄዳል፤ እዚያው ያድራል፤ ሲነጋ ወደ ኒኮል ቤት ይኳትናል፤ ተኝቶ ይውላል

እንድ ማታ ወደ ስድስት ሰአት ላይ ከሲኒማ ወጥቼ ወደ ቤቴ በኩል ስራመድ፤ ከኋላዬ አንድ ፈጣን እርምጃ ሲከተለኝ ተሰማኝ። እንዳልሰማሁ መንገዴን ቀጠልኩ። ደረሰብኝ። ባህራም። ወደ ካፌ «ሰንትራ» ሄደን ቢራ ካዘዝን በኋላ

«ቁጭ ብለን ካወራን ብዙ ጊዜ ሆነን» አለኝ። አይኖቹ እንደ መድከም ብሏቸዋል፤ ፊቱ ላይ የአምስት አመት ያህል እድሜ ተጨምሯል

«አንተ አትገኝም» አልኩት

«ብዝረ ራሴ ጥፋት በታሰርኩ፤ አንተ ጋ መጥቼ ባለቅስብህ ተገቢ መስሎ አልተሰማኝም»

«ጥሩ እድል አጋጥሞህ ቢሆን ኖሮ ግን መጥተህ ታጫውተኝ ነበር፤ ደስታህን ታካፍለኝ ነበር»

«አዎን። ይኸውልህ። ልክ ከፓሪስ እንደተመለስክ እንድንነጋገርበት አቅጂ ነበር። ግን ገና ሳትመለስ ጣጣ ውስጥ ገባሁ። ስትመጣ ታድያ፤ መንፈሴ ተሸንፎ ስለነበረ ያቀድኩትን ችላ አልኩት። አሁን ፈቃደኛ ከሆንክ ብንነጋገርበት ጥሩ ይመስለኛል።»

«ጥሩ»

መጀመር አስቸገረው። ሲጋራ አቀጣጠለ።

«ሰለሲልቪ ጉዳይ ነው። ነግራህለች?»

«አዎን።»

«ምን አለችህ?»

የነገረችኝን ባጭሩ አጫወትኩት። ዝም ብሎ ሰማኝ። ስጪርስ

«ውሽቷን ነው» አለኝ

«እንዴት?»

«እኔ ነኝ የለመንኳት። እሷ እምቢ ብላኝ ነበር። በብዙ ተለማመጥኳት። 'አሁን አሁን ከሞት ጋር ስታገል ነበር፤ ውስጤ በፍርሀት ተሞልቷል፤ ብቻየን ነኝ፤ የሰው ሙቀት ያስፈልገኛል፤ በጣም ያስፈልገኛል' አልኳት። እሺ አለችኝ። ግን እሺ ያለችኝ ብዙ ከተለማመጥኳት በኋላ ነው»

«ማንኛችሁን ልመን?»

«እኔን»

«ለምን?»

«ውሽት አልነግርህም»

«እሷስ ለምን ውሽት ትነግረኛለች?»

«እንዳንጣላ ብላ»

ዝም አልኩ። ንዴቱ ውስጤ ሲጠራቀም ይሰማኛል

«ከፈለግከም አገጣጥመን» አለኝ። ቁጣዬን ለመግታት ስለ መዋሸት ጀመርኩ

«ግድ የለም ይቅር። አሁን ሰላንተ ንገረኝ» አልኩት። ድምፁ እንደተለወጠ ተሰማኝ

«ይቅርታ አርገህልኛል ማለት ነው?» አለኝ

«እንርሳው» አልኩት

«እፍረት ይሰማኛል። አይንህ ውስጥ ንቀት ይታየኛል»

«ንቀት አይደለም» አልኩት

«ታድያ ምንድነው?»

«ሰሜቴን ልግለፅልህ?»

«አዎን»

እኔ ሳላውቀው የተጨበጠ ቀኝ እጄ በፍጥነት ሂዶ አገጨን መታው። ከነወምበሩ ወደኋላ ተገለበጠ። እጆቼን እንደ ጨበጥኩ ከበላዩ ቆምኩ። የተገለበጠው ወምበር አጠገብ እንደተጋደመ ወደ ላይ ያየኛል። ማንኛችንም አልተንቀሳቀስንም። ወደ ላይ እያየኝ ቀስ ብሎ መሀረቡን ከኪሱ አወጣ። መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ደም። ቀና ብሎ ቀይ ፈገግታ ሰጠኝ። እጄን ዘረጋልኝ። ጨበጥኩት፤ ወደ ላይ ሳብኩት። በየቦታችን ተመልሰን ተቀመጥን

ካፊው ውስጥ ሌሎች ሰዎች እንዳሉና እንደሚያዩን ገና አሁን ታወቀኝ። አፈርኩ። ግምባሬን አላበኝ። መሀረቤን አውጥቼ ጠረግኩት። ባህራም እንደገና መሀረቡ ውስጥ ተፋ። ሳቅ እያለ

«እንደሱ 'ንኳ ይሻላል» አለኝ

አንድ ነገር አስታወስኩ። ባህራም ቢፈልግ ነብሴ እስኪወጣ ሊደበድበኝ ይችል ነበር! እንደገና አላበኝ። በመሀረቤ ጠረግኩት

ከዚህ በኋላ ከባህራም ጋር እንደ ድሮው ማውራት ጀመርን። የደረሰበትን አጫወተኝ። ኒኮል ማርገዚን ስታውቅ መበላጨት ጀመረች። ባህራም ከስራ ሲወጣ ብስጭቷ እየባሰባት ሄደ። ሉልሰገድና ጀምሺድ ከሞቱ በኋላ፤ ብስጭቱ ወደ እምባ ተለወጠ። ማታ ማታ ታለቅላለች። ባህራም ያባብላት፤ በስጋ ይገናኛትና ያስተኛታል

እሷ ስትተኛ እሱ ሲጋራ አቀጣጥሎ በጨለማው ስለ ኢራን ያስባል። ከንቱ! ያ ሁሉ ዝግጅት ከንቱ ቀረ። ያ ሁሉ አመታት በከንቱ አለፈ። ማኑ — ያ ኢራን ሳሉ የ«ፍሬ» አለቃው የነበረ፤ ስለአምባጓሮ ያስተማረው ውድ ጓደኛው — ማኑ በሱ ቦታ ቢሆን አሁን ምን ባደረገ ነበር? ለመሆኑ፤ ማኑ የት ይሆን? እዚያው እንግሊዝ አገር ይሆን?

«ይገርምህል» አለ ባህራም ሲነግረኝ «አንድ አስር ቀን ያህል በተርታ፤ ማታ ማታ ስለማኑ ብዙ ብዙ አሰብኩ። እና አንድ ቀን ከሱ ደብዳቤ መጣልኝ። አይገርምህም? አድራሻዬን እንዴት እንዳገኘ 'ንጃ።»

«ደብዳቤው ምን ይላል?» አልኩት።

ከኪሱ ሁለት በአረብ ፊደላት የተፃፉ ደብዳቤዎች አውጥቶ አንዱን ተረጎመልኝ

«ብዙ ብዙ የምነግርህ አለኝ። ግን በደብዳቤ አይሆንም። ስንገናኝ ነው። እዚህ ለንደን ውስጥ ሶስት ሚሊዮን ፓውንድና አንድ ዘመናዊ ማተሚያ ቤት አለን። ገንዘቡ ከቻይና፣ ከሶቭየት ህብረትና ከሌሎች ወዳጆች የተሰጠን ነው። ብዙ ሌላ እርዳታም ተሰጥቶናል። አስራ አምስት ሺ ካላሽኒኮቭ ጭምር! እንግዲህ ጊዜው ደረሰ። ፎቶግራፍህን ላክልኝና ፓስፖርት ይገልጻህ እመጣለሁ። እኔና አንተ አገራችን እንገባለን። እዚያ ብዙ ብዙ ስራ ይጠብቀናል። ዝግጁ ነህ? እንዲያው ነው የምጠይቅህ እንጂ ዝግጁ እንደሆንክ እርግጠኛ ነኝ። ይህን ሁለት አመት የት የት ነበርኩ መሰለህ? ፒኪንግ፣ ሞስኮ፣ ፕራግ፣ ቡዳፔስት – ብቻ ስንገናኝ እነግርህለሁ። ቶሎ ፎቶህን ላክልኝ»

ባህራም ደብዳቤውን አጥፎ ኪሱ ከተተ። ረጅም ዝምታ ሰዎቹ ካፈው ውስጥ ያወራሉ። አንዷ ኮረዳ ከሸንት ቤት ወጥታ ሶስት ጎረምሶች መካከል ተቀመጠች።

«ፎቶህን ላክልኑ?»

«የለም»

«ምነው?»

«ከሱ ጋር ልሄድ አልችልም»

«ለደብዳቤው መልስ ፃፍክልኑ?»

«አዎን። 'ካንተ ጋር ልመጣ አልችልም። ሀሳቤን ለውጫለሁ' አልኩት»

«መቼ ነበር ይሄ የሆነው?»

«ከአስራ አምስት ቀን በፊት። ዛሬ ሌላ ደብዳቤ ደረሰኝ። 'ሀሳቤን ለውጫለሁ ብትለኝ አላምንህም። ይልቅ ምን እንደሆንክ ንገረኝ' ይላል።»

«ትነግረዋለህ?» አልኩት

«እኔ 'ንጃ»

ዝም ብለን ብዙ ጊዜ ቆየን

«ደብዳቤው ከደረሰህ በኋላ ነው እዚህ 'ሰንትራ' ማደር የጀመርከው?»

«አዎን። . . . ከኒኮል ጋር ማደር አልቻልኩም። ለቅሶዋ ሊያሳብደኝ ነው።»

አሁንም «ሰትዘጋጅበት፣ ሰትጓጓለት የነበረው ስኬት ሲመጣልህ እኔ ከለከልኩህ፣ ገደልኩህ፣ እኔ አንተን ገደልኩህ!» እያለች ነው 'ምታለቅሰው። አልቻልኩትም። ባንድ በኩል ቁጭት፣ ባንድ በኩል የሷ ለቅሶ። በዛብኝ።»

ካንድ እመት ተኩል በፊት፣ በክረምት፣ ቤቱ ማሞቂያ ስላልነበረውና የክረምቱ ብርድ ስለበረታበት፣ ካፌ «ሰንትራ» ያድር ነበር። አሁን ደሞ የኒኮል እምባ እያባረረው ካፌ «ሰንትራ» ያድራል። ሲጋራ እያጨሰ ሲተክዝ ያድራል። ስለ ኢራን ሲያሰላስል ያድራል። ከንቱ ሀሳብ ሲያወጣ ከንቱ ሀሳብ ሲያወርድ ከንቱ ሌሊቶችን ያነጋል

ያን ሰሞን የሲልቪ መፅሀፍ ለሶስተኛ ጊዜ እምቢ አለ። ለሶስተኛ ጊዜ አባረረችኝ። እኔም መፃፍ አቃተኝ። እንዴትስ ላያቅተኝ ይችላል? ሲልቪ በጉልህ ሰማያዊ አይኖቿ ብርሀን ካላየችኝ፣ በውብ ሰፊ አፏ መቀት ካልሳመችኝ፣ በለስላሳ ገላዋ ካላቀፈችኝ እንዴት ልሰራ እችላለሁ? መስራቱን ተውኩት

የኒቮርሲቲው አጠገብ ያለው መናፈሻ ውስጥ የኤክስ አዛውንት በበጋው አሻራ ውስጥ "boule" ሲጫወቱ፣ በኮሚክ የደቡብ ፈረንሳይኛቸው እየፎከሩ አንዷን የብረት ኳስ በሌላ እያነጣጠሩ ወርውረው እየገጩ፣ እየተሳደቡ ወይም እየተሳሳቁ ሲንጫጩ አያለሁ

ከዚያ ወደ ኩር ሚራቦ ሂጂ Monoprix የተባለው ትልቅ ሱቅ ፊት ለፊት ከአንዱ ሽማግሌ ወይም ከአንዷ አሮጊት አጠገብ አግድም ወምበር ላይ እቀመጥና፣ የኤክስ ሚስቶችና እናቶች ከመንገዱ ወደ ሱቁ እየገቡ፣ ከውስጥ "Monoprix" የሚል የታተመባቸው የሞሉ ቡኒ የወረቀት ከረጢቶች ይዘው ወደ መንገዱ ሲጎርፉ አያለሁ። አስተያየታቸውም ሆነ አለባበሳቸው ወይም አረማመዳቸው የጎረምሳ አይን አይስብም። ድሮ የጎረምሳ አይን ስበው፣ ፍቅረኛ ይዘው፣ አግብተው፣ ወልደው በቅቷቸዋል። አሁን

ወይም አርጅተዋል፤ ወይም ወፍረዋል፤ ወይም ተዝረክርከዋል

ኮረዳዎቹ ጡታቸውን አሹለው፤ ዳሌያቸውን አሳብጠው፤ አይናቸውን ተኩለው፤ ፀጉራቸውን ተሰርተው፤ ሽቶ አርከፍክፈው፤ እጅጌ የሌለው የበጋ ልብስ እየለበሱ፤ የብብታቸውን የተለያዩ ከለር ፀጉር እያሳዩ፤ በጎረምሳ ታጅበው እየሳቁ እያወሩ፤ በኩር ሚራብ ይመላለሳሉ። ወይም ካፌዎቹ በር አጠገብ መንገዱ ላይ ጠረጴዛ ዙሪያ ተቀምጠው ግማሽ ጭናቸውን እያሳዩ፤ ልዩ ልዩ ቀዝቃዛ እየጠጡ ያወራሉ

አሮጊቶቹና ሽማግሌዎቹ አግድም ወምበር ላይ ፈዘው ቁጭ ብለው ፀሀይ ይዋቃሉ። እኔም ቁጭ ብዬ ስለሲልቪ፤ ስለባህራም፤ ስለኒኮል፤ ስለሉልሰገድ፤ ስለአማንዳ እያሰብኩ አላፈ አግዳሚውን እመለከታለሁ

ሲልቪ መቼ መጥታ ወደ እቅፏ ትጠራኝ ይሆን? ጊዜው አላልፍልህ ይለኛል። ወደ ዘጠኝ ሰአት ላይ ሲኒማ 'ገባለሁ'። ከሲኒማ ወጥቼ አንዱ ካፌ 'ሂድና አንድ ቢራ' ጠግለሁ

አንድ ቀን ወደ አስራ ሁለት ሰአት ላይ ነበር። ሰማዩ ቀልቶ፤ ፀሀይዋ እንደ ቀይ ብርቱካን ከምእራባዊው አድማስ በላይ ተንጠልጥላለች፤ ግን ገና አትጠልቅም፤ እስከ ሁለት ሰአት ተንጠልጥላ ኢክስን ታስውባታለች

አየሩ የሚለሰልሰበት ጊዜ፤ ብቸኝነት የሚፈለግበት ሰአት ነው፤ የትዝታ የትካዜ ሰአት

«ካፌ ኒኮል» ሂድኩና፤ በረንዳው ላይ ፊቴን ወደ ፀሀይዋ አድርጌ ቁጭ ብዬ ቡና አይነቱን ቢራ አዘዝኩ። አሮጊቷ ቢራውን እያቀረቡልኝ

“Ça fait longtemps qu'on vous a pas vu, monsieur” አሉኝ። (ብዙ ጊዜ ሆነን ካየንዎት)

“Oui, madame.” አልኳቸው

«ጓደኛዎትስ ደሀና ናቸው?»

«ደሀና ነው። አገሩ ገብቷል»

«ትምህርታቸውን ጨረሱ?»

«አዎን»

“Il était très gentil, votre ami” («በጣም ጥሩ ሰው ነበሩ ጓደኛዎት»)

“Oui, madame”

እሮጊፒኒ ሄዱ። ብቻየን ቀረቡ። ከቀይዋ ፀሀይ ጋር፤ ከቡናማው ቢራ ጋር። ከሉልሰገድ ትዝታ ጋር. . . መንግስተ ሰማያት ማለት ሴት በየዛፉ ስር፤ በየግድግዳው ጥግ የሚበቅልበት ማለት ነው. . . እየህ፤ የኒኮል ጡት እንደ ነጭ ውብ ሰማይ ነው። ሰማይ መሀል ላይ በሮዝ ቀለም የተከበበች ወይን ጠጅ ጨረቃ አለች. . . እኔ 'ምልህ፤ ከኒኮል ጋር አልጋ ላይ የወጣህ ጊዜ፤ በቅዱስ ብልግናዋ ትባርክሀለች. . . አይ እንተ ባላገር! መባዳት ቁላን እምስ ውስጥ መክተት ይመስልሃል። ስንት ሳይንስና ስንት አርት እንዳለው ባወቅክ! ኒኮልን በቀመስክ! . . .

ፀሀይዋን ከለለኝ፤ ከሉልሰገድ ነጠለኝ። ቀና ብዬ እየሁት። ባህራም። አጠገቡ አንድ ቁጭን ባለመነፅር ሰውዬ ቆሟል። ቁመቱ ከባህራም ትንሽ ይበልጣል። ያገሩ ልጅ ይመስላል

ብድግ አልኩ። ሰውዬው ፈገግ አለ። ፈገገታው ደስ ይላል። የልጅ ፈገገታ ይመስላል። እጁን እየዘረጋ፤ በጣም ወፍራም በሆነ ድምፅ በእንግሊዝኛ

«ከለንደን መምጣቴ ነው» አለኝ

ጨበጥኩት። አጨባበጡ ልዩ ሆኖ ተሰማኝ። እጁ አይመችም። በኋላ ሳየው መሀል ጣቱ ወደ አንድ በኩል ተጣሟል አይታጠፍም። ሌሎቹ ጣቶቹ ረዣዥም ቀጫጭን ቆንጆ ናቸው

«እንኳን ደህና መጣህ!» አልኩት። ቁጭ አልን።

ባህራም ግን አልተቀመጠም። እኔን «ይሄ ማኑ ነው። የፈለግከውን ልትነግረው ትችላለህ» አለኝና ወደ ካፌው ውስጥ ገባ

የማኑ ግምባር በጣም ጠባብ ነው፤ ወደኋላ የተበጠረው ፀጉሩ ከቅንድቦቹ ጋር ሊገናኝ ምንም ያህል አይቀረው

ላቅ አለ። የላይኛ የፊት ጥርሱ ሁለቱ የራሱ አለመሆኑን

እስተዋልኩ! ሰው ሰራሽ የአጥንት ጥርስ ነው። ጥያቄው አመለጠኝና

«ጥርሶችህ የት ሂዱ?» አልኩት። የልጅ ሳቄን እየሳቀ! ሰባራ መሀል ጣቱን በግራ እጁ እያሻሸ

«አገሬ ትቻቸው መጣሁ። እስር ቤት ውስጥ» አለኝ። ወፍራም ድምፁ ውስጥ መመረር አይሰማም። ሲሰቅ ከመነሳሩ ጳላ አይኖቹ ጥፍት ይላሉ

«አህ!» አልኩት። ምን ማለቱ 'ንደሆነ' 'ንጂ

«አሁን ጥርሶቼን ፍለጋ አገሬ መመለስ አለብኝ። ባህራም ቢያፋልገኝ ቶሎ አገኛቸው ነበር። እሱ ግን አላገዝህም አለኝ»

«የጥርስ እዳኝ መሆን አልፈልግም አለ?»

«አህስ! ያውም የኔን የንደኛውን ጥርሶች! አይገርምህም?»

«በጣም 'ንጂ!» ይሄ ምን አይነት ንግግር ነው? የሚል ሀሳብ ጨረፈኝ

«ካንተ ጋር ብተዋወቅና በሰፊው ባወራ ደስ ይለኝ ነበር። ግን እቸኩላለሁ። ጥርሶቼ ናፍቀውኛል» አለ። ይሰቃል

«ይገባኛል» አልኩት እየሳቅኩ

«ባህራም እንደሚያስፈልገኝሽ ይገባህል?»

«አዎን»

ሳቄ ከፈቱ ጠፋ። ጉንጮቹ ወደ ውስጥ የጎደጎዱ ናቸው። በብዙ የሚመገብ አይመስልም። ቆንጆ ጣቶቹን እየሁዋቸው፤ ንፁህ ናቸው፤ የሲጋራ ልማድ አልተለጠፈባቸውም

አሮጊቷ ሲመጡ ማኑ ቀዝቃዛ ወተት አዘዘ። እንዲት ኮረዳ ባጠገባችን ስታልፍ ሽቶዋ እንድ ጊዜ አወደን። ነጭ ሽሚዝና ሰማያዊ ቁምጣ የለበሰው ቅርፅዋ አይን ይማርካል፤ የሚወዛወዝ ዳሌዋ ያስጎመጃል። ማኑ አይኑን ጣል አረገባት፤ ያኔውኑ ረሳት፤ ወደ ካፈው ውስጥ እስክትገባ በአይኑ አልተከተላትም። ለምግብም፤ ለሲጋራም፤ ለመጠጥም፤ ለሴትም ጊዜ ያለው አይመስልም። ጊዜውን በሙሉ ለሬቮሉሽኑ መድቧል? ስራውም፤ ጨዋታውም፤ እረፍቱም

ያው ሬቮሎሽን ይሆን?

እንዲህ አይነቶቹ ታጥቀው ሲነሱ፤ በሁለት አመት ውስጥ ሞስኮ፤ ፒኪንግ፤ ቡዳፔስት ወዘተርፈ እየዘሩ ሶስት ሚሊዮን ፓውንድና አስራ አምስት ሺ መቶረቦስ የሚያከማቹ ጎልማሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ እስር ቤት ውስጥ ጣታቸው ተሰብሮ ጥርሳቸው የተሸረፈ ሰዎች ታጥቀው ሲነሱ፤ ለሴትም ለመጠጥም ጊዜ የሌላቸው ጎረምሶች ታጥቀው ሲነሱ፤ የኢራን ሻህ ለምን ያህል ጊዜ ዙፋኑ ላይ ሊቆይ ይችላል ይሆን?

ማኑ እንዲህ አለኝ

«ባህራም እዚህ አገር ውስጥ ደምበኛ ስራ ለመያዝ የሚያበቃ ትምህርት ወይም የሙያ ችሎታ የለውም። ግፉ ቢል አንድ ፋብሪካ ውስጥ ይቀጠራል። ሲሰራ ውሎ ማታ ሲጠጣ ያመሻል። እኔ ወደምሄድበት አብሮኝ ለመምጣት አለመቻሉ እየቆጫው ይሄዳል። ከሁለት አመት በኋላ ዋና ሰካራም ይወጣዋል፤ ራሱን አይጠቅም፤ ማንንም አይጠቅም። ልጅቱም — ኒኮል ነው ስሟ? — እሷም ሲበላሽ እያየች ትንቀዋለች። አበላሽሁት ብላ ፀፀት ውስጥ መኖር ትጀምራለች። ትንሽ ቆይታ ፍታኝ ትለዋለች። ኑሮው በሙሉ ፈሩን ላተ ማለት ነው

«ከኔ ጋር የመጣ 'ንደሆነ ግን —»

«ይህን ሁሉ አውቃለሁ'ኮ» አልኩት

«እንግዲያው አግዘኛ! እሱንም አግዘው። በዚያውም በህያ ሚሊዮን የሚቆጠሩ ሰዎችን ታግዛለህ»

«ላግዝህ መቻሌን እንዴት ታውቃለህ?» አልኩት

«ማወቁንማ አላውቅም። ምናልባት ብትችል ብዬ ነው 'ንጂ። እየህ፤ ባህራም ያስፈልገናል። በጣም ያስፈልገናል። ለሱም የኛ አይነት ኑሮ ያስፈልገዋል»

«ላግዝህ 'ምችል አይመስለኝም። ግን አንድ እኔ 'ማውቀው ነገር አለ። ምናልባት ሊረዳህ ይችላል ይሆናል»

«ንገረኝ»

«ግን እኔ ማወቁን ባህራም እንዳያውቅ»

«ግድ የለህም»

ስለኒኮል፤ ስለሉልሰገድና ስለጀምሺድ የማውቀውን
እጫወትኩት። ጭንቅላቱን አስር ጊዜ ወደ ላይ ወደ ታች እየነቀነቀ
በፀጥታ አዳመጠኝ። ነግሬው ስጨርሰ፤

«ገባኝ። እንኳን እንተን አገኘሁህ!» አለኝና ተነሳ። እኔም
ተነሳሁ። ባህራም ከካፊው ውስጥ መጣ። ማኑ እየጨበጠኝ
(የተጣመመኝ ጣቱ እየቆረቆረኝ)

«ልታግዝኝ ባለመቻልህ አዝናለሁ። ደህና ሁን» አለኝ

ከባህራም ጋር ጎን ለጎን እየተራመዱ ከኔ ራቁ። ማኑ ትንሽ
ትንሽ ያነከሳል። ከበላያቸው ሰማዩ ደም ለብሏል

ቅድም ወደ ካፊው የገባችው ባለቁምጣ ልጅ ወጣች።
ስትራመድ የውብ ቂጧን ከፍ ዝቅ በአይኔ ተከተልኩ። አይቼው
የማላውቀው የኒኮል ቂጥ ትዝ አለኝ። . . . አየህ፤ የኒኮል ቂጥ
እንድያው ለመቀመጫ የተፈጠረ ቂጥ አይደለም፤ የውበት ክምር
ነው። እንዳንዴ አልጋው ላይ በሆዱ አስተኛትና ያንን ቂጧን
አየዋለሁ፤ አየዋለሁ፤ አየዋለሁ! አይቼ አልጠግበውም። እያየሁት
በእጄ እንዲህ፤ እንዲህ፤ እያደረግኩ እዳብሰዋለሁ። ጎምበስ ብዬ
እንደ ቤተ ክርስቲያን እስመዋለሁ። . . . አይተህልኛል የኒኮልን
አይኖች? አረንጓዴ የውበት ሀይቆች፤ የሀዘን ሀይቆች። አቤት
አይኖቿ ውስጥ ያለው ሀዘን ሲያምር! . . .

የኒኮል ውበት ለባህራምም እንዲህ ጎልቶ ይታየው ይሆን?
እንግዲህ ከኒኮልና ከማኑ ማን ያሸንፋ ይሆን?

ለመሆኑ የዚህ የማኑ አለም ውስጡ እንዴት ያለ ይሆን?
የመጠጥ ሙቀትና የኮረዳ ትኩሳት የሌለበት አለም አይቀዘቅዝም?
ወይስ ቀዩ የሬቮሎሽን ኮከብ፤ ዘለአለማዊው የሳፕናኤል ኮከብ ንፁህ
ሙቀትና ውብ ትኩሳት ይሰጠው ይሆን? እነካስትሮ፤ እነሆ-ጂ-ሚን
እነማእ በወጣትነታቸው እንደማኑ ነበሩ? ወይስ እንደ ባህራም ነበሩ?

ግን እንደ ባህራም ቢሆኑ ኖሮ እንደ ኒኮል ያላች ውብ ኮረዳ
ግማሽ መንገድ ላይ አታስቀራቸውም ነበር? ወይስ ግርማዊው

የሳፕፕሌል ኮከብ በቀይ ብርሃኑ ከሩቅ ሲጠራህ፣ ከለስላሳ የቤት ልጅ ጭን ሙቀት ወጥተህም ቢሆን ጥሪውን ማክበርህ አይቀርም ይሆን? እስቲ 'ናያለን

ቀዩ ሰማይ እየጠቆረ ሄደ። ካፌው ውስጥ መብራት በራ። ሌላ ቢራ አዘዝኩ። ስለኒኮል ማሰብ ጀመርኩ። በጭለማው አልጋ ውስጥ ተቃቅፈን፣ እጄን ሙታንቲዋ ጠርዝ ላይ ሳሳርፍ ትዝ አለኝ። የፍትወት ትኩሳት ጀመረኝ። ያን ሰሞን እርግዝናዋ አፋፍቷት፣ ከመቸም የበለጠ ታምራለች። በበጋው ሙቀት በዝግታ ስትራመድ የግብረ ስጋ 'መቤት ትመስላለች። ባየኋት ቁጥር ፍትወት ያቀነጠንጠኛል። ለመሆኑ፣ ማኑን ስለነሉልሰገድ ያጫወትኩት ለምን ኖሯል? ባህራም ሄዶ የሚወደውን ራቮሉሽን እንዲቆሰቁስ ነበር? ወይስ ባህራም ሄዶልኝ እኔ ኒኮልን እንድቆሰቁስ ነበር? ወይስ ሁለቱም ነበር?

ማታ አምስት ተኩል ላይ ከሲኒማ ሰወጣ፣ ሲልቪን በሩ ላይ አገኘሁዋት። ሳያት ከመጠን በላይ ደስ አለኝ። ፈራሁ። እቺን ልጅ እንዴት አድርጌ ልለያት እችላለሁ? ፈገግታዋ ልቤን አሞቀው። የተዘረጋ ቀኝ እጄን በግራ እጄ ተቀብዬ እያሻሽሁ

«እንዴት ታምሪያለሽ!» አልኳት

«ዛሬ ከኔ ጋር ማደር ትፈልጋለህ?»

«በጣም! ታድያ ግን እንቅልፍ አልፈልግም»

«ካልክስ እኔም አልፈልግም»

መኪናዋ ጋራዥ ገብታ ስለነበረ፣ ወደ ቤቷ ስንራመድ፣ ትከሻዋን እያቀፍኩ

«እንዴት አገኘሽኝ?» አልኳት

እየሳቀኝ «ሲቴ ሂጄ አጣሁህ። ስለዚህ ሲኒማ ቤት ሳይሆን አይቀርም አልኩ። የኢጣልያ ፊልም የሚታይበት መሆን አለበት አልኩ።»

“À la Sherlock Holmes, quoi!” አልኳት (በሸርሎክ ሆምስ ዘዴ

ነዋ)

እየተራመድን፤ ዳሌዋ በአንዱ እርምጃ እየተጠጋች በሌላው እየራቀች፤ እየራቀች — እየተጠጋች — እየራቀች፤ የጫማዋ ኳ-ኳ እየተሰማች

«ደስ ይለኛል» አለች «እየሄድን እጅህን ራሴ ላይ ስታሳርፈው በሀይል ደስ ይለኛል። እጅህ ከክፉ የሚከልለኝ ይመስለኛል፤ የሚባርከኝ ይመስለኛል። ካንተ ጋር ባልሆንኩ ጊዜ ሳስብህ፤ መጀመሪያ ትዝ 'ሚለኝ እጅህ ራሴ ላይ ሲያርፍ ነው»

እየተራመድን እጇን ሳምኩት

«አሁን የሳምከው የተራ ሰው እጅ እንዳይመስልህ» አለችኝ፤ «የደራሲ እጅ ነው»

«የውብ ደራሲ እጅ ነዋ ያውም!» አልኳት

«እውነቴን'ኮ ነው። ዛሬ ከኤዲስዮን ግራሴ (Editions Grasset) ደብዳቤ ደረሰኝ። አስራ ሶስቱ አንተ የመረጥካቸው አጫጭር ልቦለዶች Treize de Sylvie ተብለው ሊታተሙ ነው።»

«ውሸትሽን ነው!»

«መፅሀፉ ለሚመጣው ፀደይ ይወጣል»

«ማርሰይ እንሂድ?» አልኳት

«ለምን?»

«ይህን ግሩም ቀን ማክበር አለብን። ይገባሻል? እንግዲህ'ኮ ስምሽ ከነፍራንሰዋዝ ሳጋን፤ ከነኮሌት ጋር ሊጠራ ነው። ቀስ ብሎ ከነፍሎቤር፤ ከነፕሩስት፤ ከነማልሮ ጋር ይጠራል»

«ይመስልህል?»

«እርግጠኛ ነኝ»

«እንዴት ጥሩ ነው!»

«ብቻ 'ንዳልኩሽ ነው። የመሰለሽን ሁሉ ሳትፈራ ዓፈ»

«አልፈራም። በጭራሽ አልፈራም»

«እንደሱ ነው! አሁን ማርሰይ 'ንሂድ?»

«የለም። ቤት 'ንሂድና በሩን ቆልፈን፤ ራቁታችንን ወጥተን፤
እንዳንድ ቀኑ እንሰላዎች 'ንሁን። በሀይል ናፍቀኸኛል»

«እኔም በሀይል ናፍቀኸኛል»

“Parole d'honneur?”

“Parole d'honneur! እጅሽን አምጪ 'ስቲ። አይታወቅሽም?»

«ይታወቀኛል። ለኔ ነው 'ንዲህ 'ሚዘለው?»

«ላንቺ አይደለም። ለእንትንሽ ነው»

ሳቀች፤ ቅንዝረኛ የጉርሮ ሳቋን ሳቀች

ከኤክስ ወጣ 'ንዳልን

«ባህራም ሰውየውን የገደለው እዚችጋ ነበር» አለች። ትንሽ ሄድ
ካልን በኋላ «እኔ እዚችጋ ነበርኩ»

«ከዚያ ቤትሽ ወሰድሽው»

እየተጠጋችኝ «አዎን» አለች

«ከዚያስ?»

«ከዚያማ የሆነውን ነግሬህ የለ?»

«የነገርሽኝ በሙሉ እውነት ነበር?»

«አዎን»

«ባህራም ግን እኔ ነኝ በብዙ ተለማምጬ እሺ ያሰኘኋት 'ንጂ
እሷስ እምቢ ብላኝ ነበር» አለኝ

«ውሸቱን ነው»

«ለምን ይዋሻል?» አልኳት

«እንዳያጣላን ፈርቶ።»

«አንቺ አለመዋሸትሽን በምን እውቃለሁ?»

«እኔ ለምን 'ዋሻለሁ? ታውቀኝ የለ? ስንትና ስንት ጉድ
አውጥቼ ነግሬህ፤ እዚች ላይ ውሸት እነግርሀለሁ? ይመስልሃል?»

«ከዚያ በኋላ ተገናኝታችሁ ታውቃላችሁ?»

«የለም»

«ምነው? እምቢ አልሸው ወይስ እምቢ አለሽ?»

«ሁለታችንም ተውነው»

«ለምን?»

«እሱ ላንተ ሲል ይመስለኛል»

«እንቺስ?»

«እኔም ላንተ ስል ይመስለኛል። ግን እርግጠኛ 'ይደለሁም።»

«እንዴት?»

«ተለውጧለሁ መሰለኝ። ለምሳሌ ከፓሪስ ከተመለስን ካንተ ሌላ ማንም ወንድ አልሄድኩም። በፊት ግን ካንተ ሌላ በላምንት ቢያንስ እንደ ወንድ ካልቀመስኩ አይሆንልኝም ነበር። ፓሪስ ሆነን ሌሎቹ ጋ እየላከኩኝ የራሱ የብቻህ አደረግኩኝ መሰለኝ»

«ሌሎቹ ጋ እየላከኩሽ የብቻሁ አደረግኩሽ?»

«አትላቅ። እኔ የምሬን ነው። በፊት፣ ሌላ ወንድ እያሰብኩ እንዳቅፍህ ስለፈቀድክልኝ፣ እንደ ልቤ አደረግኩትና ጠገብኩት። አሁን ማንንም ላቅፍ ሌላ ሰው ማሰብ የለብኝም። ድኛለሁ። ሙሉ ነፃነት ስለሰጠኸኝ ነገሩን ጠገብኩትና ወጣልኝ። አሁንም 'ንደሱ አርገህል መሰለኝ።»

«እንዴት ማለት?»

«ፓሪስ ሆነን እንደ ልቤ ወንድ እንዳላደድ ፈቀድክልኝ። ወንድ እያቀያየርኩ እስኪደክመኝ ተደሰኜ ስመለስ፣ በሙሉ ልብህ ተቀበልኩኝ። ስትቀበለኝ ጊዜ ወንድ መለዋወጡ ከልክል መሆኑ ቀረ። ስለዚህ ሰለቸኝ፣ ጠገብኩት። ተውኩት ይመስለኛል።»

«እርግጠኛ ነሽ?»

«እርግጠኛ ለመሆን ጊዜ ያስፈልገኛል። ግን 'ሚገርም ነገር ነው። ሙሉ ነፃነት ስለሰጠኸኝ ታሰርኩ። አይታይህም?»

«መታሰርሽን ገና አላወቅነውም» አልኳት ለመቀለድ እየሞከርኩ

«እኔ አውቄዋለሁ። ለምሳሌ፣ ከዚህ በፊት መፅሀፌ 'ምቢ ቢለኝ፣ አንተን አባርሬ ምን ነበር 'ማረገው መሰለህ?»

«ከመፅሀፍሽ ጋር 'ምትታገዱ ነበር 'ሚመስለኝ»

«ተሳስተህል። በየቀኑ ከምሳ በኋላ ማርሰይ 'ወርድና፤ ከሰአት በኋላውን፤ ማታውን፤ አንድ አራት አምስት ወንድ ተኝቶኝ፤ ወደ እኩለ ሌሊት ላይ ድክም ብሎኝ ወደ ኤክስ 'መለሳለሁ። በቀን በቀኑ ይህን አረጋለሁ። አንድ ቀን ልሂድ ስዘጋጅ ፃፊ ፃፊ ይለኛል። መፃፍ እጀምራለሁ። ወንዶቼ በቁኝ ማለት ነው። በፊት 'ንዲህ ነበር 'ማረገው»

«አሁንስ?»

«አሁንም ላደርገው ተነሳሁ። ማርሰይ ወረድኩ። ግን ምንም ሳላረግ ተመለስኩ»

«ወንዶችሽ 'ምቢ አሉሽ?»

በጉሮሮዋ ውስጥ ቅንዝረኛ ሳቋን እየሳቀች

«ትቀልዳለህ?» አለችኝ «ተለውጩ ነው 'ንጂ። ወንድ መሄድ ሱስ መሆኑ ቀረ»

«ሱስ መሆኑ ቀረ 'ንጂ መደረጉ ግን አልቀረም፤ እ?»

«መደረጉም ለምን ይቀራል? የስሜት ደስታ አይደለም 'ንዴ?»

ይህን ጊዜ ቤቷ ልንደርስ አንድ መቶ ሜትር ያህል ቀርቶናል። ታሻሽው የነበረውን እጇን ለቀቀችና

«ማን ይቅደም?» ብላ ትታኝ ሮጠች። እንዳልቀድማት ብዬ ሚማዬን በሀይል እያስጮሁኩ ተከተልኳት። እሷ 'የጮኸች፤ እኔ 'የሳቅኩ ቤቷ ጋ ስንደርስ፤ በሩን ቀድማኝ በእጇ ነካችው

«ቀደምኩህ!» አለችና በሩን ተደግፋ ቁና ቁና ስትተነፍስ፤ ጉንጮቿን በእጆቿ ይገፍ ግምባሯን ሳምኩት

«እንደዚህ ለዋውጠኸኝ፤ በኋላ ያላንተ 'ንዴት ልሆን ነው?» አለችኝ። በሀይል አሳዘኝችኝ። ሆዴ ሽምቅቅ አለ። ወደኔ አስጠግቼ ራሷን እየደባበሰኩ

«ውይ የኔ ቆንጆ! እንድተውሽ አትፈልገም 'ንዴ?» አልኳት

«አልፈልግም - አልፈልግም - አልፈልግም!» እያለች በጣም

ተጠጋችኝ፤ ራሷን አንገቴ ውስጥ ሸሸገች። እምባዋ አንገቴን ነካኝ

«እኔም ልተውሽ አልፈልግም፤ የኔ ቆንጆ፤ አልተውሽም። እስከመቼም አልተውሽም። ምንም ቢመጣ አልተውሽም» አልኳት

«አፈራለሁ። ካንተ መለያቱን ሳስበው 'ፈራለሁ። አንተ አገርህ ትሄድና፤ ከዚያ በኋላ አንገናኝም። እስከመቼም አላይህም። በቃ ለዘለአለም?! ውይ! እቀፈኝ! እቀፈኝ! . . . መኖር እንዴት አስቸጋሪ ነው!»

«አይዞሽ አንለያይም፤ የኔ ሲልቪ»

«አንለያይም?»

«አንለያይም። አይዞሽ አታስቢ። አሁን እንግባ»

አልጋ ውስጥ ላዬ ላይ አደረግኳትና፤ ጀርባዋንና አንገቷን ጭንቅላቷን እየደባበሰኩ ብዙ ጊዜ ከቆየን በኋላ፤

«አሁን ተለያይተን በወድያኛው ህይወት 'ምንገናኝ' 'ንኳ ቢሆን፤ ምናልባት እችለው ነበር» አለችኝ «ግን መለያየቱ ለዘለአለም ሲሆን፤ አንድ ጊዜ አይህና ከዚያ በኋላ ለዘለአለም ለዘለአለም እስከመቼም የማንተያይ ስንሆን፤ በጣም ያስፈራኛል!» ብላ ተጠመጠ መችብኝ

«አይዞሽ አንለያይም»

«አንለያይም?»

በሩ ተንኳኳ። ድንግጥ አለች

«አይዞሽ አይዞሽ»

በሩ እንደገና ተንኳኳ

«ማነው በይ» አልኳት

«ማነው?» አለች ጮክ ብላ

«ባህራም!»

ድንጋጤዋ ወደ ብሽቀት ተለወጠ። እየተነጫነጫች ተነስታ የሌሊት ካፖርቷን ራቁት ገላዋ ላይ ጣል አርጋ፤ መቀነቱን እየታጠ ቀች ሂዳ በሩን ከፈተች

ባህራም «ይቅርታ በዚህ ሰአት ስላስቸገርኩ» እያለ ገባ። ጥቁር

ሙሉ ሱፍ ልብስ፤ ውሀ ሰማያዊ ሸሚዝ፤ ደማቅ ሰማያዊ ክራሻት።
ዚሙን ተላጭቶ፤ ፀጉሩን ወደ ጓላ አበጥሯል። ከጎንና ከጎን የበቀለው
ሽቦት፤ የእርጅና ምልክት መሆኑ ቀርቶ ልዩ ጌጥ መስሏል። የድል
አድራጊነት ፈገግታ የሚጨፍርበት ፊቱ ወጣትነት ተላብሏል

መጥቶ እተጋደምኩበት አልጋ አጠገብ ወምበር ላይ ሲቀመጥ

«እንዲህ ዘንጠህ የት ልትሄድ ነው?» አልኩት

ሲልሺ መጥታ ከጎኔ አልጋው ውስጥ ገባች

«አገሬ መግባቴ ነው» አለ

«ምን?»

«ልሰናበታችሁ ነው የመጣሁት»

«መሄድህ ነው በቃ?» አለችው ሲልሺ

«አዎን»

«ቆይ ዊስኪ ላምጣልህ» ብላ፤ ከአልጋው ወጥታ ወደ ወጥ ቤት
ሄደች። ቶሎ ከኪሱ አንድ ወረቀት አውጥቶ፤ ወምበር ላይ
እተሰቀለው ኮቴ ኪሰ ውስጥ ከተተና፤ በሹክሹክታ

«ለብቻህ እንብበህ ቅደደው» አለኝ

«ላንተም ላምጣልህ?» አለች ከወጥ ቤቱ

«ለኔም ላንቺም አምጪ» አልኳት

ይዛ መጣች። አልጋ ውስጥ ገባች። ዊስኪውን አነሳሁና ባህራምን

«መልካም ጉዞ!» አልኩት

ፉት አልን

«ከመሄዴ በፊት ጥቂት ልነግርህ 'ሚገባኝ ነገር አለ' አለኝ።
ሲልሺ ትታን ልትሄድ ስትል «ካንቺ 'ሚደበቅ ያለበት አይደለም»
አላት

«እሺ» አልኩት

«ብዙ ልነግርህ በፈቀድኩ። ግን አብዛኛው የኢራን ኮሙኒስት
ፓርቲ ምስጢር ነው። እንተን አምንህለሁ። ግን ፓርቲው

እንድንገርህ አይፈቅድልኝም»

«ይገባኛል። ምንም መናገር የለብህም»

«አውቃለሁ። ሁለት ነገር ብቻ በጠቅላላ ባጭሩ ልንገርህ»

«እሺ»

«ሁለት አመት ሙሉ በይሩት ነበርኩ። ግን ዩኒቨርሲቲው ውስጥ የህክምና ትምህርት አልተማርኩም። ሌላ ስራ ነበረኝ። በቅርብ ምስራቅ ውስጥ ያሉትን የኢራን ኮሙኒስቶች ሳደራጅ ነበር። በሌላ በኩል ደሞ ከሻህ ሰላዮችና ከሲ.አይ.ኤ ጋር ረዥም ጦርነት ስናካሂድ ነበር። ሲ.አይ.ኤ ሊገድለኝ ሲሆን ጊዜ፣ ቱዴህ (የኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ) እንድሸሽ አዘዘኝ። ወደ ኤክስ መጣሁ። እውነተኛ ስሜን ልንገርህ አልችልም፤ ግን ባህራም አይደለም። ባህራም አፍሻር በይሩት ዩኒቨርሲቲ ውስጥ ህክምና ይማር ነበር። በሱ ስም የውሸት ፓስፖርት አውጥቼ ነው።»

«ቤቶችህ ይህን ያውቃሉ?»

«ታላቅ ወንድሜ ያውቃል። ስም በቀየርኩ ቁጥር አዲስ ስሜን በደብዳቤ 'ነግረዋለሁ' ከቤት ገንዘብ ሲመጣልኝ እሱ በአዲሱ ስሜን እየላከው ነው። እዚህ ላይ አንድ ነገር አለኝ 'ምንገርህ»

«ምን?»

«ደጋግመህ መልክህ የኢራንን ሻህ ይመስላል ብለኸኛል። እውነትክን ነው። ሻህ የስጋ ዘመዴ ነው»

አጭር ዝምታ

«ላሳዩኸኝ ጓደኝነትና ለዋልክልኝ ውለታ ላመሰግንህ አልችልም። ስለዚህ ሳላመሰግንህ መሄዴ ነው» አለኝና ተነሳ። በቁሙ ዊስኪውን ጨልጦ፣ ብርጭቆውን ኮሞዲኖ ላይ አኖረው። ልሸኘው ካልጋ ልነሳ ስል

«አትነሳ። ማኑ 'ዚህ ውጭ ይጠብቀኛል። አብረኸኝ ብትመጣ ያለቅስብኛል። እሱ ሁልጊዜ 'ንደተጠነቀቀ ነው። ወዴት በኩል 'ንደምንሄድ አንተ'ንኳ እንድታውቅ አይፈልግም» ይስቃል። ማኑን ስለሚወደው ይስቅበታል። ከማኑ ጋር ለመሆን በመቻሉ እጅግ ደስ ብሎታል። ወጣትነቱን እንደገና አግኝቷል።

እጄን ዘረጋሁ። ጨበጠኝ። በኔ በኩል ተንጠራርቶ ሲልሺን ሳማት። ሊሄድ ወደ በሩ በኩል ከዞረ በኋላ

«ለመሆኑ» አልኩት

ዞረ። ፊቱ ላይ ፈገግታ የለም። የኢራንን ሻህ ይመስላል። አፍንጫው ትልቅ ነው

«ለመጀመሪያ ጊዜ ሳገኝህ ሶስት አሜሪካኖች ይዘውህ ሊደበድቡህ መጀመራቸው ነበር» አልኩት

“A bas les Yankees!” አለኝ እየሳቀ

“A bas!” አልኩት

ሰአቱን አየ። ቸኩሏል

«ሊደበድቡህ ይዘውህ ሳለ፣ ማኑ ያስተማረህን የመከላከል ዘዴ ለምን አልተጠቀምክበትም?» አልኩት

«ተማሪዎች ይሁኑ ወይ የሲ.አይ.ኤ ሰዎች ይሁኑ እርግጠኛ አልነበርኩም። ምናልባት እኔን ፍለጋ የመጡ የሲ.አይ.ኤ ሰዎች ቢሆኑስ? ያን አይነት ያምባጓሮ ዘዴ ማወቄን ካወቁ ባህራም አለመሆኔን ይጠረጥራሉ። ለዚህ ነው። በሉ ደህና ሁኑ። ማኑ ይጠብቀኛል»

«ደህና ሁን!» አልነው ሁለታችንም

“Vive l’Etoile Rouge!” አለኝ (ቀዩ ኮከብ ለዘላለም ይኑር!) (“Et vive l’amitié!” (ጓደኝነትም ለዘላለም ይኑር)

“Vive!” አልኩት

በፈጣን እርምጃው በሩጋ ደረሰ። መለስ አለ። አሁንም የድል አድራጊነት ፈገግታ ወጣት ፊቱ ላይ እየተጫወተ

«ሳልነግራችሁ ረስቼ» አለን «ያን ጊዜ ሊገድለኝ ተገዝቶ የመጣውን ሰውዬ ማን እንዳስመጣው ታውቃላችሁ? ማንም ቢያስመጣው የኔ ሞት በፋሺስቶች ላይ መላከኩ አይቀርም ነበር። ይልቁንም አስመጪው ቀስ ብሎ ኮሙኒስቶች ተማሪዎች መካከል ይህን ወሬ የነዛ ‘ንደሆነ። ገባችሁ? በውነቱ ግን ነብስ ገዳዩን ገዝቶ ያስመጣው አንድ የሻህ ሰላይ ነበር። ማን ይመስላችኋል?»

«ማን?» አልነው ሁለታችንም

ደስ የሚል ወጣት ሳቁን ሳቀ

«ጀምሺድ ጓደኛችን የሻህ ሰላይ ነበር. . .

«እንዲህ ተቃቅፋችሁ ደስ ስትሉ! እንግዲህ ባሰብኳችሁ ቁጥር፣ እንዲህ ሆናችሁ ነው 'ምትታዩኝ። እንዴት ቆንጆ ነው! መቼም እንደማትለያዩ ተስፋ አለኝ። አቤት እናንተ 'ምትወልዱት ልጅ! ይታየኛል። እንደ ካስትሮ ያለ ጀግና ነው 'ሚሆነው»

እጁን አወዛወዘልን። ወደኛ እያየ በሩን ከፈተ። ወጣ። በሩን ዘጋ። ከህይወታችን ወጣ። ሁለታችንም እንወደው ነበር። ግን ሲለየን በጣም አላዘንም። ብቻውን እንዳልሆነ እናውቃለን፣ ውጪ ጨለማው ውስጥ ጓደኛው እንደሚጠብቀው እናውቃለን። ሁለቱንም ሀያ ሚሊዮን ህዝብ እንደሚጠብቃቸው እናውቃለን። ይሂዱ። መንገዳቸውን የሳጥናኤል ኮከብ ያብራላቸው!!

እኔና ሲልቪ ባህራም የወጣበትን በር በፀጥታ ስንመለከት ብዙ ጊዜ ቆየን። ካጠገቤ ብድግ አለች። ከበላዬ ቆማ የሌሊት ካፖርቷን አውልቃ ጣለችው። ራቁቷን ቆመች። እግሯን፣ ጉልበቷን፣ ጭኗን መሳም ጀመርኩ

«ቆይ» አለችና፣ ከአልጋው ወርዳ፣ ሀር ፀጉሯንና ውብ ወጣት ዳሌዋን እያወዛወዘች ወደ በሩ ሂዳ ቆለፈችው። ወደኔ ስትራመድ የተገተሩት ወጣት ጡቶቿ ይንቀጠቀጣሉ። እንሰላውን ወደዚያ ገፋሁት። መጥታ ላዬ ላይ ወጣች። አበባ መሳይ ጡቷን አጎረሰችኝ። እጄን ወፍራም ዳሌዋ ላይ አኖርኩት። ሌሊቱ ተጀመረ. . .

ጧት ተነስቼ ቁርስ ከበላሁ በኋላ ከሲልቪ ቤት ወጥቼ ወደ ሲቴ አመራሁ። ትላንት ማታ ባህራም ኪሴ ውስጥ ያስቀመጠውን ወረቀት መንገድ ላይ አነበብኩት። ኒኮል የፃፈችለት ደብዳቤ ነው

«ውድ ባህራም

«እንዴት ልጀምር? አስቸጋሪ ነው። እወድሃለሁ፣ ከልቤ 'ወድሃለሁ። አሁን የምነግርህ ነገር የማልወድህ ሊያስመስለኝ ይችላል። ግን እወድሃለሁ፣ ከልቤ አፈቅርሃለሁ

«ያለፊሾሉሽንህ መኖር አትችልም። ከኔ ጋር መኖር

አትችልም። ስለዚህ እኔን ትተኸኝ መሄድ አለብህ

«እኔ ስለፊሶሎኸን በጭራሽ ሊገባኝ የማይችል ብዙ ብዙ ነገር አለ። ለምሳሌ ደም ማፍሰስ። ብዙ ተከራክረንበታል፤ ታስታውሳለህ። ደጋግመህ «አይገባኸም! ስለፊሶሎኸን በጭራሽ አይገባኸም» ብለኸኛል። እውነትክን ነው። አይገባኝም። ግን በደምብ የገባኝ እንደ ነገር አለ። አንተ ያለ ፊሶሎኸንህ መኖር አትችልም። ስለዚህ መለያየት አለብን።

«ከዚህ ቀጥሎ የምነግርህ ሊገባህ አይችልም። ስለዚህ እንዲገባህ ለማድረግ አትሞክር። ዝም ብለህ እመነው። ይኸው - የማፈቅረው አንተን ነው። የተረገዘው ልጅ ግን ያንተ አይደለም። የሉልሰገድ ነው። ልናግርህ ሞክሬ ነበር። ብዙ ጊዜ ሞክርኩ፤ አቃተኝ። አሁንም ቢሆን መነሳራሙ ጓደኛህ ባያግዝኝ ኖሮ አልችልም ነበር

«አዝናለሁ። ስላደረሰኩብህ ሁሉ ችግር በጣም አዝናለሁ። ብትችል በልብህ ይቅር በለኝ። ባትችል ጥላኝ። ብቻ ሂድና ፊሶሎኸንህ ውስጥ ኑር። ደስታ ሊሰጥህ የሚችል እሱ ብቻ ነው።

«በሂድክበት ይቅናህ። ደህና ሁን።

ያንተ ኒኮል።

P.S. ልታገኘኝ አትሞክር። አታገኘኝም። ልሰናበትህ ባለመቻሌ አዝናለሁ። ግን ፊትህ ላይ ቂም ማየት እፈራለሁ። ደህና ሁን።»

ይህን ደብዳቤ ሶስት ጊዜ ደጋግሜ አነበብኩት። ኒኮል ለምን ፃፈኸው ይህን? ቀዳደድኩት። ቁርጥራጮቼን በተንኳቸው። ሲቴ ሄጄ ገላዬን ታጥቤ፤ ልብሴን ቀይሬ ወደ ኒኮል ቤት ሄድኩ

አልጋዋ ላይ ተጋድማ ሲጋራ 'ያጨሰኝ ሙዚቃ ትሰማለኝ

ታቼን ነጭ ክሮሽ እንደ ሸማኔ ጥለት የከበበው ቡና አይነት ቀሚስ ለብሳለች። ስገባ ፈገግ እያለች

«እንኳን መጣህ! ጭር ብሎኝ ነበር» አለችኝ

«ደህና ነሽ?»

«ደህና ነኝ። በጣም ደህና ነኝ። ግን ሌላ ሰው ማየት አልፈልግም። እባክህን በኑን ቆልፈው»

ቆልፈው ስመጣ፤ የተጋደመችበት አልጋ ላይ እንደቀመጥ

በእጁ አመለከተችኝ። ጥፍሮቿ ሀምራዊ ተቀብተው ያብለጩልኋል። ተቀመጥኩ፣ አየሁዋት። በጣም የተለወጠች መሰለኝ። ከንፈሮቿ 'ንደ ጥፍሮቿ ሀምራዊ መሳይ ቀለም ተቀብተዋል፣ ቅንድቦቿን ወደ ሰማያዊ የሚወስድ ጥቁር ቀለም አድምቋቸዋል፣ ከግምባሯ ንጣት ጋር ሲታዩ በጣም ያምራሉ። የአይኖቿ ቆዳ ልክ የአይኖቿን የሚመስል ውሀ አረንጓዴ ኩል ተቀብቶ፣ አይኖቿ ውስጥ ተነክሮ የወጣ ይመስላል። ከመጠን በላይ አምሮባታል። ከጥንታዊት ግብፃዊት ጋር ያለሁ መሰለኝ። ፀጉሯ እንደ ድሮው አመጸም አይደለም፣ ንፁህ ቡናማ ቀለም ተነክሯል

«ምን ነካሽ?» አልኳት

«ምነው?»

«እንደዚህ 'ምታምሪ አይመስለኝም ነበር»

"Merci"

«እውነት ግን ምንድነው?» አልኳት

«እንደዚህ ነኝ። ሳዝን ሰው እንዲያውቅብኝ አልፈልግም። አሁን ያዝንኩ እመስላለሁ?»

«በጭራሽ»

«ለዚህ ነው አይኔንም የተኳልኩት፣ ፀጉሬንም የተነከርኩት»

«አዝነሻል?»

«እንደ ዛሬም አዝኜ አላውቅ። ሲሂድ ደህና ዋል አለህ?»

«አዎን»

«የዓፍኩለትን አሳየህ?»

«አዎን። ለምን ዓፍሽው?»

«እንዴት እንደዓፍኩት ልንገርህ?»

«ንገሪኝ»

«ከትላንት ወድያ ማታ፣ እንደዚህ ተጋድሜ ሙዚቃ ሰሰማ፣ እንድ ሰው መጣ። መልኩ ሰው ይመስላል 'ንጂ፣ እንደኔና 'ንጽንተ ሀዋሳቱ ውስጥ ደም እንደሚፈስ ልምልህ አልችልም። ምናልባት ከነህስ የተሰራ ሰው ሊሆንም ይችላል። ረዥም ቀጭን ነው፣ መነፅር

ያረጋል። ግምባር የለውም፤ ከአይኑ ቀጥሎ እናቱ ይመጣል። ድምፁ ወፍራም ከመሆኑ የተነሳ ከሆዱ ጎጂ ከጉሮሮው ማወጣ አይመስልም»

«ጠልተሽዋል እ?»

«መጥላት አይደለም። ፈራሁት። ቀፈፈኝ። አየህ፤ ገባና በወፍራም ድምፁ»

«ኒኮል ማለት እርስዎ ነዎት?» አለኝ

«ነኝ» አልኩት

«ጥሩ። እኔ ከኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ ተልኬ የመጣሁ ነኝ»

«ታድያ እኔ ከኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ ምን አለኝ?»

«እርስዎ አይናገሩ። ጊዜ የለኝም» አለኝ። ድምፁ በጭራሽ አይለዋወጥም። ምንም ነገር ሲናገር በዚያው በወፍራም ድምፅ ነው

«የኢራን ኮሙኒስት ፓርቲ ባህራምን ይፈልገዋል። በጣም ይፈልገዋል። እኔን ፓርቲው ልኮኛል። ከትእዛዝ ጋር። ወይም ባህራምን ይዘኸው ና፤ ወይም ገድለኸው ተመለስ ተብያለሁ»

«ግደለው? ለምን?» አልኩት

«ቀላል ምክንያት። የኛን ምስጢር ያውቃል። ምስጢራችንን በሙሉ ያውቃል። ስለዚህ ወይም ከኔ ጋር ይመጣል፤ ወይም ይሞታል። ሌላ ምርጫ የለም። ግን አንድ ነገር አለ» አለኝ

«ምን?»

«ባህራም አልመጣም የሚለው በእርስዎ ምክንያት ነው። እርስዎ ባይኖሩ ይመጣል። ስለዚህ እርስዎ እንዳይኖሩ ማድረግ።»

ሆዴ እየፈራ፤ «እንዴት?» አልኩት

«መግደል» አለኝና፤ ከሲሱ አንድ የታጠፈ ጨቢ አወጣ። ሚን ሲለው ጨቢው እንደ ብልጭታ ክፍት አለ

«ሻህን ልግደለው!» አለኝና፤ ያንን የኢራን ሻህ ስለሌለ መለከተኝ። ባህራም ነው እዚያ የለጠፈው። ልተኛ ስልና ልነሳ ስል፤ ሻህ እንዲታየኝ እፈልጋለሁ፤ ብሎ ሰቀለው።»

ግድግዳው ላይ የኢራን ሻህ የጦር ጠቅላይ አዛዥ የማእረግ

ልብሱን ለብሶ ቆሞ በከለር የተነሳው ትልቅ ፎቶ አለ

«ለምሳሌ ሻህ እርስዎ ነዎት። ጉሮሮውን ይመልከቱ» አለና ጨቤዋን ወረወራት። የሻህ ጉሮሮ ላይ ሰከት አለች። ሰውየው ወደ ሰላላ ሄዶ ጨቤውን ነቀለና አጥፎ ኪሱ ከተተ

«መንገድ ላይ እርስዎ ሲራመዱ ወይም ሲሮጡ እኔ በፈጣን መኪና እየሄድኩ ጨቤ ብወረወር፤ ጉሮሮዎትን አልሰተውም። ገባዎት?» አለች። በድምፁ ሊያስፈራራኝ በጭራሽ አልሞከረም። ልክ የጂኦሜትሪ ፕሮብሌም እንደሚያስረዳኝ ያህል ነበር

«ገባኝ» አልኩት። እንደዚያን ጊዜ ፈርቼ አላውቅም

«ለባህራም ይንገሩት»

«ምን ብዬ?»

«ያረገዝኩት ካንተ እይደለም፤ ይበሉት»

«ታድያ ከማን ነው ልበለው?»

«እንደፈለጉ። ለምሳሌ ከጀምሺድ ወይም ከሉልሰገድ ነው ቢሉት ይችላሉ። እነሱን ሊጠይቃቸው አይችልም»

«እሺ» አልኩና ደብዳቤውን ፃፈኩ። አጣጥፎ ኪሱ ሲከተው «ባህራም ይህንን ካነበበ በኋላም ከርስዎ ጋር መሄድ ባይፈቅድስ?» አልኩት

«እምቢ አይልም»

«ቢልስ?»

«እገድለዋለሁ። ደህና እደሩ' አለኝና ወጣ። እንደሱ ያለ ከሰውነት የራቀ ሰው አጋጥሞኝ አያውቅም»

ኒኮል ዝም አለች። ዝም ብዬ አየኋት። በጣም ታምራለች። ውሀ አረንጓዴ ኩሏና ሀምራዊ የከንፈር ቀለሟ የፈርላን ዘመን ግብፃዊት አስመስሏታል። ሳቅ አለች

«ምነው ትኩር ብለህ ታየኛለህ?»

«አማርኸኝ» አልኳት። ውስጡን ደነገጥኩ። እንደዚህ ለማለት አላሰብኩም ነበር። ውሀ አረንጓዴ ቆዳ ሽፍን ግልጥ በሚያደርጋቸው ውሀ አረንጓዴ አይኖቿ አየችኝ። ሀምራዊ ከናፍሯ በፈገግታ ተላቀቁ። እጄን ጉልበቴ ላይ አሳርፍኩ፤ አልከለከለችኝም

«ጫማዬን ሳወልቅ ነው» አልኳት

ኮቴንም አውልቄ አጠገቧ ተጋደምኩና እጄን እንተራሰኳት

«ደራሲ መሆን እንደምፈልግ ታውቂ የለ?» አልኳት

«አውቃለሁ። ልትጠይቀኝ 'ምትፈልገው ጉዳይ እንዳለም አውቃለሁ»

«ታውቂያለሽ?»

«አዎን። ለምሳሌ፣ ልጄ ምን ይሆናል? አይደለም እንደ ጥያቄህ?»

«ካልፈለግሽ አትመልሷል»

«በነግርህ ግድ የለኝም። መሆን ለሆኑ ሰዎች አራስ ልጆችን የሚሰጥ ድርጅት አለ። ወልጄ ልጄን ለድርጅቱ አስረክባለሁ።»

«ለምን አላስወረድሽውም?»

«ለምን 'ገድለዋለሁ? ቢኖር አይሻለውም? እኔኮ በህይወት አምናለሁ። እንተስ፣ አታምንም?»

«አምናለሁ። በህይወትም በውበትም አምናለሁ» አልኩና ጉንጫን ሳምኳት። ራሴን በለስላሳው ወደዚያ እየገፋች

«ቆይ» አለችኝ

«ምነው?»

«ሌላ ነገር እያሰቡ ሲሰሙኝ አይመቸኝም። መጀመሪያ ጥያቄህን ሁሉ ልመልስልህ»

«እሺ»

«የሚቀጥለው ጥያቄህ፣ ልጄ የማን ነው? ነው። እርግጠኛ 'ይደለሁም። የጀምሺድ፣ ወይም የባህራም ሊሆን ይችላል። ግን የሉልሰገድ አይመስለኝም። የመጨረሻ ጥያቄ፣ ባህራምን እወደዋለሁ ወይ? አዎን 'ወደዋለሁ። ከልቤ 'ወደዋለሁ፣ አፈቅረዋለሁ። እንግዲያው ለምን ጀምሺድንና ሉልሰገድን ጠቀለልኳቸው? አላውቅም። ግን አይቆጫኝም። የተጋደሉት በኔ ምክንያት ይመስለኛል። አሳዘኑኝ። በወጣትነታቸው በመቀጫታቸው አዘንኩላቸው። ግን እዚህ ውስጥ እኔ ጥፋተኛ ነኝ ብዬ እንድ ጊዜ 'ንኳ አምኜ አላውቅም። ገና ለገና

ሁለቱ ተኝተውኛል ተብሎ፤ ከዚህ በኋላ፤ እኔን ነፃነትና ምርጫ እንዳላት ሴት ሳይሆን፤ እንደ ንብረት ቆጥረው ተጣሉብኝ። ስለዚህ የራሳቸው ጉዳይ ነው።

አየኋት። ስለምንም ግድ የሌላት፤ በጣም ጠንካራ፤ በጣም ቆንጆ ሴት ናት። በሀይል ደስ አለችኝ።

“Tu t'en fouts, eh?” አልኳት («ደንታ የለሽም፤ እ?»)

“Epérdument?” («በጭራሽ») አለችና፤ እንደተጋደምኩ ብድግ ብላ፤ በክርኗ ትራሱ ላይ ተደግፋ ወደታች አየችኝ። ኅምበስ ብላ አይኖቼን ተራ በተራ ሳመቻቸው። ፈገግ እያለች

«ስላንተም ቢሆን ደንታ የለኝም። ስለኔ ምንም ብታስብ የራስህ ጉዳይ ነው። ብቻ ደስ ትለኛለህ። በሀይል ደስ ትለኛለህ። እንዴት ቆንጆ ነህ!» አለችና ኅምበስ ብላ ሀምራዊ አፏን አፊ ላይ ደቀነች። አቀፍኳት። ውብ ብልግና ተጀመረ

«... ያቺ ልጅ መንግስተ ሰማያትን አጣጥፋ ጠቅላ በጭኖቿ ውስጥ ደብቃ ነው 'ምትዞረው ልልህ እችላለሁ... እኔ 'ምለው፤ እንደ ኒኮል ያለች ሴት እየተኙ ሁለት አመት ኖረው ቢሞቱ ምናለበት? ቢሰነብቱ ትርፉ ማርጀት አይደለም? እርጅና መጥቶ፤ አጥንቶቼን አኮራምቶ፤ ጅማቶቼን ሽምቅቆ፤ ቆዳዬን አጨማዶ፤ አይኔን አጨናብሶ፤ ጠረኔን ሰርቆ በቁሜ በኤክስ አሮጊቶችና ሽማግሌዎች ሽታ ከሚገንዘኝ፤ ኒኮልዬ ጭኖች መሀል ገብቼ ሙቀቱ ውስጥ ቀልጫ፤ ርጥበቱ ውስጥ ሟሙቼ ጥፍት ብል እመርጣለሁ። የሰው ልጅ መጨረሻውን መምረጥ ቢችል፤ መጨረሻዬ ኒኮል ውስጥ ቢሆንልኝ እመርጣለሁ...»

ይሁን!! ሕንገላህን በቀድሞው የረረ ሰነድ
ምትባል ታያችሁ! ከሕዝብ ውስጥ ወደ
ፋሽስት ሕገመንግሥት)

የወጣት ሲፀረው፣ በህይወት ዘመን ይታተማል
የሚል ተባብሮ ከሕዝብ ውስጥ። ምናልባት ከጌዳጌ
ጊዜ አፍሪካ - በአፍሪካ ዘመን ይታተም
ይሆናል — ደን ጊዜ፣ ገብላላትን ከጌዳጌ ግዛት
አብሮ «ገብላላት ሂደት» ስለታየ የሚገመገመው
ገህነትን ምናልባት ከጌዳጌው ይቀይር ይሆናል።
ብዙ ያሰብ ይሆናል... ምናልባት... ይሆን
ይሆናል...

አካላት ደግሞ ከጌዳጌው ይታተማል። ሕዝብ በሕገ
ኢየሱስ ጳውሎስ ያቀደውን፣ ኢየሱስ በግድለቅ
ፑርገት አገራዊ ኢኮኖሚ ይፈፅላል። ዘንድ
መሰረት ፈቃድ ሆነ! እኔ ፋሽስት (እና
ኢየሱስ ፊደራል) «እንደ ወረድ» ከጌዳጌ ታተመ
ለን አቀደ፣ ለሕዝብም ዋና ገፅገህ ሆናለን
ገህራምን አምላካዊ መሰረት ያገራችን ወደፊት —
በጓዳኝ አገልግሎት) ድል ይቀዳል። በጎረቤት ስልጣን
ኢኮኖሚክስ፣ የፖለቲካ ልጅም አውላጅ

በአዋጅ ጉዞው ይመስለኝ፤ ጌጅን < ዝንጋር > ጸንፎ-
 ካቸሁ ዘንድ ናህኩን ጉዞታችን፤ ሀይሉ
 ይህኩ ያህኩ፤ ስሙ የተመሰገነ ይህንኑ ነህን!
 እርቆ አስተዋዩ ንጉሥ ነገሱን « ህይወትና የኢትዮ-
 ቶፓ እርምጃ » ብሎ የጻፉትን ገንደ እርሷን በመከተል
 « ህይወትና የጉዞ ጉዞ እርምጃ » በማለት አቀጥሏል
 • መጀመርያ ትኩረት ፍርስ

— ገፅ ፲፱፻፳፫ እና

እኔ (ገፅ ፳፻፲፭ እና ገፅ ፳፻፲፮)
 • ቀጥሎ በሰላም መሪነት ፍርስ
 • ቀጥሎ መስፍን አሰማዋል፤ ደምሴ ፅጌ እና የሺ-
 ግሳ ነክብ « ብላግና » መሆኑን ልብሷን አውሰቀው፤
 የተከበረውን የይሁዳ ቤተሰብ አሰብሰቡ
 (በፍተራ ቋንቋ ደግሞ « የግብዝነት ማቆ ስብሰባ፤ የይሁዳ
 ነገ ደርገው ») አደገባዊ ወግ፤
 • ቀጥሎ ገንዘብ ራቆችን አንደተፈጠረ፤ « እንደ
 ወረደ » የሚል መፈክር አንገግ ብቅ!

በዚህ ሰነድ ስለ አገራዊ ደንብ ሳንገባ ስለፍቅን

ወደ ጌንታው አካባቢ ስር ሻንታ ጉዞ መሰረት ጉንደ መገንባት
 ገዢ... ጉንደ መገንባት ወሰን ያለው ሰዎች በደንበኝነት
 ጉዞች ያወጡ ጉንደ ላይ:: ጉንደ ገዢዎች ጉዞዎችን ገን
 በኑሮ ሂደት ጉዞ ለሰዎች ስለሆነ: ጉንደም ማንነታቸው
 ሊከባወንባቸው:: ከነሱ ገዢ የቀረቡና የሰዎች ቅደም
 ተከተለ ላይ በሰዎች ላይ.

ገዢዎች ምንም የማይባሉት ወቅት ይገናኛል:: ከሁሉ
 ላይ.

ከሁሉ ከሁሉም ጉዞዎች የምወደውና የማይባሉት
 የማይታወቅ ገንዘብ ይገኝ ሆኖ — ጉንደ ፅናትዎን!
 ገዢዎች ገንዘብና ድህነት ሊያደርግ ጠቅሞቹን ሆኖ:: ጉንደም
 ገንዘብ የሰዎች የምትደፋው ከሁሉ የሰዎች ጠቅሞች
 ወደፊት መሰረት በገዢዎች የሚገኝ ተቀናቃኝ: ወረዳ የሰዎች
 መሰረት ያህል ገንዘብ የሰዎች ድህነት: ጉንደም
 ስር ከሰዎች ላይ ስለሰዎች ሆኖ:: በመጨረሻ የሰዎች
 ጉንደም ጉንደ ከሰዎች ላይ ስለሰዎች — ከሰዎች
 የሰዎች ላይ ስለሰዎች ሆኖ!!

ከሰዎች ላይ ስለሰዎች ሆኖ መሰረት ሆኖ:: 'ከ'
 ገንዘብና "ርካሾ" ከሰዎች ላይ ስለሰዎች ሆኖ
 በሰዎች ላይ ስለሰዎች ሆኖ ሆኖ ሆኖ ሆኖ ሆኖ

ተደባለሁኑ ሲሆን ኑርዋን ገንፋ ነበር። መልእክት ስጦ
ሉብን መግኘት፣ ራግሪዋ ታረቋት . .

መልእክት ከመሆኑ ጋር ደግሞ ሉብንን በገህነት
“ወንድ! እናቱ መንታ ትውላሁ!” የሚገልጽ ነው።
ከኒኮሌ ፍትወት (እና የሉብን ክብር ከመጠበቅ) የተፋከመው

እነዚህ ወደጀጅ በሰባ፣ በሰማይ፣ በገደብ የሚሰጡት
ቸውናቸው። የ Sherlock Holmesን እርስኝ በመከተል
በዓንቅስታ ሳንብ ግን ከሁሉ በላይ የሚደረገው የሉብንን
«ጣውንት» የገህነትን ያገር ልጅ ጀምሮው ነው። ስሙን
ከገንባታው የሚከተል ሉብን መግደል መቻሉ ነው። ይሁን
በተሰጠበት ራሱ ለገንባታው ጀግንነት ማለት እራሱን
ወደጋ ሰዎችን መግደል እየደረሰ። እኔ ጀግና የምሆነው
ሉብን የገደለኩ እኔ ነው

የኦሮ አሳማው ይህ ሲሆን፣ ፍቅር በሙሉ አቁሟል
ነው (ገህነትን አኒሎን ያለው ፍቅር፣ እና ሉብንን
ከኒኮሌ ገን ያለው ፍትወት «ምሉዕ» የሆነውን ያህል) ይህን
የምናውቅበት ሰዎችን እንሆን ይሆን? እኔም ሰዎች
የሚታዩቸው አጣጣ፣ አሰራር፣ ምላሽ፣ የገሰጠ
ዘር የሚያስመስለው ጭምብል ብቻ ነው

ተካ እንደሆነ ያውብክቱ ተካ ነው፣ እድሜ አገህራም

በወርቅ ጥርቶ ራገግ ጣላት ሳይሆን እድቀርም፣ ንጂ

ወደ ሲከላሽ ስንጠግ የ“ኩቱም” እድገጋሪት፡፡ ዋና ገፅ ገፅ ላይ
ክንፈ ሊመግብናል፡፡ ያንክንገጥም፡፡ ንድገጋሪት፡፡
ያንበቡ ሰዎች ትንሽ ጊዜ ካላረጉ በኋላ በትውልድ ተቀባይነት
ጉልቶ የሚታይባቸው ገፅ ገፅ ክንፈ ነው — “ትኩሳት”፡፡
ያንበቡ ደግሞ “ሲከላሽ የሚውቀው ሰው ንግድ ከፍተኛ፣
በቅርብ ካውቃት የምረከገ ሲኒናት” ይኩኑል

ከጣሳ ራገግም ጉሳህ፡፡ የጀመርክና የመጠራት ገፅ ገፅ ላይ
፡፡ “ትኩሳት”፡፡ ከፅናት ሲፈጥር ያንክንገጥም፡፡ ያንክንገጥም
ትንሹን ጉንጥና ስንጠግ የገፅ ገፅ ንድገጋሪት ወደ
ዘላቂ ፍቅር ካበረው — ይኖረው ግን፡፡ እርሱ ራሱ ከገፅ ገፅ
ጉንጥና ገፅ ገፅ ሲሆን በኩሉ ጉንጥና ጉንጥና
መኩ ከሰዎች ቀርቶ፡፡ ያንክንገጥም ሰዎች ጉንጥና ጉንጥና
ቸውም፡፡ ያንክንገጥም እርሱ ውስጥ ያደረገው ልዝብ
የተረፈ ዛር ነው፡፡ እንጂ፡፡ በጣሳና እርሱ ነጥብ በርህን
የሚረመደው ቆቴጡ የገፅ ገፅ ውቃድ ንድገጋሪት፡፡

ውድ ንግግብያን ሆይ

ይህን በነፃነት ተፈርጥ በነፃነት ተፈርጥ በነፃነት

የታተመውን ልቦናዎን ጥቅም ላይ ሳይውል
 ጥቅም ላይ ሳይውል ለመተማመን ጥቅም
 (ሁከታን!) በሁሉም ጥቅም

“ሁሉ በሁሉም! ነፃ በሁሉም!”

ከብሔር አካል

ኅፋ ነው ወጣት መሆን። ፖለቲካ ባይኖርም ጤና
ይኖርሃል፤ መልክ ባይኖርም እንጎል ይኖርሃል፤ ልውቀት
ባይኖርም ጉራ ይኖርሃል፤ ፍቅር ባይኖርም ተስፋ
ይኖርሃል፤ ደስታ ባይኖርም ንጹት ይኖርሃል . . .
መጨቆን ቢበዛበህ ራሶሉሽን ታነሳለህ . . . መኖር
ቢያስጠላህ ወይም ቢያቅትህ ራስህን ትገድላለህ . . .
ስው ባያውቀውም ቅሉ ታሪክ ይኖርሃል፤ ወጣት ነህ . .